

N O R G E S
R O F O R B U N D
1900-1950

NORGES ROFORBUND

1900-1950

50-ÅRS JUBILEUMSBOK

REDAKTØR:

ROLF MANSKOW

NB Rana
Depotbiblioteket

FABRITIUS & SONNER

OSLO 1952

71/7810
3:34

Utført hos
FABRITIUS & SØNNER
med assistanse av
J. Chr. Gundersens Boktrykkeri
Oslo 1952

797.123(481)(06)

UTGÅTT AV SAMLINGEN

**Universitetsbiblioteket
i Tromsø**

061.2:717.123

EN HJERTELG TAKK

TIL:

KONSUL H. R. BECKER-ERICKSEN
*som har gjort det mulig å få utgitt
denne bok.*

FABRITIUS & SØNNER
for enestående imøtekommenhet.

MINE MEDARBEIDERE

ROLF MANSKOW

REDAKTØR

MASTEDEN

AS TU

1911

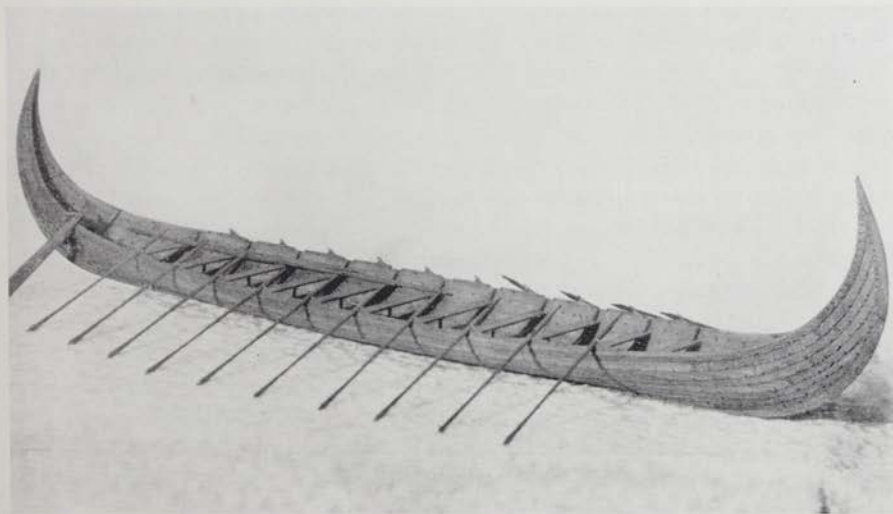
I N N H O L D

<i>Vikinger ved årene</i>	9
<i>Roidretten inntil 1900</i>	15
<i>Norges Roforbund</i>	21
<i>Oppløste roklubber</i>	61
<i>Olympiader, europamesterskap og</i>	
<i>Henleyregattaenes betydning for norsk rosport</i>	65
<i>Kvinneroiingen i Norge</i>	68
<i>Langturroing</i>	71
<i>Langtur-vise</i>	74
<i>Bruksbåtroing</i>	75
<i>«Utvalg for roing i norske båttyper»</i>	77
<i>Regattaforeningen for Hortenskapprovingene</i>	79
<i>Regattakomiteen Nordåsvannet</i>	83
<i>Nordisk Roforbunds Venner</i>	85
<i>Ode til rosporten</i>	86
<i>«Rospport», «Vannsport» og «Roing»</i>	87
<i>Materiellets utvikling</i>	89
<i>Robasseng</i>	99
<i>Fra Hankøsund til Borgebunn</i>	102
<i>Autoriserte kapproingsbaner</i>	120
<i>Nordiske studenterkapproinger</i>	121
<i>Norske roeres innsats utenfor de skandinaviske land</i>	124
<i>År for år</i>	129
<i>Norges Roforbunds utvalg etc.</i>	141
<i>Statistikk</i>	148
<i>Flagg, vimpler, åreblad og merker</i>	149
<i>Utdrag av lov for Norges Roforbund</i>	159
<i>H. M. Kong Haakon VII's premier</i>	165

VIKINGER VED ÅRENE

Uten roing ikke noe Roforbund. Om folk i sin tid tok til å ro for at det skulle kunne dannes et roforbund, skal være usagt. I alle fall: de rodde. For å få det til, måtte de først finne opp årehull, keiper eller tolleganger. De to første greidde de først. Men så måtte de òg lage sterkere relinger og spant til å tåle påkjenningen. Alt dette gjorde de — sant å si var det skjedd år 400 e. Kr. i Norden. Men romaskinen greidde de ikke, derfor ble det til at de satte hele oppfinningen sin inn i en båt, med de nevnte konsekvenser for reling og spant. Båten var nemlig alt funnet opp da. Åre hadde de òg, men med den padlet de seg fram, når de da ikke brukte stake.

Dette var i Norden. Folkene ved Middelhavet rodde lenge før år 400. Ved den tid hadde de så menn begynt å heise seil på mast. Det er merkelig men sant, at i Norden tok de til med seiling først et

Kvalsundbåten ca. år 600 e. Kr. Funnet ved Ålesund i 1920.

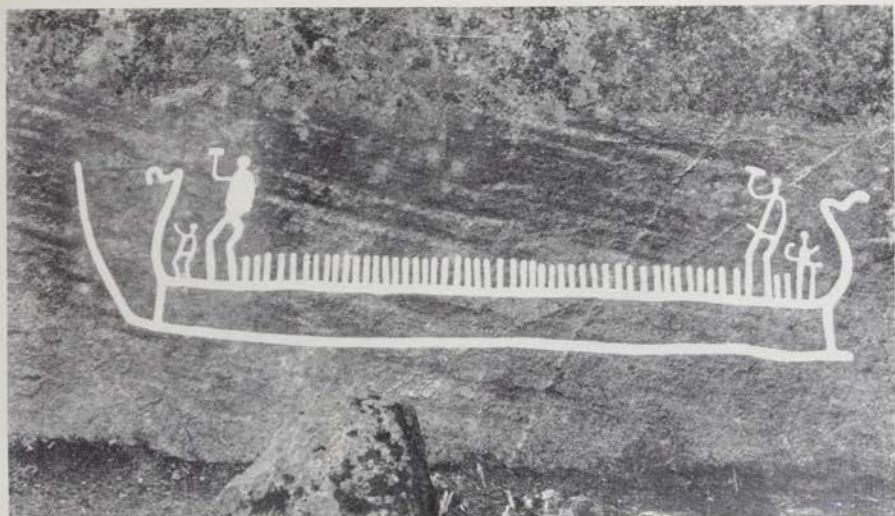
halvt tusenår senere, enda de må ha sett seilfartøy både i Middelhavet og ved friserkysten (Holland) lenge før. Men så seilte de òg til gagns. Dvs. når det var bør. Enda de ikke hadde værvarsling i radio, hadde de oppdagat at det ikke alltid var bør. Altså måtte seilbåten kunne roes.

Gokstadskipet er typen på det havgående vikingskipet som førte kraft til andre — på Island, Grønland, Amerika, og gjorde Vesterhavsoyene utrygge. Irske og britiske annaler vitner om massevis av små invasjonar frå 793 og utover. De navigerte etter sol og stjerner og en «leiðarpinn», en trepinne som fløt i et fat vann. Kaptein Magnus Andersen seilte i 1893 over Atlanten i en gokstadkopi som nå står i Chicago. Han ble mektig imponert av yteevnen, ikke minst over sideroret, som høvde mye bedre til båttypen enn stavnrør ville ha gjort. Han kom opp i 11 knops fart, 10 knop var ikke unormalt. Hvor mange av oss har unt seg gleden av å nyte linjene i Gokstadskipet på Bygdøy? Osebergskipet er nok mer kjent blant folk, men det er ikke så elegant i linjene. Det er typen på fjordbåten. Det er like bredt som Gokstadskipet (5,10 m), men kortere (21,40 mot 23,80) og lavere (1,60 midtskips mot 2,00). Vannlinjen er om lag midt mellom reling og kjøl. Gokstadskipet har 16 par årer, som er omtrent 6 ganger så lange som høyden fra vannet til årehullet. Osebergskipet har 15 årepar, 10—12 ganger så lange som rohøyden. Gokstadskipet er således også av denne grunn mye mer lettrodd.

To ting slår en straks en ser et vikingskip: den flate bunnen og særlig den fantastiske reisning i stavnene. Disse svinger høyt opp og inn i nøyaktig sirkel uten at sidebordene på noen måte er tvunget i form. Vikingskipene er alltid klinkbygget. Dette sammen med den flate bunnen gjør at skipet flyter høyt, det er mykt og smidig, så det gir seg etter sjøene og byr bølgene den minste motstand uten at det derfor tar inn vann. Det er alltid like tett, og i verste fall holder skjoldrekken det meste ovenbordsvannet ute.

Det finnes knapt noe sted forhistoriske båter så fullstendige som disse to. Det mangler i grunnen bare stavntopper — av disse har vi bare framstavnen i Osebergskipet: den ormspiralen som alle kjenner. Osebergskipet og Gokstadskipet representerer nok, sammen med noen flere båtrestar, en lokal østnorsk variant av vikingskipet. Det står bare tilbake å nevne at det i Gokstadfunnet også var restar av små robåtar, bygget på samme måten, men med keiper (faste tollepinner med snorløkke til å stikke åren i) istedenfor årehull.

På Vestlandet finnes det merkelig nok ikke restar etter båtar som en med sikkerhet kan si har ført seil, frasett en mastefisk (det svære trestykket som støttet masten ved bitene, altså i toftehøyde), som

Helleristning fra år 1000—500 f. Kr. Fra Bjørnstad i Skjeberg, Østfold.

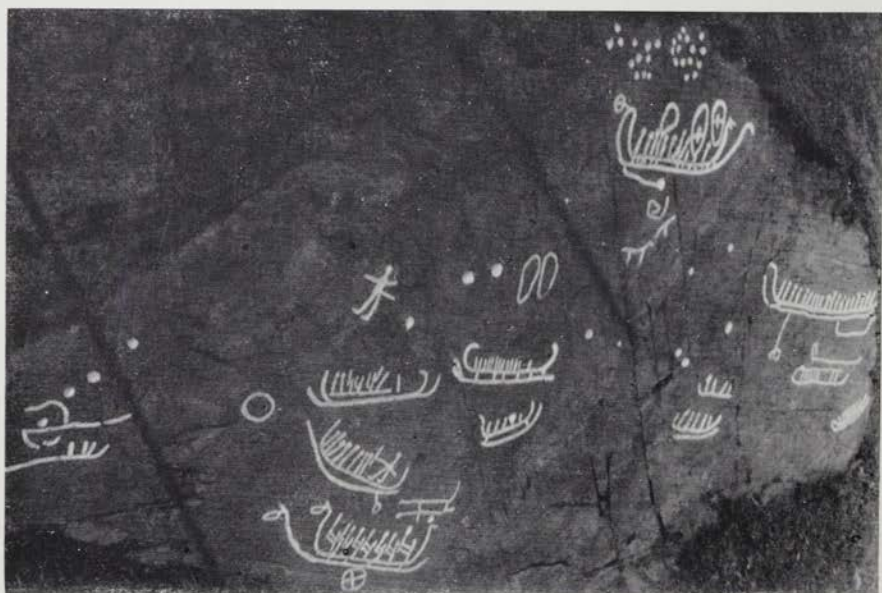
likner helt på de østnorske. Men de hadde i vikingtiden lokale varianter som til dels går igjen i småbåter den dag i dag. Til vederlag har Vestlandet eldre båter enn de østnorske. Jeg skal nevne noen av dem. Kvalsundbåtene fra Sunnmøre er fra tiden nærmest før vikingtiden; de er bygget en gang mellom 500 og 800. Den typiske vikingtidsformen er her allerede til stede i grove drag. De er ca. 18 og 9,50 m lange, 3,20 og 1,50 m brede, den store med 10 årepar, den lille en færing. Begge må ha hatt keiper. Det som er særlig interessant her, er at den store båten delvis har surringer istedenfor nagler — en rest av en eldre teknikk. For å få skipet lettere, er de øvre bordganger av furu, resten av eik. Færingen har ror den øg, stavnene peker utetter (men likevel i sirkelbue), ikke opp og inn som på de større båtene. Dette var vistnok vanlig på den type båter, og er kan hende også et konservativt drag. Denne færingen er ellers bare 19 cm kortere enn en seksæring i Gokstadfunnet, og 30 cm kortere enn en tolværing fra Sunnmøre, så en forstår det var variasjoner! Selvsagt var det så — det var så mange ulike krav til båtene, og de kunne fylles på ulik vis.

Det andre funnet vi skal se litt nærmere på, er noen vrakrester fra Halsnøy i Sunnhordland, som viser til samme båttype som et funn av hel båt fra ca. 400 fra Nydam i Slesvig. Nydambåten er 21,10 m lang, 3,25 bred, svært rank, og passer således ikke for fart i åpen sjø. Stavnene peker utetter. Det er ikke kjøl, alle skjøter og samlinger er

gjort ved surring eller syng, og båten har 14 keiper på hver side. Her kan vi si med full sikkerhet at båten ikke har ført seil. På restene fra Halsnøy kan en se at båten er sydd med tæger og at saumhullene ikke er boret, men svidd. I andre tilfelle kan båten være sydd med sener eller tarmer.

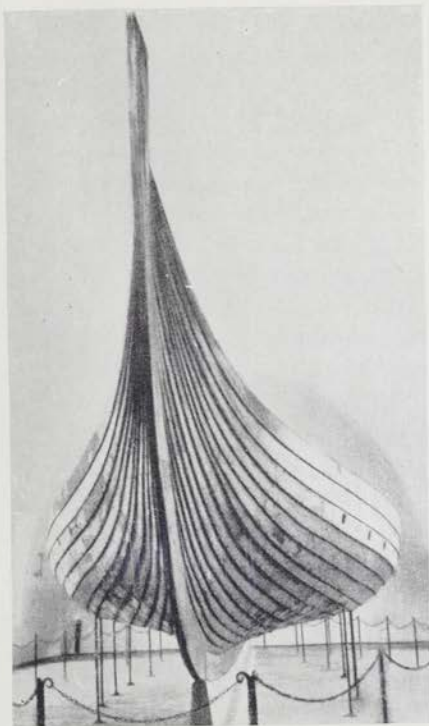
Nordpå kjenner vi også båtfunn. Det beste er en båt fra Bårdset på Kvaløy i Troms, 13 m lang og med 8 eller 9 keiper på sidene. Båten er fra ca. 900, og ennå så sent finner man at deler av båten har vært surret, ikke naglet.

Vi kan godt fylle ut dette bildet av den gamle skipsbygggekunsten med lokale varianter fra Danmark, Sverige, Nordtyskland, Nederland og England. Det skal vi ikke gjøre her, bare minne om dragehodestavnen som ble funnet i Scheldemunningen noen år før krigen, men heller se litt på båtene før robåten. Her òg finnes det konkrete rester. Særlig viktig er et funn fra Hjortspring på Als fra hundreårene nærmest før Kristi fødsel. Det er en padlebat, uhyre lett bygget av fem brede bord over et skjelett av tynne spiler. Bordene er hugget ut av halvkløvninger slik man var nødt til å gjøre det før vannsagen. De er usannsynlig tynne, med utsparte klamper som spilene er surret

Helleristningsskip fra Gjerpen ved Skien. På det nederste sitter roerne på tofter.

til. Kjøl er det ikke. Kjølbord og reling forlenger seg som snabler ut over selve stavnene. Båttypen er med andre ord den samme som en og annen velorientert roer vil kjenne igjen fra helleristninger. Opphavet ligger visselig i bronsealderen, men forutsetningene er like visselig en skinnbåt noe lik den eskimoiske umiak, konebåten. Først sydde de skinn sammen til det som båtbyggere fremdeles kaller hud, liksom han fremdeles taler om sud = syng og saum = nagler. Etterpå satte man inn det tynne spileskjelettet og til slutt eventuelt staver. De går fram på samme måten mange steder ennå. — Stokkebåten, den ut-hulte trestammen, kan ikke brukes der det er bølger over en viss lav størrelse. Det er båten for smult farvann i innsjø og småfjord. Det er skinnbåten som er stamfaren både til våre kapproingsbåter, til kjempe-skipene på Atlanten og til det fantastiske effektive redskap som den eskimoiske kajakk er. Og denne stamfaren var ikke dårligere enn at den kunne forserer så farlige sjøstykker som Saltstraumen og Moskenstraumen i Lofoten — på annen måte kan man ikke forklare steinalderfunn på Værøy og Røst.

Gokstadskipet fra omkring år 900, funnet 1880 i Sandar, Vestfold. Seilføring kombinert med arer.

*

Det var — og er — selvsagt en veldig nomenklatur knyttet til båtene og skipsfarten. Mangt er av norsk eller fellesnordisk opphav. Mye av dette er gått over i engelsk, irsk og fransk. Kerling (kjerring) heter det kraftige trestykket som nedre ende av masten står i. Det har gått plent uforandret over i fransk. Men mangt er òg fra gammelt av fransk eller engelsk opphav eller kommer fra andre språk. Matros kommer (riktignok i langt senere tid enn den vi her har talt om) fra malayisk via fransk. Skip er et fellesgermansk ord, men båt er angelsaksisk. De gamle norske

ord nor og nokkvi er gått tapt. Hver båttype hadde selvsagt sine navn som vi kjenner fra sagaene: knorr, karve, langskip osv. Innenfor hver båttype fikk størrelsen navn enten etter tall årer: færing, seksæring, åttring, tendring, tolværing, eller etter tall sesser, dvs. rorbenker med to mann på hver: trettensesse, tjugesse, trettisese osv., eller en kunne si hvor mange mann «reru à bōrð», dvs. rodde på hver side.

Rorskarene kunne vel være træler, men visselig aldri på hærskip. Krig var bare fri manns sak. Kapproing hører vi lite og ingen ting om i sagaene, men vel en og annen gang om «fager roing». Så kappeglade som de gamle var, har de like vel sikkert ikke latt noen sjanse til kapproing gå fra seg når den bød seg fram. Ellers gav vel skjebnespillet ikke så sjelden høve til kapproing — for livet. Baderoing hadde de knapt sans for, men Olav Tryggvason moret seg med å løpe utenbords på årene under fart.

Det norske langskipet representerer toppen av européisk skipsbyggekunst i den tid vi kaller vikingtid, og som er førhistorisk hos oss, men som européisk sett er en del av den historiske middelalder. I denne middelalder rant det fram en ny tid, slett ikke så mørk som man i vår tid gjerne vil ha det til. Av ymse grunner kunne de norske ikke følge med her, og da våre åpne skip fikk konkurrere med dekksbåter, kunne det bare gå én vei. Det gamle holdt seg ved lag som kystbåter til fiske, i grunnen helt til motoren gjorde ende også på dem. Men det store klinkbygde havgående skipet, havets hest, var det nok for alltid slutt med.

Per Fett.

ROIDRETEN INNTIL 1900

Roing i spesialbygde båter kom fra England til Norge i likhet med så mange andre idrettsgrener.

Det er et langt sprang fra Vikingetiden til året 1715 da den først kjente og virkelige kapproing blir avviklet i London som en feiring av den engelske krones overgang til Kurfyrstene av Hannover. Denne kapproing avholdes senere hvert eneste år og kalles «Doggett's Coat and Badge» fordi en skuespiller Doggett tok initiativet ved å sette opp en rød trøye eller jakke med en sølvplate på venstre ærme som premie. London's fiskehandlere gir hvert år en pengepremie ved siden av og kapproingen er derfor bare for profesjonelle. Det roes nu i sculler, men tidligere i bruksbåt.

Det er de engelske universiteter som tar til å utvikle roingen i lette båttyper til å bli en legemsøvelse for ungdommen. Det kan nevnes at Eton University allerede i 1811 hadde 2 seksere, 3 åttere og 1 tier.

Den første kapproing mellom Cambridge og Oxford Universiteter blir avviklet i 1829. Dette løp har siden 1856 vært rodd hvert eneste år unntagen 1915—1919 og 1940—1945. Alltid i åtter som regnes for den fornemste båttype og alltid over vel 4 engelske mil (6730 m).

En del andre løp som senere er blitt årlige begynner i 1830-årene. Spesielt må nevnes Henley-regattaene helt fra 1839. Distanse $1\frac{1}{4}$ eng. mil (2011 m).

De første engelske åttere hadde faste seter og var klinkbygde og innriggede. Utrigget båt anvendes første gang i et løp i 1846. I 1857 blir kravellbygde båter mere alminnelige, men først i 1873 innføres rulle-setet «sleide». Det benyttes til å begynne med lite og fremdeles er det faste tofter som nødvendiggjør at buksebaken må grundig innsmøres med fett. Bevegelige toller «swivels» blir prøvet, men det tar mange år før disse får sitt gjennombrudd.

Beretninger fra og besøk i England gjør at andre land fatter interesse for roidretten. Den første tyske roklubb stiftes i 1836, den første danske i 1866 og den første svenske i 1880.

Unge menn fra Fredrikstad og Christiania som under studie eller forretningsopphold i England i begynnelsen av syttiårene opplever im-

periets største glansperiode og at Dronning Victoria utropes til Keiserinne av India, overværer også de store kapproinger og lærer å kjenne charmen ved den elegante roidrett. Vel hjemme igjen i Christiania, Drammen og Fredrikstad begynner de positive diskusjoner og da interessen for friidriftsliv og idrett begynner å våkne også i Norge med en sterk utvikling for skiidretten og seilspporten, blir ikke veien lang til roingen.

Rosportens trivsel er til en viss grad avhengig av de økonomiske svingninger. Utenlandsfarerne kommer hjem og opplever den strukturendring som finner sted i vårt samfunn. Og som dyktige forretnings- og industrimenn er de med på starten av nye industrigrener og forbedringer av de gamle, særlig da treforedlingsindustrien hvori Fredrikstadroerne sikkert har sin store andel. De får sine venner og bekjente med og snart får de sin første båt hjem.

Fredriksstad Roklub blir stiftet 9. mai 1877 og har, bortsett fra årene 1887 til 1894 (og årene 1904—1909 og 1913—1916) «da Roøvelserne var indstillet paa Grund af Mangel paa Roere», drevet hvert år. Fredriksstad fikk avtalt en kapproing med «nogle unge Christianiamænd» som i be-

gynnelsen av 1877 hadde fått hjem en kapproingsbåt fra England. Den 5. august 1877 blir så den første norske kapproing holdt i Hankosundet over «vel 5000 Alen». (Resultatet av denne og øvrige kapproinger til og med 1899 se Statistikken.)

I april 1878 blir så den første Drammens Roklubb stiftet (oppløst 22. februar 1904), og 15. mai stiftes endelig Christiania Roklub. I de følgende år blir flere klubber startet rundt omkring, men av disse er det bare Christiania, Ormsund (1883) og Norske Studenter Roklub (1897) som har vært i kontinuerlig aktivitet. Dog var Ormsund utmeldt av N. R. i årene 1913 og

Fredriksstad Roklub.

1914. (Det henvises for øvrig til artiklen om «Oppløste roklubber».)

«Den 5. august 1877.» skriver «Norsk Idrætsblad», «kan noteres som Sportens Hædersdag hos os, thi da afholdtes den første Kaproning i engelske Baade.»

At Norge i 1877 får se elektrisk belysning for første gang, pussig nok i Lisleby, blir ikke nevnt!

Publikumsinteressen for denne nye idrettsgren er meget stor. Ved kapproingen i Mossesundet 1878 er kong Oscar II tilskuer og deler ut premiene. Om en regatta samme sted i 1882 skriver «Norsk Idrætsblad»: «Allerede om Morgenens kunde man se at der var en Festdag i Moss. I Gaderne var der en livlig Færdsel,

og overalt flagedes det. Snart kom ogsaa Dampskib fra alle Kanter. Med Tilskuere fra Christiania ikke mindre end seks Dampere. Henimod Kl. 12 blev der ret livligt nede ved Kanalen. Hamar og Christiania kom nemlig i sine lette Dragter, fuldt færdige til at gaa i Baadene. Publikum vilde naturligvis gerne mønstre dem, for om muligt at gjøre sig en Mening om deres Styrke. Af Seilbaade og Robaade viste det sig en anseelig Mængde. Da begge Baade kom ind til Maalet, modtoges de med ustandselig Jubel og forbausede alle ved den store Hurtighed der præsteredes.»

Sleider brukes første gang i en kapproing i 1880 og gjør at åretakets lengde øker, og ogsaa roernes personlige velvære. Nå kan de endelig sitte ned etter en kapproing! Norge får æren av å arrangere den første skandinaviske kapproing i 1883, og året etter innbys forsøksvis til både junior- og seniorløp. Tidligere var det bare en klasse.

At det mangelfulle reglement skaper en del uoverensstemmelser kan lett forstås av følgende paragraf i «Regler for Kaproning»:

«I Tilfælde af at to Baade kommer ind paa samme Tid, bliver der taget Hensyn til Roningen.»

Været volder mange ganger vanskeligheter, da man ennå ingen erfaring har hvordan banene er under forskjellige forhold. Det fortelles at under et løp i 1887 var det «Storm fra Nord». Det ble instruert så nær som mulig til den engelske rostil, kallet den ortodokse roing, og

Johan Sverre.
President Norges Roforbund 1922.

stadig fikk man nye impulser. I 1892 kom nordmannen Waldemar Bergh hjem og instruerte vesentlig i Christiania, men hjalp også andre klubber. Bergh hadde blant annet rodd på London Rowing Club's åtter, som vant Grand Challenge Cup i Henley i 1883 og 1884.

Danskene utarbeider en ny båttype «Øresundstypen», en firer innrigger som tåler temmelig hardt vær. Denne type er blitt en spesifikk nordisk båt. Allerede i 1893 holdes det første innriggerløp i Norge. Men det blir allikevel i firer utrigger at Norge får sin første skandinaviske seier, ikke mindre enn fem lengder foran Göteborgs Rodd-klubb, i 1893 i Göteborg.

Kapproingsbåtene er kostbare, som nå, og den økende rointeresse fører til dannelse av mange klubber av mer privat karakter, som anvender vanlige bruksbåter. Det er særlig unge gutter som får i stand slike småklubber, men man finner også «Roclubben Anna», stiftet av banksjef Jens Nickelsen. Her rodde bare damer, men med mannlig styrmann!

I 1898 holdes den første kapproing på Nordåsvannet ved Bergen, og samme år roes det om den første «Langaard-Pokal». Under jobbetiden 1895—1899, særlig kjent som «Christiania-krakket», og under kriseårene etterpå, blir en del klubber oppløst.

Hvorvidt følgende stivbente roinstruksjon kan ha vært medvirkende vites ikke, men man forstår nok at hyggen ved å ro kunne bli noe blandet når man leser:

«Stillingen i Baaden. Benene holdes i lidt bøiet Stilling frem mod det Sted, hvor man tager Spændetag under Roningen. Ryggen ind,

Første innriggerløp i Norge, Holtekilen 27. august 1893.

Christiania-roere i 1880.

Brystet ud, Halsen ret op, Skuldrene sænket og Aaren ret ud fra Baaden med Aarebladet fladt paa Vandet. Styrmanden holder sine Ben korslagte, Overkroppen ret op. Alle ser ret frem.»

Antrekket skulle også omfatte «almindelige sorte Sko».

Årene går, og de unge roere fra Hankøsundet i 1877 er blitt modne menn i 50-års alderen, som sammen med yngre roervenner slenger innom Grand Café i Kristiania og diskuterer roteknikk over en kopp kaffe eller et glass vin. Samtalene streifer også inn på 1890-årenes store politiske begivenheter, konsulatsaken og kvinnenenes krav om kommunal stemmerett. De har kanskje vært en tur nedom havnen og sett det rene norske flagg gå til topps på Akershus i 1898, og samtalen kommer inn på organisasjonstanken. Centralforeningen for Idræt's arbeid drøftes og føres videre. Spørsmålet om en fellesorganisasjon også for landets roklubber kommer opp. Men nå blir roervennene på Grand så høy-røstede i sin meningsutveksling at de forstyrrer den ensomme herre ved nabobordet, selveste dikterkongen Henrik Ibsen, i hans grublerier over livets mer alvorlige sider.

Men det er ikke så lett å få i stand en fellesorganisasjon. Økonomen var i kriseårene blitt vanskelig. Styret i en klubb som må stryke mange medlemmer på grunn av manglende kontingentbetaling, uttaler i sin årsberetning:

«For Fremtiden vil bestyrelsen gøre alt muligt forat kun Gentlemen optages som Medlemmer.»

Publikumsinteressen holder seg imidlertid, og kapproingene får stadig stigende tilskuertall, helt inntil massene får mer smak på de brutalere idrettsgrener.

Det første styres første propagandatiltak.

N. S. R. arbeider så selv ut et forslag; særlig er det viseformannen cand jur. John Aune, som tidligere hadde vært formann i Drammens Roklub, som tar seg av saken. Han sender 8. mars 1900 forslag og innbydelse til det konstituerende møte i «Norsk Forening for Roidræt» som så stiftedes i Studentersamfundets lokaler (nåværende «Humlen») mandag 9. april 1900.

Innkallelsen er undertegnet av:

John Aune, N. S. R. Søren Thv. Capjon, Fredriksstad. Carl Dethloff, Malmøen. Thorbjørn Stenersen, Christiania. Johan Sverre, N. S. R. Carl Torgersen, Ormsund. Einar Wettre, Drammen.

Foreningen blir straks innmeldt i «Centralforeningen».

Foreningen skifter i 1910 navnet til Norges Roforbund.

Rolf Manskow.

NORGES ROFORBUND

Norges Roforbund har ført en meget skiftende tilværelse gjennom årene fra 9. april 1900 og frem til jubileumsåret 1950.

Rosporten er med sine kostbare klubbhus og det kostbare materiell kanskje mere avhengig av de økonomiske konjunkturer enn noen annen idrettsgren. Våre roklubber rundt hele landet må stort sett basere seg på gaver fra sine medlemmer. Det er en betingelse for klubbene, for Roforbundets og for rosportens eksistens og trivsel. Men giverne av de mange store og små bidrag vil også gjerne ha sin lønn. Selvom de ikke direkte forlanger det, vil de gjerne se at gavene bidrar til at klubben går frem og lagene oppnår resultater. La oss derfor ikke bare trekke frem de menn som støtter opp økonomisk om vår sport, men også huske de menn, som med energi, pågåenhet og kjærlighet til sin sport, har drevet klubbene og forbundets administrasjon eller har gått energisk inn for å instruere lagene frem over regattabanene.

Leser vi gjennom Roforbundets arkiv eller klubbene rapporter vil vi konstatere at det er viljesterke, energiske og interesserte medlemmer som har reddet rosporten og klubbene de mange ganger som det har vært tyngst å arbeide. En bestemt skipper med noen få hjelpere har reddet båten unna brenningene, eller han har trukket en nedstøvet og skropelig båt frem fra et lukket klubbhus og skapt fremgang og trivsel av en nedlagt klubb.

Norsk Forening for Roidræts første landskapproing går i Holtekilen 24. juni 1900 med Norske Studenter som arrangør. Regattaen er etter nåværende målestokk meget beskjeden med sine to juniorløp i firer og innrigger, og ennå mere beskjeden virker hele arrangementet når vi hører at Norsk Forening for Roidræts formann er kampdommer, mens viseformannen og sekretæren er henholdsvis måldommer og starter. Grunnen til at bare juniorene startet var manglende senioranmeldelse.

Men var regattaenes omfang og arrangementene beskjedne de første årene, så var rammen omkring landskapproingene og de andre regattaene kanskje langt festligere og mere omfattende enn våre dagers regattaer. Arrangørene leiet fjordbåter og kystruteskip, som fulgte lagene fra start

NORSKE STUDENTERS ROKLUB

PROGRAM

1900

LANDSKAPRONINGEN I HOLTEKILEN

SONDAG DEN 29. JUNI 1900

1ste Løb.

For indriggerede Baae — Juniors

Adresser for indriggerede Klubber

Længde 2000 Meter. Indtækt Kr. 15,00 pr. Baae

Præmie: Landskapspræmie Paa og Norske Studenters Roklubbe Skæmte

Deltagere

Christians Roklub	Ørnøen Roklub	Norske Studenters Roklub
1. Harald Strøgen 55 kg	1. H. K. Mønstup 75 kg	1. William Egil 55 kg
2. Harald Løten 58	2. Dag. P. J. Hønen 74	2. Gerhard Nilsen 58
3. P. Rasmussen 58	3. Ole P. Hønen 72	3. Olaf Nilsen 58
4. Ole Nilsen 58	4. Ole P. Hønen 72	4. Ole Nilsen 58
5. Ole Nilsen 58	5. Ole P. Hønen 72	5. Ole Nilsen 58

2det Løb.

For udgriggede Baae — Juniors

Adresser for udgriggede Klubber

Længde 2000 Meter. Indtækt Kr. 15,00 pr. Baae

Præmie: Paa og Norske Studenters Roklubbe Skæmte

Deltagere

Christians Roklub	Ørnøen Roklub	Norske Studenters Roklub
1. L. Mønstup 55 kg	1. H. K. Mønstup 75 kg	1. William Egil 55 kg
2. Harald Løten 58	2. Dag. P. J. Hønen 74	2. Gerhard Nilsen 58
3. P. Rasmussen 58	3. Ole P. Hønen 72	3. Ole Nilsen 58
4. Ole Nilsen 58	4. Ole P. Hønen 72	4. Ole Nilsen 58
5. Ole Nilsen 58	5. Ole P. Hønen 72	5. Ole Nilsen 58

Løbet begynder Kl. 12 Middag

Løbet ender i Holte Kilen

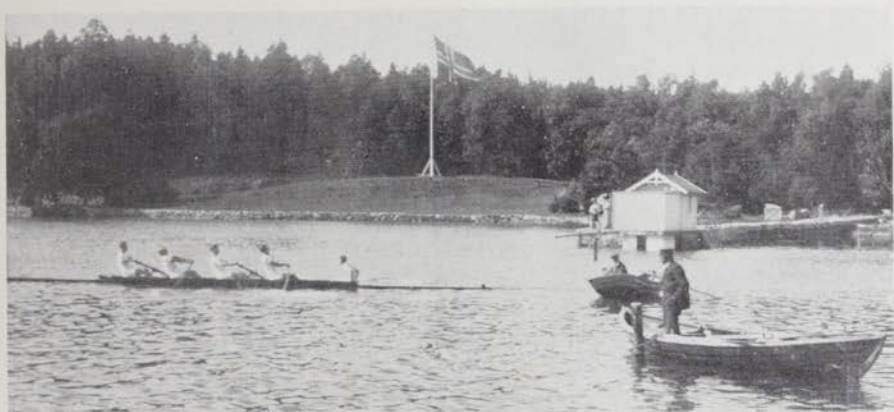
— ved Indtækt. — Ved Indtækt i Norsk Føring for Klubben

— ved Indtækt. — Ved Indtækt i Norsk Føring for Klubben

Stort: Skæmte P. Hønen

Program ved det første
norgesmesterskap i 1900.

For Kaperingen gælder det af Klubbenes ordregede Reglement, der indeholder et appendice af Norsk Føring for Klubbenes Reglement

En enslig start i Holtekilen, antagelig i 1907.

til mål. Ja, en landskapproing i Hankøsundet la vel beslag på klubbenes og roernes tanker mange uker på forhånd, både når det gjaldt trening, og ikke minst de mange forberedelser til middag og fest med menyer og taler. Roernes damer har vært vel så opptatt med sine forberedelser med kjoler og hansker og hatter til den store middag. Og så må de også sikre seg vakre og varme sjal eller pledd til en noe trekkfull fjordtur.

Roerne og deres damer får full valuta for sine forberedelser. Stemningen er på topp når vestlandsbåten «Arendal» kaster loss fra Vippetangen en tidlig søndags morgen. Solen skinner fra skyfri himmel over speilblank fjord. «Arendal» damper inn Hankøsundet hvor den blir hilst velkommen av fire av marinens torpedojagere under kommando av admiral Børresen. Det er ikke noen tilfeldighet at marinen befinner seg i Hankøsundet samme dag. Ved en såvidt stor begivenhet som en landskapproing må marinen være representert.

Når kapproingen er over samles man til festmiddagen på Hankø Bad. Stemningen er høyere enn noensinne og damene vakrere enn noensinne. Det er derfor til N.F.f.R.s styremedlemmers honnør at de utsetter Roforeningens generalforsamling til høsten for å kunne være med på dansen! Sent på aftenen damper «Arendal» ut Hankøsundet. Roerne rydder øverste dekk og er snart i gang med dansen og flirten som varer til «Arendal» legger til ved Vippetangen, hvor byens vognmenn venter.

Norsk Forening for Roidræt har god kontakt med sine danske og svenske venner og holder seg orientert. Da f. eks. Roforeningen skal få emblem, forsøker den etter dansk mønster å få tillatelse til å føre splitt-

flagget med N.F.f.R. i øvre venstre felt. Forsvarsdepartementet henviser til flaggloven av 1899 og avslår ansøkingen. Roforeningen forsøker seg med riksvåpnet og årer i kryss, men det går ennå noen år før Roforbundet får det nåværende N.R. emblem.

Norske Studenters Roklub, som ser Roforeningens meget vellykkede start, forfølger suksessen og griper initiativet til de årlige skandinaviske studenterkapprisingene. Akademisk Roklub i København og Stockholms nations Roddklubb i Uppsala er stemt for tanken. Under landskappingen i Hankøundet 30. juni 1901 holdes den første skandinaviske studenterkapprising.

Årene 1900 til 1905 er vårt land oppe i en økonomisk krise, som retter seg betraktelig etter unionsoppløsningen 1905. Den økonomiske krise gjenspeiler seg også i rosporten. Trondhjems Roklub, Drammens og Malmøens roklubber går ut av Roforeningen, og storklubbene i Kristiania arbeider tungt med dårlig økonomi. Men selv om økonomien er vanskelig,

Christiania den 8. Februar 1901.

Fra
 Den Kongelige Norske Regjerings
 Postvæsen-Departement.
 Marinestyrrelsen.

N. L. N. 1078/1901.

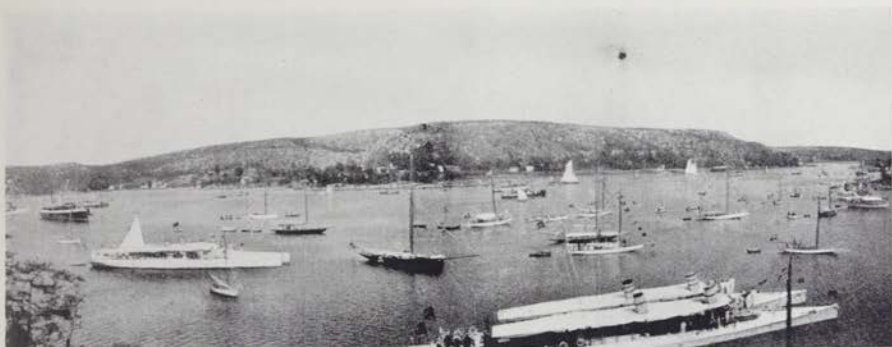
Til

Styrrelsen for Norsk Forening for roidret

I anledning af styrelsens andragende af 8de Marts 1901 med bilag om tilladelse til at føre norsk splitflag, i hvis midte er anbragt foreningens mærke i hvidt felt, skal departementet hermed meddele, at de lov om Norges flag af 10de december 1899 i § 2 forbeholder split og tunge i flaget for statens embedsuden, uden at i loven indeholdes noget om ret for kongen til at dispensere fra lovens bestemmelser, og der ikke søgtes til at imødegå andragendet. I overensstemmelse hermed er det ogsaa næstet landets hærvesen at føre splitflag, paa deres bygninger og brygger, da disse ikke er staten tilhørende.

L. S. H. A. N. G.

Avslag på andragende i 1901 om
å føre norsk splitflag i likhet
med Kongelig Norsk Seilforening.

Fra det annet norgesmesterskap 1901 i Hankosundet.

makter dog Norske Studenter å innvie «Skandinaviens vakreste og mest tidsmessige» klubbhus på Huk 5. september 1903.

N.F.f.R. gir ut en årbok både i 1901 og 1902.

Landets eldste roklubb arbeider også tungt. Den melder seg ut av Roforeningen i 1906, melder seg inn igjen i 1910, men er atter utmeldt 1913—1916. Men etter 1917 lykkes det Fredriksstad å sikre seg sin gode økonomiske og sportslige posisjon.

Vår rosport ble importert direkte fra England. Det falt vel derfor helt naturlig at man under kapproingene benyttet den engelske distansen, to engelske miles eller 3 218 meter. Denne avstanden begynner dog å bli avleggs i kontinental og dansk rosport. Roforeningen bestemmer derfor 2000 meters bane i 1902.

Roforeningen fortsetter målbevisst arbeidet fremover gjennom årene. Rundt omkring i Norge er det mange småklubber, som fra første stund aksepterer foreningen som den norske rosports sentrale organisasjon, selvom klubbene ikke er med i N.F.f.R. Klubbene henvender seg til Roforeningen for å få råd og veiledning om bygging av klubbhus, innkjøp av materiell, veiledning om lover, trening og instruksjon. De spør også hvorfor stroken og ikke coxen skal ha kommandoen ombord i båten. Den overveiende roing som finner sted i småklubbene er dog roing i bruksbåter. Mens landskapproingene omfatter noen ganske få lag, holdes således en kapproing for bruksbåter i Bergen, hvor 47 båtlag er med.

Årene omkring 1905 er en meget vanskelig periode for Roforeningen. Problemet er ikke å få startet nye klubber, men nærmest å holde de eksisterende klubber gående. Rosporten er for den overveiende del konsentrert i Kristiania. Her drives sporten jevnt og kontinuerlig, her finnes interesserte formuende menn, som gjennom årene tar store økonomiske ofre for å hjelpe rosporten. Det blir også derfor uten forkleinselse for noen

*Christiania Roklubs klubbhus med restaurant «Kongen», ferdig i 1925.
Restauranten innebygget i 1938.*

Norske Studenters Roklub fra 1923. Påbygget til høyre fra 1937.

Ormsund Roklub, ferdig i 1934.

av de andre klubbene, de tre Kristiania-klubbene Christiania, Norske Studenter og Ormsund som danner kjernen i N.F.f.R. i de første vanskelige ti år. Det er disse tre klubbene, som gjennom mange år har trukket lasset alene, men som til gjengjeld, og med ikke så liten stolthet, kan si at de gjennom alle 50 årene har vært medlem av vårt Roforbund. (Ormsund var dog formelt utmeldt i årene 1913 og 1914, se under disse år.)

Men så har også disse tre klubbene vært i lykkelig besittelse av flere av de forannevnte meget verdifulle medlemmer. Medlemmer, som er trått ut av de aktives rekker, men som virker som instruktører, trenere og administratorer eller bidragsytere. Av konkurranselagenes mannskaper finner man menn, som gjennom årene har innlagt seg de største fortjenester for rosporten.

Vi nevner f. eks. dr. Peter Torgersen, som ut fra et medisinsk synspunkt var en av de ivrigste forkjempere for all god idrett. Han går helt systematisk inn for treningsmetoder som den dag i dag har sin fulle gyldighet. Han er medlem av Norske Studenter, men hans erfaring blir lånt ut til enhver interessert klubb eller enkeltperson. Blant de mange treningsforskrifter m. m. som foreligger fra hans hånd, skal vi bare sitere hans rapport til Centralforeningen: «Treningsmåten bør forandres. I stedet for korte aftenurer med en overanstrengelse hver aften for å klare kapproingsbanen på korteste tid, skulde det roes lengere avstander i roligere tempo, og det skulde legges meget arbeide på å skaffe båtlaget

Hannibal Fegth.
President Nordisk Roforbund 1938.

Hannibal Fegth har bare vært styremedlem i N.R. 1910—14, men til gjengjeld var han formann i Christiania i 30 år fra 1908 til 1938. Norsk rosport og Norges Roforbund er bygget på en rekke store og små pilarer. Hannibal Fegth har murt opp en av de største pilarene.

Kongepokal, Olympiade og Nordisk Roforbund.

Selv om Roforeningen i den første tiårsperioden mange ganger er ute i hard motvind og bare drives frem av de tre Kristiania-klubber arbeider den med og realiserer planer, som også i våre dager er problemer både for forbund og klubber.

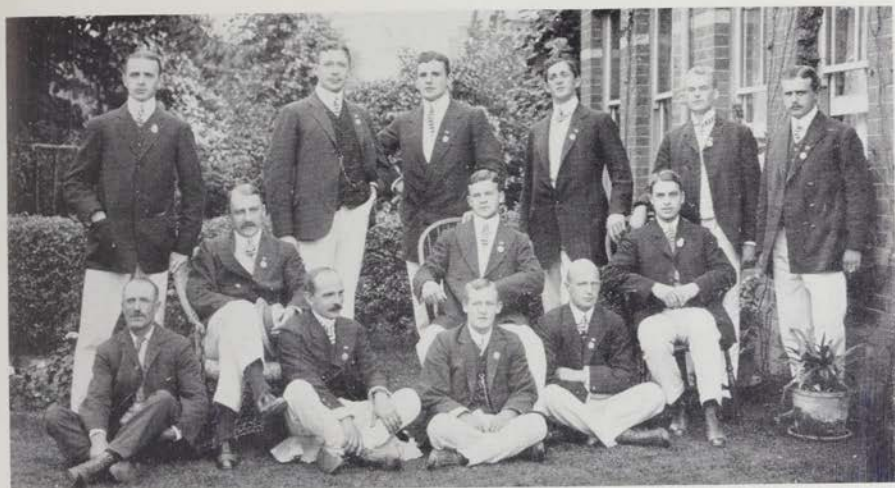
Roforeningen arrangerer seg med engelsk trener allerede i 1905, og får ny engelsk trener i Olympiåret 1908. Det blir opprettet egne avdelinger for roere under 18 år. Vi ser at en så moderne tendens som fordeling av Norgesmesterskapene på forskjellige steder i grunnen er en 40 år gammel tanke. Landskapproingen i 1910 ble fordelt mellom Bergen og Holtekilen. Mesterskapet for senior innrigger gikk i Bergen i forbindelse med nasjonal regatta under Landsutstillingen, mens de andre løpene gikk senere i Holtekilen.

Olympiåret 1908 synes å være norsk rosports, vi kan gjerne si sportslige gjennombrudd. For første gang blir roing med som olympisk øvelse. Med de beskjedne kår Roforeningen arbeider under synes det umulig å få realisert ønskedrømmen om å være med ved Olympiaden. Roforeningen

en vakker roing.» Roforbundet har alltid hatt obligatorisk legeundersøkelse før start tillates.

En annen av rosportens personligheter på denne tiden er tannlege, dr. Ludvig Moestue, en fremragende instruktør, som også arbeidet meget med sundere kosthold for idrettsmenn. Vi kan kanskje ikke vurdere høyt nok den betydning det har for norsk rosport at treningsmetodene blir lagt frem og ledet fra så sakkyndige og interesserte medlemmer som dr. Peter Torgersen og tannlege dr. Ludvig Moestue.

Straks etter århundreskiftet dukker også et av norsk rosports største navn frem, kanskje det største. Det er Christiania-roeren Hannibal Fegth.

Norges rotropp ved de olympiske leker 1908 i London. Fra venstre, bakerst: Ambrosius Høyer (O.R.), Gustav Hæhre (C.R.), Knut Langaard (C.R.), Erik O. Bye (C.R.), Wilhelm Hansen (O.R.), Emil Irgens (C.R.). I midten: Hannibal Fegth (C.R.), Annan Knudsen (stroke) (C.R.), O. T. Krohg (C.R.). Forrest: Mr. Follet (trener), Ludvig Moestue (C.R.), Ejnar Tønsager (cox) (C.R.), Jac. Jacobsen (C.R.).

går sammen med Kristiania-klubbene for full kraft inn for oppgaven, ansetter engelsk trener og gjør økonomiske ofre. Det blir en riktig politikk. Den blest omkring rosporten som forhåndstreningen og Londonreisen skaper, setter merker i norsk rosport, og gir i årene som kommer langsomt men sikkert resultater, som igjen gir bedre kår for sporten og dermed også for Roforeningen.

Christiania feirer 30 års jubileum med jubileumsregatta i Holtekilen samme år. Ved denne regatta blir H. M. Kongens Pokal stilt opp for første gang ved en roregatta. Pokalen går til Fredriksstad Roklub for seier i firer over Norske Studenter, Ormsund og Christiania.

Ormsund har også jubileum dette år. På 25 års jubileumsdagen innvier klubben det nye flotte klubbhus på Ormoen. Prisen var kr. 3600.—!

Centralforeningen, som inntil 1910 leder idrettsadministrasjonen har lenge vært gjenstand for kritikk. Etter lengere forutgående grundige drøftelser stiftes så Norges Rigsforbund for Idræt, som i hovedtrekkene er basert på den administrasjonsform, som vi kjenner under Norges Idrettsforbund. Reorganiseringen griper nedover i leddene til de enkelte særforbund. For å standardisere betegnelsene får vi forbundsnavnet for de særforbund som har brukt andre betegnelser. Norsk Forening for Roidræt får det nåværende navn:

Forste gang engelsk lag i Norge i 1911. Innkøst Vippetangen, Kristiania.

Norges Røforbund.

Den nye idrettsorganisasjonen skaper også mere plan over de offentlige bevilgningene til idretten. (Det henvises til statistikk over statsbidragene gjennom årene.)

Tanken om et Nordisk Røforbund, som hadde begynt å ta form ved forberedende arbeider i 1909, resulterer i at Nordisk Røforbund blir stiftet på møte i Stockholm 27. februar 1910.

9. juli 1910 smeller det første startskudd for de Nordiske mesterskapsroingene på Kalvebodstrand ved København. Mesterskapene går i firer, innrigger og sculler. Og Norge får det første Nordiske mesterskap ved Christiania i firer.

Røforbundet er nå over sin første vanskelige periode. Det kan bli både oppgang og nedgang, men tendensen er stadig stigende. Fredriksstad Roklub melder seg inn igjen i Røforbundet, og som nytt medlem kommer Bergens Roklub. De tre Kristianiaklubbene skal ikke lenger drive Røforbundet for seg selv.

*Engelsk rolag for første gang til Norge.
Stockholmsolympiade og nye klubber.*

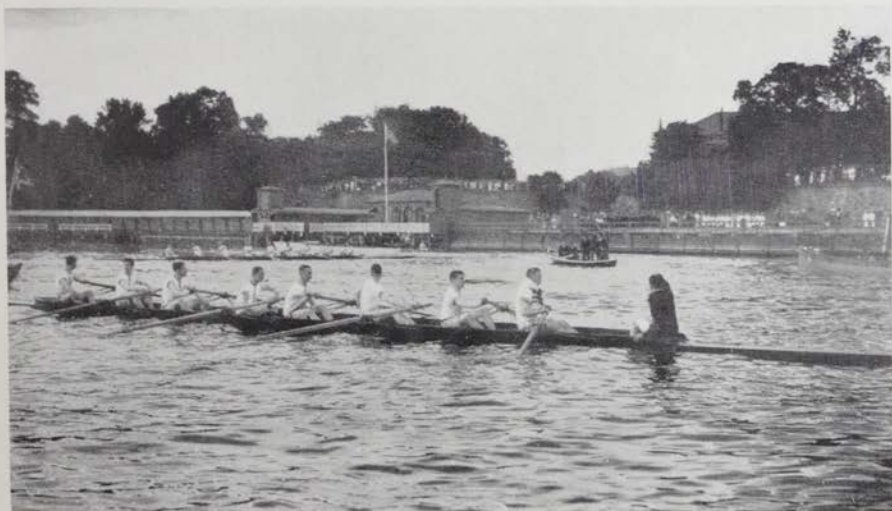
Årene fra 1910 og frem til den første verdenskrig er rike på begivenheter og oppsving. Dagspressen skriver i 1911 at rosporten går frem med

kjempekritt. Antall klubber i Roforbundet øker til åtte. De nye klubbene som kommer til er Halden, Terje Viken og Odda. Terje Viken, som melder seg inn i 1913, blir sensasjonsklubb allerede i 1914, da den ved den første fullstendige Landskapproing som arrangeres i Bergen, sikrer seg to Norgesmesterskap.

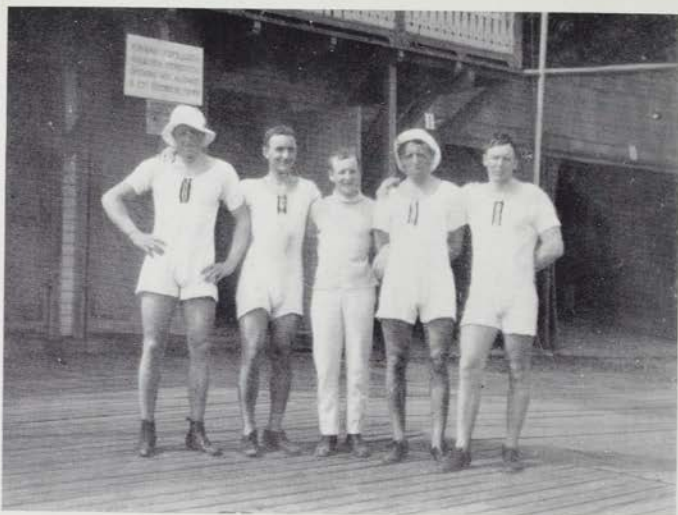
Men dagspressens begeistring for rosporten i 1911 skyldes vel først og fremst seirene over Agecroft Rowing Club på Kristiania havn. Den engelske klubben hadde tidlig på året meddelt Christiania at den ville dra på Norgestur i pinsen. Det var første gang et engelsk rolag skulle gjeste Norge, og arrangørene arbeidet energisk på å gjøre besøket så vellykket som mulig. Kapproingen ble arrangert på Kristiania havn onsdag den 7. juni med bane fra Sjursoen til Vippetangen. Jubelen blant de mange tusener av tilskuere på Vippetangen var ubeskrivelig da Christiania slo engelskmennene både i åtter

Einar Wettre. Formann N. R. 1912—13. Formann Nordisk Roforbund 1914. President Nordisk Roforbund 1911 og 1918.

Engelsk åtter utenfor Akershusbryggene i 1911.

*Christiania
Roklub's firer i
OL. Stockholm
1912.*

*Fra venstre:
Th. Klem, Ma-
thias Torstensen,
Ejnar Tonsager
(cox),
Henry Larsen,
Haakon Tonsager
(stroke).*

og firer. Regattaen ble avsluttet med ball på Grand Hotell, hvor utenriksminister Irgens delte ut premiene.

Vi kan tenke oss at Stockholmolympiaden 1912 må ha lagt stort beslag på klubbene og roerne. Allerede tidlig på året blir det nedsatt komiteer, som skal ta seg både av trening og sammensetning av lagene. Norge stiller opp med hele fem lag. Christiania i åtter, Christiania og Norske Studenter i firer og Christiania og Ormsund i innrigger. Innriggeren var denne gang olympisk roøvelse, til tross for at man dengang ikke hadde felles mål og vekt for båttypen. Først året etter bestemmer Roforbundet mål og vekt for båttypen. Samme år bestemmer også forbundet at man skal gå inn for roing i firer uten styrmann. Men det gikk ennå mange år før denne båttypen debutterer ved Norgesmesterskapene.

Våre raceroere har gjennom alle år, og vil vel i kommende år være sterkt opptatt av konkurrentene på racedagen. Alt som en konkurrent foretar seg interesserer. Og han må avlures flest mulig knep. Det har utvilsomt vakt ganske sterk oppsikt og bidratt til å øke racernervositeten ved de Nordiske mesterskap i Helsingfors 20. juli 1913, da danske roere for første gang praktiserte de såkalte «Møllerske nesespilene», som skulle hjelpe opp pusten gjennom nesen. Men selvom nesespilene vakte oppmerksomhet og øket nervositeten hos konkurrentene, har de neppe vært årsaken til at danskene ble diskvalifisert.

Når man skal tegne opp et bilde av Norges Roforbund og norsk rosport gjennom 50 år vil det neppe være korrekt bare å bruke en lyserød farge, som gir bildet en kanskje noe forfalsket glans. Men selvom det

blandes med noen mørkere farger, er det for å pointere at fornuft og saklighet har seiret. Etter sigende var man i de gode gamle dager langt hardere i sine mange diskusjoner. Regattabanens kamper ble trukket frem på forbundstinget. Typiske eksempler er kravellsaken fra Roforbundets første år 1900 og Ormsundsaken, som både Roforbundet og klubbene er sterkt opptatt av i 1913. Kravellsaken var spørsmål om det skulle roes i kravell eller klinkbygget båt om Langaardspokalen. Ormsundsaken som var langt mere omfattende med en mengde papirer var spørsmål om utdeling av en pokal til et lag, som hadde rodd på dårligere maksmaltid enn forutsatt. Men laget kjente ikke til den fastsatte maksmaltid. Noe nærmere kommentar til sakene er helt unødvendig. De nevnes som eksempler på saker, som løses takket være

Leif S. Rode.

Formann N. R. 1914—17.

President Nordisk Roforbund 1947.

Ormsund Roklub's innrigger i OL. Stockholm 1912. Laget: Claus Hoyer, R. Durrie Holter, Magnus Herseth, Frithjof Olstad (stroke), Olaf Bjørnstad (cox).

samarbeidsviljen. Ormsund var som en protest ikke medlem av N.R. i årene 1913 og 1914, men saken var så bagatellmessig at klubben bør regnes som medlem gjennom alle år.

Nordisk Roforbund har arbeidet med lover og med kapproingsreglement, som blir vedtatt i 1914. På generalforsamling i Roforbundet 31. mars samme år avpasser Roforbundet sine kapproingsreglementer etter det Nordiske. Forbundet behandler også og vedtar nye lover, som blir betegnet som et helt systemskifte i forbundets arbeidsordning.

Dette år blir en av norsk idretts og norsk rosports mest kjente menn gjennom mange, mange år, Leif S. Rode, valgt til formann i Norges Roforbund. Leif S. Rode har vel hatt den største andel i forbundets nye lover. Han la en sikker grunnvoll for Norges Roforbund i formannstiden fra 1914 til 1917 og står vel utvilsomt som Roforbundets største navn gjennom årene. Rode lavet bl. a. et lite hefte «Veiledning i Roning». Da han gikk av som formann i 1917 la han grunnsteinen til Roforbundets fond med en gave på kr. 10 000.—. Fondet ble straks øket med en gave på kr. 5000.— fra Einar Wettre, som hadde vært formann i årene 1912 og 1913.

Krigsårene og frem til 1920.

Mens verdenskrigen gikk sin gang var Norge nøytralt, og kunne drive sin handel, skipsfart og industri, og folket kunne drive sine hobbies og sine interesser. Det ble derfor i krigsårene at myndighetenes og folkets syn på

Stavanger Roklubb.

idretten og idrettssaken tok til å endres. Etter de relativt stille første tiår av århundredet, skjedde det en rivende utvikling, som kunne spores ved fremgang i alle sportsgrener.

Friidrettslivets og idrettens kolossale fremgang og utvikling får også sin betydning for rosporten. En lykkelig kombinasjon av idrettens naturlige utvikling i vårt land, de økede bidrag fra myndighetene og Leif S. Rodes myndige og saklige ledelse av Roforbundet resulterer ikke bare i en rekke nye klubber, men også økning av de gamle klubbers medlemstall.

Stavanger, Moss og Hydrofunktionæernes roklubber melder seg inn i Roforbundet i 1915, Arendal og Larvik i 1916, Fane (Fana fra 1935) i 1917, Sandefjord, Tønsberg, Haugesund og Roklubben av 1915 i 1918, og Bærum i 1920.

Fremdeles er det dog klubber som arbeider meget tungt med å få stabilisert seg. Fredriksstad og Halden går ut i 1915. Halden melder seg inn igjen i 1916 og Fredriksstad i 1917. Larvik går ut i 1918.

Roforbundets gamle klubber, Christiania, Norske Studenter og Ormsund har på mange måter en glansperiode under krigen. Norske Studenter benytter seg av propagandaens og reklamens makt. Klubben sender ut brosjyrer til alle studenter og øker medlemstallet med hele 100 nye medlemmer i 1918. Norske Studenter herjet voldsomt på racebanen gjennom krigsårene. De såkalte Klem-lagene tok Norgesmesterskapene fire år på rad i senior firer og fem år på rad i senior åtter. Klubben var $2/10$ sek. for sent ute til å kapre det Nordiske åttermesterskap i 1916.

Ormsund fikk foruten flere andre Norgesmesterskap, de første lettvekstmesterskapene i 1915 og 1916. Christiania baserte seg vesentlig på juniorene og fikk fem junior firer mesterskap på rad.

Roforbundets nye klubb, Stavanger, hevdet seg med ære allerede det første året. Foruten Norgesmesterskapet for senior innrigger, rodde klubben også i land Norges første Nordiske innriggermesterskap i 1915.

Med det samme vi nevner klubbene, er det vel også på sin plass å trekke frem en begivenhet, som skulle komme til å få sin store betydning

Jens Knudsen. Formann N. R. 1918—1921.
Formann Nordisk Roforbund 1918.
President Nordisk Roforbund 1928.

for en av forbundets klubber. Den 24. september 1917 er styremedlemmene i Christiania samlet til møte, men formannen Hannibal Fegth, som pleier å være førstemann, lar vente på seg. Styremedlemmene er i villrede over Fegths forsinkelse, men da han så kommer, kan han legge en check på kr. 100 000.— på bordet. Beløpet var en gave fra skipsreder Christoffer Hannevig til nytt klubbhus.

På representantskapsmøte i Roforbundet 30. juni 1917 blir Roforbundets styre for første gang henlagt til Bergen med Jens Knudsen som formann. Jens Knudsen hører med blant rosportens største navn. Hans virkefelt omfattet Drammens, Bergens og Norske Studenters Roklubber. Som Drammens energiske formann arrangerte han Landskapproingen i Drammen i 1902, han ble senere rosjef, styremedlem og æresmedlem i Bergens Roklub, og ledet Roforbundet gjennom fire år fra 1918 til 1921.

Under Leif S. Rodes og Jens Knudsens ledelse av Roforbundet får reglementene og organisasjonen en bred plass.

Vi har foran nevnt Roforbundets nye lover og de nye kapproingsreglementene. Etter henstilling fra Nordisk Roforbund i 1916 blir den nye seniordefinisjon vedtatt. Heretter er en roer senior enten i langåret båt eller i sculler. Tidligere var roeren f. eks. senior i utrigger, mens han kunne være junior i innrigger. Roforbundet vedtar også i 1916 nye statutter for Gullmedaljen. Vi får for første gang kretsinnstillingen. Forbundet hadde nu fått så mange klubber som tildels arbeidet langt atskilt fra centraladministrasjonen at man følte behov for en kretsvis sammenslutning.

Den første kretsen blir Smaalenenes Kreds av Norges Roforbund stiftet 10. juni 1916, så kommer Vestlandske Rokreds 1. oktober 1916, Kristiania og Omegns Kreds 16. mars 1917 og Sørlandske Rokreds 24. november 1918. Kretsinnstillingen viser seg å være en heldig løsning og allerede i 1918 må Smaalenenes Kreds, som fra begynnelsen omfattet klubbene fra Halden til Kristiansand, deles i Smaalenenes Kreds og den nye Sørlandske Kreds. Sørlandske Rokreds forandrer navn i 1920 til Vestfold Kreds. Rogaland Særkreds av Norges Roforbund blir stiftet 9. mai 1920.

Mens det i årene umiddelbart etter århundreskiftet synes å ha vært stemning for å få med de klubber som driver bruksbåtroing i Roforeringen, finner Roforbundets styre i 1918 at bruksbåtroingen eller som det nu heter, Roing i norske båttyper, ikke hører med til Roforbundets virke. Styret mente dengang at skulle bruksbåtroingen vinne større tilslutning i landet, burde den organiseres i et eget forbund.

Vi skulle kanskje tenke oss at krigsårene la vanskeligheter i veien for utvikling av det Nordiske samarbeide. De Nordiske mesterskapene gikk

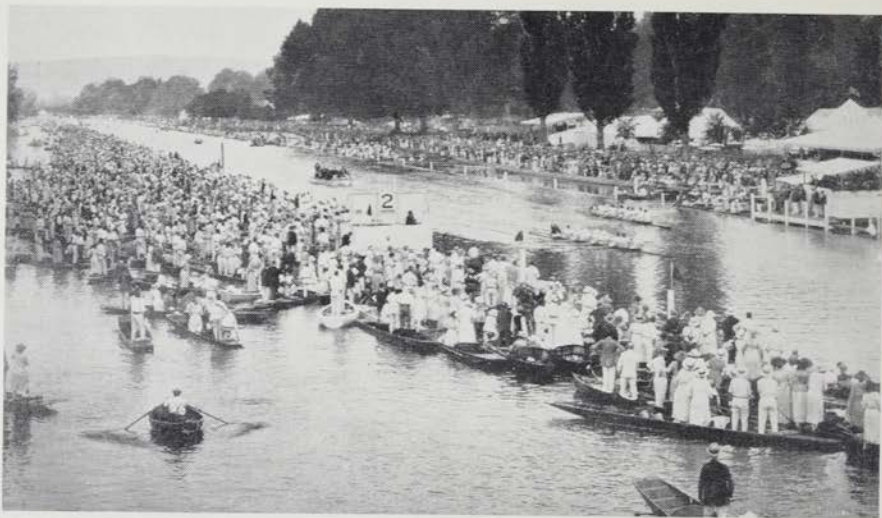
Stavanger Roklubb's åtter 1920. Nordisk mester og bronsemedalje i OL.

Laget: Th. Nag, C. B. Olsen, A. Nilsen, H. Ellingsen, Th. Michelsen, A. Mortensen, Karl Nag, T. Tollefsen (stroke), Chr. Andreasen (cox i Nordisk), (Th. Hagen, C. R., cox i OL.).

sin gang med unntagelse av 1917 da mesterskapene blir innstillet på grunn av transportvanskeligheter, men norske lag starter allikevel ved regattaer i København, Stockholm og Göteborg, og danske og svenske lag starter i Kristiania.

Det ble truffet mange forberedelser til Olympiaden i Antwerpen 1920. Klubbene Christiania, Norske Studenter og Ormsund drev felles forhåndstrening og hadde planer om å sette opp en fellesåtter. Men for å uttrykke det på en pen måte, ble det vanskelig å realisere det planlagte samarbeide, og klubbene stilte opp sine egne lag. Ved Landskapproingen, som for første gang går i Granholmsundet ved Sandefjord, vinner den nye klubb Bærum mesterskapet for junior innrigger. Christiania får begge firermesterskapene og junioråtterten, Terje Viken senior sculler. Men det blir ikke noen av Kristianiaklubbene som får den ettertraktete åtterseier. Etter harde race vinner Stavanger sin første åtterseier og skal representere Norge under Antwerpenolympiaden sammen med Christianias firer.

Christianiafireren vinner Norges første olympiske bronsemedalje og Stavangeråtterten klassifiserer seg til tredjeplassen, men bronsemedalje blir ved en feil ikke gitt Stavanger. For å spare penger ble det bare brukt en styrmann og det var Th. Hagen fra Christiania som fikk den ære å coxe begge lag.

Riktig en Henleydag i 1921. Christiania Roklub vinner finalen om Thames Challenge Cup.

Christiania Roklub's seirende åtter i Henley 1921.

Fra venstre: Henry Larsen, Per Gulbrandsen, Th. Klem, Johan Harbitz, Kaare Heiberg, Alf Christophersen (Hafting), C. F. Zeuthen (Klyve), Birger Var (stroke). Foran: Sigurd Fladager (cox).

Domkirkeodden Hamar med de to roklubber.

Norges Roforbund 25 år, Henleyturer og 50 års jubileumsregatta i Hankosundet sammen med Fredriksstads 50 års jubileum.

Roforbundet, som i 1920 har 18 medlemsklubber, får gjennom årene frem til 1930 bare en tilgang på tre klubber. Drammens Roklubb rekonstrueres og melder seg inn i 1924, Trondhjem i 1925 og Moss i 1927. Av helt nye klubber kommer Holmestrand og Kristiansund i 1928 og Horten i 1930.

De økonomiske vanskeligheter i 1920 årene merkes også i rosporten. Enkelte av Roforbundets klubber melder seg ut. Forbundet har vanskeligheter med å få inn nødvendige oppgaver og kontingenter i rett tid.

Styret vier fremdeles organisasjonsarbeidet stor oppmerksomhet. Arbeidet i 1921 legges an på å få dannet enkelte særkretser, og vi får nu de første konkurransekretsene. Vestfold og Østfold kretsene danner Ytre Kristianiafjordens (senere kaldt Foldenfjordens) Konkurransekreds, mens Kristiania Kreds og Bærum Roklubb går sammen i Kristiania og Omegns Konkurransekreds.

Det er et par andre spørsmål som dukker opp i 1921 og 1922, og som er høyaktuelle i våre dager. Roforbundets ting bestemmer i 1921 at utenlandske klubber kan innbys til Norgesmesterskapene. De utenlandske lag kan ikke oppnå mesterskapstitel eller medaljen. Roforbundets ting bestemmer også at innenlandske klubber, som ikke er medlem, kan starte ved mesterskapene mot å betale dobbelt kontingent. Bergens Roklub og Rogaland kreds fremsetter i 1922 forslag om at det ved fastsettelsen av sted for mesterskapene skal tas mest mulig hensyn til de forskjellige landsdelers interesser. Forslaget resulterer blant annet i at Hommersåkbanen ved Stavanger blir autorisert som internasjonal bane i 1925.

Roforbundet arbeider med en rekke administrasjonsspørsmål gjennom 1920 årene. Vi nevner egne konkurranseregler for de nye konkurransekretsene, grensen for lettvektsroere forhøyes fra 60 til 65 kg. Spørsmålet om tilslutning til F.I.S.A. behandles både i 1922 og 1923, men forbundet må utsette saken. Roforbundets lover, kapproingsreglement og idrettsmerkeprovenes bestemmelser revideres i 1922.

1920 årene var på mange måter vanskelig for flere av landets roklubber, økonomisk sett. Men til gjengjeld fikk norsk rosport gjennom 1920 årene sine virkelige glansdager. Større enn noensinne tidligere, og vel også de største gjennom Roforbundets 50 år.

Starten kom med Christianias og Stavangers tredje plasser under Antwerpenolympiaden. De fine internasjonale seire kom nu i rekkefølge. Norge fikk hele seks Nordiske åttermesterskap i rekkefølge. Stavanger innledet serien i 1920, Christiania tok mesterskapene i 1921, 1922, 1923 og 1925, mens det var Ormsunds tur i 1924.

Christianias Henleyturer i 1921, 1922 og 1923 og da i første rekke åtterseiren i 1921 kom til å få en kolossal betydning for norsk rosport. Det ble stammen av denne åtter, som i 1921 vant Thames Cup, som skaffet Norge de fire Nordiske åttermesterskapene. Åtterseiren om Thames Cup i konkurranse med 18 engelske konkurrenter vakte oppsikt i inn- og utland. Under Henleyturene i 1922 og 1923 startet Christianiaåtterren om The Grand, men nådde ikke opp i konkurransene.

I 1920 årene begynner det å komme noe av en bredde over Norges mesterskapene. For første gang får man under en landskapproing et løp med seks lag over banen. Det er junior firerløpet i Granholmsundet 1920.

*Tribunene ved mål i Frognerkilen i 1925.
Christiania vinner Nordisk firer uten, foran Danmark.*

*Arne Corneliussen. Formann N.R. 1922-25.
Formann Nordisk Roforbund 1922 og 1925.*

*Eskild Jensen. Formann N. R. 1926.
President Nordisk Roforbund 1934.*

Med få unntagelser er det lag og konkurranse i alle båttyper i junior og senior. Men først under mesterskapene i Hankøsundet 1927 blir de første Norgesmestere i firer uten styrmann kåret. Det er Norske Students berømte Haakon Larsen firer som får æren.

Henleyturene og den Nordiske åttarmesterskapsserien i begynnelsen av 1920 årene virker oppmuntrende på landets roklubber. Norsk rosport kan med glede konstatere at Norgesmesterskapene begynner å fordeles på landets klubber. De gamle klubbene er ikke lenger enerådende. Fana, Sandefjord, Tønsberg og Haugesund roklubber får sine første Norgesmesterskap. Bærums berømte Konsalag blir rekordholder med fire Norgesmesterskap på rad i senior innrigger.

På det vakre Nordåsvannet lå en lang, stillfarende bergenser og trente i sculler. Det var Fanaroeren Johan C. Petersen, eller la oss heller bruke det navn, som han gikk under over hele Nord-Europa, Fana-Petersen.

Fana-Petersen tok hele fem senior scullermesterskap på rad. Han fikk ikke noen Nordiske mesterskap, men seiret ved flere utenlandske internasjonale regattaer over den Nordiske mester. Fana-Petersen står som grunnleggeren av norsk scullerroing.

De største regattaene her hjemme i 1920 årene var Norges Roforbunds 25 års jubileumsregatta i Frognerkilen 18. og 19. juli 1925, og Norgesmesterskapet i Hankøsundet 2. og 3. juli 1927. Regattaen i Hankøsundet

Moss Roklub's båthus i 1927. Fabrikkbygningen i bakgrunnen er del av det nåværende A/S Forenede Blikemballagefabriker.

ble også 50 års jubileum for den første norske kapproing og 50 års jubileum for Fredrikstad Roklub.

Norges Roforbunds styre hadde mange betenkeligheter med å la jubileumsregattaen og Nordisk gå i Frognerkilen. Styret ble etter samarbeide med klubbene enig om å forsøke og det ble nedlagt et energisk arbeide på å gjøre regattaen så omfangsrik og festlig som vel mulig. Ved mål ble det lagt ut lektere og bygget tribuner med henblikk på en mengde tilskuere. Økonomisk ble jubileumsregattaen en skuffelse. Arrangørene måtte gjennom flere år arbeide med å dekke et stort underskudd og et restbeløp måtte til slutt avskrives. Sportslig sett ble regattaen usedvanlig vellykket med strålende vær over den blikkstilte Frognerkilen. Norge vant Nordisk med 75 points mot Danmarks 61 og Sveriges 29. H. M. Kongen delte ut premiene på Christianias nye klubbhus «Kongen».

Norgesmesterskapet og jubileumsregattaen i Hankøundet i 1927 ble også meget vellykket. Klubber fra alle kanter av landet møtte til start, og i flere av løpene var det så mange lag at det måtte roes uttagning. Sandefjord kommer her med sin første fremragende firer, som vinner innriggermesterskapene i junior og senior, mens Fredrikstad sikrer seg begge firer uttrigger mesterskapene.

I 1929 får Haugesund det første Norgesmesterskap til klubben med junior innrigger, og så dukker en ny sterk firer frem. Det er Tonsberglaget, som med Henry Larsens erfarne instruksjon får Norgesmesterskapene

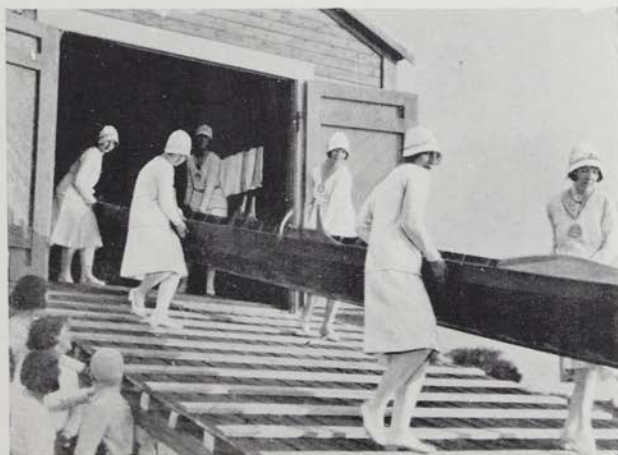
*H. R. Becker-Ericksen.
President Nordisk Roforbund 1950.*

*Nils Solberg. Formann N. R. 1927—29.
Formann Nordisk Roforbund 1928.*

i begge firerløpene. For første gang ror også et old boys lag over banen under mesterskapene. Det er Fredriksstads lag, som får mesterskapet på Frognerkilen.

Vi skal ikke avslutte 1920 årene uten å nevne ennu noen navn. Roforbundet ble gjennom 1920 årene ledet av Arne Corneliusen, Norske Studenter, Eskild Jensen, Christiania, og Nils Solberg, Norske Studenter.

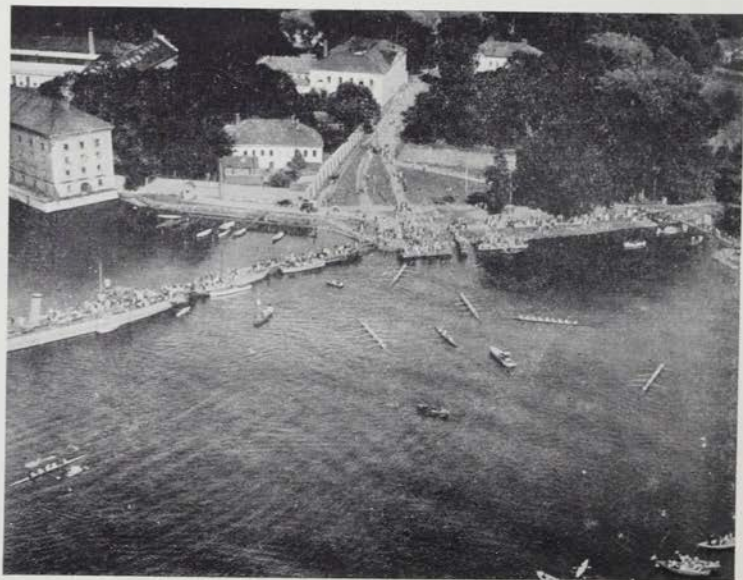

*Den første båt bæres ut
fra Oslo Kvinnelige Ro-
klubb 17. juni 1930.*

Men vi skal også nevne Olaf Bjørnstad fra Ormsund og Einar W. Nansen fra Norske Studenter. Olaf Bjørnstad var med enestående energi drivkraften i Ormsund. Han var klubbens instruktør og cox gjennom 20 år fra 1906 til 1926. Einar W. Nansen ble den sentrale mann for skandinavisk studenter rosamarbeide. Av andre navn som kom til å bety meget for sin klubb og for rosporten nevnes Fredriksstads Egil Blakstad og grunnleggeren av Moss Roklub, H. Becker-Ericksen. Det er et annet navn som også i fremtredende grad er kjent fra en årrekkes innsats for rosporten: Skipsreder Haakon J. Wallem. I sine unge år hadde han rodd i utlandet. Han ydet gjennom mange år en meget stor økonomisk hjelp til Bergen og Fana og gav i form av båter. Wallem støttet også opp om rosporten som helhet og særlig vil hans flotte Nordiske mesterskapspokaler huskes.

N.S.R. har i mange år hatt en meget stor anonym bidragsyder og vi roper ingen hemmelighet ved å si at det er cand. jur. Johan Mohn.

Norsk rosport fikk i 1929 den første egne dame-roklubb. Den 12. juni ble Oslo Kvinnelige Roklubb stiftet, og året etter hadde den eget klubbhus på Herbern (Bygdøy). La oss ikke legge skjul på at de første dameroerne ble møtt med nokså blannede følelser fra de mannlige roeres side, i hvert fall på vannet. Dameroernes ledere har arbeidet målbevisst med klare linjer gjennom årene, således at dameroingen nu har sin sikre

Mål Indre Havn Horten. Fotografert i 1933.

Innspurten i senior åtter NM. Horten 1946.

plass innen Norges Roforbund. Ved roforbundets 50 års jubileum er det hele 20 dameroklubber og avdelinger i landet. Grunnleggeren av norsk dameroing ble fru Harriet Hafsoe.

Horten blir Norges Henley.

Vårt land hadde gjennom 1920 årene og den første halvdel av 1930 årene økonomiske vanskeligheter. De unge menn og kvinner som gikk fra skolene og inn i næringslivet, måtte mange ganger arbeide uten lønn, for å skaffe seg erfaring og kunnskaper. Til en sammenligning med årene etter den annen verdenskrig kan vi populært si at dengang var 25 øre mange penger.

De økonomiske vanskelighetene gjenspeilte seg i rosporten, både på en gledelig og skuffende måte. Økonomien ga ikke mange anledninger til fornøyer, dermed søkte de unge til sporten. Raceroingen og vel så meget mosjons og langturroingen blomstret frem. Lag på lag startet ut fra klubbhusene på lørdags- og søndagsturer. Langturer i inn- og utland ble en meget populær og rimelig ferie.

Klubbene hadde rikelig tilgang på nye raceroere. Det ble konkurranse for å komme med på klubblagene, og det ble rekordanmeldelser til regattaene. Konkurransen blant lagene var hardere enn noengang. Seks lag over banen ble en vanlig foreteelse ved våre regattaer, men før lagene kom så langt, hadde de gjerne hatt harde uttagningsrace.

Men var det bredde og konkurranse over våre hjemlige regattaer, ble norske lags utenlandsturer minimale. Roforbundets og klubbenes økonomi

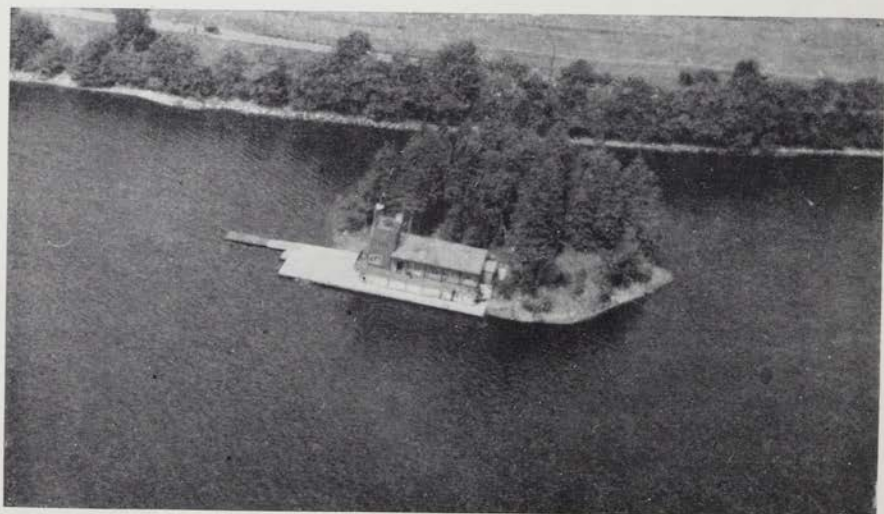
strakk ikke lenger enn til starter ved de Nordiske mesterskapsroingene, eller til reiser til København eller Göteborg, og da forutsatt at det var fremragende lag, som man mente hadde chanser til å vinne.

Norges innmeldelse i F.I.S.A., det internasjonale roforbund, hadde vært drøftet flere ganger i 1920 årene. Spørsmålet kom opp til fornyet behandling i 1930 årene, men Roforbundet fant påny at det ville bli for store økonomiske forpliktelser for norsk rosport. Dermed var man dengang utelukket fra å kunne starte ved Europamesterskapene.

En eventuell norsk anmeldelse til Olympiaden i Los Angeles i 1932 ble drøftet, men den førte ikke frem. Norges Roforbund fant heller ikke å kunne anmelde andre lag enn en sculler til Olympiaden i Berlin i 1936.

Det ble Fana-Petersens arvtager, C. A. Christiansen, fra Christiania, som var eneste roer i Berlin. «Mascot» Christiansen som han kalles, vant en serie med Norgesmesterskap. Under de Nordiske mesterskapsroingene på Indre Havn, Horten 21. juli 1934, gikk «Mascot» i mål som Norges første Nordiske scullermester. Han ble også Nordisk mester året etter i Kungälv.

Foruten de Nordiske mesterskapene som er nevnt foran, ble det bare noen spredte nordiske mesterskap til Norge gjennom 1930 årene. Norge fikk Nordisk åttmesterskap ved Stavanger i 1930 og Christiania i 1935, firer uten styrmann ved Christiania i 1930, i innrigger ved Bærum i 1934 og Drammen i 1939, og i lettvekt ved Norske Studenter i 1939. Det ble Norges første Nordiske lettvektsmesterskap. Lettvekt var blitt Nordisk

Fana Roklubb's klubbhus på Langeholmen i Nordåsvannet fra 1936.

Lillehammer Roklubb.

klasse fra 1937. Bærums innrigger i 1934 var trenet av Dr. Ludvig Moestue, en fabelaktig innsats på hans gamle dager.

Ser vi på Norgesmesterskapene og regattaene her hjemme, trer det klart frem at klubbene har en god og sikker kapproerstamme som hevder seg år etter år. De samme klubbene, og gjennomgående med de samme mannskaper, sikrer seg lange serier med Norgesmesterskap. Vi får rekordserier som Christiania-åtterens og Drammens-innriggerens seks mesterskap på rad. Christiania tar återmesterskapet gjennom årene 1932 til 1937, og Drammen innriggermesterskapet gjennom årene 1934 til 1939. Halden tar tre firermesterskap på rad 1931 til 1933. Christiania tar en firerserie på fem fra årene 1935 til 1939. Og i firer uten styrmann og lettvekt har vi gode lag fra Bergen, Christiania og Norske Studenter, som sikrer seg flere Norgesmesterskap.

Under Norges Roforbunds 50-års jubileumsregatta i 1950 feiret banen på Indre Havn, Horten, sitt 20-års jubileum. Horten ble etter forslag av Hannibal Fegth, prøvd første gang i 1930.

På Roforbundets ting i 1931 blir spørsmålet om å få Horten som permanent bane gjenstand for en livlig debatt. Ved avstemningen ble det med 16 mot 13 stemmer vedtatt at Horten er permanent bane for de mesterskap som arrangeres på Østlandet. Roforbundets ting vedtar dessuten at mesterskapene i løpet av 7 år skal gå 2 ganger på Vestlandet. Det har utvilsomt hatt meget stor betydning at vi fikk en så sentral bane som Horten, som ligger gunstig til både for innenlandske

og utenlandske klubber. Og selv om vi i våre dager drøfter en desentralisering av våre Norgesmesterskap av rent propagandamessige grunner, vil Horten ha sin betydning som den fremste norske internasjonale bane.

For å sikre kontinuiteten ved arrangementene av regattaene i Horten, vedtar tinget i 1934, etter forslag av Harald Rømcke, N. S. R., at Christiania, Norske Studenter og Ormsund skal få arrangere alle nasjonale og internasjonale regattaer i Horten. De tre klubbene får så felleskomitéen, Regattaforeningen for Hortens-kapproningene.

Hortens betydning kom kanskje ennå mer til sin rett da man senere fikk flere mindre vellykkede regattaer, som resulterte i at Roforbundet trakk autorisasjonen tilbake for banene Ulvøysund, Holtekilen, Hankø-sundet, Frognerkilen, Smøbergssund og Hommersåk-banen i 1938, fordi de ikke var sikre nok under vanskelige værforhold.

Roforbundets formenn fra 1935 og frem til krigen, Hans Blom og Rolf Manskow, arbeidet meget energisk med forbundets lover, reglementer og administrasjon. Således fikk vi i 1937 Roforbundets nye Håndbok, som vel har vært den mest benyttede rosportsbok i landet. Det var en betydelig utvidet utgave av en fra 1931. Hans Blom og Rolf Manskow var også ivrige forkjempere for godt samarbeid mellom landets klubber og samarbeid med utenlandske roforbund. Som eksempel kan vel nevnes juniorlandskampene i åtter med Danmark, som begynte i 1937 og fortsatte frem til krigen.

Bergens Roklub fra 1939.

*Hans Blom. Formann N. R. 1935—38.
Formann Nordisk Roforbund 1938.*

*Rolf Manskow. Formann N. R. 1939—47.
Formann Nordisk Roforbund 1947.*

Av reglementsbestemmelser kan det ha interesse å se på bestemmelsene for klassen «Eldre roere». Ved mesterskapene i 1929 ble klassen rodd for første gang for roere over 32 år, men allerede 1931 er aldersgrensen endret til 35 år, for så i 1937 å få den nåværende aldersgrense på 32 år. Klassen for eldre roere har aldri vært nevneverdig populær. Det skyldes vel først og fremst at klubbene har måttet supplere sine lag med gode roere fra denne aldersgruppe.

To meget betydningsfulle saker ble løst i Bloms formannsperiode. Arkivet ble lagt an etter moderne linjer og er blitt en meget tidsbesparende faktor i N. R.'s indre administrasjon. Den meningsløse toll som ble oppkrevd for alt materiell, hadde styrene arbeidet med å få opphevet gjennom alle år, men støtte stadig på departementets forstokkede mening at rosporten var en sport for «de rike». Men idrettens voksende innflytelse og utbredelse bevirket at da Blom etter et stort arbeid kunne fremlegge overbevisende tall, f. eks. at klubbene gjennomsnittlig hadde betalt større beløp i toll enn hva N. R. hadde fått i statsbidrag, fikk han i 1937 opphevet tollene for kravellbåter og for årer. Det neste skritt var å forsøke å få tollene opphevet også for klinkbygede båter. I 1949 fikk forbundsstyret departementets tilsagn om at innriggere må fortolles ved innførsel, men tollbeløpene blir refundert etter søknad herom.

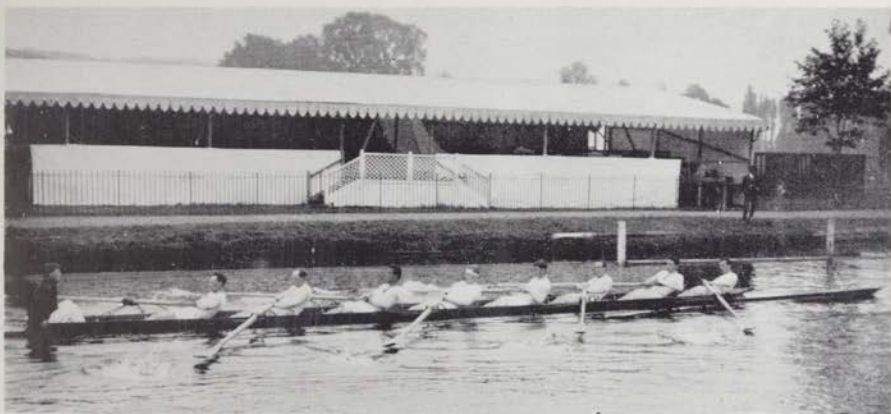
I 1930-årene begynner nye rometoder å bane seg vei. Det blir lagt mer an på årens arbeid i vannet og en kroppsføring som faller naturlig for hver enkelt roer, enn på en mer mekanisk og lik kroppsføring for hele laget. Steve Fairbairn, opprinnelig australier, hadde i mange år arbeidet etter sin egen metode i England, men det var først da et engelsk lag — «Pembroke-fireren» — vant en rekke overlegne seire i Tyskland i 1933, at alle fikk øynene på vidt gap. Og i 1935 vinner så en Zürich-firer uten styrmann i Henley på ny rekordtid i lekende lett stil. I Norge er det særlig Fana som blir grepet av de nye tanker, og er så heldig å få en engelskmann Archie Hamilton til Norge. Han instruerer og ror på Fanas lag og knytter den gode forbindelse Fana senere har hatt med Jesus College Boat Club, som har sendt instruktører både til Fana og Bergen roklubber.

N. R. oversetter, delvis sammen med Bergen, flere artikler og utgir to brosjyrer. N. R. utgir også en gymnastikktabell med øvelser som særlig egner seg til forhåndstrening.

Etter hvert instrueres en mer avdempet form av det man opprinnelig mente var Fairbairn-roing; den er nemlig lett å misforstå. En senere meget omdiskutert måte å ro på er den som den berømte amerikanske trener Connibear har gjennomført for sine lag. Men denne måte er bygget opp på en tilgang av et ubegrenset antall roere som i mange år lever på en bestemt diett. Dertil kan nevnes at det kreves et førsteklasses båtmateriell.

Fana hadde gjennom årene vunnet syv Norgesmesterskap i junior og senior seuller. Klubben vinner i 1938 sitt første åtter-mesterskap, og det er tydelig at denne seier virker stimulerende på Fana. Den danner innledningen til en Henleytur i 1939, hvor åtteren når helt til semifinalen om Thames Cup. Seiren fra 1938 danner også grunnlaget for Fanas senere sikre åtterposisjon og bronsemedaljen under Olympiaden i London i 1948. Sigurd Monssen har en stor andel i dette som roer, cox og instruktør.

N. S. R. feirer i 1937 sitt 40-års jubileum med å arrangere den største kapproing inntil da på en innsjø, Gjersjøen utenfor Oslo. Det var et utmerket tiltak, og banen viste seg å være helt fremragende. Ved krigsutbruddet i september 1939 ble Hortensbanen lukket, og det planlagte NM. der i 1940 ble besluttet henlagt til Gjersjøen, men det ble det altså ikke noe av. Da det ikke skulde holdes Nordisk i 1940, forsøkte N. R. å få arrangert en stor internasjonal kapproing på Gjersjøen og regnet med deltagelse av en rekke lag fra Helsingfors-olympiaden på tilbaketuren derfra.

Christiania Roklub's åtterlag trener i Henley i 1921. Merk det lange tilbakesving.

I 1939 vedtar tinget å innføre dobbeltskuller som norsk mesterskap. Inntil 1950 hadde bare Bergen fått en slik båt, og i 1950 får to klubber til dobbeltskuller.

For å få en større konkurranserutine med henblikk på OL. 1940, deltar Christiania og N. S. R. i firer i Helsingfors i 1939, hvor de gjør en respektabel innsats mot bl. a. noen tyske lag.

N. R. drøfter igjen medlemsskapet i F. I. S. A., og det ble vedtatt å melde inn forbundet ifall noen av klubbene selv kunne betale sin deltagelse i Amsterdam i 1939. Dette bortfalt heldigvis, fordi EM. det året måtte innstilles på grunn av krigsutbruddet.

Krigsårene 1940 til 1945.

I lang tid hadde forhandlinger pågått om en sammenslutning av Arbeidernes Idrettsforbund og Norges Landsforbund for Idrett. Et stort møte ble holdt mandag 8. april og varte helt til det ble avbrutt av flyalarmen kl. 24.25 om natten. N. R.s styre var innkalt til møte den 9. april for å bli orientert om resultatet og for å feire N. R.s 40 års stiftelsesdag.

Styret, med bare første varamann innkalt, møttes igjen i mai og besluttet ikke å gi tillatelse til arrangement av noen kapproing og annullerte årets Norgesmesterskap. I enkelte klubber begynner allerede tidlig på sommeren et press fra tyske soldater om å få bli medlem eller få låne båter. Hamar blir således truet med beslagleggelse. Formannen har, sammen med «Mascot» Christiansen, et møte i det tyske rikskommissariat hvor man forsikrer at norske klubber ikke skal røres og at vedkommende offiser på Hamar vil få en skrape!

Etter at krigshandlingene i Norge var slutt, mente styret at det ville være fornuftig at man drev roing i en begrenset utstrekning for å hindre pågang fra tyskerne. I august blir det bl. a. arrangert en kapproing på Kjørbobanen som får ganske stor tilslutning. Tre kampdommere var plassert på forskjellige steder på banen idet det var forbudt å bruke bensin. — En del klubber hadde besluttet ikke å røre båtene før krigen var over.

Arbeidet med idrettssammenslutningen påskyndes og 13/9—40 blir det enighet og Norges Idrettsforbund dannes.

Utover høsten får ryktene om et inngrep fra tyskerne eller deres norske leiesvenner en fastere form, og idrettslederne beslutter ikke å fire på noe punkt. N. R. holder sitt ting i Oslo 31. august, og det lykkes å få manøvrert ut annen-varamannen.

«Kst. statsråd» innkaller alle særforbundsformenn til møte 22. november og meddeler at en «nyordning» av idretten allerede er besluttet, men at han gjerne ser at særforbundsformennene fortsetter sitt arbeid. Dette bekreftes i brev neste dag. På dette svarer N. R.:

«Vår formann kan ikke påta seg et slikt verv, og heller ingen andre av styremedlemmene. Det har heller ikke vært mulig for styret å finne noen skikket utenom styret som er villig.»

De øvrige særforbund handlet på samme måte. En «idrettsfører» blir utnevnt og kort tid etter en norsk «roleder». I januar 1941 begynner «idrettsføreren», på grunn av det fullstendige opphør av aktiv idrett, både å lokke og true de gamle idrettsledere til å gjenoppta arbeidet. I brev av 3. februar 1941 skriver han bl. a.:

«Jeg har i dag fått beskjed fra Reichskommissar gjennom herr Wagner at de tyske myndigheter i den nærmeste fremtid vil komme til å treffe visse skritt, uten at disse skritt ble nærmere angitt like overfor meg. Imidlertid er jeg etter mitt kjennskap til forholdene, klar over at hvis ikke den rent idrettslige linje jeg har slått inn på nå fører frem, så vil myndighetene se dette som et utslag av politisk arbeid og behandle saken deretter.»

Samme dag holder Idrettsforbundets gamle styre og formennene i samtlige særforbund hemmelig møte og sender et felles brev til «idrettsføreren» hvor det bl. a. heter:

«Det ble enstemmig besluttet å uttale at Deres henvendelse ikke gir anledning til noen forsøyning fra vår side. Vår oppfatning av idrettssaken er den samme nå som vi tidligere har gitt uttrykk for overfor Departementet.»

Hermed var idrettsfronten, den første front i Norge, dannet.

Dette ble etterfulgt av en rekke trusler og personlig påvirkning. «Rolederen» skriver 4. mars 1941 til formannen:

«Som jeg nevnte for deg under samtale for en tid siden, så var det mitt ønske at du fortsatte som leder av Roforbundet, og jeg vil herved så inntrengende jeg kan be deg om dette.

Nå når departementet har strukket seg så langt som tilfelle er, blir jo rosporten i praksis å administrere som før, og jeg synes derfor at du må kunne gå med på å fortsette.

At rosporten nå kan regne med økonomisk støtte fra myndighetene er jo en stor ting for denne idrettsgren som jo er så avhengig av det økonomiske, og noe må vel enhver kunne ofre for å oppnå de aller største fordeler.»

I april blir det utnevnt en «sekretær for roing», og endelig 29. april 1941 etter lang tids press må N.R.s gamle styre utlevere penger og arkiv.

Bortsett fra et ubetydelig beløp var pengene i behold i 1945. Det ble heller ikke tatt represalier mot noen av styremedlemmene, hvilket man hadde ventet. Formannen ble dog i 1942 utskrevet til 14 dagers oppryddingsarbeid etter alliert bombing i Oslo.

Det var dessverre noen få aggressive som gjorde sitt «beste» for å ødelegge sine gamle klubber eller der hvor de var tvangsinnsett. Ved slike tvangsovertainger meldte samtlige gamle medlemmer seg ut i de fleste tilfelle. Vedkommende som overtok Bergens Roklub rapporterer således i mai 1943:

«Medlemstallet er praktisk talt 2. Min hustru som passivt medlem og jeg selv som æresmedlem fra 1930. Heil og Sæl!»

En del klubber ble overtatt av tyskerne, således ble N.S.R. i 1943 omdøpt til «Deutscher Ruderriege in Norwegen». På slutten av krigen ble det innredet verksteder i noen klubber, og alt i alt var ødeleggelsene meget store, men ujevnt fordelt. Flere klubber ble merkelig nok ikke tatt, til tross for at truslene var mange gjennom alle de fem lange år.

Norsk rosport gjenoppbygges, Olympiske Leker og Europamesterskap.

Rolf Manskow ble valt til Roforbundets formann fra 1. januar 1939, og dermed ble det hans oppgave å lede vårt illegale forbund gjennom krigsårene og å være med som en av lederne for vår idrettsfront. Norsk rosport kunne neppe hatt noen roligere og mer avbalansert mann i idrettsfrontens ledelse. Rolf Manskow gjorde ikke noe annet enn sin plikt, men vi må allikevel ikke glemme at det var en vanskelig oppgave i represaliens og gislenes krig.

Norges Roforbund stod etter krigen, som alle andre særforbund, overfor kolossale gjenreisningsoppgaver. Klubbhus og materiell var ramponert eller ødelagt, arkiver og pokaler var forsvunnet, mange steder også klubbenes penger.

En del roing ble det vel rundt omkring i klubbene den første frigjøringsommeren, men seiersrusen og fellesferiene, for ikke å snakke om bare tanken på å være fri, la nok størst beslag på interessene.

Allerede 12. juni 1945 ble det holdt Nordisk Kongress i Göteborg, hvor vi meddelte at vi ikke kunne regne med å delta aktivt det år.

Men i september ble det avviklet en kapproing med deltagelse av flere danske lag på Kjørboanen. Danskene kom med strålende humør og flere kasser fulle av den herligste mat som ble fordelt etter beste evne.

Danskene stilte en rekke amatørtrenere til disposisjon, som ble fordelt på klubbene for en kort tid. Vi fikk også tillatelse til å sende deltagere til de danske trener- og instruktørkurser. Et instruksjonskurs ble holdt på «Kongen» under ledelse av formannen i D. F. f. R. Vagn Jensen. På alle måter viste danskene sin hjelpsomhet, og hjelpen ble mottatt med åpne armer.

Fra Danmark kommer i 1946 en gledelig melding av den aller største betydning for det nordiske samarbeid. Det opplyses underhå-

Oslo Roklubb.

*Kristiansands
Roklubb (nederst
til venstre) ved
Otraelvens utløp.*

den at direktør Victor Hjort vil testamentere danske kr. 100 000 til et fond hvis renter skal brukes som reisebidrag for de skandinaviske lands deltagelse i de nordiske mesterskapsroinger. Victor Hjort var i sine første ungdomsår medlem av Roforeningen «Kvik» København, senere var han en del år i Bergen, hvor han bl. a. coxet Bergens Roklubs lag i kapp-roingen på Nordåsvannet i 1898. Etter å ha bodd en rekke år i København, flyttet han til Malmö hvor han døde i 1947. Et annet varig minne har han etterlatt seg i den store vandrepokal som tilfaller det seirende land i Nordisk hvert år fra 1946. Pokalen tilfaller det land som i 1970, 100-året for Hjorts fødsel, har flest points sammenlagt.

Roforbundets styre gikk gjennom vinterhalvåret energisk inn for å bringe klarhet over klubbenes skader under krigen, og chansene for en snarlig gjenoppbygging av rosporten.

Roforbundets ting i Horten sommeren 1946 ble det lengste ting forbundet noen gang hadde hat. Styret la frem fullstendige forslag til lover og reglementer, foruten forslag til utnevning av en rekke nye komitéer og utvalg. Vi kan kanskje nå fem, seks år etterpå si at mange av de komitéer og utvalg som ble utnevnt var for store og tilsynelatende overflødige. Flere av paragrafene i lovene og reglementene har også vært gjenstand for forandring ved de senere forbundsting. Men det er neppe tvil om at Roforbundets styre gjennom 1945 og 1946 trakk opp fundamentale retningslinjer som har lettet forbundets administrasjonsarbeid senere.

De fleste av klubbene hadde mange vanskeligheter med å stille opp lag av yngre roere. Ved det første Norgesmesterskap i Horten

1946 gikk derfor mesterskapene til de lag som hadde kunnet basere seg på raceroere fra årene før krigen. N.S.R. hadde en stor sesong. Trener- og instruktørspørsmålet var også meget vanskelig for de fleste av klubbene. Det var tydelig at kontinuiteten var brutt.

Men det må sies til våre roklubbers og rolederes honnør at de gikk alvorlig inn for gjenreisningen. Det var heller ikke så få begivenheter som skulle foregå i 1947, og som selvsagt måtte virke oppmuntrende. Nordisk på Horten, Norgesmesterskap på Nordåsvannet, Fredriksstad feiret 70 år, Norske Studenter 50 år og Sandefjord 30 år.

Fra 1946 har Strømstads Roddklubb deltatt i de fleste av våre stevner. Klubben er blitt en velkommen og skarp konkurrent. Klubben deltar mer i Norge enn i sitt eget land!

Krigsårenes evne til å skape rykter hang så igjen at man allerede på vårparten 1947 hørte rykter om norsk anmeldelse til London-olympiaden 1948.

Nordisk på Horten ble en skuffelse og en oppvikker. Danmark fikk en knepen seier i landskampen over Sverige, som også gikk forbi oss. Men til gjengjeld nådde sculler-roeren Calle Frønsdal til finalen ved årets Henleyregatta, og fikk for sin prestasjon Finn Blytts pokal for beste Bergens-idrettsmann i alle idrettsgrener.

Under Roforbundets ting i Bergen gikk Rolf Manskow av som formann og ble sammen med Hans Blom og admiral Landgraff belønnet med Roforbundets gullmedalje. Som ny formann ble valt Bergens-

Bronsemedaljevinnerne i OL. London 1948. Fana Roklubb's åtterlag.

*Ove Roll. Formann N. R. 1948—49.
Formann Nordisk Roforbund 1950.*

*Knut Gråbo.
Formann N. R. 1950—.*

roeren Ove Roll, og dermed ble Roforbundets styre flyttet fra Oslo til Bergen.

Bergensstyret begynte sin virksomhet med å trekke opp planene for norsk start ved London-olympiaden i 1948 og trådte i forbindelse med Dansk Forening for Rosport for å planlegge et større trenerkursus i Oslo våren 1948. Det vellykkede trenerkursus ble ledet av den fremragende danske roer Knud Olsen fra K.R. Den nyopprettede Treningsnemnd innledet hermed sitt gode arbeid.

Roforbundets meddelelse om at gode norske lag skulle sendes til London fikk meget stor betydning for treningen rundt omkring i klubbene. For ytterligere å stimulere lagene ble det sendt meddelelse om at lagene måtte kvalifisere seg ved den internasjonale Bagsværdregattaen ved København.

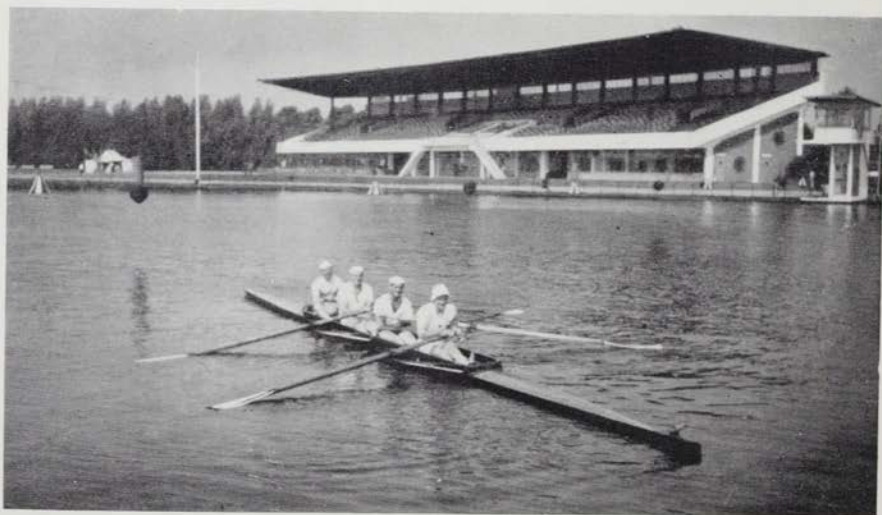
Under Norgesmesterskapene i Horten 17. og 18. juli la danskene ved Københavner-åtteren og Københavner-fireren beslag på førsteplassene, men Roforbundet mente at Fana-åtteren og Christiania-fireren leverte så pene prestasjoner at det bestemte at lagene skulle sendes til London-olympiaden. Det ble et vellykket valg. Fana-åtteren møtte i den første uttagning England og Danmark og resultatet syntes opplagt. Men Fana-åtteren slo danskene og gikk dermed fremover mot en finale sammen med U. S. A. og England, hvor Fana fikk Norges tredje olympiske tredjeplass i roing.

Europamesterskapene hadde lenge vært et ønskemål for Roforbundet, men medlemsskap i F.I.S.A. og dermed store økonomiske forpliktelser umuliggjorde starter. Våren 1946 ble det bestemt at man kunne være såkalt ekstraordinært medlem som selv må betale reiseutgifter og opphold, men ikke har ordinære medlemmers forpliktelser til å arrangere mesterskap og betale alle deltagerens reiser og opphold.

Etter de Nordiske Mesterskap i Helsingfors i 1949 bestemte Roforbundet seg for å prøve Sandefjordsfireren og Fanas firer uten styrmann ved Europamesterskapene i Amsterdam. Det ble en vellykket debut for Norges Roforbund. Fana fikk en 3. plass og Sandefjord en 5. plass.

På Roforbundets ting i Horten 9. juli 1949 ble Knut Gråbø valgt til formann i Roforbundet. Roforbundets styre flyttes dermed tilbake til Oslo. Gjennom vinterhalvåret 1949/1950 trekker styret planene opp for Norges Roforbunds 50-års jubileum. Den første oppgaven ble å ta opp ennå en mindre båttype fordi dobbeltsculler ikke var blitt noen suksess. Det ble toer med styrmann, og styret stod i spissen for et felleskjøp av mange båter.

Roforbundets 50-års jubileum ble feiret med en festmiddag på «Kongen» i mai og med jubileumsregatta i Horten. Det var i 1950 Sveriges tur til å arrangere de Nordiske mesterskapene, men av hensyn til Norges Roforbunds jubileum ga Sverige avkall på sin tur. H. Becker-

Fana Roklubb's firer uten, på EM-banen i Amsterdam 1949.

Laget: Carl H. Monssen, Harald Kraakenes, Torstein Kraakenes, Kristoffer Lepsoe (stroke).

Ved Norges Roforbunds 50 års jubileumsmiddag var følgende av formennene tilstede: Fra venstre Leif S. Rode 1914—17, Jens Knudsen 1918—21, Arne Corneliussen 1922—25, Nils Solberg 1927—29, Hans Blom 1935—38, Rolf Manskow 1939—47, Ove Roll 1948—49 og Knut Gråbo 1950—.

Ericksen, Moss, ble valt til Nordisk president, og Ove Roll, Bergen, til formann. Nordisk og Roforbundets jubileumsregatta ble avviklet 29. og 30. juli i Horten. Norge fikk ikke noe Nordisk mesterskap, men til gjengjeld ble det en meget pen prestasjon under Europamesterskapene i Milano, hvor Norske Studenters firer uten styrmann ble nummer 2 i finalen. Dessverre ble finalen annullert. Ved det nye løp dagen etter fikk den norske firer 5.-plassen.

Norges Roforbund har passert 50-års bøyen. Forbundet stevner nå med hele sin flåte av racelag, damelag, mosjons- og langturslag fremover for å passere nye merkebøyer. Beretningen om Roforbundet gjennom de første 50 år kan bare gi glimt fra rosporten, fra klubbene, om lagene og noen få menn.

Roing er en lagsport. Den krever sin prestasjon av hver mann skal det bli noen resultater. Vi har nevnt noen få navn og noen få lag, men det kunne være grunn til å nevne mange, mange andre.

N.S.R. firer uten på EM.-banen i Milano 1950.

I bakgrunnen banens kortsida ved mål med båthus for hver deltagende nasjon.

Laget: Eilif Schjetlein (stroke), Carl Wendelboe-Larsen, Ragnar Hegna og Andreas Dick.

Roforbundets klubber er kjernen i forbundet og i norsk rosport. Klubbene kjenner sine menn, som har arbeidet dem frem til en posisjon, og de kjenner lagene, som har rodd klubbens farger over regattabanene.

Norges Roforbund vil derfor være refleksen av landets klubber.

Gunnar Schjoll.

OPPLØSTE ROKLUBBER

Det har gjennom årene vært stiftet mange roklubber rundt omkring, som etter endel år ikke maktet å drive videre. Som regel er det økonomien som har knekket dem, men det er også enkelte ildsjeler som flytter fra stedet og dermed stopper det opp. Nedenfor gis en kort oversikt over slike klubber.

Harstad Roklubb stiftet 17/7 1939. Mistet alle sine eiendeler i 1940 og derfor oppløst. De roere som stiftet klubben er flyttet.

Hydrofunktionærenes Roklub, Notodden, stiftet 7/5 1915 av 36 funksjonærer ved Notodden Salpeterfabriker.

Ved stor imøtekommenhet fra Norsk Hydros side ble et rommelig båthus bygget på fabrikkens område. Med støtte fra Norsk Hydro ble der også bestilt 2 stk. 4-års innriggere ved norsk båtbyggeri. Fra Porsgrunn ble der innkjøpt en eldre øvelsessculler med det velklingende navn «Lydia». Senere ble også innkjøpt en sculler fra England.

Klubben deltok aldri i regattaer men medlemmene hadde stor glede av tur-roing på det vakre Heddalsvannet. En stor ulempe var imidlertid de mange tømmerstokker som ofte flot tungt i vannet og forårsaket mange vanskeligheter. Dette sammen med at Norsk Hydro trengte den tomt båthuset stod på og at båthuset derfor eventuelt måtte flyttes, gjorde at klubben ble oppløst i 1923 og meldt ut av N.R. Materiellet ble samlet solgt til den gjenoppstående Drammens Roklubb og ble grunnstammen i denne klubbs materiell.

Kongsvinger Roklubb stiftet 25/3 1938 ble medlem av N.R. og kjøpte tre brukte innriggere av Drammens Roklubb. Sovnet hen under krigen og kan betraktes som oppløst.

Malmøens Roklub stiftet 1/6 1890, utmeldt av N.F.f.R. 31/12 1903, men eksisterte helt til 1916. Medlemstallet var 40—50. Klubbhuset lå på østsiden av Malmøen (i Bundefjorden, Oslo). Klubben hadde en innrigger og 2 sjekter. Deltok i Holtekilen i 1898 i 2 innriggerløp, men den konkurrerte vesentlig i Hardanger- og Nordlandssjekter. Den arrangerte løp i sjekter rundt Malmøen for klasse 16—20 år (rekord 29.22.0), rundt Ulvøen for 12—16 år (rekord 17.25.0), og rundt Ulvøen og Tisteløen

Odda Roklub i Hardangerfjorden 1912.

(kalt «Skildpadden») ca. 3075 m (rekord 23.40.0). Det ble også rodd i snekker, joller, prammer og kanoer foruten tønneløp. (Overskuddet i 1898 kr. 35.07 ble anvendt slik: kr. 21.10 til dekning av underbalanse 1897, kr. 10.— til avdrag på gjeld og kr. 3.97 overført i ny regning).

Odda Roklub, Odda i Hardanger, stiftet 28/4 1913, oppløst og utmeldt av N.R. 10/6 1921. Klubben hadde 1 innrigger, 2 utriggere og en toer. Høyeste medlemstall var 28. Ved oppløsningen ga klubben kr. 200.— til Roforbundet. Kjøpte senere i Holland en innrigger som den dag idag brukes i Bergens Roklub.

Endel av de steder hvor det nu er klubber har også hatt klubber i gamle dager:

Aalesund Roklub stiftet 1898 men gikk inn etter Aalesunds brand i 1904. Var ikke medlem av N.F.f.R.

Bergens Roklub stiftet 7/3 1879 vesentlig som en kameratklubb. I 1895 gikk klubben inn i Bergens Turnforening som en egen roavdeling, men denne ble nedlagt i 1902 og var ikke medlem av N.F.f.R.

Drammens Roklub stiftet april 1878, oppløst og utmeldt 22/2 1904. Hadde 58 medlemmer og 9 båter.

Fredrikshalds Roklub stiftet 1879, oppløst ca. 1885. Hadde en norskbygget utrigger som var mislykket.

Hamar Roklub stiftet 1881, oppløst 1897. Hadde 2 utriggere som ble solgt til N.S.R. ved oppløsningen.

Larvik Ro- og Svømmeklub stiftet 20/12 1914, innmeldt i N.R. 8/6 1916, men utmeldt og oppløst 1917. Klubben hadde 19 medlemmer.

Moss Roklub stiftet 1878, oppløst ca. 1885. Stiftet igjen 27/6 1914 men atter oppløst 1920. Var medlem av N.R. Hadde siste gang 31 medlemmer, 2 innriggere og 1 utrigger.

Porsgrunn Idrætsforening stiftet 1900, men oppløst etter få år. Ble ikke innmeldt i N.F.f.R. Hadde 94 medlemmer, 1 innrigger og 1 utrigger.

Sandefjord Roklub stiftet 11/4 1901 med 50 medlemmer. Kjøpte to båter men ble aldri medlem av N.F.f.R. Døde hen før første verdenskrig.

Trondhjems Roklub stiftet 29/3 1897, oppløst 1901. Hadde 54 medlemmer og 2 innriggere. I 1919 kjøpte Høiskolens Idrætsforening en innrigger og dette førte til stiftelsen av den nye roklubb i 1925.

Det er bare Christiania Roklub, Norske Studenters Roklub og Ormsund Roklub som har vært medlemmer av N.F.f.R. og N.R. fra 1900 til 1950. (Ormsund var dog utmeldt i 1913 og 1914 som protest mot en tvilsom avgjørelse.)

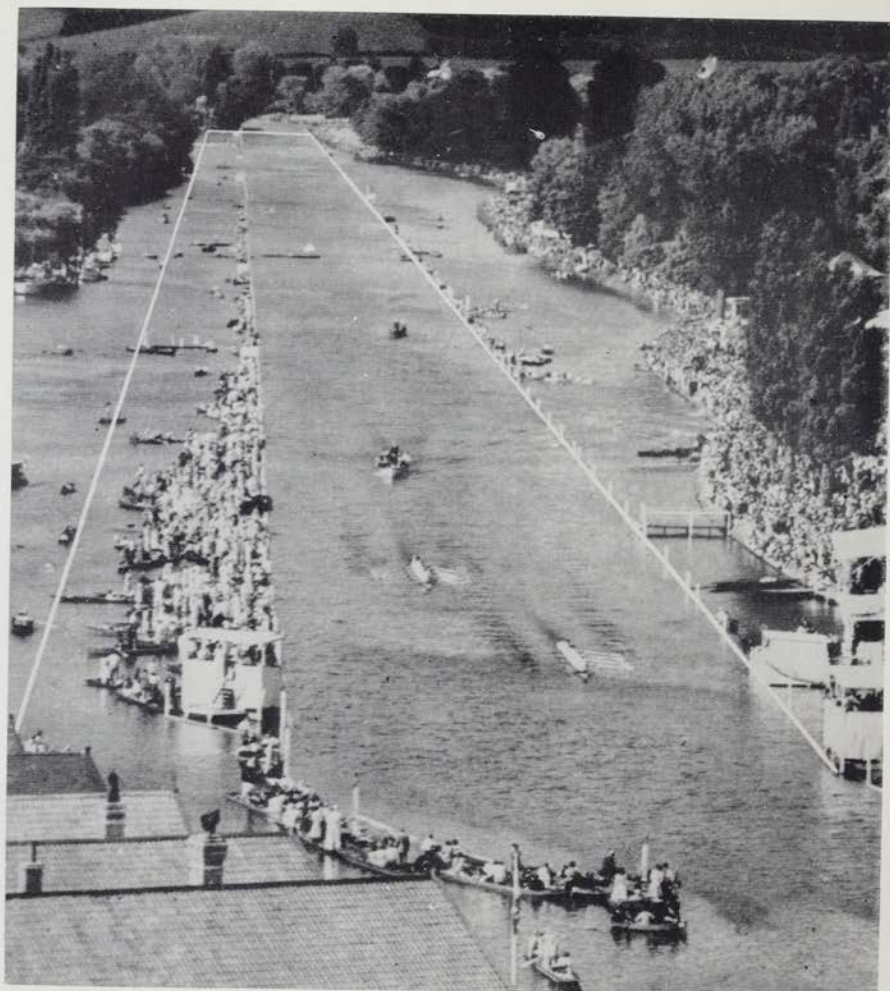
Det har vært gjort mange men forgjeves forsøk på å få roklubber ordentlig i gang forskjellige andre steder. *Brevik* kjøpte i 1928 en firer $\frac{1}{2}$ -utrigger, *Grimstad* kjøpte i 1930 en toer, *Narvik* kjøpte i 1909 en firer utrigger. I *Namsos*, *Kopervik* og *Tyssedal* ble det startet klubber med kort levetid.

Ennå urealiserte planer er fremkommet i *Brumundal*, *Gjøvik*, *Lillestrøm*, *Mandal*, *Molde*, *Steinkjer* og andre steder.

Fra naturens side ligger forholdene usedvanlig godt til rette, men så lenge båtmateriellet er kostbart og den økonomiske støtte lik null, gir selv de største entusiaster opp å få klubber i gang.

Rolf Manskow.

Et forsøkslop på banen i Henley. Vanligvis ror bare to lag samtidig. Inntegnet er en tredje bane som ble benyttet i OL. 1948.

OLYMPIADER, EUROPAMESTERSKAP OG HENLEYREGATTAENES BETYDNING FOR NORSK ROSPORT

Norsk rosport har gjennom årene vist tilbakeholdenhet når innbydelsene til de store internasjonale regattaene er kommet. Det har kanskje sin grunn i vår økonomi, men det skyldes vel også for en stor del uvisshet og tvil om de respektive lags chanser til seier eller gode prestasjoner.

Vi nordmenn har dessverre så lett for å gripe til prosentene og folkemengden, når vi skal fremheve vår handelsflåte eller hvor fremtredende vi er på alle områder. Skal vi føre denne tanke over på vår rosport, må vi straks bli forbauset over at vi med våre minimale starter ved Olympiader, Europamesterskap og Henleyregattaer har oppnådd de medaljene og de gode plasseringene som vi har. De er kanskje større enn vi hadde fortjent, med våre få starter.

Norge deltok ved Olympiaden i London i 1908 med en sammensatt åtter fra Christiania og Ormsund. Ved Stockholmsolympiaden 1912 startet hele fem norske lag fra Christiania, Norske Studenter og Ormsund. Olympiaden 1920 i Antwerpen hadde norske lag fra Christiania og Stavanger. C. A. Christiansen fra Christiania var eneste norske deltager ved Berlinolympiaden 1936, og ved Olympiaden i London 1948 startet Christianiafireren og Fana åtteren.

Europamesterskap har det vært rodd om for første gang i 1893 og senere hvert eneste år unntagen krigsårene. Norge startet for første gang i 1949 i Amsterdam med Fanas firer uten styrmann og Sandefjords firer. Norske Studenters firer uten styrmann startet ved Europamesterskapene i Milano 1950.

Man skulle tro at Henleyregattaene ville ha lokket flere norske lag til seg, enn tilfellet har vært gjennom årene. Henleyregattaen hadde 100 års jubileum i 1939. Norsk rosport ble grunnlagt ved regattaen i Hankø-sundet 1877. De klubber som har startet ved Henleyregattaene er Christiania i 1921, 1922 og 1923. Fana startet med sin åtter i 1939. C. A. Christiansen fra Christiania startet ved regattaen i 1946 og Calle Frønsdal fra Bergen i 1947.

Det hevdes så ofte at norske lag må sendes utenlands til de største internasjonale regattaene for å lære, men det er også roledere som hevder at våre lag må ha lært mere før de sendes til Olympiader, Europamesterskap eller Henley. Roforbundets 50 års Jubileumsbok gir ikke plass for videre utdypning av synspunktene, men oversikter over plasseringene forteller oss at norske roere har hevdet seg meget godt ved de regattaene, som nevnes her, og også langt bedre enn man hadde ventet.

Våre roledere har kunnet konstatere påtagelig fremgang hos lagene under treningen på Olympiabaner, Europamesterskapsbaner eller på Henleybanen. Det har virket som mannskapene har følt både ansvar og fremmede eksperters granskende blikk, og dette har skapt en sjelden konsentrasjon hos lagene.

Det kan neppe herske tvil om at våre starter ved regattaene på de store internasjonale baner har virket stimulerende og har hatt kolossal betydning for norsk rosport. Londonolympiaden 1908 førte frem til den store anmeldelse til Stockholmsolympiaden 1912, men verdenskrigen 1914 til 1918 stoppet så utviklingen.

Men det er interessant å legge merke til at norsk rosports glanstid med de mange Nordiske mesterskap i årene fra 1920 til 1926 faller sammen med starten ved Antwerpenolympiaden 1920 og Henleyturene 1921, 1922 og 1923. Og ser man på oversiktene over Nordisk mesterskap og Norgesmesterskap, kan det konstateres at Olympia- og Henleylagene har hatt en hard konkurranse og de er også beseiret av hjemlige konkurrenter.

Fana Roklubb i Henley i 1939.

Norges representanter i roing i OL. 1943.

Bakerst: Kristoffer Lepsoe (Fana), Leif Næss (Fana), Sigurd Gronli (C.R.), Sigurd Monssen (Fana) stående foran, Halfdan Grangård (Fana), Hans Egil Hansen (Fana), Finn Hagen (Fana reserve), Arne Serck-Hanssen (C.R.) og Gunnar Sandborg (C.R.). Forrest: Carl H. Monssen (Fana), Bernhard Christiansen (C.R.) leder, Willy S. Evensen (C.R.) med lue, Harald Kraakenes (Fana), Thorolf Sandaker (C.R.), Torstein Kraakenes (Fana), Tor Pedersen (Fana).

Fana vant det første Norgesmesterskap i åtter til klubben i 1938. Det førte til Henleyturen i 1939. Men det ble utvilsomt Henleyturen, som førte til Fanas posisjon og til Olympiadestarten i 1948, og vi kan også si at C. A. Christiansen og Calle Frønsdals Henleystarter i 1946 og 1947 har brakt frem den scullerinteresse, vi har sett de senere år.

Som nevnt startet Norge ved Europamesterskapene første gang i 1949. Det er meget beklagelig at våre lag ikke på langt tidligere tidspunkt har vært med og konkurrert mot Europas roerelite, men pionerene fra Fana og Sandefjord har allerede gjort det klart for oss at starter ved Europamesterskap er påkrevet for norsk rosports fremgang.

Gunnar Schjoll.

KVINNEROINGEN I NORGE

Når begynte egentlig kvinner å ro i Norge? Ikke som de fleste tror i 1929, men i våre bestemødres tid. Og lett har det nok ikke vært for de foregangskvinner som i tur og orden har våget forsøket.

Allerede i 1890 forelå det til behandling en skrivelse fra frk. Agnes Thorsen, Nordstrand, med forespørsel om Ormsund Roklub skulle være villig til å opprette dameavdeling. Men dengang gikk det ikke og det ble lenge stille om dameroingen.

Vi hører ikke noe om den før i 1905, men da ble det også alvor. Stavangerdamen, frk. Alli Skjæveland tok initiativet og fikk virkelig stiftet dameavdeling i Stavanger Roklubb. Det var ca. 40 damer ved starten, imponerende i den tiden. Jeg sitter og ser på bildet av disse damene i «reglementerte rodragter: Mørkeblaa bluse og hvid matroskrave, pyntet med fire rader smale blaa baand og paa bryststykket klubbens merke, fodfridt skjørt og blaa klædeshue med en hvid klædeskant oppaa pullen». Det skulle nok ikke være noen som tok anstot av den. Men drakten levte

Stavanger Roklubb's Dameavdeling i 1905.

Båtdåp 1908 i Damernes Roklub, København.

nok dessverre lenger enn klubben. Den ble bare 5 år gammel. På disse fem årene klarte de fleste å bli gift, og dermed gikk det fort nedover. Rekrutteringen hadde vært dårlig og det var ikke «passende» dengang da bestemor var «pige» å dyrke no særlig idrett etterat en var gått inn i den hellige ektestand. Så kommer vi til 1908, da noen kvinnelige studenter gjør et forgjeves forsøk for å bli opptatt som medlemmer av Christiania Roklub. Noen spredte forsøk etter denne tiden ble det også gjort, men først i 1929 da fru Harriet Hafsoe tok initiativet til dannelsen av Oslo Kvinnelige Roklubb, ble det slått fast at nå *skulle* dameroingen begynne og vi skulle ikke gi oss. Tross mange, mange vanskeligheter og meget mothør, men også ved enkelte mannlige roeres hjelp og framsynthet er dameroingen nå noe en ikke kommer utenom. Oslo Kvinnelige Roklubb var lenge alene, men så kom de i tur og orden. I dag er vi mange hundre roere i egne klubber eller avdelinger, i Arendal, Drammen, Fredrikstad, Horten, Halden, Hamar, Kristiansand, Kristiansund med 2

En herre instruerer damelag i 1878. Bildet er ikke fra Norge.

Oslo Kvinnelige Roklubb.

klubber, Larvik, Moss, Oslo med 3 klubber, Sandefjord, Stavanger, Trondheim med 2 klubber, Tønsberg og Ålesund. Det ble snart behov for et administrasjonsapparat til å ta seg av dameroingen. I 1939 ble derfor Norges Roforbunds Utvalg for Dameroing stiftet og det har virket utmerket og samlende.

Det å komme i kontakt med klubbene, gi og få impulser, lære hverandre personlig å kjenne og knytte vennskap som skal holde langt fremover i tiden, det er altså verdier som vi alle er glade for.

Ellen Hefstve Iversen.

Vinterstillhet i Drammens Kvinnelige Roklubb.

LANGTURROING

Så lenge Norges Roforbund har bestått har roerne benyttet kapp-
roingsbåtene til turroing i week-ends og ferier. Hver lørdag gikk en fast
strøm ut av klubbene, og i ferier kom enkelte lag noe lengre avgårde.
Vi kjenner de eldste utferder fra gamle fotos og klubbens jubileums- og
årbøker. Kildene gir inntrykk av at tilslutningen ikke var særlig stor, men
øket etterhvert henimot den tid vi husker. Dengang jeg for ca. 20 år
siden begynte som roer, var utferden forholdsvis stor. Det var en gjeng
av gamlekarer som gikk i spissen, og som trakk alle oss yngre etter seg.

I senere år forteller klubbens årbøker om god oppslutning til
langturroingen overalt. Ferieturene har som regel gått langs Norges
kyst, som egner seg utmerket for formålet, da der er skjærgård som
skjermer og gir smult vann. I denne skjærgård er det en fest å dra på
oppdagelsesreise mellom holmer og skjær. Dessuten har man forsøkt seg
på vassdragene i Telemark og Østfold, og innover i Sverige. Men norske
roere har også rodd svenskekysten sørover til Gøteborg og København,
og har forsøkt seg på danske farvann og kanaler i Tyskland.

Sorlandet. Det ideelle vær for turroere.

På denne tid fremkom tanken om å skaffe mere sikkerhet for langturroerne. Meget av båtmateriellet var litet egnet til langtur, og livsfarlig under uheldige forhold. Og mange av roerne var uøvede og ubetenksomme. For å bedre på forholdet lot Roforbundets styre utarbeide et forslag til langturreglement, som ble vedtatt på tinget i 1937. Forbilde for dette var det danske langtursreglement, samt det reglement som N.S.R. vedtok noen år tidligere.

Men så kom krigen. Mange klubber mistet båthus og materiell. For de andre ble det restriksjoner, som sammen med matmangel bremsset på interessen. Etter frigjøringen kom langturroingen ikke i gang igjen. Sannsynligvis fordi foregangsmennene, «den gamle garde», hadde fått andre vaner og var falt fra.

Fjellvandring er en farlig konkurrent for langturroing, og fjellet hadde fått mange tilhengere i krigstiden. Muligens også fordi våre tidligere overnattingssteder var blitt borte på grunn av bolignøden. Mangel på båtmateriell var naturligvis også en viktig årsak.

For å bedre forholdene oppnevnte Norges Roforbund i 1946 et langturutvalg. Men utvalget gav ingen resultater. I 1948 ble oppnevnt et nytt utvalg, og for første gang i Norges Roforbunds historie ble det drevet planmessig propaganda og opplysningsvirksomhet for langturroing. Utvalget har redigert en langturspalte i «Roing», og har leilighetsvis også skaffet stoff til dagsavisene. Det har utgitt en propagandabrosjyre, og en liten håndbok med råd og vink for langturroere. Det er holdt kåserier med lysbilder og film i roklubber på Østlandet, og i gymnasiesamfunn i Oslo. For å vekke interesse for langturroing arrangerte det i 1948 et langturløp med innkomst på Horten under norgesmesterskapene i kapp-roing og forsøkte seg sammesteds med en langturleir og roerkabaret.

Leirplass ved Bohuslänskysten.

*N. R.'s Dame-
utvalg arrangerer
langtur for kvin-
neroklubbene.*

Samme arrangement ble gjennomført i 1949. Dessuten har utvalget gått inn for å skaffe bedre langtursbåtmateriell. Det har samlet de beste danske og norske erfaringer om hvorledes den beste båt bør være. Det har forhandlet med båtbyggere om bygging av båter, og med myndighetene om lisens på nødvendige trematerialer.

Dansk Forening for Rosport har i en årrekke arbeidet for langtur-sporten, således som vi nå har begynt, og med strålende resultater. Etter krigen har vi således sett flere danske langturlag i norske farvann, enn norske. Beste langturroer i København Roklub i 1948 hadde dette år rodd 1395 km. Og 1948 var en meget dårlig sommer. Danmarks beste kapproere går rett fra kapproingsbåten til langtursbåten. Danske rotidsskrifter forteller om en virksomhet og om turer, som for oss norske synes nesten fantastisk. Derfor har det norske utvalg søkt kontakt med det danske, i håp om at den danske glød skal smitte norske roere.

Ved Olympiaden i London i 1948 viste Danmark seg som verdens beste ronasjon. Vi, som nu har gått inn for langturroingens renessanse i Norge, ser en sammenheng heri og dansk langturroings høye nivå. Vi mener derfor at vi har påtatt oss en stor og meget viktig oppgave for norsk rosport.

Sverre Vedeler.

LANGTUR-VISE

(Mel.: Han Lars e' på Hamar med slakt —)

Vi sitter i klubben en sommerdag blank,
og drømmer om holmer og skjær.
Det gulbrune vannet der inne, med stank,
vi har ikke lenger så kjær.
Se Sørlandet vinker med vann som krystall.
Da våkner en roer og kjenner sitt «kall».
En havbris med pust ifra sør gir ham krefter,
ja langtur må ferien gi.
Et lag ordner vi i en fei,
for ikke en mann kan si nei.
Tenk skvære din åre mot sjøsprøyt og vinn,
mens solen den bruner ditt skinn.

Vår båt er bemannet med veltrente menn,
og vimpel og flagg er på plass.
Bagasjen er stuet, og fotbrett i spenn,
og sjøen er flat som av glass.
Så starter vi, alle mann «sitt opp» og «klar».
Spenn ryggen og vis hva du er for en kar.
Humøret i båten begynner på toppen
og varer til turen er slutt.
Ditt vidd og sjargong får du brukt.
Ditt sinne du holder i tukt.
Så skværer vi åra mot sjøsprøyt og vinn,
mens solen den bruner ditt skinn.

Vi ror over hav, mellom holmer og skjær.
Og raster og hviler i blant.
Det hender jo at vi får uryddig vær,
da gjør vi som tater og fant.
Vi finner en holme med båthavn i le,
og slår opp vårt telt på et passende sted.
Der hviler vi ut og tar livet med ro,
for vi har ikke hastverk med no'.
Nei nå skal vi ferie ha.
En langtur må roere ta.
Tenk skvære din åre mot sjøsprøyt og vinn,
mens solen den bruner ditt skinn.

Knut M. Backer.

BRUKSBÅTROING

I slutten av forrige århundre var bruksbåtroingen som konkurranseidrett meget utbredt og den har vært forløperen for den roing som nå drives i de internasjonalt utviklede inn- og utriggede båter. Flere av landets roklubber har i de første år av sin eksistens benyttet bruksbåt-typer som etterhvert er blitt forlatt til fordel for de idrettslig mere utviklede kapproingsbåter. — Men det har også senere vært arbeidet meget for å anvende bruksbåttypen til konkurranseroing. Bærum Roklubb ble i 1917 startet med dette formål for øye og det er fantastisk å lese om den utvikling klubben hadde de første par år. Forkjemperen for bruksbåtroingen var en av klubbens stiftere, Dr. Peter Torgersen, som også gjorde henvendelser til N.R. Men da bestrebelsene gikk ut på å fortrenge «roingen i utenlandske båttypen» kunne ikke N.R.s styre gå inn for denne sak. Imidlertid interesserte Bærum seg mere for inn- og utriggere og er etterhvert gått helt over til denne roing. — Dette er den utvikling som alltid skjer og det kan med sikkerhet slås fast at som idrettsutøvelse er uttriggerroingen den fremste og den som det må arbeides mot.

Når bruksbåtroingen også senere har vært drevet som konkurranseidrett skyldes det den større utbredelse av idretten som helhet med den variasjon av idrettsutøvelsene som følger med. Spesielle forhold som tradisjon, økonomi, bane, stedets størrelse med videre kan da gjøre denne form for konkurranseroing berettiget og den vil sikkert gjøre idretten tilgjengelig for mange som ellers ikke ville kunne komme med. Dette er oppgave for det nu oppnevnte «Utvalg for roing i norske båttypen» som i en egen artikkel omtaler den utvikling som har ført til dets opprettelse. N.R.s styre gikk i 1948 inn for denne linje for å muliggjøre rosportens videre utbredelse i vårt land og fordi det mener at det til syvende og sist vil resultere i større bredde for inn- og uttriggerroingen.

Det er vanskelig å ha noen oversikt over bruksbåtroingens utbredelse før og nå. Vi vet at den har vært drevet meget i Stavanger og Bergens-traktene, i Bærum, i Drammen, Sandefjord og på Hamar (hvor der under kapproing i 1948 var lagt inn løp for bruksbåter) og sikkert også i andre byer, men vi vet ikke hvor meget konkurranse der har vært drevet alle

de steder rundt i Norge hvor folk mere eller mindre er henvist til sjøen. Og så må vi ikke glemme våre sjøfolks livbåtkapprising som mangen gang rundt om i verden har brakt Norge seiren i konkurranser. Vi har jo i Hortenskapprisingene alltid hatt løp for skoleskipsguttene og for marinens mannskaper, så N.R. har alltid hatt øye for allslags roing, men dets fremste oppgave vil nu som før være å arbeide for roing i den moderne kappingbåt.

Bernh. M. Frønsdal jr.

En del rointeresserte teknikere i Trondhjem i 1895.

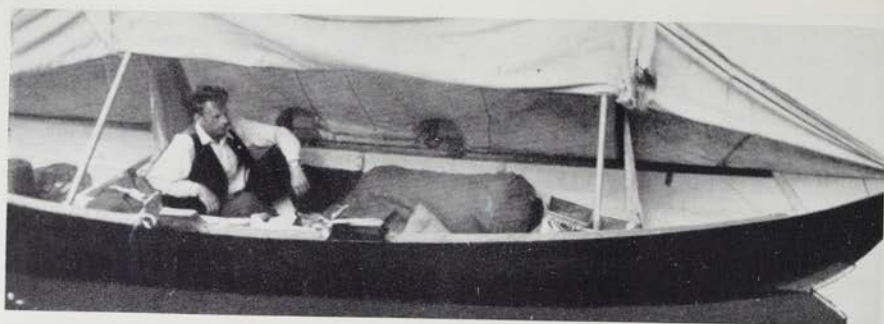
«UTVALG FOR ROING I NORSKE BÅTTYPEN»

ble besluttet opprettet på Norges Roforbunds ting 16/7 1948. Utvalget har ennå ikke maktet å skape «historie», og denne beretning vil derfor i første rekke ta sikte på å fortelle litt fra hva en må kunne betegne som forhistorisk tid.

Opptaket kom fra Vestlandshold — nærmere betegnet Bergen og Hordaland. Konkurranseroing i bruksbåter har både gamle og gode tradisjoner her. Et av bruksbåtlagene — «Njård» i Bergen — ble således stiftet så tidlig som i 1880. I Bergen var 17. mai den faste konkurranse-dag, og 17. mai-roingen holdes i ære den dag i dag. Den gir dagen dens eneste konkurransebetonte idrettsinnslag og «beskyttes» av selveste 17. mai-komiteen. 17. mai-roingen fortjener å nevnes også av den grunn at det var den som skapte og holdt i hevd ensartede konkurranseregler for lagene i 30-årene fikk sine egne felles organer til å ta seg av disse tingene.

Øket interesse for roing gav seg i 20-årene utslag i skiping av en rekke lag i distriktene rundt byen. Det som bandt — og det som skilte — tvang så etter hvert fram ønsket om en høyere enhet, og 15/10 1932 møttes derfor — etter forslag fra «Noreg» — representanter fra de forskjellige lag for å drøfte dette spørsmål. En ble enig om å danne en «krets» og valgte et midlertidig styre som skulle komme med forslag til lover og kalle inn til konstituerende generalforsamling så snart lov-forslaget forelå. Generalforsamlingen ble holdt 26/3 1933, lover vedtatt og det første styre valgt (formann Erling Thuland). Kretsen fikk navnet «Vestlandsk Krets for nasjonal Ro-idrett». Den omfattet lagene «Njård» og «Noreg» (Bergen), «Kamp» (Os), «Fana båtlag» og «Sagenes» (Fana) og «Viking» og «Alvøen» (Loddefjord). «Sagenes» gikk ut (eller inn) etter kort tid, men en fikk igjen «Harding» (Odda) i 1938.

Kretsens videre historie markeres av dens arbeid med løsning av spørsmålene måleregler, konkurranseregler, strafferegler, klasseinndeling, løpsbaner, dommerkurs og — ikke å forglemme — anskaffelse av spesielle båter til stevnebruk. For færingenes vedkommende er spørsmålet løst for så vidt som kretsen i 1936 skaffet seg 6 båter. Når det gjelder seksringer har lerretet vært lenger å bleke. Seksringerens historie er kretsens historie. Anskaffelse av seksringer var kretsens første sak — behandlet på møtet 15/10 1932 — og det ble dens siste. På det avsluttende møte i 1948 gikk den til bestilling av 4 båter, etter at spørsmålet så å si har vært oppe på hvert eneste ting og hvert eneste styremøte i disse 16 år.

Langtur i racebåt av type Oseltjæring.

Spørsmålet om tilslutning til landets øvrige idrettsorganisasjoner kom først fram «offisielt» på et ting i 1937. Noen fart i sakene ble det dog ikke for «Harding» i 1945 la fram et virkelig forslag om å søke opptagelse i Norges Idrettsforbund. De forhandlinger som ble tatt opp i den anledning resulterte så i at «bruksbåtøerne» ble opptatt i Norges Idrettsforbund som eget utvalg under Norges Roforbund. På rotinget i 1948 ble Ingvald Larsen oppnevnt som utvalgets formann. Han hadde tidligere fungert som formann i den gamle krets i 4 perioder. De øvrige formenn i kretsen har vært: E. Thuland, Bj. Svendal, Hendrik Fasmer (2 perioder), Steinar Madsen (2 perioder), Olger Mjaatvedt, og Finn Hansen i det foreløbige styre i 1932 og i et interimsstyre i 1945. Under Utvalget sorterer foreløbig bare ett kretsutvalg — Bergen og Hordaland. Det er den omstendighet som gjør at vi har tillatt oss å betrakte kretsens historie også som Utvalgets.

Så noen ord om båtene. På Bergenskanten eksisterer der bare en virkelig båt — Oseltjæren. Et vidunder av en bruksbåt — sjøbærende, lettseilt, lettrodd. Til kapproingsbruk er den selvsagt kommet litt ut av mål, men den har i behold alt det som særpreger typen — bordganger, rom, stevner, band, tofter og tilfar, kjeiper og årer. Bare spennbrettet er kommet til.

Målereglene av 1930 tar sikte på å bremse på videre «utvikling». Det eneste som har utviklet seg etter den tid er prisen som sterkt nærmer seg «internasjonale mål». I 1935 syntes vi kr. 325 var meget, i dag må vi opp i kr. 1350 for en færing.

Denne fremheven av Oseltjærens gode egenskaper må ikke oppfattes derhen at Utvalget går inn for båten som den eneste brukbare konkurransebåt. Skal Utvalget tjene sin hensikt «å ta seg av de spesielle oppgaver som angår roing i norske båttyper», og fram for alt — skal det makte å skape interesse for denne roing landet rundt, må utøverne få høve til å drive sin idrett i båter av stedegen type. Vi sier bare: Vis hva dere har å fare med.

Ingvald Larsen.

REGATTAFORENINGEN FOR HORTENSKAPPRONINGENE

De norske mesterskapsroinger holdtes på Hortens indre havn første gang i 1930. Det var Christiania Roklub's formann, Hannibal Fegth, med sitt åpne øye for alt som angår roing, som oppdaget de enestående muligheter Hortens indre havn har som en ypperlig kapproingsbane, og det var Hans Blom som satte Fegth's idé i verk.

Admiral Per Rolfsen var den gang marinens sjef på Horten. Henvendelsen om tillatelse til å benytte indre havn som robane og bistand med arrangementet av kapproingen ble møtt med den største velvilje og interesse, og marinens menn gikk i like høy grad inn for en vellykket kapproing som arrangørene i Christiania Roklub.

De norske mesterskapsroinger holdtes på Horten også i 1932 med Christiania Roklub som arrangør, i 1933 med Ormsund Roklub, og i 1934 holdtes de nordiske mesterskapsroinger på Horten under arrangement av Norske Studenters Roklub.

Regattaforeningen for Hortenskapproningene ble stiftet i 1934 etter forslag av formannen i Norske Studenters Roklub, Harald Rømcke. Foreningen er en sammenslutning av Christiania Roklub, Norske Studenters Roklub og Ormsund Roklub, med det formål å arrangere regattaer på Horten. Disse klubber skulle også være ansvarlig for eventuelt underskudd ved arrangementene. Ved beslutning av Norges Roforbunds ting i Stavanger 7. juli 1934 er Regattaforeningen overlatt arrangementet av alle norske og nordiske mesterskapsroinger når disse holdes på Horten. For de norske mesterskapsroinger vil dette si alle med unntagelse av dem som med visse mellomrom holdes på Vestlandet. Norges Roforbunds ting på Horten 6. juli 1946 endret denne bestemmelse derhen at de norske mesterskapsroinger kan holdes andre steder hvis det finnes formålstjenlig.

Regattaforeningen ledes av et styre på seks mann, to fra hver av de tilsluttede klubber, og assisteres av den såkalte «Permanente komité» bestående av lokalkjente folk, hvoriblant representanter fra marinen.

Hensikten er å skape kontinuitet i arrangementet, utnytte innvunnede erfaringer til stadige forbedringer og skape den økonomiske basis for dette. Innen en rimelig grense går alt overskudd ved stevner til utstyr på bane, båt plass, tilskuerplass etc. Det skal også kunne opprettes fond til reisebidrag for klubber vesten- og nordenfjells-fra; og for utenlandske lag.

Regattaforeningens første formann var Harald Rømcke. Han ledet det grunnleggende arbeid i foreningens virksomhet og hadde god hjelp av Sverre Vedeler, C. R., C. F. Due, N. S. R., og Reidar Dahl og Ingmar Gundersen, Ormsund Roklub.

Regattaforeningen har arrangert disse stevner på Horten:

1935 De norske mesterskapsroinger.

1936 » » —»—

1937 » » —»—

1938 De nordiske mesterskapsroinger og Christiania Roklub's internasjonale 60-års jubileumsregatta.

1939 De norske mesterskapsroinger.

1946 » » —»—

1947 De nordiske mesterskapsroinger og internasjonal regatta.

1948 De norske mesterskapsroinger.

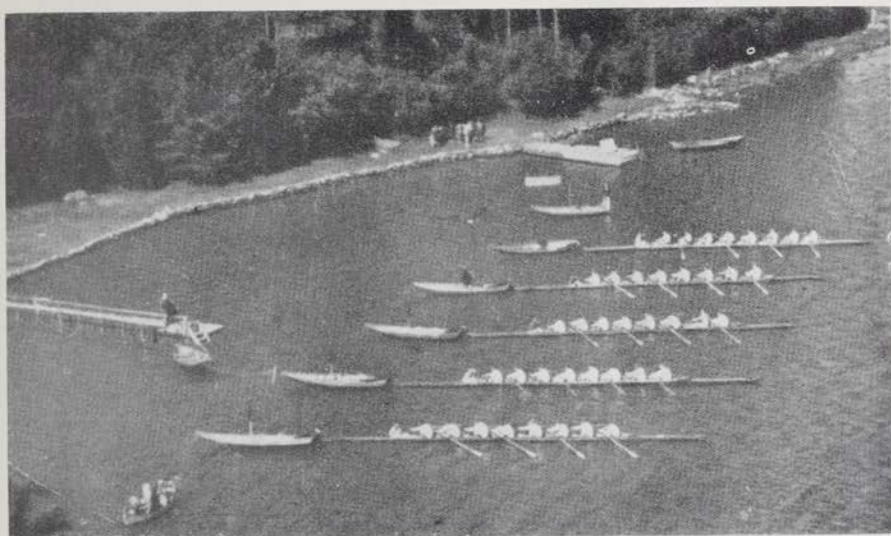
1949 » » —»—

1950 De nordiske mesterskapsroinger og Norges Roforbund's 50-års jubileumsregatta.

Norges Roforbunds gullmedalje ble tildelt admiral Per Rolfsen 5. juli 1936 for hans fortjenester av norsk roidrett. Admiral Rolfsen ble etterfulgt av admiral J. Smith-Johannsen, som var sjef på Horten til krigsutbruddet. I 1939 ble Johs. Qvale, Christiania Roklub, formann i Regattaforeningen.

Gudstjeneste på
Bromsejordet, Horten.

Startplassen Horten 1935. Horten Kommune bekostet faste startbrygger i 1950.

Krigen gikk dessverre ikke sporløst hen hverken over Horten eller Regattaforeningen, og i 1946 tok gjenoppbyggingen til med arrangementet av de norske mesterskapsroinger. Alt regattamateriell måtte skaffes til veie på ny, og hele arrangementet bygges opp fra grunnen av. Men takket være den enestående velvilje og hjelpsomhet som marinen, representert ved sin sjef admiral H. Landgraff og stasjonssjefen kommandør G. Wendelbo, viste oss, og takket være publikums idrettsinteresse etter krigen, ble gjenreisningen både materielt og økonomisk heldig gjennomført. Admiral Landgraff ble tildelt Norges Roforbunds gullmedalje 23. juli 1947 og kommandør G. Wendelbo 30. juli 1950.

Den permanente komité har i alle år vært en utmerket hjelper for Regattaforeningen i dens arbeide. Av komiteens medlemmer har ingeniør B. Moestue Huseby vært med fra starten. Komiteens formann er H. Becker-Eriksen, Moss Roklub. Etter krigen er det også etablert et utmerket samarbeide med Horten Roklubb, med Erik Eriksen som klubbens ypperlige kontaktmann. Horten kommune har også vist Regattaforeningen den største imøtekommenhet gjennom årene, og har sammen med marinen og marinens hovedverft gitt Foreningen ytterligere verdifullt utstyr til banen og båtlassen i 1950.

I forbindelse med de norske og nordiske mesterskapsroinger har Regattaforeningen hvert år også arrangert en rekke ekstraordinære løp, hvorav løpene for mannskaper fra marinens forskjellige avdelinger og

løpene for gutter fra skoleskipene er særlig populære både blant deltagerne og publikum. Under de nordiske mesterskapsroinger i 1947 var hele fire skoleskip, to fra Danmark, ett fra Polen og vårt eget Statsråd Lehmkuhl ankret opp på indre havn, og alle stillet lag i kapproingen.

Horten har gjennom årene befestet og stadig utvidet sitt ry som Norges, for ikke å si Nordens beste regattastad, med en utmerket bane godt beskyttet mot allslags vind. Det er gode underbringelsesforhold for roerne, med innkvartering og måltider knapt et minutt fra den vakkert beliggende båtplass kloss ved innkomsten på banen. Horten nyter stor popularitet som regattastad i landene tilsluttet Nordisk Roforbund.

Regattaforeningen for Hortenskapproingene er etter hvert blitt en fast oppbygget og godt fundert institusjon innen norsk roidrett. Ved siden av sin oppgave som arrangør av kapproinger, har foreningen støttet Norges Roforbund i dets representasjonsforpliktelser overfor utlandet under arrangementet av de nordiske mesterskapsroinger i 1938, 1947 og 1950. Den har på Roforbundets anmodning bekostet de danske og svenske roeres opphold på Horten under kapproingen i 1948, og i 1949 bevilget Regattaforeningens styre kr. 2000.— til reisebidrag for lag fra klubber som har lang og kostbar reise for å delta i de norske mesterskapsroinger.

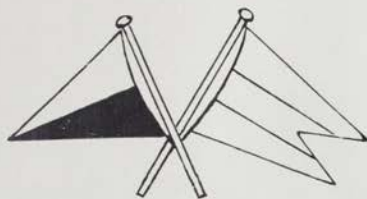
Som medlemmer av Regattaforeningens styre i gjenoppbyggingsårene etter krigen har Gunnar Fjeld og Anton Johansen, Ormsund Roklub, og Lauritz S. Rode, N. S. R., nedlagt et betydelig og interessert arbeid. Det nåværende styre er: Johs. Qvale, C. R., formann, Wilhelm Haffner, C. R., Fredrik Graff og Johan Hjort, N. S. R., og Finn G. Bergman og Nik. Storm-Olsen, Ormsund Roklub.

Johs. Qvale.

Annonse fra et kapproingsprogram i 1911.

REGATTAKOMITEEN NORDÅSVANNET

. . . . En sommerdag på Nordåsvannet er en opplevelse. Der er vi midt i Vestlandets eventyrrike, på en av Norges beste kapproingsbaner (Sitat av et brev fra Norges Roforbunds formann 1947 Rolf Manskow.)

Noen få kilometer syd for Bergen ligger regattabanen Nordåsvannet, i ly for vind og vær, med gode adkomstmuligheter, rummelig båtplass og utmerkede innkvarteringsforhold. Det er Regattakomiteen Nordåsvannet som arrangerer alle regattaer på denne bane, både Norgesmesterskap og Kretsmesterskap for Vestlandet. Komiteen er oppnevnt av medlemmer fra Bergen og Fana Roklubber, og står ansvarlig overfor disse klubber. Den fikk sitt permanente preg i 1947, da den for første gang benyttet sitt nuværende navn.

Første gang banen ble benyttet til et større arrangement var ved den Nasjonale kapproing i 1898, og alt den gang fikk den ord for å være en av Norges vakreste og beste regattabaner. Norges Roforbund autoriserte banen i 1917, og senere har samtlige N.M. som Bergen og Fana roklubber har arrangert vært holdt på Nordåsvannet.

I 1935 ble det også bestemt at Nordåsvannet skulle være permanent bane for samtlige Vestlandske kretsmesterskap.

Den vakre natur gir banen den beste ramme. Starten ligger i ly av Marmorøen, og nøyaktig 2000 meter i nordlig retning er mållinjen, like nedenfor Gamlehaugen — Vestlandets kongebolig. Underveis, ved ca. 1500 meter, passerer banen Fana Roklubb's prektige klubbhus.

De tekniske forhold har i mange år vært mangelfulle, men R.K.N. arbeider energisk år om annet for å utbedre disse mangler mest mulig. I 1947 ble således grunnen lagt for et rommelig og godt båtplassarrangement på Gamlehaugens grunn, og så vel Bergen som Fana kommuner ytet en meget stor økonomisk bistand til dette arbeid.

Fra flytebyggene og båtplassen har de aktive roere et ypperlig utsyn over banen, og særlig da innspurten, og gjennom kortbølgesendere

Nordåsvannet med Vestlandets kongebolig «Gamlehaugen».

og høytalere blir såvel tilskuere som deltagere holdt underrettet om løpenes gang.

Av ting som er under forberedelse, er først og fremst en permanent startordning, og dernest en utbedring av tilskuerforholdene.

Innkvarteringen av roere er meget heldig løst, idet Fana Kommunes høyere skolars bygninger ligger bare noen få minutters gang fra banen og båtplassen.

Bergen by's geografiske beliggenhet har gjort at vi alltid har kunnet få stor utenlandsk deltagelse til våre regattaer, og særlig har englenderne vært våre trofaste gjester. De to bergenske roklubber har alltid gjort sitt ytterste både for at det tekniske arrangement skulle være det best mulige, og for at de aktive roere her skulle få oppleve noen minneverdige regattadager, såvel på banen som ved hyggelige sammenkomster. Og fordi vi gjerne ser flest mulige roere som våre gjester når rosesongens brennpunkt ligger på Nordåsvannet, lyser det alltid fra komiteens brevark et: Velkommen til Bergen og Nordåsvannet.

Ragnar Visted.

NORDISK ROFORBUNDS VENNER

Etter initiativ av Hans Blom ble foreningen «Nordisk Roforbunds Venner» dannet den 10. juli 1938 etter norgesmesterskapsroingen på Nordåsvannet ved Bergen. Foreningens formål er ved økonomisk hjelp å støtte norsk deltagelse i de Nordiske Mesterskapskapproinger.

Fra 1928 til 1937 ble Nordiske Mesterskapsroinger avholdt kun annet hvert år, men på Nordisk Rokongress i 1937 ble det enstemmig vedtatt forsøksvis å avholde Mesterskapsroingen hvert år. Det er av den aller største betydning for norsk rosports utvikling at Norge hvert år kan være representert i samtlige båttyper. Ved årlig avholdelse av Nordisk Mesterskapskapproing ville utgiftene for norsk rosport bli betydelig øket. Da forslaget om dannelsen av foreningen ble fremsatt i Bergen fikk det stor tilslutning og det tegnet seg straks ca. 30 medlemmer. Foreningen har nu ca. 100 medlemmer. Kontingenten er kr. 10.— pr. år, men det er medlemmer som av interesse for foreningens gode formål betaler mer.

Nordisk Roforbunds Venner har ved to anledninger ydet Norges Roforbund relativt store bidrag som i vesentlig grad har gjort det mulig for forbundet å la seg representere i alle båttyper ved Nordiske Mesterskapsroinger i våre naboland.

Foreningens styre i dag er det samme som ble valgt ved starten og består av følgende medlemmer: Hannibal Fegth, formann, Reidar Dahl, kasserer, Hans Blom, Leif S. Rode, Bernh. M. Frønsdal.

Alle som selv har vært med i de Nordiske Mesterskapskapproinger, og som forøvrig er med i norsk rosport og har interesse av å støtte den skulle være selvskrevne medlemmer av foreningen.

Reidar Dahl.

*Transport av kapproingsbåter
koster arbeide og penger. Her
innlastes en åtter for en reise
til København.*

ODE TIL ROSPORTEN

(Mel.: Calle Schewens vals.)

Kan vi tenke oss, gutter, å ikke ha kjent
disse venner som sitter her nå,
og at slit blir til glede og spenstighet vendt,
når cravellen begynner å «stå»!
kan vi tenke å aldri ha kjent denne il
gjennom kroppen, når bena får spenn
og de første tak tas etter vinterens hvil,
og vi finner vår rytme igjen.

Kan vi tenke oss, gutter, å ikke vært med
på det friskeste klubbiv på jord'n,
ikke kapprodd og ikke følt sommerens fred
på en holme langt ute i fjord'n.
Har vi ikke kjent ofte en trang i vårt bryst
til å by slike øyeblikk: «Bliv»!
De blir sikkert blant dem vi vil minnes med lyst,
i et kommende hinsidig liv.

I Elysium der lever enhver som en prins
skal vi tro gammel gresk tradisjon.
Det er bra, for da regner vi med at det fin's
også båt der til disposisjon,
at den ligger med velsmurte sleider på slipp,
og hver sjel kan få lov til å ta'n,
mellom perlemorskyer på badeturtripp
ut på himmelens blå ocean.

Om vi der skal ro race? Mot den himmelske dyd
kanskje all konkurranse gir kjøp,
men kan hende just litt av vår salige fryd
blir å vinne hver dag hundre løp,
mens den slemme må slite seg ut, stakkars gutt,
og få riktig gjort helvede hett
ved å lede hvert løp til en meter fra slutt
og så tape hvert eneste ett!

Men at dette kan vente det ønsker enhver
som hernede fikk bli med å ro,
vi vet mer enn de fleste hvor herlig det er
at vi lever med fullt kjøtt og blod.
Stil og kraft, sø og sol er vår rosports symbol,
vi står forrest ved solskjenkningsbar'n.
Hvis vårt avkom vil tro på vårt råd er det «Ro!
kjære barnebarns barnebarns barn».

Edor.

«ROSPORT», «VANNSPORT» OG «ROING»

Vår fagpresse gjennom 50 år burde vært overskriften over denne artikkel. Egentlig burde det nok ikke vært en beskjedne artikkel, men en større jubileumbok for seg. Men all den stund Norges Roforbund gjennom sin 50-årige historie bare har hatt eget organ de senere 5 år, kan det neppe bli noen hyllest til vår fagpresse, men bare ønsker for fremtiden.

Landets roere hadde den ære å stifte bekjentskap med to utmerkede forsøk på å lage egne aviser for rosporten i årene før 1940. Den første var «Rosport», som kom ut med Leif Sendrésen som redaktør. Avisnummer to var et forsøk på å samle vannsportens menn — roere, svømmere og kajakkpadlere — og la dem få anledning til å lufte sine synspunkter gjennom fellesavisen «Vannsport». Det ble den gang også gjort forsøk på å få seilerne med, men forsøket må vel nærmest betraktes som avvist med hånden på hjertet. «Vannsport»s redaktører var Haakon Harlem, Gunnar Schjøll og Sven Thaulow.

Det var utvilsomt de såkalte dårlige tidene som får bære skylden for at både «Rosport» og «Vannsport» måtte gå inn etter noen ganske få numre.

Men det vil neppe være korrekt å gi et overfladisk bilde av vår fagpresse representert ved «Rosport» og «Vannsport». Ropressens historie er vel mere «Norsk Idrætsblad og Sport»s historie. Bladet, som gjennom en årrekke ble redigert av Christiania-roeren, direktør Arnt B. Jordan, hadde stadig verdifulle artikler om vår rosport.

Norges Roforbunds nåværende organ «Roing» kom ut første gang i oktober 1946 og er senere kommet ut regelmessig hver måned. Det var Roforbundets daværende formann Rolf Manskow, som gjennom flere år hadde syslet med tanken om egen roavis, som fikk planen realisert. Rolf Manskow trakk straks opp den retningslinje at redaktøren og redaksjonskomitéen skulle stå fullstendig fritt uten noen påvirkning eller innblanding fra Roforbundets styre. «Roing» skulle ikke bli noe tørt og formelt meddelelsesblad for forbundet. Landets roere skulle få komme frem med det de ville, mens Roforbundets styre uttalte seg formelt gjennom sin faste spalte «Meddelelser fra N. R.» Manskows

«Roing»s prestasjonsmedalje.
Rødt bånd og svart R, gull laurbærkrans.

«Roing»s redaksjonskomité ønsker å påskjønne en virkelig fremragende roprestasjon. Redaksjonskomitéen satte derfor i juni 1947 opp «Prestasjonsmedaljen». Medaljen er ikke noen offisiell medalje som er underlagt bestemmelser truffet ved Roforbundets tingbeslutning eller styrebeslutning. Den deles ut etter at redaksjonskomitéen har rettet forespørsel og anmodet om forslag fra endel fremtredende roere i forskjellige klubber.

For at medaljen skal henge høyt forlanger redaksjonskomitéen så å si enstemmig uttalelse om at et lag eller en scullerroer har utført en fremragende roprestasjon.

«Roing» har følgende retningslinjer for medaljen:

«Prestasjonsmedaljen deles ut til mannskapene på det lag eller til den scullerroer som utfører en virkelig fremragende roprestasjon og forutsatt at laget eller sculleren er ubeseiret av andre norske lag i samme båttype, i den sesong hvori roprestasjonen er utført.»

Prestasjonsmedaljen er utdelt bare én gang. Fana-åtterens mannskaper fikk medaljen for sin prestasjon under finalen i London-olympiaden 1948.

Gunnar Schjøll.

MATERIELLETS UTVIKLING

Når man ser på Gokstadskipets og Kvalsundbåtens elegante, lette linjer, virker i grunnen veien kort frem til rospportens ypperste båtttype: den kravellbygde åtter, som er ca. 18½ m lang; men det har kostet mange forsøk og eksperimenter å nå frem til de moderne kapproingsbåter som er rene tekniske underverk.

Gokstadskipet er fra ca. år 900 e. Kr. og ble funnet i 1880 i nærheten av Sandefjord. Det er 23,8 m langt, 5,10 m bredt med 16 par årer, men førte også seil. Kvalsundbåten er fra ca. år 600 e. Kr. og ble funnet i 1920 i nærheten av Ålesund. Den er 18 m lang, 3,2 m bred med 10 par årer, og er den eldste kjente båt med bare årer som fremdriftsmiddel.

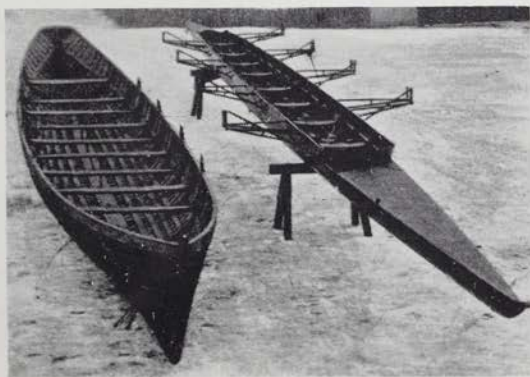
I denne artikkel skal bare de båttyper nevnes fra hvilke de nåværende konkurransebåter har utviklet seg. Det finnes en meget omfattende litteratur om båter, og de som ønsker å studere emnet nærmere henvises til: «Vikingskipene» av Brøgger og Shetelig (Dreyers Forlag, Oslo 1950) og den ypperlige «Kaproning» av F. Aa. Hansen og Sven Balschmidt (Forlaget Arnkroner, Odense 1946), foruten «Ruder, Boot und Boothaus» (Wassersport-Verlag, Berlin 1940).

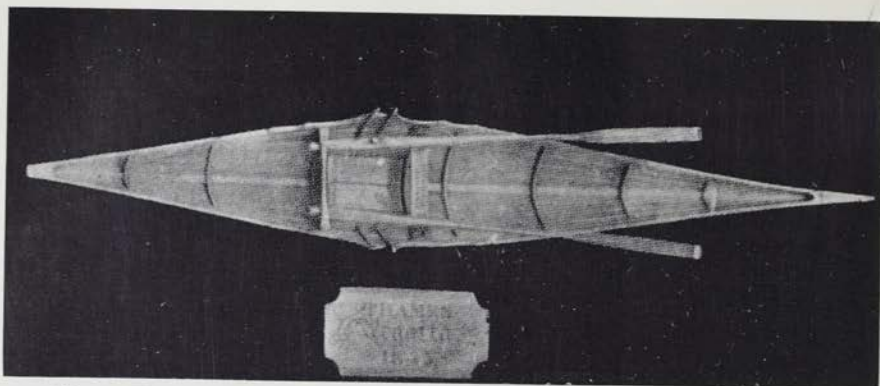
De første engelske kapproingsbåter var klinkbygde innriggere og veide ca. 440 kg. De hadde faste seter (tofter), var ca. 130 cm brede og

Gammel og ny åtter.

Til venstre: Oxfords båt i 1829 som veiet 440 kg med årer.

Til høyre: En moderne åtter, vekt med årer ca. 135–140 kg, uten årer ca. 125 kg.

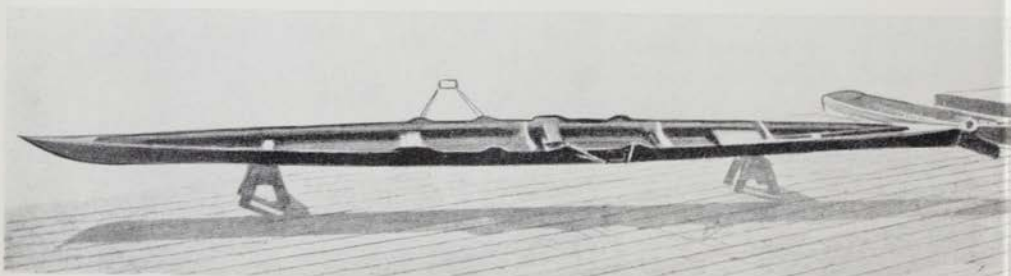

«Silver Wherry» fra Thames i 1845. Fra denne type har scullerne utviklet seg.

ble rodd av seks, åtte eller ti mann. Allerede i 1820 trengte åtterer igjennom som den største båtttype. Eton University hadde i 1811: 2 seksere, 3 åtterer og en tier, alle klinkbygde. Det var amatørroerne som gikk inn for båttyper for flere roere. Enmannsbåten (single sculler) ble først brukt av profesjonelle roere i det kjente «Doggett's Coat & Badge Race» som fra 1715 er holdt hvert eneste år, også under begge verdenskriger.

For å kunne bygge smalere typer fant man i 1846 på å lage et stativ, først av tre, senere av metall, hvor tollen ble festet. Årene, som var 5 m lange, kunne ikke gjøres kortere fordi åretaket i så fall ville bli kortere og mindre kraftig. Allerede i 1857 var det kravellbygde båter som ble mest benyttet i England. Toftene ble etter hvert laget bredere, men det tok lang tid før rullesetet (sleiden), som ble oppfunnet i 1873, slo igjennom. Ennå i mange år måtte roerne smøre inn både toftene og buksebaken med fett for å få lengst mulige åretak.

I langårete båter fører nesten alltid stroken, den roer som sitter nærmest styrmannen (coxen), sin åre til babord.

Toer «Perfect» fra England i 1890 årene. Ble også kalt en «Donaldson».

De første årer var firkantede, ble senere laget runde, og fikk deretter en anleggsflate. I vår tid har de fått en klamp eller knast enten laget av lær eller metall som støtte mot tollen og et stykke lær på 15—20 cm for å unngå slitasje av treet.

Klinkbygde båter.

De første båter som kom til Norge i 1877 fra England var klinkbygde firer utriggere. Først i 1893 ble det første firer innrigger løp rodd. Klinkbygget firer innrigger er blitt en typisk nordisk båttype, fordi den tåler temmelig hardt vær. Den nå brukte innrigger skal ha følgende mål: lengde $10\frac{1}{2}$ m, største bredde 110 cm, bordtykkelse 5 mm og veie 100 kg.

Også klinkbygget toer ut- og innrigger er blitt en populær type i Norden. Disse klinkbåter egner seg også utmerket til mosjons- og langturer. Det er bare firer innrigger som anvendes som kapproingsbåt i Norge. Klinkbåter ble tidligere bygd av mahogny, senere er oregon pine blitt mest alminnelig. I 1895 kjøpte Christiania Roklub to klinkåttre, men det varte helt til 1904 før andre klubber begynte med denne type.

Innrigger.

Kristiansands Roklubbs Dameavdeling.

Toller.

Tollene ble først laget av tre. De første var 15 cm høye og åpne. Det finnes fremdeles firer innriggere med åpne tretoller. Bevegelige toller (swivels) ble oppfunnet i 1871, men det tok mange år før de fant alminnelig anvendelse. Dette skyldtes nok både at materialene ikke var så gode, og at man ikke forstod å utnytte dem på en tilfredsstillende måte.

Årer.

En moderne lang åre er ca. 375 cm lang med en bladlengde på 80—82 cm og bladbredde 15—16—17 cm og veier ca. 4 kg. En moderne kort åre (sculleråre) er ca. 295 cm lang, bladlengde ca. 64 cm, bladbredde 14—16 cm og veier ca. 2 kg. Fra knasten til «lommen» (håndtaket) er avstanden vanligvis for en lang åre 110 cm og for en kort åre 86 cm. Årene må ikke være for myke. De beste årer er delvis hule og laget av silver spruce med innfelt forsterkning av en hard tresort under knasten og læret.

Kravellbygde båter i moderne tid.

Erfaring, håndverksmessig dyktighet og utviklingen av nye materialer har ført til en rekke tekniske forbedringer ved båtenes utførelse og utrustning, men det vil føre for langt å komme inn på detaljer. Man kan bare nevne som eksempel: aluminiums-riggere, aluminiums-swivels, stillbare sådanne, delte båter osv. Den delte byggemåte har medført at man har kunnet bygge en firertype hvor hekken kan skiftes ut, slik at båten kan roes både som firer uten og som firer med styrmann. Også når det gjelder materialer til båt huden, som vanligvis i

Trondhjems Kvinnelige Roklubb's første innrigger.

Firer uten styrmann.

Christiania Roklub's lag: Henry Larsen, Per Gulbrandsen, Th. Klem, Birger Var (stroke), som med cox Th. Hagen vant bronsemedalje i OL i Antwerpen 1920.

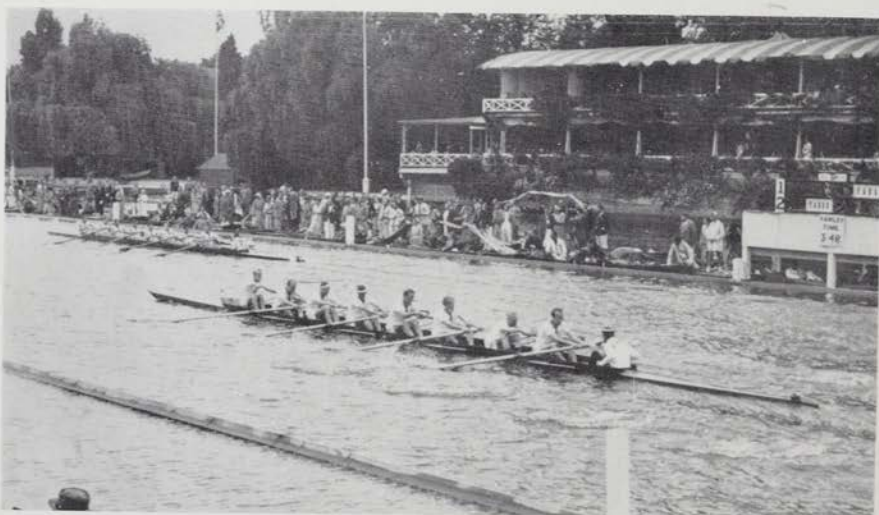
Europa er tabasco-ceder, har det foregått en viss utvikling, idet man i de senere år, særlig i Amerika, er gått over til å anvende en slags kryssfinér. Selve huden formes over lest og limes lagvis under trykk. Dette har medført at huden i seg selv har en meget stor stivhet, slik at man har kunnet sløyfe mange spanter. Byggemåten faller kostbar, og er foreløpig lite anvendt i Europa.

Når det gjelder selve båtenes utforming, dvs. spanteriss, lengde etc., kan man si at utviklingen til en viss grad har stagnert, og at båtene i dag er svært like de man bygde for 30—40 år tilbake. Det kan nevnes at man mer er gått over til å anvende spanteriss med parabel-form, i stedet for U-formen og V-formen som tidligere var meget benyttet. Parabel-formen har nemlig den fordel at den kombinerer en ganske høy stabilitet med relativt liten overflate. Dog kan man si at utviklingen i de siste årtier er gått i retning av å utvikle kortere båter. Årsaken er den at den moderne strømlinjeforskning har brakt som resultat at et fyldigere skrog gir mindre formmotstand i vannet enn det lange smale skrog. Følgen er at båtenes bæreevne er øket, og man har kunnet korte av på båtlengden. Dette har ganske spesielt gjort seg gjeldende for de mindre båttypers vedkommende, særlig for scullerne, som for 20—30 år siden kunne oppvise lengder på opp til 12—13 m, men som i dag bygges 8—9 m lange. Den samme utvikling har gjort seg gjeldende også for de større båttypers vedkommende, dog er reduksjonen av lengdene relativt mindre dess større båter det gjelder. Således har man ikke kunnet korte av åtteren i noen vesentlig grad.

I de siste år før krigen gikk båtbyggerne helt vitenskapelig til verks, for om mulig å finne frem f. eks til en åttertype som er gunstigere enn den gjennomsnittstype som ble bygd. Tyskerne var kommet ganske langt med dette spørsmål før Olympiaden i 1936, og var ved hjelp av slepeforsøk i vannkanal teoretisk kommet frem til en åttertype som var hele 4 m kortere enn den gjennomsnittlige normaltype. Denne båttype skulle teoretisk, etter de oppgaver som den gang ble offentliggjort, være 2 lengder hurtigere over 2 000 m. Båten ble bygd forsøksvis for det tyske Olympia-mannskap, men ble ikke anvendt, da man i praksis ikke kunne påvise noen fordel. Det ligger i sakens natur, at selv om teorien ser utmerket ut, vil det være vanskelig med sikkerhet å kunne konstatere om den også holder i praksis.

Det kan nevnes at dette arbeid er tatt opp igjen etter krigen både i Tyskland og i England, hvor man arbeider med spørsmålet så vel for firernes som for åtternes vedkommende. På det nåværende tidspunkt diskuteres spørsmålet livlig blant båtbyggerne i utlandet, men til syvende og sist vil det være praksis som må avgjøre om man på denne måte kan komme videre eller ikke.

Også amerikanerne arbeider med disse problemer, men foreløpig er heller ikke de kommet videre. Enkelte detaljer kan være annerledes på

Åtterlop i Henley. Fana Roklubb taper semifinalen i 1939 mot Tabor University. Laget: Peter Petersen, Finn Dale, Per Hauge, Arne G. Wauge, Halfdan Gran-Olsen (Grangård), Hans Egil Hansen, Sigurd Monssen, Conrad Pihl Johannessen (stroke), Erling Allers Nilssen (cox).

Christiania Roklubs instruksjonsbåt av aluminium.

amerikanske båter enn på europeiske. F. eks. er man kommet til at en forskyvning av swivelens dreipunkt i retning av baugen har vært hensiktsmessig. Swivelens dreipunkt ligger således ca. 5 cm. forskjøvet forover i forhold til europeiske båter. Videre anvendes årer med et åreblad som er en del bredere og fyldigere enn våre normale europeiske årer. Disse ting henger dog temmelig nær sammen med amerikanske roeres kroppsbygning og deres særegne måte å ro på.

Men også innen de i dag konvensjonelle båttyper finnes varianter som tar hensyn til de forskjellige krav som stilles, da i første rekke hensynet til vann- og værforhold og mannskapsvekt. Enhver bestiller av båter bør gjøre sin leverandør oppmerksom på om han ønsker båten bygget for stille eller urolig vann. Videre er det sikkert alminnelig kjent at båtene bygges for en bestemt gjennomsnittsvekt av laget, som alltid må oppgis ved bestilling.

Single sculler.

For 1 roer med to korte årer. Lengde ca. 3 m, største bredde ca. 27 cm, bordtykkelse ca. $1\frac{1}{2}$ mm, vekt med riggere men uten årer 14—16 kg.

Den første kravell sculler kom til Norge i 1887, men ble første gang anvendt i kapproing i Norge mellom to klubber i 1904. Nordisk mester-

skap fra 1910. Allerede i det første Europa-mesterskap i 1893 var single sculler et av de tre løp. Roing kom med i de Olympiske Leker i 1900 og siden har det vært rodd single sculler hver gang.

Double sculler.

For to roere med to korte årer hver. Lengde ca. $10\frac{1}{2}$ m, største bredde ca. 40—42 cm, bordtykkelse $1\frac{1}{2}$ —2 mm, vekt 35—38 kg.

Ble approbert som Norgesmesterskap fra 1939, men inntil 1950 hadde bare Bergens Roklub anskaffet båt. Senere har to klubber fått båter. Ennå ikke Nordisk mesterskap. Første gang E.M. i 1898, i O.L. 1920.

Toer uten styrmann.

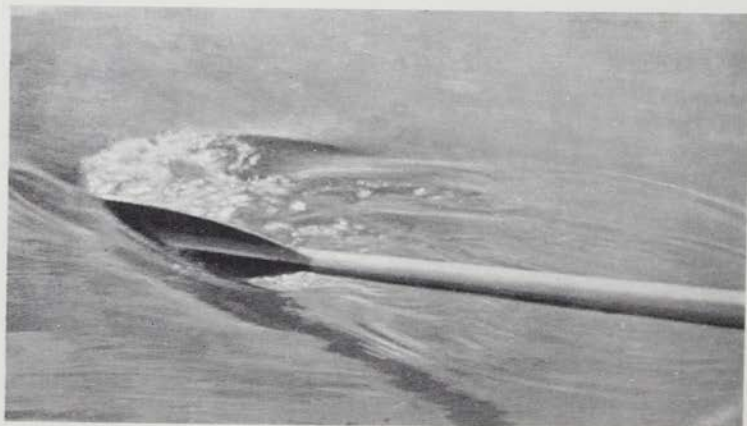
For to roere med 1 lang åre hver. Lengde ca. $10\frac{1}{2}$ m, største bredde ca. 40—45 cm, bordtykkelse $1\frac{1}{2}$ —2 mm, vekt 35—38 kg.

Allerede i 1915 anskaffet en klubb en slik båt, men typen, som er meget vanskelig å ro, har ikke slått an her. Det finnes noen få i Norge nå. Ikke N.M. eller Nordisk mesterskap. Ved E.M. startet typen første gang i 1924, ved O.L. i 1908.

Toer med styrmann.

For to roere med 1 lang åre hver og en styrmann (cox). Ca. 11 m lang, største bredde ca. 40—45 cm, bordtykkelse ca. 2 mm, vekt ca. 40—42 kg.

N.M. fra 1951. Åtte norske klubber har i 1950/51 fått denne type. Ikke med i Nordisk mesterskap ennå. E.M. fra 1894, O.L. fra 1900.

Et vispetak.

*Åtter i full
fart gjennom
Hortenskanalen
i 1950.*

Firer uten styrmann.

For fire roere med 1 lang åre hver. Lengde ca. 13 m, største bredde ca. 50 cm, bordtykkelse ca. 2 mm, vekt ca. 65 kg.

Den første firer uten styrmann kom til Norge i 1921. Første N.M. i 1927. Nordisk fra 1923. E.M. 1925. O.L. 1908.

Firer med styrmann.

For fire roere med 1 lang åre hver og en styrmann. Lengde ca. 14 m, største bredde 50—52 cm, bordtykkelse ca. 2 mm, vekt 68—72 kg. Den første kom til Norge i 1882.

Første N.M. i 1900 og Nordisk i 1910. E.M. 1893. O.L. 1900.

Åtter.

For åtte roere med 1 lang åre hver og styrmann. Lengde 17½—19 m, største bredde ca. 60 cm, bordtykkelse 3—4 mm, vekt ca. 125 kg.

Den første kravellåtter kom til Norge i 1909. Det første N.M. i 1904 ble rodd i klinkåtter. Nordisk 1912, E.M. 1893, O.L. 1908.

Rolf Manskow.

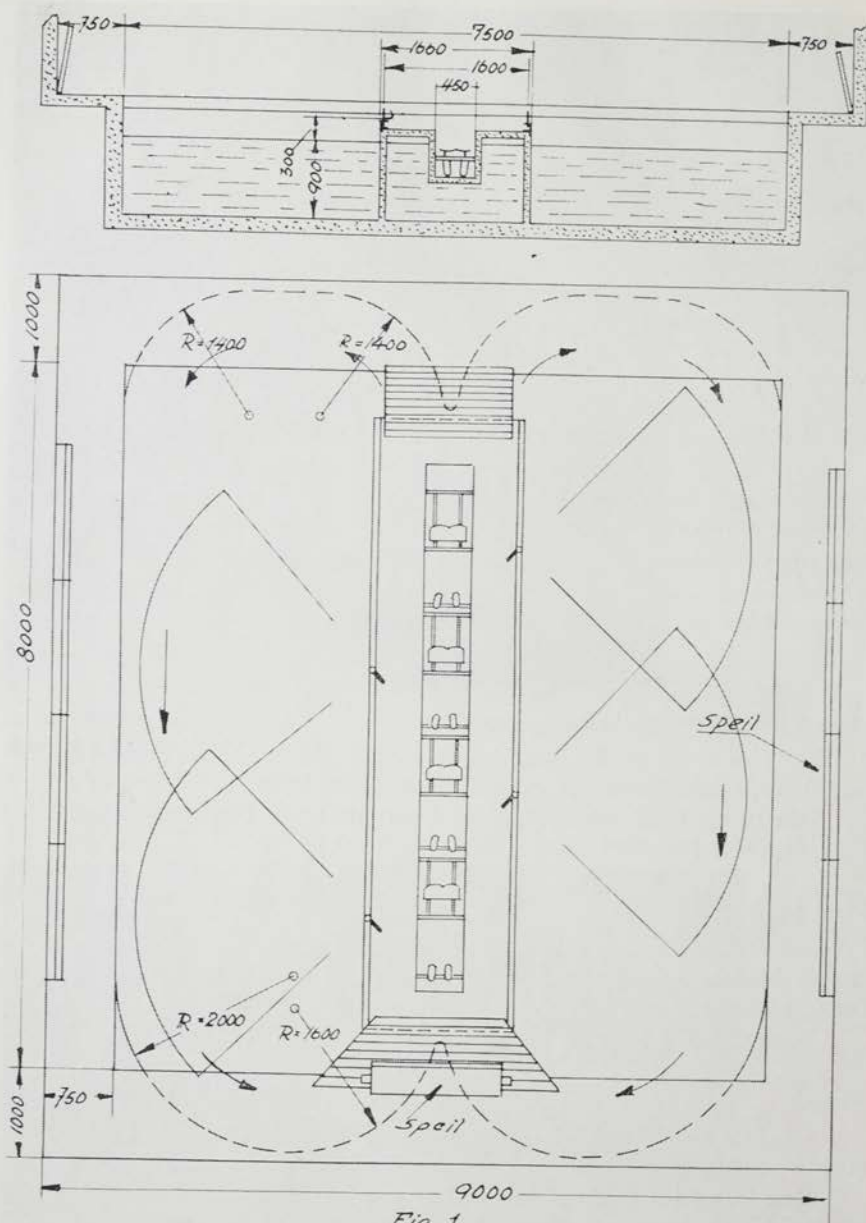

Fig. 1
Robasseng, ovenfra og snitt.

ROBASSENG

Norsk rosport har alltid savnet og savner fremdeles brukbare robasseng. Med vår korte sommersesong er det helt åpenbart at vi må legge særlig stor vekt på vår vintertrening og på forberedelsen til båttreningen som vi først kan komme riktig igang med når vinteren har sluppet taket for godt. At dette tidspunkt på våre breddegrader ligger så sent gjør at vi i regelen først kan komme på vannet når f. eks. danskene allerede har drevet intens trening i båt 3—4 ukers tid. Dette med årstidene kan vi dessverre ikke rette på, men derimot kan vi gjøre meget i retning av å gjøre vintertreningen mere effektiv enn den er i dag. Man er fullt klar over disse problemer innen norsk rosport og det arbeides meget iherdig på å gjøre det best mulige ut av vintertreningen med de midler som finnes forhånden. At vi her i Norge ligger så langt tilbake med hensyn til robasseng er et sorgelig faktum, og det må med all mulig kraft arbeides med at dette blir rettet på. I utlandet, hvor behovet ikke er på langt nær så stort som hos oss, er gode robasseng en helt alminnelig foreteelse fordi man er fullstendig klar over at det arbeidet som i løpet av en vinter kan gjøres i et robasseng er av uvurderlig betydning for lagenes tekniske utvikling. Vi burde altså, våre klimatiske forhold tatt i betraktning, minst ligge på høyde med utlandet og vel så det. Men dessverre er det motsatte tilfelle.

Det er nok så at flere av våre klubber har sine private små basseng, men alle har den ganske vesentlige feil at de ikke kan anvendes om vinteren av hensyn til temperaturforholdene. Et riktig robasseng i Oslo som kan disponeres hele uken, kanskje med unntagelse av søndagene, ville være nok for alle klubber i Oslo og omegn.

Det er ganske klart at et robasseng i den utførelse som nedenfor er antydnet er helt og holdent avhengig av oppvarming og derfor naturlig passer best sammen med anlegg for annen innendørs trening. De sanitære anlegg som dusj etc. vil jo på denne måte få sin mest rasjonelle løsning.

Christiania Roklub har forsøkt å løse problemet ved hjelp av en spesialbygget båt i svømmebasseng slik som billedet viser. Ved hjelp av en sådan flytende båt i et svømmebasseng, håpet man opprinnelig å kunne etterlikne de naturlige forhold på vannet mest mulig, idet man regnet med at balanseforholdene ville bli de samme som for båt på vannet. Det viser seg imidlertid at dette ikke er tilfelle, idet balanseforholdene

i en stillestående båt er uhyre vanskelige, og i hvert fall ikke egnet for instruksjon av nybegynnere. Christiania Roklub har derfor også måttet gå til det skritt å stabilisere båten ved hjelp av pontonger.

Denne løsning må under alle omstendigheter betraktes som et provisorium. Det norsk rosport ønsker seg er virkelige robasseng i likhet med dem som finnes i alle andre europeiske land. Det finnes utallige varianter av sådanne basseng, som i prinsippet kan inndeles i 2 grupper: de faste, hvor sleider og riggere er fast montert i fundamentet, og de bevegelige, hvor sleider og riggere er festet til en slags båt som flyter i en renne, festet med fjærer for og akter.

Det skal være sagt med en gang at denne siste type som i prinsipp er det samme som en ustabilisert båt i basseng, ikke er hensiktsmessig, og de erfaringer man i utlandet har gjort med dette system, er ikke gode.

Vi vil derfor holde oss til den førstnevnte type, og da til den utførelse som er vist i figurene 1 og 2.

Denne type som er beregnet for 2 årer på hver side, er sikkert den som egner seg best for våre forhold. Selvfølgelig kan et sådant basseng også bygges for 6 eller 8 roere, men sannsynligvis vil plasshensyn og omkostninger ikke kunne tillate et slikt arrangement. Vi tror også at det basseng som her er omtalt vil ha en kapasitet som er tilstrekkelig, selv om det antall klubber som benytter bassenget skulle gå opp i 6—8.

Fig. 1 viser bassenget sett i snitt og ovenfra. Av de inntegnede piler vil det tydelig fremgå hvordan vannet sirkulerer. For å få en god vannsirkulasjon, som forøvrig er en betingelse, er det nødvendig å lede vannet

*Instruksjon i
svømmebasseng.
Vestkantbadet,
Oslo.*

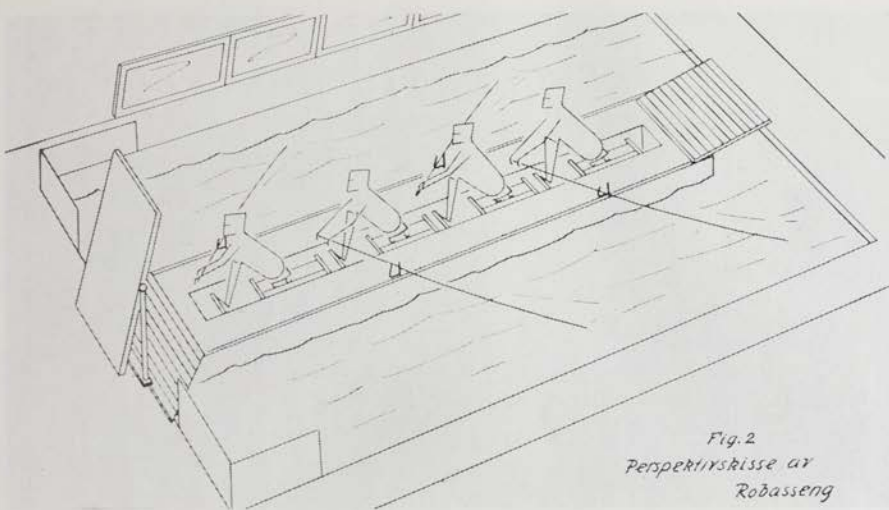

Fig. 2
Perspektivskisse av
Robasseng

ved å forme veggene slik som tegningen viser. — Dimensjonene for hele bassenget vil tydelig fremgå av tegningen. Det totale areal man trenger er således ca. 9×10 m. Dybden i bassenget bør ikke være under 0,8 m.

Slik som midtpartiet er utformet er det mulig for en instruktør å bevege seg på dette uten å hindre roerne mens treningen pågår, og han kan således rette på spesielle feil ved personlig instruksjon. Hele arrangementet for øvrig vil tydelig fremgå av fig. 2, som viser bassenget i perspektiv. En detalj som er meget effektiv er de speil som er anbrakt på veggene. Et speil er anbrakt for hver enkelt roer, samt et stort speil som er oppstilt slik at roerne kan se seg selv i båtens lengderetning. En ting som er meget viktig er at selve lokalet utformes på en sådan måte at akustikken muliggjør alminnelig tale fra instruktør til roer.

Avtappingen og tilførselen av vannet må utføres slik at tømning og fylling kan foretas hurtig. I vanlige tilfelle står bassenget stadig fullt av vann, hvilket som tidligere nevnt, forutsetter en temperatur på godt og vel 0° C.

Årene som skal anvendes er av den vanlige bassengtypen hvor midtpartiet bare består av en smal, men meget solid list, og bladkonturen dannes av rund aluminium ca. 10 mm i diameter.

Vi tror det vil være av uvurderlig nytte om et basseng som ovenfor vist kan bygges, og det er vårt håp at rette vedkommende fortsatt vil arbeide med sakene. Vi håper at vi innen en ikke altfor fjern fremtid får gjennomført prosjektet et eller annet sted i Norge.

Bernhard Christiansen.

FRA HANKØSUND TIL BORGEBUNN

I

Våre kapproinger har vært preget av beskjeden økonomi. Banene har vært primitive og er det den dag i dag. Vi må bruke farvannet som det byr seg fra naturens hånd. Roidretten her hjemme ble til ved impulser fra England hvor den har tilhold på elvene, men i Norge var det praktisk å ro på saltvann i sund og viker. Noen merkeflagg og en dampbåt for dommer og tilskuere var på det nærmeste hele utstyret. Det var i slutten av sytti-årene.

Tredve år senere ga motorbåten en praktisk forbedring for dommeren som ombord i den lettere kunne følge kapproningsbåtene i kjølvannet og skifte posisjon ettersom det var nødvendig. Samtidig ble tilskuerne plasert utenfor banen, helst på land.

Vel tyve år senere kom en revolusjon til beste for dem som ser på. På tribunen ved mål hører de hele løpet referert gjennom høytaler. Vi er i radioteknikkens tidsalder og en kortbølgesender ombord i en ledsagerbåt sørger for overføringen.

En enda større forandring har vi fått ved hjelp av bilene og bedre landeveier. Regattaene flyttes til innsjøene. Vi drar ikke sjøveien til Hankø Sund, men landeveien til Borgebunn. Samme utvikling ser vi i våre naboland. På innsjøene er det lunere, ingen generende trafikk og jevnere vannstand og ferskvannet tærer ikke på båtlakken. Vi begynner å komme mere i harmoni med engelske og kontinentale baner.

Til å begynne med var distansen 3200 meter — etter engelsk mønster — eller lenger. Fra 1894 ble det vanlig å ro 2000 meter og senere er det blitt 1000 meter for enkelte klasser.

Vinden fra sør er den vi har mest av om sommeren og det er også den som setter størst sjø i fjordene østenfjells. En oppgave har det derfor vært å finne baner som er skjermet mot sønnvind. Men problemet med farvannets og banens retning synes å ha vært merkelig lite påaktet og diskutert. Riktignok er det som regel ikke så mange sund, viker eller innsjøer å velge imellom og plasseringen av mål gir seg ofte selv når det skal være brukbare tilskuerplasser med lett adkomst. Mål bør dessuten

Hankosundet.

være i nærheten av båt-plassen. Men ved vurderingen av nye projekter bør den retningen farvannet har og dernest valget av selve baneretningen vies stor omtanke.

Et farvann øst—vest er vanligvis det beste. Vind og krusning på tvers er ikke bra, men bedre enn sjø som fyller båtene. Det bør roes mot øst så coxene har ettermiddagssolen i ryggen. De få løpene for båter uten styrmann plasseres på det mest lagelige tidspunkt. På et nord—syd farvann bør banen legges mot nord.

Til å begynne med var det ingen faste bestemmelser om banen og så sent som i kapproningsreglementet av 1917 finnes ikke annet enn dette: «I god tid før kapproningens begynnelse avmerkes banen som overalt bør være minst 2 m dyp og 12 m bred for hver deltagende båt.» — Først i reglementet av 1930 kommer noe mer: om staker eller bøyer med røde eller hvite flagg i ytterkantene ved start og mål, «lett synbare merker» ved minst hver 500 m og skilter med påmalt avstand ved 500, 1000 og 1500 m, likesom det blir sagt at «alle løp på 2000 m eller derover bør foregå med fast start». — Endelig i reglementet av 1946 er det bestemmelser om lengden. Den skal være 2000 m, men kortere og lengere baner kan autoriseres. Løp for kvinnelige roere må høyst være 1000 m. Det skal være nummerskilt for de enkelte baner ved start og mål og banen skal merkes såvidt mulig på hver 250 m. Det skal være fast start i løp på 2000 m eller derover. «Banen skal såvidt mulig være rett med start og mållinje parallell og vinkelrett på banens midtlinje.»

II

Det smale sundet mellom Hankø og fastlandet var en fin ramme om den første kapproning i Norge. Hankø ligger i Oslofjordens gap og skjærgårdsmiljøet er ekte norsk. Allerede den gang var Hankø seilereldorado og badested. Den 5. august 1877 i løpet mellom «Fire herrer fra Christiania» og Fredriksstad Roklub i firer klink uttrigger var banen 5000 alen (ca. 3200 m) med start ved Ellingsgårdkilens munning. «Morgenbladet»s medarbeider ombord i dampskipet med tilskuere fra Christiania refererte bl. a.: «Nede i Sundet øinedes snart en hel Flotille af flagbehængte Lystkuttere og 4—5 Dampskibe vrimplende af Passagerer, medens små Seilbåde krydsede frem og tilbage i den friske Nordenbris.» Fredriksstad-roerne hadde flotte, langermede matrosdresser og skjerf om livet. Det var fest og stil.

Såvidt vites ble samme bane brukt i 1901 da «Norsk Forening for Roidræt» debuterte som arrangør og seniors rodde to engelske mil — 3218 m. Den senere 2000 m banen gikk fra Saueholmen til Hankø bads brygge.

I Hankøsund er det rodd om Norgesmesterskap i 1901 og 1927 (50-års jubileet) og om kretsmesterskap 1919, 1920 og 1923. I 1901 gikk tillike den første nordiske studenterkapproning der på 2000 m bane. Senere er Hankøsund forlatt. Fredriksstad Roklub hadde andre planer. Roforbundet likte ikke strømforholdene og med rettlinjet 2000 m bane rommer Hankøsund bare fire båter. Turen kom nå til Tunevannbanen og Borgebunnbanen hvor klubben begge steder tok verdifulle initiativ. Samtidig har klubben arrangert treningsregattaer på Glommen, først på Østerelven, senere på Vesterelven («Floabanen» 1500 m). Dessuten arbeides det med et 8000 m løp for åttene på elven. Fredriksstad Roklub har i høy grad vært «banebrytende».

Den annen norske bane som ble tatt i bruk var det store, brede Mossesundet hvor Moss Roklub arrangerte regatta i 1878. Her var det senere kapproninger i 1881, 1882, 1884 og 1885 og igjen fra 1920-årene etterat klubben var gjenoppstått. I 1946 tok klubben i bruk en innsjøbane på Vannsjø.

I 1879 fant den tredje norske kapproning sted på Holtekilen nær Oslo, den senere så tradisjonsrike banen, skueplass for mange celebre løp helt til i 1924. Holtekilen er den innerste viken på vestsiden av Fornebulandet i Bærum, like ved flyplassen. Starten var innerst — ved eiendommen «Holtet» — og på den siste delen av banen var båtene ute i et bredt basseng hvor sønnavinden tar hardt. Mangen en uttrigger er her gått under. Tilskuerne måtte helst i båt og det gikk gjerne et

Frognerkilen. Øverst til høyre skimtes Holtekilen og Kjørbobanen.

dampskip fra Oslo. Kjørbobanen som nå er i bruk ligger et par kilometer lenger vest og meget bedre beskyttet.

Regatta nummer fire var i 1880 ved Drammen. Her har forskjellige baner vært i bruk og på hvilken av disse det ble rodd første gangen lar seg ikke sikkert konstatere. Det har vært baner på Drammensfjorden fra Solumsmoen mot Glassverket og fra Gullaug til Bachetomten ved Brakerøen. Videre ble også i gamle dager brukt den banen vi nå så godt kjenner. Den er på elven gjennom byen fra Landfallbroen nedover. Men før var det vanlig å ha 2500 m bane slik at det nederst ble rodd gjennom bybroen. Denne banen ble brukt i 1890. I denne Drammens Roklubs første epoke var det videre regattaer ved byen i 1893, 1895, 1897 og 1902. Sistnevnte år ble banen Gullaug-Bachetomten brukt og kuriøst nok var noen av løpene 2×2000 meter med vending rundt en bøye. Om lagenes «svingteknikk» forteller beretningene ikke. Etterat Drammens Roklubb var gjenoppstått i 1924 ble det i 1925 regatta på 2500 meter banen på elven. Fra 1925 har det — unntatt krigsårene og 1945 — årlig vært regattaer med bane fra Landfallbroen til «Telegrafene» — like ovenfor bybroen, en strekning på 2300 meter gjennom byen. Det er en sving på banen ved ca. 1400 m og her er banenumrene hengt opp på en wire tvers over elven. Propagandamessig sett ligger neppe noen annen bane i landet bedre til. Den har sikkert bidradd til Drammens Roklubs sterke stilling. — Ved en kretskapproning i 1927 ble den gamle bane på fjorden fra Gullaug til Bachetomten benyttet. — I 1948 gikk kretskapproning

for Oslo krets på Drammenselven. — Siden 1937 har klubben arrangert «Sølvfastløpet» for åttre over 4500 meter fra Sølvfastøen gjennom begge broene til Aass' kullager. Som Fredriksstad har Drammen hevdet regatta- og banetradisjonene, men mulighetene for nye baner er ikke de samme.

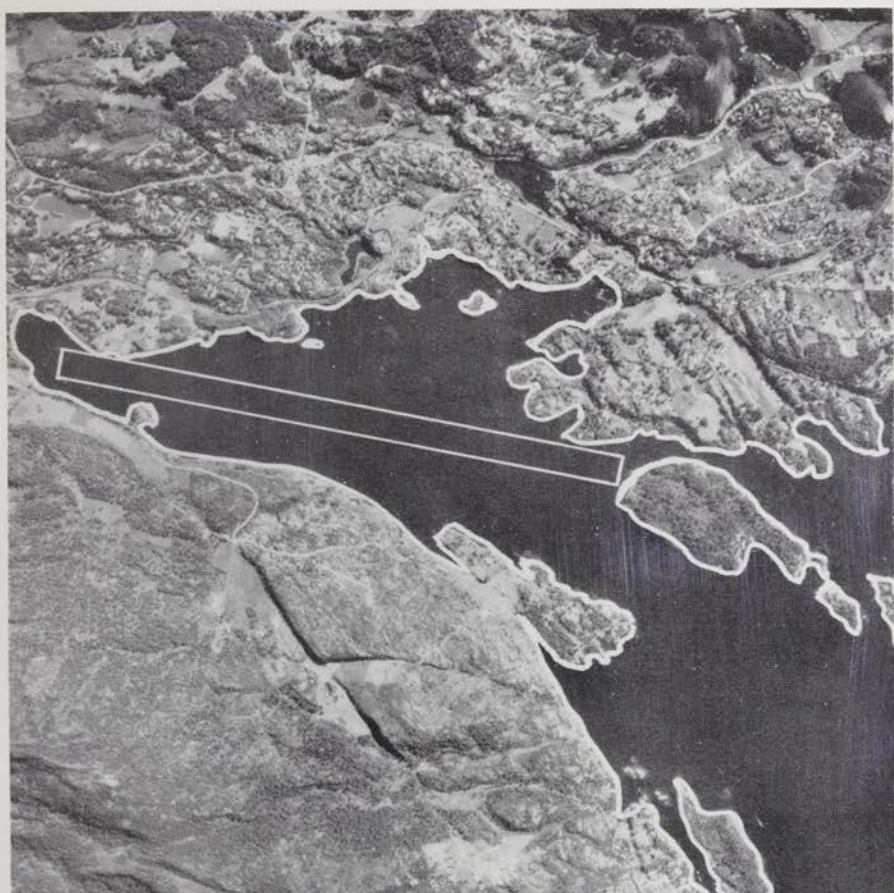
Hermed er nevnt de banene hvor norsk roiddrett i de første 20 grunnleggende årene hadde stevner, de «Indenlandske kapproninger» og «klubbkapproningene» med innbydelser til fremmede lag. Det må føyes til at det i Fredriksstad Roklubs jubileumsbok berettes om et løp på 5000 alen i Fredrikshald i 1881 og at den «Indenlandske kapproning» i 1892 ble holdt på Bundefjorden med mål ved Ormsund Roklubs båthus som da lå på Ormøen. Banen var 2500 meter.

III

Årene fra 1897 frem til omkring 1920 danner det neste avsnitt med banen på Nordåsvannet som betydningsfull tilvekst. Det er Vestlandet som kommer med og til sin nasjonale kapproning i 1898 fant Bergens Turnforening en fin 2000 m bane som også i dag er en av våre aller beste og hvor mange store regattaer er holdt. Fjøsanger ligger et par kilometer rett syd for Bergen og i viken like ved jernbanestasjonen har banen praktisk basis. Nordåsvannet — halvt innsjø, halvt fjordarm — kranset av skogkledde åser har her kongeboligen Gamlehaugen på østsiden og Fana Roklubbs båthus vis à vis. Den nordligste viken er smal med gode tilskuerplasser langs de siste 500 meter. Atskillig videre er farvannet ute ved Marmorøen hvor starten er. De første årene var starten på utsiden (vestsiden) av denne øen med mål ved Gamlehaugen, men i 1920-årene ble banen lagt om med starten lenger øst, beskyttet av Marmorøen mot syd og med mål innerst i bukten ved Fjøsanger. Vind fra syd-vest er farlig men ellers er banen godt skjermet og har den riktige retningen, syd—nord, noen streker mot øst. Det er vidunderlig vakkert ved Nordåsvannet som etterhvert er blitt Vestlandets central-«arena».

Banen har vært brukt til landskapproningene (mesterskapsroningene) 1917, 1919, 1923, 1928, 1931, 1938, 1947 og 1950 og til mange kretskapproninger. Bergens og Fana roklubber står gjennom egen komité som arrangerer og Nordåsvannet er blitt permanent bane for de årene N.M. går på Vestlandet. Innkvarteringen ordnes da i Storetvedt skole og ved banen er det lagt an en god båtplass og sørget for annet permanent utstyr.

I 1914 ble landskapproningen holdt på en 1960 meter lang bane på Puddefjorden med start ved Nordnes. Ellers er å nevne «Vågsløpet», propagandaroning på kort bane i Bergens travleste havn og at det i mange år var autorisert en bane for kretskapproninger «B. D. S. kai, Laxe våg—Mjellem & Karlsens verksted».

N.M.-banen på Nordasvannet, Bergen. Mål til venstre. (Foto: Widerøe luftfoto).

Noe mere av varig verdi brakte ikke denne 20-års perioden. Til avveksling fra Holtekilen ble det prøvet andre baner ved Oslo. Allerede i 1895 holdt Christiania Roklub en kapproning på Frognerkilen og banen ble brukt også i 1904 og 1905. I 1902 holdt samme klubb regatta fra Vippetangen ut åpne fjorden til skjæret «Galten» ved Lindøen og i 1903 gikk landskapproningen på denne banen. I 1911 var banen for landskapproningen og Nordiske Mesterskaper på Oslo havn med start ved Sjursøen og mål ved Vippetangen. Ormsund Roklub fant senere en bane i nærheten fra Grønlien innenfor Sjursøen (sundet er senere fylt ut) til Ormsund og her var det kretskapproninger i 1917, 1918 og 1919. Men

stadig vendte man tilbake til den risikable Holtekilen. Så vanskelige har banespørsmålet vært i Oslo. Siden Roforbundet ble stiftet i 1900 har det vært 13 norske mesterskapsroninger på Holtekilen.

IV

I ti-året 1919—29 kommer nye klubber med baneprosjekt. Vi får Granholmsbanen, en god skjærgårdsbane utenfor Sandefjord, og den er i bruk første gang ved selveste landskapproingen i 1920 og senere ved kretskapproinger 1922, 1926, 1932, 1936, 1939 og 1948, dels med løp åpne for andre kretser og i 1947 og 1950 ved internasjonale løp. Der har vært høstkapproinger og en nasjonal regatta i 1927.

I nabobyen Tønsberg finner den stedlige klubb en bane i Vestfjorden — Smørbergsundet — som blir brukt i 1920 og senere en skjærgårdsbane — Bjerkøundet — øst for Nøtterø noe lenger fra byen. Her ble det holdt kretskapproinger vanligvis med løp åpne for andre kretser i 1924, 1928, 1933, 1938 og 1949 og internasjonal regatta i 1948.

På Vestlandet får Stavanger i 1919 approbert en bane på Kistesundet, og i 1925 brukes Hommersåkbane — en vakker, men utsatt skjærgårdsbane — til de norske mesterskapsroninger. Den ble brukt på ny til N.M. i 1934, men autorisasjonen er senere trukket tilbake.

Videre tas Drammenselven på ny i bruk, og ved Hamar begynner roklubben med årvisse nasjonale regattaer på åpne, brede Mjøsa — vår første innsjøbane. Den første gikk fra Domkirkeodden inn mot byen, og den senere Nordsveodden—nordover mot Tyvholmen, hvor de to stedlige klubber nå har sine båthus.

Men det viktigste i denne perioden ble Frognerkilens «renessanse» som kapproingsbane i 1925. Christiania Roklubs klubbhus «Kongen» ble innviet det året, og der det ligger over Lahellegrunnen ute i Kilen med «Dronningen» vis å vis hjelper det ikke bare til å markere banen ved 800 meter, men gir også tilskuerplasser og samlingssted. Roforbundet valte banen til sin jubileumsregatta og Nordiske Mesterskapsroninger i 1925, og dermed er Holtekilens saga ute. Forbundet med formannen Arne Corneliussen i spissen nedla et stort arbeid, og hva utstyr og regi angår søker vel regattaen på Frognerkilen det året ennå sin overmann her hjemme. Det var beskyttende lenser og store prammer med veritable tribuner. Men publikum sviktet. Tribuner innerst i Kilen i tropisk varme 18. og 19. juli lokker bare de aller største roentusiaster, og det ble et betraktelig underskudd på stevnet. De senere regattaer ble lagt enklere an, uten flytende tribuner, med tilskuerplasser på land ved Steinbrygga — odden ned for Henningslyst på Bygdøy — uten anledning til å stå ved mållinjen. Heller ikke for de aktive er banen god.

N.M.-banen i Granholmsundet, Sandefjord. Mål til venstre. (Foto: Widerøes tuftfoto.)

De første 300 meter går på åpne fjorden hvor sønnavinden er ubarmhjertig. Der ute er det 25 meters dyp og vanskelig å anordne fast start. Seilerhavnen er et vakkert og morsomt miljø, men alle båtene og ferjetrafikken er en farlig ulempe, og ute ved starten sørger fjordtrafikken for sjø om ikke sønnavinden sørger for det. Frognerkilen fikk allikevel mange og store oppgaver før den igjen ble oppgitt. Krets-kapproingene ble holdt der 1925—1931 og 1938, norske mesterskapsroinger i 1926 og 1929 og Nordisk i 1925 og 1928. Dessuten har det vært internasjonale stevner arrangert av Christiania om høsten 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1936 og 1937. Ellers har også N. S. R. som har sitt båthus ved banen stått for enkelte av arrangementene.

I 1930 møtes roerne for første gang til dyst på marinehavnen i Horten, og samme år innvarsler regattaen på Tunevannet innsjøbanenes æra. I 1931 holdes den første regatta på Kjørbobanen — landets mest benyttede robane i årene fremover — Holtekilens og Frognerkilens arvtager.

Det var Hannibal Fegth og Christiania Roklub som «oppdaget» Hortens Indre Havn, rykket inn i marinebyen da seilerne flyttet sine regattaer, skapte et «Norsk Henley» med roerliv og internasjonal roerleir og ga oss en god, permanent mesterskapsbane. Krigsskipenes havn er et $\frac{3}{4}$ innelukket farvann — åpent bare mot nordøst — og en festlig ramme for en kapproing. Banen har fast start like ved land, og tilskuerplasser ordnes ved prammer og marinefartøyer med landgang til Sykehusbryggen like ved mål. Men baneretningen er og må være nordvest til sydøst og skrå på selve farvannet. Den er vanskelig for de styrmannsløse båter, særlig når roerne har den lave kveldsol mot seg. Banen har etter hvert fått et meget godt teknisk utstyr, og startordningen nærmer seg det perfekte med telefonforbindelse, høyttaler for starteren og en liten plattform på peler i hver av de seks baner for medhjelpen. Startlinjen er nå trukket så nær land at banen er blitt noe lenger enn de opprinnelige 1950 meter. Båtplassen ligger siden 1946 praktisk til på Bromsjordet like ved mål og Horten Roklubbs båthus. Før var den ved flyvesenets skur på Møringen uten kontakt med banen. — Om Marinens hjelpsomhet, arrangørene og de regattaer som er holdt henvises til artikkelen «Regattaforeningen for Hortenskappingene».

Tunevannet er 2 kilometer fra Sarpsborg og like langt fra Sandesund ved Glommen. Det er 3,5 kilometer langt og 5—600 meter bredt, et bra «bancemne» med hovedveien langs sydenden, hvor derfor båtplassen er. I forhold til nord—sydlinjen peker baneretningen noen grader mot vest. Start er ved Storholmen i nord og mål ved en odde 500 meter fra båtplassen. Fredriksstad Roklub forteller selv: «Tunevannet var landets første bane på innsjø, og dermed fulgte tvungen omsjaltning av båttransportene fra jernbane og dampskip til biltransport. Dette vakte den gang sterk kritikk, men er i dag praktisk talt den eneste benyttede transportmåte.» La oss imidlertid ikke glemme at Mjøsa i virkeligheten hadde den første innsjøbane. Fredriksstad har i Egil Blakstad en ivrig forkjemper for innsjøbanene. Foldenfjordens kretskapproing med åpne løp ble holdt på Tunevannet i 1930 og 1937. Senere er banen overtatt av Sarpsborg Roklubb.

Kjørbobanen har sitt navn etter den ærverdige gården Kjørbo med det gamle våningshuset i borgstil ved sjøkanten på vestsiden av

N.M.-banen på Indre havn Horten. Start til venstre øverst, mål til høyre nederst.

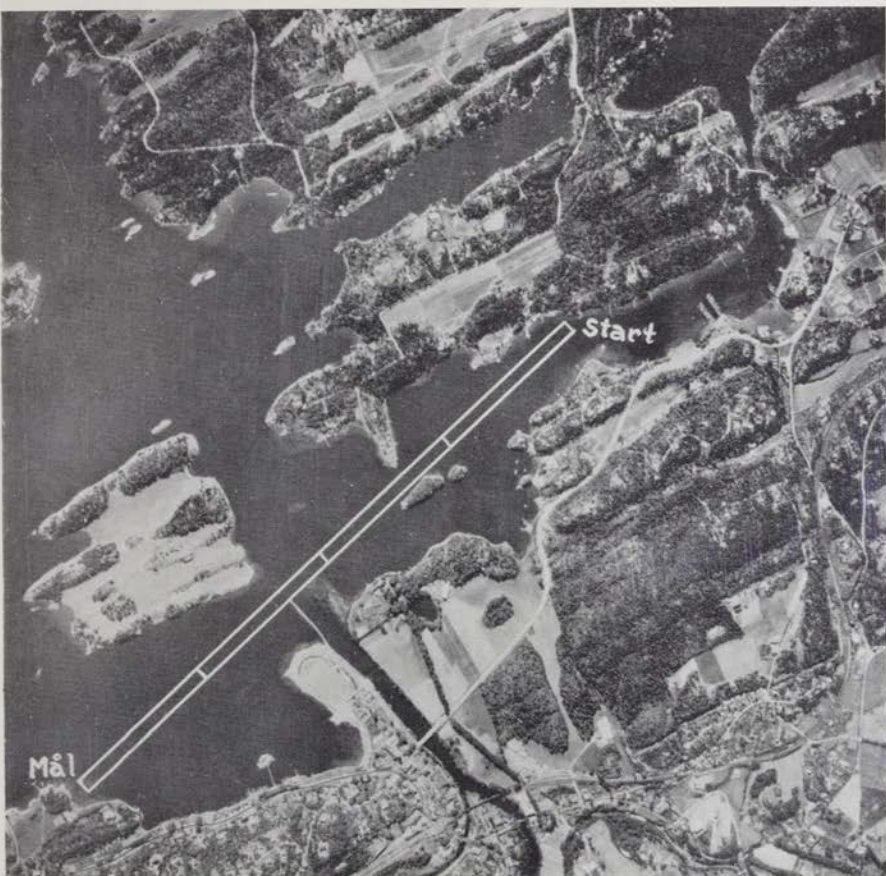
Sandvikselvens utløp. Under gården lå også flere av øyene utenfor. En av disse, Kalvøya, skjærer banen på sydsiden sammen med Nesøya, og utenfor ligger alle de andre holmene som gjør Vestfjorden til et eldorado for båtsport. Fastlandet begrenser banen på nordsiden, og her stikker Kadettangen frem på østsiden av Sandvikselva. Bærum Roklubbs båthus lå her, men ble i 1938 flyttet til «Danmark» — en ganske liten holme inne i Sandviksbukta. Kommunikasjonsmessig ligger banen greit til med riksveien og Sandvika jernbanestasjon like ved, en drøy mil fra Oslo. I Slepndrenna — det smale sundet mellom Nesøya og land — er starten godt beskyttet. Mål er ved familien Mustads eiendom Sjøholmen. De siste 300 m har ikke tilskuerplasser på land, og det publikum som ikke er i båt samles gjerne på Kadettangen ved 1 200 m, hvor badelivet samtidig florerer. Her er også båt-plassen og dessuten

idrettsplass med garderobe. Baneretningen er på det nærmeste ideell, sydvest—nordøst. Men i sundet mellom Nesøya og Kalvøya, på 1 000-meteren, slipper søndavinden inn, og like overfor løper Sandvikselva ut. Det var Bærum Roklubb som «oppdaget» banemulighetene, og med Fr. Birkheim som formann arrangerte klubben 23. august 1931 den første regattaen på Kjørboanen. Og høstregatta har det stadig vært der ute om enn ikke i 1937 og krigens år. Likeså har kretskapproingene vært der siden 1932 (med et sprang i 1948), slik at Kjørbo har vært møtestedet to ganger i året. I 1946, 47, 49 og 50 var det tre regattaer hvert år. Både Bærum, Christiania, N. S. R. og Ormsund har vært arrangører og kretskapproingene er etter krigen overtatt av Oslo Rokrets. Kjørbo har et godt ry blant de aktive. Banen er meget benyttet også til trening. N. S. R. har sitt utfartssted Solodden på Kalvøya og har i de senere årene brukt dette som treningsbasis store deler av sesongen. Christiania har også hatt treningskvarter i nærheten av banen.

De første 1930-årene brakte enda mer. Haldens Roklub melder seg som regatta-arrangør og får autorisert en bane på fjorden hvor klubben holder kretskapproing med åpne løp 28. juni 1931 i kuling fra sydvest, slik at uttriggerløpene måtte roes ved nattetider. Banen gikk syd—nord med innsjukt langs kaien og båtplass i et av bryggeskurene. I 1933 ble det internasjonal regatta og i 1935 igjen kretskapproing med åpne løp. I 1938 internasjonal jubileumskapproing. Et kuriosum: starten like oppunder Sverige. Senere er innsjøbane også her blitt løsningen med autorisert bane på Femsjøen ved Tistedalen rett ut for Bjørnstadbakken, N.M.-hoppbakken i 1947.

Enda en tilvekst er det at kapproingene på Mossesundet blir tatt opp igjen med regattaer 1929, 1934 og 1937.

For å gjøre bildet fullstendig må vi nevne flere baner og prosjekter. Holmestrand har vanskelig farvann, men har en autorisert bane på Mulviken like ved byen. Porsgrunn forteller om et interessant prosjekt for 1 900 m bane på Gunnekleivfjorden mellom Herøya og byen — etter kartet en utmerket helt innelukket bane som ligger sentralt. — Arendal har siden 1932 autorisert bane på havnen fra Roligheten i Tromøysund til Tyholmen og klubben, som fører sine annaler tilbake til 1882, har her hatt pokalrace mot Kristiansands Roklubb. Tidligere har den vært i bruk ved kapproinger mot Moss Roklub. Arendal har gjennom to menneskealder vært en roerby, om enn den virkelige kapproingsbåt har spilt en forholdsvis beskjedne rolle. Før om årene var det tradisjonelle 17. mai-roinger og andre regattaer, vesentlig for bruksbåter fra byen, ut Tromøysund eller Galtesund, rundet merkebøye og tilbake, distanser på 3—5 000 meter.

N.M.-banen på Kjørbo, Sandvika ved Oslo. (Widerøe luftfoto.)

Vår annen sørlands-roby, Kristiansand, var ikke så tidlig ute. Klubben der så dagens lys i 1936 og har fått autorisert en skjærgårdsbane i Fiskåbukta, mens oppgjørene med Arendals Roklub er foregått på havnen. Haugesunds Roklubb forteller om bane i Smedsundet fra Hesseløybrua til Sandvigs Kulldepot, autorisert i 1929, men bare brukt til klubbkappøinger.

Og så til Møre og Trøndelag, som har sine kretskappøinger. Kristiansund med to klubber har autorisert bane Gomatland—Skorpa, og Trondheim har både «havnebane» og innsjøbane. Den sistnevnte er på det store Jonsvannet 12 kilometer sydøst for Trondheim, hvor det bl. a. ble avholdt kretskappøing i 1950.

Kretskapprising har også vært holdt på Aalesunds Roklubbs bane på Aspøvaågen ved byen. Starten gir plass til fire båter mellom en holme og «fastlandet», og mål er ved Storneskaaien. Ved ca. 1000 meter passerer klubbhuset på øya Balholmen. Bildet forteller om en særpreget og vakker, men farlig bane og et imponerende natursceneri. Et godt eksempel på hvor variert vårt vidstrakte land er, også når det gjelder mulighetene for å få til en kapping. Også Aalesund søker etter god oppskrift inn i landet, og klubben forteller at den har utsett Brusdalsvannet ca. 10 kilometer fra byen ved riksveien.

VI

I 1937 arrangerer Norske Studenters Roklub regatta på Gjersjøen, den første innsjøroing ved Oslo. 10 år senere innvier Fredriksstad Roklub ved sitt 70-års jubileum Borgebunnbanen på Vannsjø etter at Moss Roklub året før har arrangert regatta på en av innsjøens mange andre forgreninger. I 1947 får vi en tredje ny innsjøbane, idet Larvik Roklubb arrangerer Vestfolds kretskapprising på Farrisvannet.

Av seks autoriserte nye baner de siste 12 år er de fem innsjøbaner. Det sier noe om utviklingen og sannsynligvis også om retningslinjen videre fremover.

Et nytt innslag i etterkrigsårene er også Oslo Rokrets' kapping på Bestumkilen, hvor Oslo Kvinnelige Roklubb, Hengstrand Kvinnelige Roklubb og Oslo Roklubb har sine båthus. Inne i selve kilen er det en bra bane på 1200 meter, men resten av distansen går dessverre i helt ubeskyttet farvann, den åpne Lysakerfjorden. En så sentralt beliggende banestump som de tolv hundre metrene skal man allikevel ikke

Båt-plassen ved
Gjersjøen.

Aalesunds Roklubb's bane.

glemme. Den er utvilsomt bedre enn tilsvarende distanse på Frognerkilen, og det kan i fremtiden bli behov for slike spesialbaner til kapproinger for damer og yngre roere.

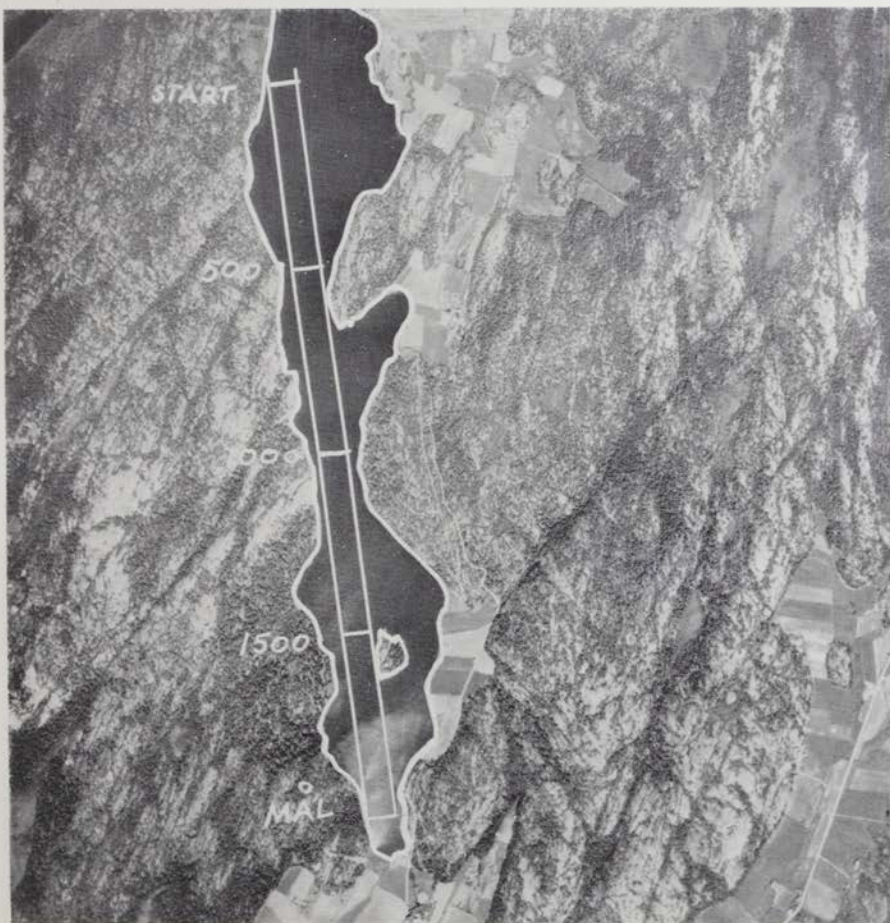
På kart over Oslo og omegn finner man lett tre innsjøer som byr muligheter: Bogstadvann, Nøkle vann og Gjersjøen. Det første er mest fristende, med naturlig målplass ved Oslo Golfklubbs bane i sydenden ved Sorkedalsveien, en mil fra den gamle bygrensen ved Majorstua. Banen ligger nå innen Oslo by, men vil sneie inn på Bærums område, da grensen går ute i vannet. Tømmerfløtingen og andre hindringer fikk Norske Studenters Roklub til å gi opp dette prosjektet i 1937. Senere har andre sett på det, men dybdeforholdene og en liten øy vil gjøre det vanskelig å få banene rette og lange nok. Nøkle vannet er fra naturens side noe av det beste som kan tenkes, men det er drikkevannsreservoar og ligger uheldig kommunikasjonsmessig sett. — Gjersjøen var kjent i sportens verden fra tidligere års billøp på isen. Den ligger i Oppegård herred syd for Oslo og riksveien Oslo—Moss går langs hele vestbredden. Avstanden til den gamle bygrensen er ca. 12 kilometer. Gjersjøen er fire kilometer lang nord—syd med bredde varierende fra ca. 100 m til ca. 600 m. Vannflaten er 42 m over havet og de skogkledde åsene omkring raker opp til nesten hundre meter høyere. Det er et typisk skogsvann med steile bredder likt så mange Nordmarksvann. Det er kjent og kjær natur for idrettsfolket, men uvant som ramme om en kapproing.

Når N.S.R. våget eksperimentet på Gjersjøen var det med løfte om hjelp og støtte fra grunneieren, M. & H. Ingier, et løfte som ble innfridd. Disponent P. Kindseth var den siste uken før regattaen vesentlig kapp- roingsarrangør og utførte alle arrangørens ordrer til punkt og prikke. Startflåte, brygge, stativer, oppmerking, sperringer, veier og alt annet var perfekt. Etter N.S.R.s forslag autoriserte Roforbundet straks to baner, en i den sydligste delen som er 100—200 m bred og som bane nær sagt ideell og en annen — den som ble brukt — på de nordligste to kilometer med mål i en fin vik i nordenden ved gården Vassbunn. Her har tilskuerne det fint på land, kloss inn til banen på de siste 200 m. Det er god båt plass på et jorde for enden av banen og like ovenfor løper landeveien til Kolbotn jernbanestasjon som er bare en kilometer borte. Til rutebilens holdeplass på Mosseveien er det 500 m. En stor fordel ved innsjøbanene er den jevne, undertiden regulerbare vannstand. Det kan brukes fast brygge og bøyene flytter seg ikke. Da disponent Kindseth fikk vite at bryggen var lit for høy, hevet han vannstanden de nødvendige centimeter! Båttransporten pr. bil gikk bra og Christianias og N.S.R.s nokså store motorbåter gjorde også turen over land via en av de store heisekranene i havnen. Motorbåtspørsmålet kan være et problem, men små, lette «out-board» motorbåter kan vel gjøre tjenesten. Regattaen 22. august 1937 var internasjonal med dansk og svensk deltagelse og det var også kajakløp. Været var ideelt og det var mange tilskuere. Senere anla eierne «Gjersjøviken sommercamp» like ved båt plassen, noe som ga roerne økede muligheter. Oslo trenger en publikumsbane, om det nå skal bli Bogstadvann eller Gjersjøen. Begge ligger slik at et besøk kan kombineres med en pen tur og kanskje et bad på tilskuerplassen! Den banen som ble brukt i 1937 er utsatt for sønnavind, men det roes mot nord og det er muligheter for å skjerme med flåter og lenser. «Sydbanen» er bedre beskyttet og bør prøves om den enn ikke ligger så godt kommunikasjonsmessig.

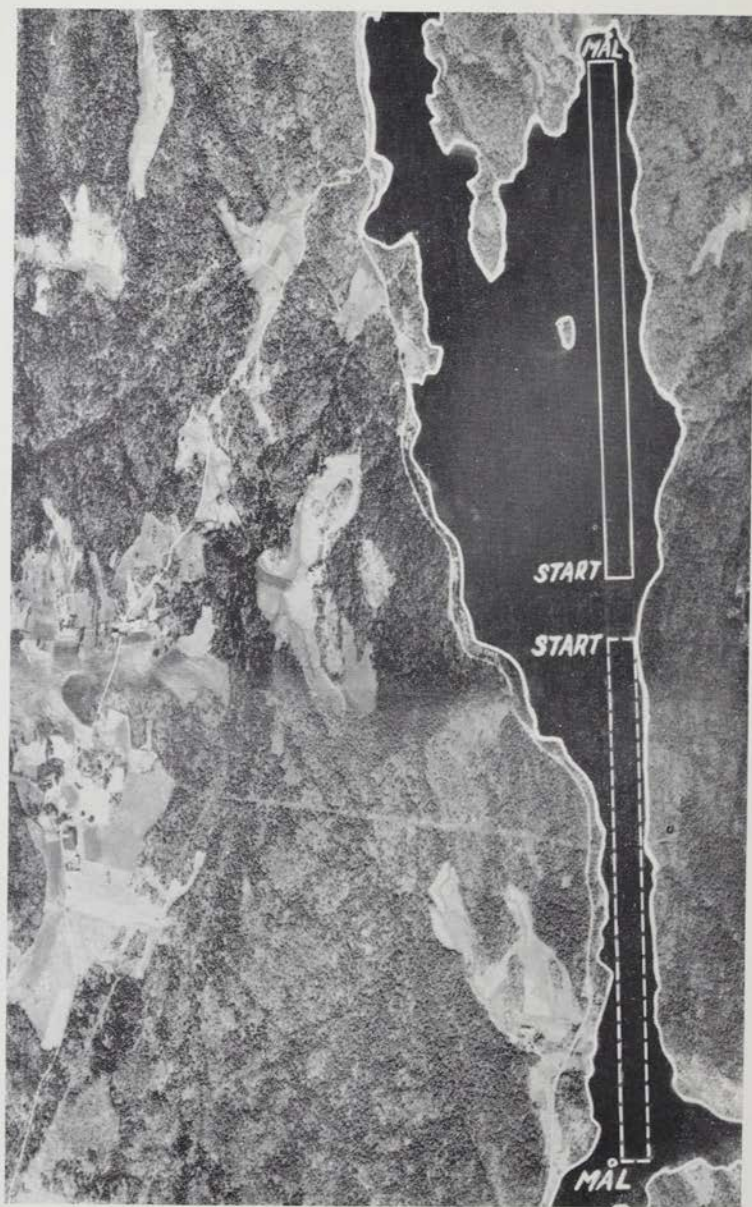
Istiden etterlot seg Ryggeraet i Østfold og det har som en kjempe-demning laget Vannsjø, en forgrenet og rar «vannskapning» i dobbelt forstand, som figur en Celebes av vann, hele 43 km² stor og 24 meter over havet med for det meste lave bredder. Tre—fire kilometer fra Moss fant byens driftige klubb en bane som ble prøvet ved kretskapproing med åpne løp i 1946. Det ble rodd mot sydvest og værgudene var ikke nådige. Det ble vinnertider i utrigger på over ni minutter. Tilskuerplassene var heller ikke helt gode så arrangørene var klar over at eksperimentet ikke var ubetinget vellykket.

Noe helt annet var den banen Fredriksstadroerne fant på Borgebunnen, den lange, smale, både sydligste og østligste grenen med retning nordvest—sydøst. Den ligger i Råde og fra den innerste kroken i syd

er landeveien til Fredrikstad 20 kilometer og både til Sarpsborg og Moss ca. 17 km. Mål og båtplass måtte bli her inne på grunn av veiforbindelsen. Breddene er her høye og beskyttende og Borgebunnen er smal så den på mange måter byr en ønskebane. Den internasjonale 70-års jubileums-regatta Fredriksstad Roklub hadde 31. august 1947 ble svært vellykket og ga med ett slag banen ry som en av de aller beste. I 1949 har det vært to stevner på banen, kretskapproing og internasjonal regatta. Allerede i 1947 fastslo Roforbundet at Sigurd Istre & co. hadde gjort et virkelig storfundn idet forbundet autoriserte banen som mesterskapsbane, en ære

N.M.-banen på Borgebunnen, Vannsjø, Østfold. (Widerøe luftfoto.)

N. M.-banene på Gjersjoen ved Oslo.
(Den øverste benyttet i 1937. (Widerøe luftfoto.)

som den deler med bare fem: Kjørbo, Gjersjøen, Horten, Granholmsundet og Nordåsvannet.

Det lange smale Farrisvannet danner likesom en fortsettelse av Larviksfjorden nordover inn i landet i en toogtyve meter høyere etasje. På tangen imellem ligger Larvik by. Roklubben har sitt båthus ved innsjøen. Racebanen går fra Anvik, en bukt som stikker inn mot vest fra selve Farris, sydover med mål ikke langt fra Bøkeskogen og Farriseidet. Her hadde Vestfold sin kretskapproing i 1947 og banen fikk megen ros.

Vannsjø og Farris er foreløbig sluttsteinene i utviklingen og vi har åtte innsjøbaner av 21 autoriserte. Forhåpentlig kan innsjøbanene med tiden anspore også innlandsbygdene til å ta opp roidretten. Skal vi få se kraftige Hallingdøler race mot Vossinger mellom merkebøyer på den lange, smale Bromma? Når blir Telemarks lange, forgrenede vannvei tatt i bruk av kapproere? På vårt annet kanalvassdrag er begynnelsen gjort.

Harald Rømcke.

Gjennom Telemarksvassdraget. Ved Kviteseid.

AUTORISERTE KAPPROINGSBANER

Sted	Baner	×) Autoriserte for følgende roinger:				
		Mester- skap	Inter- nasjo- nale	Nasjo- nale	Krets	Idretts- merket
Arendal	Arendals havn	—	×	×	×	×
Bergen	Laksevåg	—	—	—	—	×
Bergen	Nordåsvannet (Fjøsanger)	×	×	×	×	×
Drammen	Landfallbroen-Bybroen	—	—	×	×	—
Fredrikstad	Borgebunnsbanen	×	×	×	×	×
Halden	Haldens Havn	—	—	—	—	×
Halden	Femsjøen	—	—	—	×	—
Hamar	Nordsveodden-Tyvholmen	—	—	×	×	×
Holmestrand	Mulviken	—	—	—	×	×
Horten	Indre Havn (1950 m)	×	×	×	×	×
Kristiansand	Fiskåbukten	—	—	×	×	×
Kristiansund	Gomatland-Skorpa	—	—	×	×	×
Larvik	Farrisvannet	—	—	×	×	×
Moss	Mossesundet	—	—	×	×	×
Oslo	Frognerkilen	—	—	—	—	×
Oslo	Ormsund Robane	—	—	—	—	× 1000 m
Oslo	Kjørbobanen	×	×	×	×	×
Oslo	Gjersjøen (bane A og B)	×	×	×	×	×
Sarpsborg	Tunevannet	—	×	×	×	×
Sandefjord	Granholmsundet	×	×	×	×	×
Stavanger	Kistesund	—	—	—	×	×
Trondheim	Trondheims havn (b. A)	—	—	×	×	×
Trondheim	Trondheims havn (b. B)	—	—	—	—	× 1000 m
Trondheim	Jonsvannet	—	×	×	×	×
Tønsberg	Bjerkøbanen	—	×	×	×	×

NORDISKE STUDENTERKAPPROINGER

22. april 1901 foreslår N.S.R. for Akademisk Roklub i København og for Stockholm Nations Roddklubb i Uppsala at det avholdes en nordisk studenterkapproing både i innrigger og utrigger. De svenske studenter beklaget at de ikke hadde anledning til å delta, men de danske møtte som det første danske lag i Norge på 18 år. 30. juni var det landskapproing i Hankøundet og da startet den første nordiske studenterkapproing. Løpet gikk i innrigger for danskene hadde ikke utrigger dengang.

«Centralforeningen for utbredelse av Idræt» hadde oppstillet en pokal, Marinen var forekommende dengang som nu og hadde stillet torpedobåter til disposisjon for arrangørene. Masse seil- og robåter var rundt banen. Dampskipet «Arendal» kom fra Kristiania med roere og regattabumlere av begge kjønn og kom tilbake igjen med sine dansende passasjerer i måneskinn først ut i de små timer. «Dette første møte mellom norske og danske studenterroere,» skriver dr. Saugman i Danske Students Roklubs årbok for 1932 «bevirkede at andre norske Roere snart fandt veien til København, og dette var i høy grad medvirkende til Indstiftelsen af Nordisk Roforbund med en aarlig mesterskabsroning».

Året etter inviterte de danske studenter til et like festlig og vellykket arrangement.

Allerede i 1904 stillet Akademiska Roddklubben i Helsingfors til start, mens svenske studenter ved Akademiska Roddföreningen først kom med fra 1930, men kapproingene var da allerede flere ganger blitt holdt i Sverige. Etterat Akademisk Roklub og Polyteknisk Roklub ble slått sammen i 1917 har Danske Students Roklub representert de danske studenter.

Fra 1901 har løpene vært holdt i alle år bortsett fra uoverstigelige vanskeligheter under de to verdenskriger og i 1948 og 1949.

Danskene vant de første 4 år, i 1905 ved kapproingen i Helsingfors vant finnene sin første seier. N.S.R. vant sin første seier i 1907, men fra 1909 vant N.S.R. 9 år i trekk.

I 1914 ble det kjempet om «Det Akademiske Vandreskjold» som var en gave fra danske, finske og norske studenterroere. I 1922 fikk N.S.R.

De svenske, norske, danske og finske studenterroere i Horten i 1950.

skjoldet som gave til sitt 25 års jubileum fordi «man hadde regnet ut at det allikevel vilde havne i Norge» og D.S.R. oppstillet en ny pokal som det skal kjempes om i 25 år.

Det ble allerede i 1904 bestemt å gå over fra innrigger til utrigger og fra 1939 til åtter. Nå bestemmes båttypen for hvert år.

Mange vennskapsbånd er knyttet i alle disse års nordiske studenterkapproinger, mange bånd er gamle, men at de er like gode som før ser man på de mange pakker som i de senere år er sendt over landegrensene mellom de skandinaviske land.

Hugo Fett.

Resultat av 40 løp 1901—50:

Starter	Vinner	Nr. 2	Nr. 3
D 40	D 19	D 17	D 2
N 37	N 17	N 17	N 3
S 12	S 2	S 3	S 6
F 12	F 2	F 3	F 7

NORDISKE STUDENTERKAPPROINGER

År	Arrangør	Sted	Båttype	Vinner	Nr. 2	Nr. 3
1901	N	Hanko	i	D 10.0.	N 10.9	
02	D	Kbh. Langelinie	»	D 10.10.6	N 10.19.8	
03	N	Oslo Vippetangen	»	D 8.55.4	N 8.55.8	
04	D	Kbh. Havn	f	D 8.11.4	F 8.21.4	
05	F	Helsingfors	»	F 8.08.6	D 8.15.2	
06	N	Oslo Holtekilen	»	D 7.51.2	N 7.55.2	F 8.23.4
07	D	København havn	»	N 7.15.2	D 7.15.6	F 7.34.2
08	F	Helsingfors	»	F 7.26.7	D 7.48.6	
09	N	Oslo Holtekilen	»	N 7.42.4	F 7.45.6	D 8.01.4
1910	D	Kbh. Havn	»	N 8.45	F 8.49.4	D ga opp
11	S	Djurgårdsbrunnsv.	»	N 7.55	D 7.55.4	F ikke notert
12	F	Helsingfors	»	N 7.33.5	D 7.42.3	F 8.09.8
13	N	Oslo Holtekilen	»	N 7.12.8	D 7.16.4	F 7.36
14	D	Kbh. Havn	»	N 7.58	D 8.12.2	
15	N	Oslo Holtekilen	»	N 8.30.3	D 9.23.7	
16	S	Vaxholm	»	N 7.44.6	D 7.51.2	
17		intet løp				
18						
19	D	Kbh. Havn	»	N 7.09	D 7.22	
1920	N	Oslo Holtekilen	»	D 7.57.1	N 8.06.7	
21	D	Kbh. Havn	»	D 7.20.4	N 7.20.6	
22	N	Oslo Frognerkilen	»	D 7.16.9	N 7.22.9	
23	S	Gota älv	»	D 6.44	N 6.59	
24	D	Kbh. Havn	»	N 7.07.4	D 7.07.6	
25	N	Oslo Frognerkilen	»	N 7.32.6	D 7.39.7	
26	D	Kbh. Havn	»	D 7.17.2	N 7.17.4	
27	D	Fure Sø	»	N 7.29	D 7.32	
28	N	Oslo Frognerkilen	»	D 8.27	N 8.27.5	
29	D	Kbh. Havn	»	D 7.21.6	N 7.21.8	
1930	S	Kungälv	»	N 7.21.7	D 7.21.8	S 7.25.3
31	D	Bagsværd x	»	N 6.06	S 6.09.4	D 6.15.8
32	D	» x	»	S 5.56	D 6.01.8	N 6.16.8
33	N	Horten	»	D 7.11.2	N 7.16.9	S 7.26.2
34	N	»	»	D 7.23	N 7.32.3	S 7.39.6
35	S	Kungälv	»	D 8.15.5	S 8.26	N 9.01.2
36	D	Bagsværd x	»	N 6.52.2	D 6.58.2	S 6.58.4
37	D	» x	å	N 5.59	D 5.59.2	S 6.11.4
38	N	Horten	»	D 6.52.7	S 6.57.9	N 7.08.6
39	S	Norra Brunnsviken	»	S 6.39	N 6.51.8	F 7.12.5 D disk.
1940		intet løp				
45						
46	D	Bagsværd x	»	D 6.32	N 6.33	S 6.40
47	N	Oslo Kjørbo	»	D 6.26.6	N 6.28.8	
48		intet løp				
49						
50	N	Horten	f	D 6.49.7	N 6.54.2	F 6.56.2 S 7.22.1

x Banen på Bagsværd var 1.750 m i 1931 og 1932; 1.950 m i 1936 og 1937; 2.000 m i 1946.
 Forkortelser: D Danmark, F Finland, N Norge, S Sverige. f-firer, i-innrigger, å-åtter.

NORSKE ROERES INNSATS UTENFOR DE SKANDINAVISKE LAND

Klubber.

Mange steder i utlandet har det vært forsøkt dannet egne norske roklubber, men begrensningen i medlemstilgangen har gjort det umulig. Det kan nevnes at i 1921 ble det forsøkt dannet en roavdeling for Sportsklubben «Viking» i Paris, men uten hell.

De klubber som er best kjente er:

Norsk Roklub i Berlin stiftet 25/1—1907 av minister Th. v. Ditten, arkitekt Chr. Munthe af Morgenstjerne og ingeniør Vilhelm Örtwed. Den siste var egentlig dansk. Han reiste senere til Argentina og ble også en av stifterne av den skandinaviske roklubben der.

Norsk Roklub i Berlin har aldri startet i kapproinger, bare dyrket mosjons- og langtursroing. Den har vært et samlingspunkt for fastboende og dessuten særlig for studenter. Klubben holdt seg helt utenfor nazistisk innflytelse under siste verdenskrig. Huset er fremdeles i behold, men inventar og båter ble borte under sluttkampene om Berlin.

Nordiska Roddföreningen Zürich stiftet 22/2—1878 som en av de eldste idrettsklubber i Sveits. Den har i alle år vært et sentrum for alle sportsinteresserte skandinaver i Zürich, og i vesentlig grad for studentene ved høyskolene. Klubben har vunnet en rekke sveitsiske mesterskap. En firer representerte klubben ved den internasjonale kapproing i forbindelse med Nordisk 1935 i Göteborg. I 1907 ble N.R.F.Z. Veteranforbund stiftet, som har sete vekselvis i et av de skandinaviske land.

Club Remeros Escandinavos (Skandinavisk Roklubb) Tigre, Buenos Aires, Argentina, stiftet 26/10—1912 etter initiativ av nordmannen Eilert Sundt. Klubben har nå over 500 medlemmer og fikk i 1948 nytt bådhus, klubbhus, svømmebasseng og tennisbaner. Den inntar en ledende stilling blant Argentinas roklubber p. g. a. sin gode innsats i kapproinger. Mosjons- og turroing dyrkes i stor målestokk. Mange hundre norske damer og herrer har gjennom årene hatt stor glede av sitt medlemskap der. For å minnes vintersporten hjemme roes det hvert år i desember et klubblop i sculler over 18 km. C.R.E. har skjenket flere pokaler, bl. a. til Nordisk.

Elven utenfor Den Skandinaviske Roklubb, Buenos Aires, etter en kapproing.

The Shanghai Rowing Club stiftet i 1864 opprinnelig som en engelsk roklubb, endret snart karakter og ble helt internasjonal. I 1938 var det 400 medlemmer fra 11 nasjoner, hvorav ca. 30 norske.

Axel Heiberg, en av stifterne av Christiania Roklub, var medlem i Shanghai omkring 1875. En av de senere fremtredende medlemmer er Arild Thoresen som har vunnet en rekke seire i sculler. Det er dog særlig på lag at nordmenn har vunnet store og mange seire. Klubbhuset ligger ved Soochow Creek, noen hundre meter fra Whangpoo-elven. Den eier svømmebasseng og tennishaner. Den beste regattabane heter pussig nok «Henli» på kinesisk.

Over hele jordkloden har nordmenn vært med i lokale roklubber, på lag i alle båttyper. Det er særlig enkeltprestasjonene som finnes opptegnet og en del av disse nevnes nedenfor.

Enkeltprestasjoner.

Foruten *Waldemar Bergh's* deltagelse på de seirende återlag i *The Grand* i Henley 1883 og 1884 som er nevnt i artikkelen «Roidretten inntil 1900», finner vi norske roere som har rodd på mange lag i klubber under alle himmelstrøk. Det er ikke mulig å få med alle disse, men det er oppnådd en del særlig fremragende seire som ikke bør glemmes.

I 1910 vant *Harald Hauge* (som hadde rodd treer på Fredrikstad Roklub's junior firer i 1901) og *Magnus Konow* pair oar uten styrmann i «Regatas Internacionales del Centenario» på elven Lujan i Tigre ved

Buenos Aires. Kapproingen var arrangert som et ledd i feiringen av den argentinske republikks 100 års dag. Begge var medlemmer av Christiania Roklub og startet for denne klubb som har den vakre pokal.

Rolf Richard Haagensen (N.S.R.) bodde en årrekke i Frankrike og startet for en fransk klubb «Les Scullers de Marseille». Han vant det franske mesterskap i klink dobbeltsculler i 1927, 1928, 1930, 1932, 1933 og 1934 med franskmenn som partnere. Løpene ble rodd henholdsvis i Arcachon (like ved Biarritz), Nizza, Bône (like ved Tunis i Nord-Afrika), Juan-le-Pin og Cannes.

Leif Gran (Drammens Roklubb) har startet for Ottawa Rowing Club, Canada. Han vant i 1929 Eastern Canada Championship i begynner sculler og det samme mesterskap i junior sculler i 1930. I seniorløpet i 1930 ble han nr. 3 en båtspiss etter nr. 2 og en lengde etter seierherren.

Johan C. Petersen (Fana Roklubb) startet i 1932 i sculler for Fana på elven ved Frankfurt a. d. Oder. Han ble nr. 2 i forsøksløp, men var uheldig og trakk ytterbane i finalen. Han kom inn som nr. 3 bare $8\frac{4}{10}$ sek. etter seierherren, tyskeren Herbert Buhtz fra Berliner Ruder Club, som vant Diamond Sculls i Henley både i 1932 og 1934. Kort tid etter startet «Fana-Petersen» i Berlin, men kolliderte med en merkebøye.

C. A. Christiansen («Mascot») (Christiania Roklub) er den eneste nordmann som hittil har vunnet Nordisk Mesterskap i single-sculler og endog

«Mascot» Christiansen,
Christiania Roklub, i
Henley 1946.

Carl H. Frønsdal, Bergens Roklub.

to ganger, i 1934 og 1935. I 1934 deltok han i Walton Amateur Regatta men ble slått i semifinalen av Denis Guye, London Rowing Club, vinneren av Wingfield Sculls 1930, 1931 og 1932. «Mascot» slo tyskeren Hans Deutsch, Berliner Ruder Club, med 5 sek. i den internasjonale regatta etter Nordisk på Kungälv 1935. Samme år vant han på Drammenselva med $7\frac{6}{10}$ sek. over T. G. Askwith, Leander Club, som i 1933 vant Diamond Sculls. «Mascot» startet i Henley i 1937 og 1946, men rakk ikke opp. Han var eneste nordmann som deltok i roing i OL. Berlin 1936. Han kom gjennom forsøksløp, men tapte i mellomheat mot J. Hasenöhrl, Østerrike, som ble nr 2 i finalen og som året etter vant Diamond Sculls i Henley. (Se forøvrig «Statistikk».)

Carl H. Frønsdal (Bergens Roklub) oppnådde i 1947 den store ære å komme helt til finalen i Henley i sculler. (Se «Statistikk».)

Willy Sissener har bodd i Argentina nesten hele sitt liv. Han rodde for «Club Remeros Escandinavos» (Skandinavisk Roklubb) i Tigre ved Buenos Aires på lag og i sculler og vant flere løp 1914 til 1917 og i 1923. Han vant en del senior dobbeltscullerløp sammen med dansken Erik Bisgaard, som bl. a. rodde bau på Danmarks firer i OL 1912.

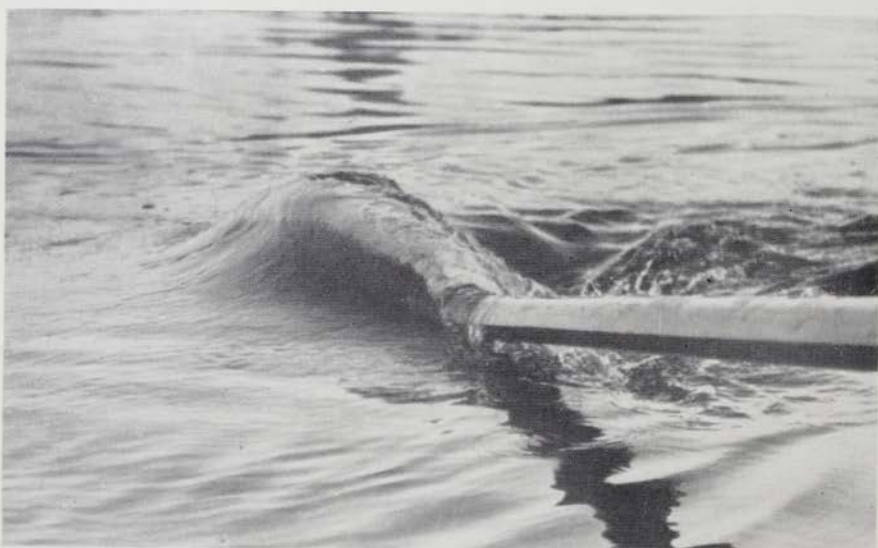
Henry Ljungmann (Christiania Roklub) vant tre scullerløp i Argentina, hvorav 2 i senior, for «Club Remeros Escandinavos» i 1921. Han startet i 1923 i Henley (se «Statistikk») for Christiania Roklub, men tapte i forsøksløp.

Odd Poulsen (Christiania Roklub) var flere år bosatt i Argentina og startet for «Club Remeros Escandinavos». Poulsen vant i årene 1921 til 1925 en rekke scullerløp, først et par juniorløp, og senere dominerte han fullstendig seniorklassen. Han vant også flere seire i senior dobbeltsculler sammen med dansken Erik Bisgaard. Poulsen satt også på firer og åtterlag som vant. Poulsen har vunnet 13 argentinske mesterskap, hvorav 8 i senior.

Conrad Thrane vant i 1932 fire junior og ett senior sculler løp i Argentina for «C. R. E.».

Norske roeres deltagelse ellers i Henley, Europamesterskap og i de Olympiske Leker finnes omtalt i andre artikler og resultatene står i «Statistikk».

Rolf Manskow.

Et fullt og kraftig åretak. Merk: intet vann bak årebladet.

Å R F O R Å R

- 1715 Første kjente kapproing i verden: «Doggett's Coat and Badge» på Themsen for profesjonelle. Er rodd hvert år siden 1715.
- 1760 Kong Georg III av England ble rodd i en «tier». The Duke of Westminster i en åtter. Begge båter var klinkbygde innriggere, med faste seter og var ca. 130 cm brede. Årene var ca. 5 m lange og firkantede men med rund årelom.
- 1820 blev åtteren den viktigste kapproingsbåt (dengang klinkbygd).
- 1828 ble tollene for første gang plasert på utriggere (stativ av tre).
- 1829 første kapproing mellom Oxford og Cambridge.
- 1830 kom de første utriggere av jern.
- 1839 første Henley Regatta.
- 1846 ble utrigget klink åtter brukt for første gang mellom Oxford og Cambridge.
- 1850 begynner bygging av kravellbåter med styrefinne.
- 1854 første utriggede single sculler bygget.
- 1855 første firer uten styrmann.
- 1856 første «strømlinje» båt bygget.
- 1857 ble sleiden oppfunnet.
- 1861 ble «Centralforeningen for utbredelse af Legemsøvelser og Vaabenbrug» stiftet i Christiania. Navnet ble i 1893 endret til «Centralforeningen til utbredelse av Idræt» og i 1910 til «Norges Riksforbund for Idræt». Fra 1919 het det «Norges Landsforbund for Idræt» og ble i 1940 sluttet sammen med «Arbeidernes Idrettsforbund» (stiftet 1924) til det nåværende «Norges Idrettsforbund».
- 1866 ble den første danske roklubb stiftet: «Roforeningen Kvik», K.havn.
- 1870 slår endelig sleide og swivels igjennom.
- 1873 sleide brukt for første gang i Oxford/Cambridge løpet.
- 1877 ble Norges første roklubb: «Fredriksstad Roklub» stiftet og den første kapproing avholdt mot «nogle unge Christiania-mænd» i klink utrigger med faste seter.

- 1878 ble Christiania Roklub stiftet.
Også klubber i Drammen, oppløst 1904, og i Moss, oppløst 1885.
- 1879 ble det stiftet klubber i Fredrikshald, oppløst 1885, og i Bergen, oppløst 1902.
- 1880 ble den første svenske roklubb stiftet: «Göteborgs Roddklubb». Den første romaskin ble lavet, den hadde motvekter.
Sleider anvendt for første gang i Norge.
- 1881 Hamar Roklub stiftet, oppløst 1897.
- 1882 ble Arendals Roklub stiftet.
- 1883 første skandinaviske kapproing, på Holtekilen (Oslo) og for første gang ble kravell utrigger brukt i kapproing i Norge.
Ormsund Roklub stiftet.
- 1884 annen skandinaviske kapproing ved Vaxholm (Stockholm).
- 1886 tredje skandinaviske kapproing i Holbæk (V. for København).
- 1890 Norges første særforbund, Gymnastikk- og Turnforbundet stiftet.
Malmøens Roklub stiftet, oppløst 1916.
- 1893 Norges første seier i kapproing mot utenlandsk lag.
Første innriggerløp i Norge. Norges annet særforbund, Skøyteforbundet, stiftet.
- 1894 ble Stavanger Roklubb stiftet.
- 1896 ble Norges tredje særforbund, Fri-Idrettsforbundet, stiftet.
(N.R. er altså det fjerde).
- 1897 Norske Studenters Roklub stiftet. Trondhjems Roklub stiftet, oppløst 1901.
- 1898 Aalesunds Roklub stiftet, oppløst 1904.
- 1900 Norges Roforbund eller Norsk Forening for Roidræt, som forbundet het inntil 1910, blir stiftet 9. april. Norske Studenters Roklub kom med forslag, og foruten representanter fra denne klubb møtte klubbene Christiania, Drammen, Fredrikstad, Malmøen, Ormsund og Trondhjem.
Forbundet blir innmeldt i Centralforeningen.
Landskapproingen holdes i Holtekilen 24. juni med løp i junior innrigger og junior firer.
- 1901 Trondhjems Roklub melder seg ut av forbundet.
Forbundets ansøknin g om å føre splittflagg blir avslått av Forsvarsdepartementet.
«Medaljen for stilfull roning» innstiftes. Den er forløper for den nåværende «Enkeltmannsmedalje».
Forbundet gir ut en årbok.
Landskapproing i Hankøundet 30. juni.

Den første Skandinaviske studenterkapproing arrangeres sammen med landskapproingen.

- 1902 Forbundet vedtar at Norgesmesterskap skal roes over 2000 meter lang bane.

Forbundet får igjen ut en årbok, som dessverre ble den siste.

Landskapproing på Drammensfjorden 29. juni.

- 1903 Forbundet vedtar nytt kapproingsreglement. Nicolay Paus og Olaf Tandberg, begge N.S.R. får de to første medaljer for stilfull roing. Christiania oppretter yngre avdeling for 14—18 år.

Landskapproing i Kristiania 9. august.

- 1904 Drammens og Malmøens roklubber går ut av forbundet.

Medlemsklubbenes antall 4.

Landskapproing i Frognerkilen 3. juli, med første sculler løp i Norge mellom Hannibal Fegth, Christiania og Gustav Vetlesen, N.S.R. Også det første åtterløp mellom to klubber.

- 1905 Forbundet skaffer engelsk trener, som arbeider i de tre Kristiania-klubbene.

Landskapproing i Frognerkilen 10. september.

- 1906 Fredriksstad Roklub melder seg ut av forbundet.

Medlemsklubbenes antall 3.

Landskapproing i Holtekilen 7. og 8. juli. Skandinavisk Studenterkapproing samme dager med lag fra Finnland, Danmark og Norge.

- 1907 Landskapproing i Holtekilen 30. juni.

- 1908 Olympiade i London. For første gang er roing blant øvelsene.

Forbundet ansetter engelsk trener. Olympiadelag settes opp med 7 mann fra Christiania, 2 fra Ormsund.

Landskapproing blir ikke holdt på grunn av Olympiaden.

Kongepokalen settes opp for første gang ved Christiarias 30 års jubileumsregatta i Holtekilen 23. august. Kongepokalen ble vunnet av Fredriksstad.

- 1909 Forberedende arbeider for å starte Nordisk Roforbund.

Landskapproing i Holtekilen 4. juli.

- 1910 Norges Rigsforbund for Idræt blir stiftet. Roforbundet får nåværende navn Norges Roforbund.

Fredriksstad melder seg på ny inn i forbundet. Som ny klubb kommer Bergen. Medlemsklubbenes antall 5.

Landskapproing i Holtekilen 3. juli.

Nordisk mesterskap for første gang. I København 9. juli.

Norges første Nordiske mesterskap. (Ved Christiania i firer.)

- 1911 Halden melder seg inn i forbundet. Medlemsklubbenes antall 6.

Engelsk rolag gjester Norge for første gang.

- Landskapproing på Kristiania havn 8. juli og Nordisk samme sted 9. juli.
- 1912 Olympiade i Stockholm. Fire norske lag starter, men rekker ikke opp til finalene.
Landskapproing i Holtekilen 30. juni.
Nordisk i Stockholm 20. juli.
- 1913 Roklubben Terje Viken melder seg inn i forbundet.
Medlemsklubbenes antall 7.
Landskapproing i Holtekilen 3. juli.
Nordisk i Helsingfors 20. juli.
- 1914 Odda Roklub melder seg inn i forbundet. Medlemsklubbenes antall 8. Bergen får Skandinaviens største klubbhus.
Nordisk Roforbunds lover og kapproingsreglement og nye lover for Norges Roforbund blir vedtatt på generalforsamling 31. mars.
Landskapproing for første gang i Bergen, Puddefjorden 5. juli.
Terje Viken får sine to første mesterskap.
Nordisk mesterskap i Holtekilen 19. juli. I anledning jubileumsutstillingen på Frogner var Kristianias viseordfører direktør Peter Meinich valgt til president i Nordisk.
- 1915 Forbundet får tre nye klubber, Stavanger, Moss og Hydrofunktionsnærenes Roklub. Fredriksstad og Halden går ut av forbundet. Medlemsklubbenes antall 9.
Leif S. Rode utarbeider «Veiledning i roning».
Landskapproing i Holtekilen 4. juli.
Stavanger får klubbens første Norgesmesterskap.
Nordisk i København 17. juli.
Ormsund som hadde vært utmeldt 1913 og 1914 som protest mot en tvilsom avgjørelse, kommer med igjen.
- 1916 Halden melder seg på ny inn i forbundet. Nye klubber: Arendal, Larvik og Porsgrunn Roklubber. Medlemsklubbenes antall 13.
Smaalenenes Kreds av Norges Roforbund, vår første krets, stiftes 10. juni.
Vestlandske Rokreds blir stiftet 1. oktober.
Nye seniorbestemmelser og nye statutter for «Gullmedaljen».
Landskapproing i Holtekilen 24. og 25. juni.
Nordisk i Stockholm 16. juli.
- 1917 Fredriksstad melder seg på ny inn i forbundet. Ny klubb Fane Roklub. Medlemsklubbenes antall 15.
Roforbundets styre flyttes for første gang til Bergen.
16. mars stiftes Kristiania og Omegns Kreds.

Roforbundets fond blir stiftet ved gave fra Leif S. Rode og senere økes fondet ved gave fra Einar Wettre.

Landskapproing på Nordåsvannet 1. juli, hvor Bergen får klubbens første mesterskap.

Nordisk mesterskap innstilles på grunn av transportvanskeligheter, men norske lag starter ved regattaer i København, Stockholm og Göteborg. Danske og svenske lag starter ved regattaer i Kristiania.

1918 Sandefjord, Tønsberg, Haugesund og Roklubben av 1915 melder seg inn i forbundet. Larvik går ut. Medlemsklubbenes antall 18.

Sørlandske Rokreds stiftes 24. november.

Kapproingsbaner for Norgesmesterskap, kretsmesterskap og idrettsmerkeprøver skal autoriseres av forbundet.

Forbundets styre behandler spørsmålet om å ta bruksbåtroingen med i forbundet, men finner at denne roing er utenfor forbundets virkeområde.

Landskapproing i Holtekilen 14. juli.

Nordisk i Holtekilen 21. juli.

1919 Landskapproing på Nordåsvannet 6. juli. Halden får klubbens første mesterskap.

Nordisk i København 19. juli.

1920 Bærum melder seg inn i forbundet. Medlemsklubbenes antall 19.

Rogaland Rokreds stiftes 9. mai. Sørlandske Rokreds forandrer navn til Vestfold Krets.

Landskapproing på Granholmsundsbanen ved Sandefjord 11. juli. Bærum får klubbens første mesterskap.

Nordisk i Stockholm 25. juli.

Olympiade i Antwerpen, 2 norske tredjeplasser.

1921 Odda Roklub utmeldt og oppløst. Antall klubber 18.

Christiania Roklub starter ved Henleyregattaene og vinner Thames Cup.

Spørsmålet er oppe om egne konkurranseregler for konkurransekretsene, men man fortsetter å bruke Roforbundets reglement.

Norgesmesterskap i Holtekilen 9. og 10. juli.

Nordisk København 16. juli.

1922 Hydrofunktionærernes Roklub melder seg ut av forbundet.

Haugesunds Roklub blir oppløst.

Antall klubber 16.

Christiania Roklub starter i Henley i The Grand.

Grensen for lettvektsroere forhøyes fra 60 kg til 65 kg.

Det nedsettes en lovkomité med oppdrag å fremme forslag til forandring i lovene overensstemmende med den nye idrettsorganisasjon,

- samt forandring av kretslover, kapproingsreglement og idrettsmerkebestemmelser.
- Spørsmålet om tilslutning til F.I.S.A. var oppe, noe standpunkt ble ikke tatt.
- Norgesmesterskap i Holtekilen 15. og 16. juli.
- Nordisk Mesterskap i Holtekilen 23. juli.
- 1923 Medlemstall 17 klubber, da Haugesund var oppløst men rekonstrueres.
- Roforbundets styre finner at forbundets innmeldelse i F.I.S.A. må stilles i bero.
- Norgesmesterskapene på Nordåsvannet 30. juni og 1. juli.
- Nordisk i Göteborg 14. juli.
- N.S.R. innvier sitt nye båthus (det nåværende).
- Christiania starter i Henley i The Grand og i sculler.
- 1924 Moss Roklub er oppløst. Drammens Roklub gjenopprettes 12. juni 1924 og opptas som medlem i Roforbundet sammen med Hauge-sund fra 1925. Medlemstall 16 klubber.
- Hommersåkbanen ved Stavanger blir autorisert som internasjonal bane.
- Norgesmesterskap i Holtekilen 5. og 6. juli.
- Nordisk i København 26. juli.
- 1925 Trondhjems Roklub blir startet 24. november. Medlemstall 18 klubber.
- Forbundet feirer 25 års jubileum og sender innbydelser til jubileumsregatta til klubbene i Norge, Sverige, Danmark og Finnland og til større klubber i Belgien, England, Frankrike, Holland og Tyskland.
- Norgesmesterskap på Hommersåkbanen 4. og 5. juli.
- Fanas første N.M.
- Roforbundets 25 års jubileumsregatta og Nordisk i Frognerkilen 18. og 19. juli, hvor Christiania nettopp åpnet sitt nye klubbhus, populært kalt «Kongen». Premiene ble utdelt av H. M. Kong Haakon.
- 1926 Medlemstall 18 klubber.
- Norgesmesterskap i Frognerkilen 12. og 13. juli.
- Nordisk i Stockholm 24. juli.
- 1927 Moss trer igjen inn som medlem i Roforbundet. Medlemstall 19 klubber.
- Roforbundets ting oppnevner komité som skal arbeide med forslag til bestemmelser for sculler som idrettsmerkeprøve.
- Norgesmesterskapene i Hankøundet 2. og 3. juli i anledning av at

Fredriksstad er 50 år og at det også er 50 år for avholdelsen av den første kapproing i Norge.

Sandefjords første N.M.

Fredriksstads første N.M.

Nordisk mesterskap i København 16. juli.

Fredriksstad Roklub oppsetter «Emil Mørchs Vandrepokal» som evigvandrende i senior firer. Vinnerne får et diplom. (Statuttene endret i 1940).

1928 Arendals Roklub er startet på ny og søker om opptagelse i Roforbundet. Medlemstall 20 klubber.

Roforbundet godkjenner banen i Mossesundet som internasjonal bane. Instruktørspørsmålet er oppe til behandling og forslag om instruktørkurser.

Club Remeros Escandinavos skjenker forbundet en pokal i anledning av klubbens 15 års jubileum.

Norgesmesterskap på Nordåsvannet 7. og 8. juli.

Tønsbergs første N.M.

Nordisk på Frognerkilen 21. juli.

1929 Kristiansunds Roklub blir medlem av Forbundet. Oslo Kvinnelige Roklubb stiftes, men blir først medlem i 1931. Medlemstall 21 klubber.

Holmestrand's Roklubb søker om opptagelse. Nordlandets Roklubb meddeler at den foreløpig ikke kan melde seg inn i forbundet.

Spørsmålet om å bringe klarhet over klubbens farger, drakter, osv. er oppe. Flere av klubbene kolliderer og det blir nødvendig å foreta en del forandringer.

Norgesmesterskap på Frognerkilen 6. og 7. juli.

Styret finner det riktig at eldre roere får sølvmedalje.

Haugesunds første N.M.

Tunevannet godkjennes som nasjonal bane og Indre Havn, Horten som internasjonal bane.

1930 Horten Roklubb blir nytt medlem. Medlemstall 22 klubber.

Forbundet beslutter å gå til innkjøp av 1 eller 2 gode brukte innriggere, som skal stilles til disposisjon for nystartede klubber.

Forslag til regler for autorisasjon av kampdommere.

Norgesmesterskap for første gang i Horten 12. og 13. juli.

Nordisk i Kungälv 26. juli.

1931 Holmestrand, Nordlandets, Aalesund og Oslo Kvinnelige melder seg inn i forbundet. Medlemstall 26.

Spørsmålet om å få Horten som permanent bane er gjenstand for livlig debatt på forbundets ting. Ved avstemningen ble det med 16

mot 13 stemmer vedtatt at Horten skal være permanent bane for mesterskapene på Østlandet. Samtidig ble enstemmig vedtatt at mesterskapene i løpet av 7 år skal gå 2 ganger på Vestlandet. Norgesmesterskap på Nordåsvannet 11. og 12. juli. Roklubben av 1915 får klubbens første mesterskap. I firer senior starter Tyne Amateur Rowing Club.

Roforbundet utgir en Håndbok.

- 1932 Lillehammer og Sarpsborg går inn i forbundet. Medlemstall 28. Forbundstinget vedtar de nå gjeldende vekter for lettvektsroere, som går ut på samlet vekt for 4 mann ikke over 260 kg og maksimumsvekt for enkelt roer 70 kg.

På Nordisk Roforbunds kongress i København 16. juli blir det vedtatt at man på ny skal bruke pointsberegning ved Nordisk og at regattaen skal betraktes som landskamp.

Norgesmesterskap i Horten 9. og 10. juli. Moss får klubbens første mesterskap. I senior sculler startet von Opel, men ga opp.

Nordisk 16. juli på Bagsværd Sø for første gang.

Ved NM for første gang kortbølgeoverføring fra referent i motorbåt til høyttalere på land og med delvis direkte kringkasting.

- 1933 Medlemstallet 28 uforandret.

Norgesmesterskap i Horten 8. og 9. juli, arrangert av Ormsund som klubbens 50 års jubileumsregatta.

Christiania Roklub's første båt fra 1877, en firer klink uttrigger, skjenkes til Sjøfartsmuseet på Bygdøy ved Oslo.

- 1934 Tromsø Roklubb melder seg inn i forbundet. Medlemstall 29.

Forbundstinget vedtar at Christiania, Norske Studenter og Ormsund skal arrangere de nasjonale og internasjonale regattaer i Horten, og dermed får vi Regattaforeningen for Hortenskapporningene.

Forbundstinget vedtar å holde kurs for instruktører og coxer i Horten 1935. O.K.R. vinner både 1. og 2. plass foran danske damer på Bagsværd Sø; og flytter båthuset til Bestumkilen.

Norgesmesterskap på Hommersåkbanen 7. og 8. juli. Drammen får klubbens første mesterskap.

Nordisk for første gang i Horten 21. juli. «Mascot» Christiansen vinner Norges første sculler mesterskap. Bærum vinner innrigger. Den tredje av N.R.s «faste» klubber Ormsund innvier sitt nye flotte båthus.

«Mascot» Christiansen deltar i Walton Amateur Regatta, men blir slått i semifinalen.

N.R. får diplom som f.o.m. 1934 utdeles til norgesmestrene i hver klasse. Diplomet kan også utdeles ved andre anledninger.

- 1935 Larvik Roklubb melder seg inn i forbundet. Medlemstall 30.
 Fane Roklubb endrer navnet til Fana.
 Forbundstinget behandler spørsmål om kapproingsreglement for damer, men utsetter saken. Forbundet får et moderne arkiv.
 På Nordisk kongress i Göteborg vedtas at lettvekt skal være med som Nordisk mesterskapsklasse.
 Norgesmesterskap i Horten 6. og 7. juli.
 Nordisk på Kungälv ved Göteborg 27. juli. To mesterskap til Norge.
 Sculler ved «Mascot» Christiansen og åtter ved Christiania.
 28. juli vinner «Mascot» på Kungälv over Hans Deutsch, Berliner Ruder Club.
 Klubbene begynner å studere «Fairbairn-metoden» — «den naturlige roing».
 I Drammensregattaen vinner «Mascot» over T. G. Askwith, Leander Club som i 1933 vant Diamond Sculls i Henley.
- 1936 Hamar Kvinnelige Roklubb og Kristiansands Roklubb melder seg inn i forbundet. Medlemstall 32.
 Norgesmesterskap i Horten 4. og 5. juli.
 O.K.R. starter for første gang i uttrigger og slår to danske og et engelsk lag på Bagsværd.
 Fana flytter til nytt klubbhus på Langholmen også ved Nordåsvannet.
 Fredrikstads båthus brenner helt ned og alle båter og inventar går tapt, men allerede neste år har klubben fått nytt hus.
 «Mascot» Christiansen deltar i O.L. i Berlin.
 Det innføres stilroing for roere under 18 år med begrenset antall åretak i minuttet.
- 1937 Medlemstall 32.
 Tollen blir opphevet for kravellbåter og årer.
 Nordisk Roforbunds kongress vedtar at Nordisk skal gå hvert år, foreløpig for årene 1938, 1939 og 1940, hvorefter saken skal opp til fornyet behandling.
 N.R. utgir en utvidet Håndbok.
 Norgesmesterskapet i Horten 3. og 4. juli hvorunder flere båter ble knust på bryggen da en mast på en skøyte brakk.
 Nordisk på Bagsværd 17. juli.
 Juniorlandskamp i åtter for første gang mot Danmark på Bagsværd.
 «Mascot» Christiansen deltar i Henley.
 Norske Studenter har 40 års jubileumsregatta på Gjersjøen.
 Drammen arrangerer det første «Sølvfastløp» i åtter over ca. 4500 m.
- 1938 Medlemstallet 32 er uforandret.

Autorisasjonen av banene Ulvøund, Holtekilen, Frognerkilen, Hankøundet, Smørbergsundet og Hommersåkbanen blir trukket tilbake, da banene er for utsatte for vær og vind.

Harald Rømcke, N.S.R. foreslår kapproing for roere under 18 år. Nordisk Roforbunds Venner blir stiftet 10. juli etter forslag av Hans Blom. Ny lov for Nordisk Roforbund utarbeidet av Hans Blom. Norgesmesterskap i Bergen 9. og 10. juli.

Nordisk i Horten 23. juli.

Ved nyttårstider rammes Fredriksstad pånytt av en brannkatastrofe. Det nye hus og båter og denne gang også alle klubbens pokaler og diplomer blir flammens rov.

N.R. avholder filmaften med foredrag av Asger Olsen, København om «Fairbairn-metoden». Det innkjøpes to filmer som sirkulerer blant klubbene.

- 1939 Kongsvinger Roklubb melder seg inn i forbundet. Medlemstallet 33. Fana starter i Henley i The Thames Cup og når til semifinalen. Norgesmesterskap i Horten 1. og 2. juli. Mesterskap for yngste junior for første gang.

Lillehammer får klubbens første mesterskap.

Nordisk i Stockholm 22. juli med 2 mesterskap til Norge: Drammen i innrigger og N.S.R. i lettvekt.

C.R. og N.S.R. deltar i Helsingfors.

Dobbeltsculler innføres som norsk mesterskap.

Bergens Roklub innvier sitt moderne flotte båthus.

N.R. utgir brosjyrer om rometoder og i gymnastikk.

- 1940 Da Horten etter krigsutbruddet september 1939 ikke kunne benyttes til Norgesmesterskap ble det besluttet å henlegge dette til Gjøerboen. En stor internasjonal kapproing samme sted etter Olympiaden i Helsingfors planlegges også.

9. april 1940 var det innkalt til styremøte i forbundet, men det ble det ikke noe av.

N.R.s styre beslutter i mai at det ikke skal holdes noen kapproinger, heller ikke norgesmesterskap. Senere blir det gitt tillatelse til enkelte få kapproinger på høstparten.

Ting holdes i Oslo 31. august.

Idrettssamlingen mellom A.I.F. og N.L.f.I. gjennomføres 13. september og Norges Idrettsforbund dannes. Roforbundet får derved en tilvekst på 3 klubber: Arbeidernes Roklubb, Hengstrand Kvinnelige Roklubb og Oslo Roklubb.

22. november gir «kst. statsråd» et diktat om idrettens «nyordning». «Idrettsfører» og «roleder» blir utnevnt.

- 1941 På grunn av fullstendig opphør av all aktiv idrett forsøker «idrettsføringen» å overtale de gamle idrettsledere, uten hell. 3. februar svarer samtlige at de ikke vil gå med.
29. april må N.R.s lovlige styre under tvang utlevere penger og arkiv. En del klubber rekvireres helt eller delvis.
- 1942 Flere klubber tvangsovertas og materiellet lider under ukyndig behandling.
- 1943 Tallet på beslaglagte klubber øker. Mange blir ikke tatt tross trusler. N.S.R. beslaglegges og benyttes som tysk roklubb. Spredte og temmelig mislykkede forsøk på å avholde kapproinger mellom «norske» og tyskere.
- 1944 Forsøkene på å avholde kapproinger fortsetter.
Stavanger Roklubb, hvor alle de gamle medlemmer hadde meldt seg ut, står i navnet som arrangør av «NM» i anledning sitt 50 års jubileum. Merkelig nok er Stavanger også stiftet en 9. april. Det ble rodd fire løp, med en meget mager deltagelse.
Dessverre setter en gammel roer opp en «mesterskaps» pokal.
- 1945 N.R.s lovlig valgte styre 31/3—40 hadde i krigsårene holdt kontakten vedlike og avholdt årlige ting hvor beretning og regnskap ble fremført muntlig. Opptil en tredjedel av de gamle klubber hadde vært til stede, fra ikke mindre enn seks forskjellige byer. Styret holder sitt første møte 25. mai 1945.
Nordisk kongress holdes 12. juni i Göteborg.
- 1946 Drammens Kvinnelige Roklubb er kommet i gang. Medlemstall 37. Roforbundets ting foretar en grundig revisjon av lover og kapproingsreglementer.
Norgesmesterskap Horten 6. og 7. juli. Nordisk i København 20. juli. «Mascot» Christiansen starter i Henley.
Mesterskap for yngste juniors blir rodd for siste gang idet klassen er besluttet sløyfet.
Trenerkurs i Oslo.
N.R.s diplom tildeles Holger Sebbelov, Roklubben «Skjold», på hans 80 års dag. (Hittil eneste utdeling av diplom et utenom NM vinnere.)
Victor Hjort oppretter testamentarisk et legat på kr. 100 000.— hvis renter skal gå til reisebidrag for deltagelse i Nordisk.
- 1947 Moss Idrettslags rogruppe melder seg inn i forbundet, og Kongsvinger Roklubb strykes.
Medlemstall 37.
Fredriksstad 70 år. Norske Studenter 50 år og Sandefjord 30 år.
Borgebunnsbanen blir innviet.
Norgesmesterskap i Bergen 12. og 13. juli. Norgesmesterskap for

damer for første gang, Fredriksstad og Oslo Kvinnelige Roklubb vinner de første.

Nordisk i Horten 26. juli. Calle Frønsdal fra Bergen starter i Henley-regattaen, når finalen og får «Finn Blytts pokal» for beste idrettsprestasjon av bergensere.

Roforbundets styre flyttes til Bergen.

- 1948 Damenenes Roklubb, Trondhjem, Trondhjems Kvinnelige og Risør Roklubb melder seg inn i forbundet. Vestlandske Krets for Nasjonal Roidrett blir med i forbundet med følgende klubber: Alvøens Roklubb, Fana Båtlag, «Harding», «Kamp», «Noreg», «Viking» og «Njörd».

Medlemstall 47.

Trenerkursus i Oslo. Christiania 70 år, Ormsund 65 år og Tønsberg 30 år. Kapproinger over 1000 m. tillates for roere på 17 år.

Norgesmesterskap i Horten 17. og 18. juli. Drammens Kvinnelige Roklubb får klubbens første mesterskap.

Olympiade i London. Fana starter i åtter. Christiania i firer. Fana får bronsemedalje (Norges tredje offisielle 3. plass i OL).

Amerikanernes såkalte «Connibear» roing vekker oppsikt.

- 1949 Bogstadvannets Roklubb melder seg inn i forbundet og Namsos kommer ikke i gang og melder seg ut.

Medlemstall 47. Fana får «Roings» Prestasjonsmedalje og «Finn Blytts pokal» for beste Bergens idrettsprestasjon.

Roforbundet flyttes tilbake til Oslo.

Norgesmesterskap i Horten 9. og 10. juli. Moss får klubbens første damemesterskap.

Nordisk i Åbo 28. juli.

Europamesterskap i Amsterdam. Sandefjord starter i firer og Fana i firer uten styrmann. 3. plass til Fana, 5. plass til Sandefjord.

- 1950 Medlemstall 47.

Norgesmesterskap i Bergen 8. og 9. juli. Horten får klubbens første damemesterskap.

Nordisk i Horten 29. juli.

Norske Studenter starter i firer uten styrmann ved Europa-mesterskapene i Milano. Laget blir nr. 2 i finalen, som dog blir annullert. Ved ny finale får laget 5. plassen.

Drammens Kvinnelige Roklubb får eget båthus.

Toer med styrmann innføres som norsk mesterskap.

N.R.s jubileum feires ved en middag 10. mai på «Kongen».

R. M. & G. S.

NORGES ROFORBUNDS UTVALG ETC.

Dameutvalg. Dommerkollegium. Langturutvalg.

Legeutvalg. Lovkomité. Treningsnemnd.

Utvalg for Roing i Norske Båttyper.

Rokretser under Norges Roforbund

Bergen og Hordaland Rokrets, stiftet 22. november 1948, omfatter følgende klubber:

Alvoens Roklubb, Bergens Roklub, Fana Båtlag, Fana Roklubb, Roklubb «Kamp», Roklubb Njård, Rolaget «Harding», Rolaget «Noreg», Rolaget «Viking».

(Den eneste krets som også omfatter roing i norske båttyper.)

Møre og Trøndelag Rokrets, stiftet 24. juli 1932, Damenes Roklubb, Kristiansunds Roklub, Nordlandets Roklubb, Trondhjems Kvinnelige Roklubb, Trondhjems Roklub, Aalesunds Roklubb.

Oslo Rokrets, stiftet 16. mars 1917, Arbeidernes Roklubb, Bogstadvannets Roklubb, Bærum Roklubb, Christiania Roklub, Drammens Kvinnelige Roklubb, Drammens Roklubb, Hamar Kvinnelige Roklubb, Hamar Roklub, Hengstrand Kvinnelige Roklubb, Lillehammer Roklubb, Norske Studenters Roklub, Ormsund Roklub, Oslo Kvinnelige Roklubb, Oslo Roklubb.

Rogaland Rokrets, stiftet 9. mai 1920, Haugesunds Roklubb, Roklubben av 1915, Roklubben «Terje Viken», Stavanger Roklubb.

Sørlandet Rokrets, opprinnelig stiftet 24. november 1918, gjenopprettet 1949.

Arendals Roklub, Kristiansands Roklubb, Risør Roklubb.

Vestfold Rokrets, stiftet 1920 da den ble utskilt fra Sørlandske Kreds av N. R.

Holmestrand Roklubb, Horten Kvinnelige Roklubb, Horten Roklubb, Larvik Roklubb, Porsgrunn Roklubb, Sandefjord Roklubb, Tønsberg Roklub.

Østfold Rokrets, stiftet 10. juni 1916, Fredriksstad Roklub, Haldens Roklub, Moss Roklub, Sarpsborg Roklubb.

Vestlandske konkurransekrets, stiftet 1. oktober 1916, omfatter: Bergen og Hordaland Rokrets, Møre og Trøndelag Rokrets og Rogaland Rokrets.

N. R. STYREMEDLEMMER FRA 1900 TIL 1909

År	Formann	Viseformann	Styremedlemmer	Varamenn	Revisjon
1900	Ole Sverre Christiania	Einar Wettre Christiania	John Anne N. S. R. H. Heitmann Ormsund M. S. Sørensen Fredriksstad	Johan Sverre N. S. R. Th. Stenersen Christiania	Carl Torgersen Ormsund Fr. Rasmussen Christiania
1901	—	—	—	—	—
1902	—	—	Fr. Rasmussen Christiania H. Heitmann Ormsund M. S. Sørensen Fredriksstad	Johan Sverre N. S. R. L. Moestue Christiania	Carl Torgersen Ormsund L. L. Dahl Christiania
1903	—	Jens Knudsen Drammen	Th. Moestue Christiania G. org Lous N. S. R. Johan Sverre N. S. R.	Axel Brauer Ormsund	—
1904	—	—	L. Moestue Christiania Georg Lous N. S. R. Johan Sverre N. S. R.	Jonas Haanshus Ormsund Axel Brauer Ormsund	—
1905	—	Jonas Haanshus Ormsund	—	—	—
1906	—	—	—	—	Adolf Eger N. S. R. O. Christophersen Ormsund
1907	—	—	Adolf Eger N. S. R. Johan Sverre N. S. R. H. F. Dahl Christiania R. H. Stephansen Christiania	M. Steenersen Ormsund	—
1908	—	—	—	—	—
1909	—	—	Eskild Jensen Christiania M. Steenersen Ormsund Eilif Heiberg N. S. R.	—	—

N. R. STYREMEDLEMMER FRA 1910 TIL 1917

<i>År</i>	<i>Formann</i>	<i>Viseformann</i>	<i>Styremedlemmer</i>	<i>Varamenn</i>	<i>Revisjon</i>
1910	—	—	Adolf Eger N. S. R. H. Fegth Christiania Eilif Heiberg N. S. R.		—
1911	—	—	—		Einar Andresen Christiania Ludv. C. Rund Ormsund
1912	Einar Wettre Christiania	O. A. Haanshus Ormsund	Ole Sverre Christiania H. Fegth Christiania Eilif Heiberg N. S. R.	Adolf Eger N. S. R.	—
1913	—	Leif S. Rode N. S. R.	Ole Sverre Christiania H. Fegth Christiania M. Steenersen Ormsund	—	—
1914	Leif S. Rode N. S. R.	Einar Andresen Christiania	A. Corneliussen N. S. R. H. Fegth Christiania Chr. W. Heiberg Christiania	Trygve Styri N. S. R.	—
1915	—	—	Chr. K. Heiberg Bergen Herm. Nielsen N. S. R. Chr. W. Heiberg Christiania	Eskild Jensen Christiania Nils Dybwad N. S. R.	O. Stabell N. S. R. Gustav Lütken Christiania
1916	—	—	Chr. K. Heiberg Bergen Eskild Jensen Christiania Chr. W. Heiberg Christiania	Nils Dybwad N. S. R. M. Steenersen Ormsund	—
1917	—	—	M. Steenersen Ormsund Eskild Jensen Christiania Chr. W. Heiberg Christiania	Nils Dybwad N. S. R. Oluf Guthe Ormsund	—

N. R. STYREMEDLEMMER FRA 1918 TIL 1927

År	Formann	Viseformann	Styremedlemmer	Varamenn	Revisjon
1918	Jens Knudsen Bergen	Chr. K. Heiberg Bergen	Jacob Kielland Bergen Sv. Madsen Bergen Kristof. Lepsoe Bergen & Fana	Finn Meinich- Olsen Bergen Peter Jersin Bergen	J. Troye Hansen Bergen Haakon Blauw Bergen
1919	—	—	—	—	—
1920	—	—	—	—	—
1921	—	—	—	H. Mathiesen Bergen Finn Meinich- Olsen Bergen	J. Troye Hansen Bergen Helen Nilsen jr. Bergen
1922	A. Corneliussen N. S. R.	Sv. Gulbrandsen Ormsund	Fridtj. Lorentzen Christiania Olaf Solberg Christiania Nils Solberg N. S. R.	Rolf Magnell Ormsund John Ellingsen Christiania	Boye Schlytter Christiania J. Ørnulf Bugge N. S. R.
1923	—	Fridtj. Lorentzen Christiania	Otto Bagge Ormsund Olaf Solberg Christiania Nils Solberg N. S. R.	Rolf Neegaard Ormsund John Ellingsen Christiania	—
1924	—	Otto Bagge Ormsund	John Ellingsen Christiania Olaf Solberg Christiania Nils Solberg N. S. R.	Rolf Neegaard Ormsund Paul Kavli N. S. R.	—
1925	—	—	—	—	—
1926	Eskild Jensen Christiania	Rolf Neegaard Ormsund	Kaare Heiberg Christiania Paul Kavli N. S. R. Olaf Solberg Christiania	Eivind Moestue N. S. R. J. E. Stangebye Bærum	—
1927	Nils Solberg N. S. R.	—	Kaare Heiberg Christiania Paul Kavli N. S. R. J. E. Stangebye Bærum	Eivind Moestue N. S. R. Gert Heiberg Christiania	—

N. R. STYREMEDLEMMER FRA 1928 TIL 1936

<i>År</i>	<i>Formann</i>	<i>Viseformann</i>	<i>Styremedlemmer</i>	<i>Varamenn</i>	<i>Revisjon</i>
1928	Nils Solberg N. S. R.	Rolf Neegaard Ormsund	Kaare Heiberg Christiania Gert Heiberg Christiania Odd Sundt N. S. R.	Eiv. Anthonsen Bærum Gunn. Helliesen Ormsund	Boye Schlytter Christiania J. Ørnulf Bugge N. S. R.
1929	—	—	Fredrik Juell jr. Christiania Gert Heiberg Christiania Odd Sundt N. S. R.	—	—
1930	Rolf Neegaard Ormsund	Gert Heiberg Christiania	Fredrik Juell jr. Christiania Egil Blakstad Fredriksstad Gun. Hvattum N. S. R.	Einar Ellingsen Bærum Gunn. Helliesen Ormsund	—
1931	—	—	—	Einar Ellingsen Bærum H. Becker- Ericksen Moss	—
1932	—	—	Fredrik Juell jr. Christiania H. Becker- Ericksen Moss Gun. Hvattum N. S. R.	Einar Ellingsen Bærum O. Norstad Drammen	Boye Schlytter Christiania Birger J. Eriksen Ormsund
1933	—	—	H. Becker- Ericksen Moss Einar Ellingsen Bærum Gun. Hvattum N. S. R.	O. Norstad Drammen Hans Blom Christiania	—
1934	—	—	—	—	—
1935	Hans Blom Christiania	H. Becker- Ericksen Moss	Rolf Fleischer N. S. R. Einar Ellingsen Bærum Rolf Neegaard Ormsund	O. Norstad Drammen Reidar Dahl Ormsund	—
1936	—	—	Rolf Fleischer N. S. R. Reidar Dahl Ormsund Rolf Manskow Christiania	Rolf Husem Bærum O. Norstad Drammen	Carl F. Klyve Christiania Birger J. Eriksen Ormsund

N. R. STYREMEDLEMMER FRA 1937 TIL 1948

År	Formann	Viseformann	Styremedlemmer	Varamenn	Revisjon
1937	Hans Blom Christiania	H. Becker- Ericksen Moss	Chr. Fr. Due N. S. R. Reidar Dahl Ormsund Rolf Manskow Christiania	Rolf Husem Bærum O. Norstad Drammen	Carl F. Klyve Christiania Birger J. Eriksen Ormsund
1938	—	—	—	—	—
1939	Rolf Manskow Christiania	—	Chr. F. Due N. S. R. Reidar Dahl Ormsund Rolf Husem Bærum	Alf Møller Drammen Henry Larsen Tonsberg	—
1940	—	Rolf Husem Bærum	Chr. F. Due N. S. R. Reidar Dahl Ormsund Erling Egeberg Moss	Alf Møller Drammen Iver L. Elieson Sandefjord	Carl F. Klyve Christiania Birger J. Eriksen Ormsund Axel Middelthun vararev. N. S. R.
1941 1945	—	—	—	Alf Møller Drammen Harald Rømecke N. S. R.	Carl F. Klyve Christiania Birger J. Eriksen Ormsund Hj. Stauning vararev. Bærum
1946 1/1-30/9.	—	—	Reidar Dahl Ormsund Chr. F. Due N. S. R. Ragnar Jacobsen Arbeiderne Erling Egeberg Moss Kaare Sørensen Oslo	—	—
1947 1/10-46- 30/9-47.	—	Johs. Qvale Christiania	Gunnar Fjeld sekretær Ormsund Kaare Sørensen Oslo Chr. F. Due N. S. R.	Harald Rømecke N. S. R. Per Gulliksen Sandefjord	Birger J. Eriksen Ormsund Carl F. Klyve vararevisor Christiania
1948 1/10-47- 30/9-48.	Ove Røll Bergen	Eilif Johannessen Fana	Knut Gråbo Christiania Conrad Mohr Kjær Fana Bernh. Frønsdal jr. sekretær Bergen	Knut Sivertsen Bergen Håkon Johannessen Fana	Egil Horne Fana Alf Chr. Tørnøe vararevisor Bergen

N. R. STYREMEDLEMMER FRA 1949 TIL 1951

År	Formann	Viseformann	Styremedlemmer	Varamenn	Revisjon
1949 1/10-48- 30/9-49.	Ove Roll Bergen	Eilif Johannessen Fana	Knut Gråbo Christiania Conrad Mohr Kjær Fana Bernh. Frønsdal jr. sekretær Bergen	Knut Sivertsen Bergen Fredr. Ellefsen N. S. R.	Egil Horne Fana Alf Chr. Tornøe vararevisor Bergen
1950 1/10-49- 30/9-50.	Knut Gråbo Christiania	Chr. F. Petersen Sandefjord	Bernh. Christi- ansen Christiania Ove Roll Bergen Lauritz Rode sekretær N. S. R.	Fredr. Ellefsen N. S. R. Ragnar B. Olsen Moss	Arne Lie Christiania Øyvind Lund vararevisor Drammen
1951 1/10-50- 30/9-51.	—	—	Bernh. Christi- ansen Christiania August Kallevig N. S. R. Lauritz Rode sekretær N. S. R. (Lønnet forretnings- fører fra 1./1. 1951.)	Fredr. Ellefsen N. S. R. Ragnar B. Olsen Moss (Sekretær fra 1./1. 51.)	—

År	Antall klubber tilsluttet N. R.	Klubbenes medlemstall og båter						Antall båter	N. R. tildelt	
		Æres-medl.	Livsr.	Aktive	Passive	Yngre avd.	Tils.		Statsbidrag til adm.	Statsbidrag til instruksjon
1900	7			333	251		584	43	kr. 380,—	
1	6			279	266		545		» 290,50	
2	6			278	226		504		» 309,—	
3	6			242	201		443		» 294,—	
4	5			211	122		333		» 318,—	
5	4			244	126		370		» 216,—	
6	3			257	150		407		» 235,—	
7	3			289	156		445		» 340,—	
8	3			317	180		497		» 483,50	
9	3			376	199		575		» 305,—	
1910	5			452	260		712	65	» 500,—	
11	6			660	283		943		» 1000,—	
12	6			569	348		917		» 500,—	
13	7			530	360		890		» 900,—	
14	7			655	310		965		» 2500,—	
15	9			811	354		1165		» 1000,—	
16	12			898	474		1342		» 1000,—	
17	14			1075	454		1529		» 1200,—	
18	17			1409	542		1951		» 1200,—	
19	17			1539	563		2102		» 1000,—	
1920	18			1525	826		2351	190	» 2000,—	
21	17			1444	721		2165		» 2000,—	
22	15			1300	709		2009		» 1500,—	
23	15			1282	755		2037		» 1000,—	
24	15			1352	797		2149		» 700,—	
25	18			1661	773		2434		» 700,—	
26	18	27	346	1318	859		2550		» 600,—	
27	18	29	408	1297	961		2695		» 700,—	
28	18	34	446	1313	890		2683		» 600,—	
29	20	25	446	1253	798		2522		» 500,—	
1930	21	29	485	1268	779	60	2621	210	» 500,—	
31	25	33	505	1396	784	87	2805		» 500,—	
32	27	27	507	1443	776	95	2848		» 400,—	
33	27	27	524	1493	839	145	3028		» 400,—	
34	27	26	555	1443	841	159	3024		» 400,—	
35	28	33	598	1372	919	191	3113		» 400,—	
36	32	32	619	1613	1018	241	3523		» 400,—	
37	32	35	639	1642	1444	250	3710		» 700,—	
38	32	35	695	1620	1222	245	3817		» 1100,—	
39	34	36	721	1711	1297	243	4008		» 1100,—	
1940									» 500,—	
45									» 5000,—	kr. 1000,—
46	37	30	837	2219	1033	158	4277	320	» 7500,—	» 3000,—
47	37	35	924	2338	1327	157	4881		» 3000,—	» 3000,—
48	38	36	962	2314	1613	231	5156		» 2900,—	» 3000,—
49	47	38	969	2602	1736	256	5601		» 3900,—	» 3000,—
50	47	47	998	2451	1672	459	5627	376	» 3900,—	» 3000,—

I 1929 kom den første kvinnelige roklubb. Det er inkludert 721 damer i medlems-tallet for 1950. Yngre avdelinger ble først utskilt i statistikken for 1930. (Den første Yngre avdeling kom i 1903.)

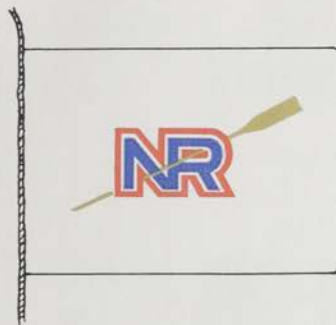
1900-1908 var Statens budsjetter $\frac{1}{10}$ av 1910. 1909-1950 var Statens budsjetter $\frac{1}{10}$ av 1910.

NORGES ROFORBUND

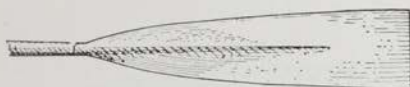
(Stiftet 9. april 1900)

TILSLUTTET:

Norges Idrettsforbund — Nordisk Roforbund
Fédération Internationale
des Sociétés d'Aviron (FISA)

Bordflagg 15 $\frac{1}{2}$ cm $\times$ 21 cm.
Arrangementsflagg 180 cm $\times$ 275 cm.

ALVØENS ROKLUBB
Alvøen pr. Bergen

Stiftet: 7. november 1932
Medlemmer: 31

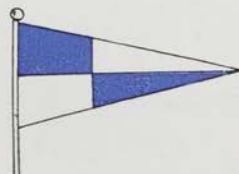
ARBEIDERNES ROKLUBB
Oslo

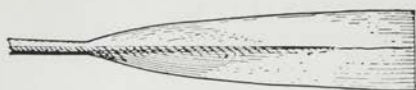
Stiftet: 29. juli 1929
Medlemmer: 63

ARENDALS ROKLUBB
Arendal

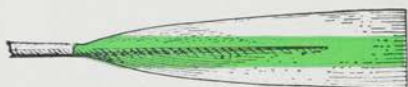
Stiftet: 7. juni 1882
Medlemmer: 67

BERGENS ROKLUB
Bergen

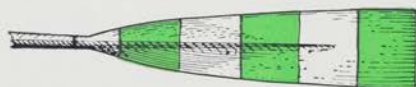
Stiftet: 22. mai 1906
Medlemmer: 301

BOGSTADVANNETS ROKLUBB
Oslo

Stiftet: 11. september 1947
Medlemmer: 32

BÆRUM ROKLUBB
Sandvika

Stiftet: 31. juli 1917
Medlemmer: 142

CHRISTIANIA ROKLUB
Oslo

Stiftet: 15. mai 1878
Medlemmer: 654

DAMENES ROKLUBB
Trondheim

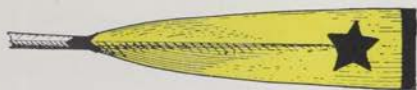
Stiftet: 19. september 1947
Medlemmer: 50

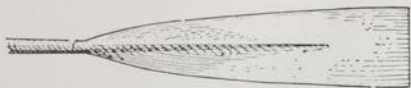
DRAMMENS KVINNELIGE ROKLUBB
Drammen

Stiftet: 6. september 1945
Medlemmer: 57

DRAMMENS ROKLUBB
Drammen

FANA BATLAG
Fana

FANA ROKLUBB
Fana

FREDRIKSSTAD ROKLUB
Fredrikstad

HALDENS ROKLUB
Halden

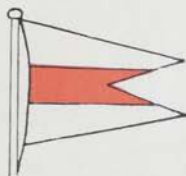

HAMAR KVINNELIGE ROKLUBB
Hamar

Stiftet: 12. juni 1924
Medlemmer: 237

Stiftet: 25. juni 1925
Medlemmer: 54

Stiftet: 1. april 1916
Medlemmer: 315

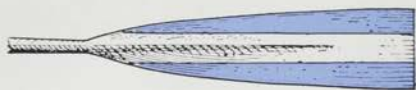
Stiftet: 9. mai 1877
Medlemmer: 190

Stiftet: 18. november 1908
Medlemmer: 165

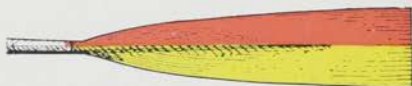
Stiftet: 29. juni 1936
Medlemmer: 56

HAMAR ROKLUB
Hamar

Stiftet: 21. juni 1921
Medlemmer: 143

HAUGESUNDS ROKLUBB
Haugesund

Stiftet: 22. september 1923
Medlemmer: 15

HENGSTRAND KVINNELIGE ROKLUBB
Oslo

Stiftet: 1. juni 1937
Medlemmer: 29

HOLMESTRAND ROKLUBB
Holmestrand

Stiftet: 19. juni 1928
Medlemmer: 15

HORTEN KVINNELIGE ROKLUBB
Horten

Stiftet: 6. april 1949
Medlemmer: 21

HORTEN ROKLUBB
Horten

Stiftet: 11. juni 1930
Medlemmer: 49

KRISTIANSANDS ROKLUBB
Kristiansand S.

KRISTIANSUNDS ROKLUB
Kristiansund N.

LARVIK ROKLUBB
Larvik

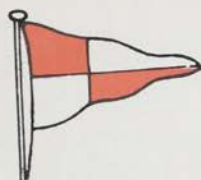
LILLEHAMMER ROKLUBB
Lillehammer

MOSS ROKLUB
Moss

NORDLANDETS ROKLUBB
Kristiansund N.

Stiftet: 13. mai 1936
Medlemmer: 69

Stiftet: 17. mai 1928
Medlemmer: 74

Stiftet: 30. mai 1933
Medlemmer: 31

Stiftet: 9. juni 1932
Medlemmer: 51

Stiftet: 14. juli 1927
Medlemmer: 125

Stiftet: 4. april 1929
Medlemmer: 70

NORSKE STUDENTERS ROKLUB
Oslo

ORMSUND ROKLUB
Oslo

OSLO KVINNELIGE ROKLUBB
Oslo

OSLO ROKLUBB
Oslo

PORSGRUNN ROKLUBB
Porsgrunn

RISØR ROKLUBB
Risør

Stiftet: 25. mars 1897
Medlemmer: 763

Stiftet: 21. juli 1883
Medlemmer: 193

Stiftet: 12. juni 1929
Medlemmer: 110

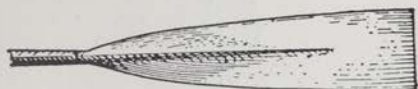
Stiftet: 9. mars 1934
Medlemmer: 90

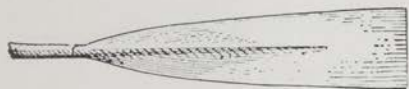
Stiftet: 15. april 1915
Medlemmer: 67

Stiftet: 21. juli 1948
Medlemmer: 19

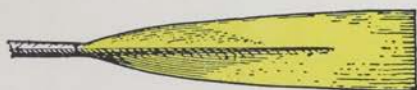
ROKLUBB «KAMP»
Bergen

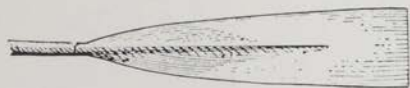
ROKLUBB NJØRD
Bergen

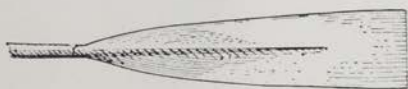
ROKLUBBEN AV 1915
Stavanger

ROKLUBBEN «TERJE VIKEN»
Stavanger

ROLAGET «HARDING»
Odda

ROLAGET «NOREG»
Bergen

Stiftet: 1. september 1924
Medlemmer: 40

Stiftet: 2. februar 1880
Medlemmer: 42

Stiftet: 7. juni 1915
Medlemmer: 41

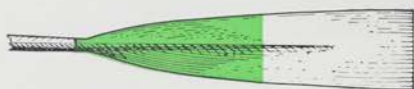
Stiftet: 24. januar 1904
Medlemmer: 110

Stiftet: 14. juli 1937
Medlemmer: 48

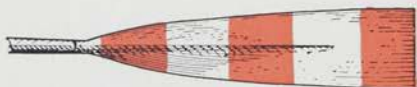
Stiftet: 14. juni 1923
Medlemmer: 90

ROLAGET «VIKING»
Håkonshella

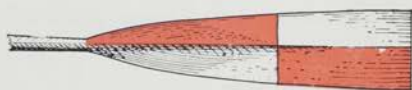
SANDEFJORD ROKLUBB
Sandefjord

SARPSBORG ROKLUBB
Sarpsborg

STAVANGER ROKLUBB
Stavanger

TROMSØ ROKLUBB
Tromsø

TRONDHJEMS KVINNELIGE ROKLUBB
Trondheim

Stiftet: 22. mai 1932
Medlemmer: 85

Stiftet: 9. juli 1917
Medlemmer: 185

Stiftet: 6. juli 1932
Medlemmer: 36

Stiftet: 9. april 1894
Medlemmer: 151

Stiftet: 12. november 1934
Medlemmer: 20

Stiftet: 16. september 1947
Medlemmer: 36

TRONDHJEMS ROKLUB
Trondheim

TØNSBERG ROKLUB
Tønsberg

AALESUNDS ROKLUBB
Ålesund

Stiftet: 24. november 1925
Medlemmer: 169

Stiftet: 23. januar 1918
Medlemmer: 149

Stiftet: 28. februar 1928
Medlemmer: 97

UTDRAG AV LOV FOR NORGES ROFORBUND

§ 1. *Norges Roforbund*

Norges Roforbund er stiftet 9. april 1900. Norges Roforbund er en sammenslutning av røkretser og klubber som driver ro-idrett og er den øverste faglige myndighet på roidrettens område.

Norges Roforbund er tilsluttet Norges Idrettsforbund, Nordisk Roforbund og Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron (FISA).

Forbundet har sitt sete på det sted hvor formannen bor.

§ 2. *Formål, virkefelt og arbeidsoppgaver*

Norges Roforbund skal:

1. Lede roidretten i Norge og arbeide for dens utvikling.
2. Representere norsk roidrett overfor utlandet.
3. Fremme samarbeidet mellom kretsene og klubbene.
4. Bistå ved oppretting av nye klubber.
5. Sørge for instruksjons- og opplysningsvirksomhet.
6. Fastsette reglement for Norgesmesterskapsroingen og andre kapproinger.

7. Fastsette regler for amatørbestemmelser.

8. Fastsette regler for autorisasjon av dommere.

§ 3. *Norges Roforbunds merke*

Merkets utseende og størrelse er som avbildet ovenfor, med «NR» i nasjonale farger.

Det bæres av de fungerende styremedlemmer.

§ 4. *Norges Roforbunds medaljer og diplom*

Norges Roforbund har følgende utmerkelsestegn:

1. Norges Roforbunds gullmedalje.
Den er norsk roidretts høyeste utmerkelse.
2. Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing.
3. Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull coxing.
4. Norges Roforbunds Mesterskapsmedalje.
5. Norges Roforbunds diplom.

NORGES ROFORBUNDS GULLMEDALJE

*Medalje og bokstaver i rent gull
med bånd i nasjonale farger.*

§ 1.

Norges Roforbunds gullmedalje er vår roidretts høyeste utmerkelse.

§ 2.

Denne medalje kan utdeles til:

1. Personer som i særlig grad har arbeidet for roidrettens fremgang og trivsel.
2. Roere som ved særlig fremragende prestasjoner har bidratt til roidrettens sunne utvikling.

§ 3.

Gullmedaljen utdeles ikke oftere enn hvert 3. år og høyst 3 medaljer kan da utdeles.

§ 4.

En klubb kan hvert 3. år sende søknad til forbundsstyret om at et medlem blir tildelt gullmedaljen.

Styrebeslutning herom skal være enstemmig, og søknad innsendt til forbundsstyret innen 1. juni.

Forbundsstyret utdeler gullmedaljen i forbindelse med Norgesmesterskapsroingen.

§ 5.

Norges Roforbunds styre kan ved enstemmig beslutning innstille personer til å få gullmedaljen. Denne innstilling skal vedtas av forbundstinget med $\frac{2}{3}$ flertall.

§ 6.

Norges Roforbunds styre kan utdele gullmedaljen til utlendinger etter enstemmig styrebeslutning.

Disse medaljer regnes ikke med i det i § 3 nevnte maksimumsantall, og kan utdeles utenfor 3 års perioden.

§ 7.

Alle beslutninger om å utdele gullmedaljen skal fattes enstemmig i fulltallig styremøte.

TILDELT:

- 1912 Arkitekt O. Sverre, Kristiania. († 1952).
- 1912 Grosserer Nils Ljunggren, Stockholm († 1942).
- 1914 Dr. H. S. Køster, København († 1937).
- 1915 Dr. Peter Torgersen, Kristiania. († 1919).
- 1918 Agent Hannibal Fegth, Kristiania.
- 1921 Kjøbmann Chr. K. Heiberg, Bergen.
- 1925 Direktør Jens Knudsen, Oslo.
- 1925 Advokat Leif S. Rode, Oslo.
- 1925 Grosserer Rudolph Schmidt, København.
- 1925 Direktør Gustaf Uddenberg, Göteborg.
- 1927 Grosserer Arne Corneliussen, Oslo.
- 1927 Grosserer A. Filtenborg, København.
- 1933 Disponent Henry Larsen, Tønsberg.
- 1933 Direktør Eskild Jensen, Oslo.
- 1935 Direktør J. Sigfrid Edström, Vesterås.
- 1935 Disponent Curt Armstedt, Göteborg.
- 1935 Direktør Axel Lundqvist, København.
- 1936 Admiral Per Rolfsen, Horten († 1950).
- 1937 Generallæge E. Saugman, København.
- 1938 Direktør Victor Hjort, København († 1947).
- 1938 Fabrikant Holger Sebbelov, København († 1950).

1939 Dr. Tannlæge Ludvig Moestue, Oslo
(† 1948).
1939 Disponent Rolf Neegaard, Oslo.
1939 Øversteløitnant Ernst Bredberg,
Stockholm.
1947 Disponent Rolf Manskow, Oslo.
1947 Admiral H. Landgraff, Horten.
1947 Direktør, kaptein Hans Blom, Oslo.
1949 Skipsreder Haakon J. Wallem, Bergen.
(† 1951).
1950 Konsul H. Becker-Eriksen, Moss.
1950 Direktør Vagn Jensen, København.
1950 Disponent Bo Kaiser, Stockholm.
1950 Kommandør G. Wendelbo, Horten.

NORGES ROFORBUNDS MEDALJE FOR FORTJENSTFULL ROING

Medaljen har samme utseende som gull-medaljen, er utført i sølv, med mørkegrønt bånd.

Statutter fra og med 1. januar 1951:

§ 1.

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing utdeles til roere som er medlem av en klubb tilsluttet Norges Roforbund.

§ 2.

Betingelser for å få medaljen er:

6 — seks — seire eller 10 — ti — starter i internasjonale seniorløp, jfr. kapproingsreglementets § 2 a, eller seniormesterskap, eller andre lands internasjonale seniorløp, hvor roeren har startet for Norges Roforbund eller klubb tilsluttet forbundet. Det må ha startet minst 2 lag.

Roerne må ha deltatt i åpne løp for senior og junior i minst 4 — fire — sesonger.

Medaljen skal utdeles selv om et løp som teller for denne medalje blir brutt på grunn av uhell.

Kvalifikasjonsoppgave må være sendt til Forbundsstyret innen 1. juni.

§ 3.

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing utdeles i forbindelse med Norgesmesterskapsroingen.

En roer som har fått Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull coxing kan også få denne medalje for fortjenstfull roing.

HISTORIKK

Statuttene har vært forandret flere ganger: 1903—1906 var betegnelsen: «Medalje for stilfull Roning».

1907—1914 «Enkeltmandsmedalje for stilfull og kraftig Roning».

Avgjørelsen ble tatt av en spesiell komité. Fra 1915 ble seire eller starter lagt til grunn.

1915—1928 6 seire eller 10 starter i internasjonale seniorløp gjennom minst 3 sesonger.

De første år var medaljen den samme som Mesterskapsmedaljen, men med rødt bånd hvorpå den norske løve i gull.

TILDELTE:

- 1903 Nicolay Paus, Norske Studenters Roklub.
- 1903 Olaf Tandberg, Norske Studenters Roklub.
- 1905 Otto Bagge, Ormsund Roklub.

- 1905 Hannibal Fegth, Christiania Roklub.
 1906 Fredrik Juell, Christiania Roklub.
 1907 Diderik Finne, Norske Studenters Roklub.
 1910 Haakon Tønsager, Christiania Roklub.
 1912 Gustav Hæhre, Christiania Roklub.
 1912 O. T. Krohg, Christiania Roklub.
 1914 Fr. Lorentzen, Christiania Roklub.
 1914 Jens Knudsen, Bergens Roklub.
 1915 Henry Larsen, Christiania Roklub.
 1916 Olaf Helgesen, Norsk Studenters Roklub.
 1916 Hans Knudtzon, Norske Studenters Roklub.
 1916 Herman Klem, Norske Studenters Roklub.
 1918 Trygve Sommerfeldt, Norske Studenters Roklub.
 1918 Tommy Schjøth, Norske Studenters Roklub.
 1918 Theodor Klem, Christiania Roklub.
 1919 T. Tollefsen, Stavanger Roklubb.
 1919 K. Nag, Stavanger Roklubb.
 1919 Sindre Lunde, Norske Studenters Roklub.
 1919 Kaare Heiberg, Christiania Roklub.
 1919 Joh. Harbitz, Christiania Roklub.
 1920 T. Nag, Stavanger Roklubb.
 1920 Conrad B. Olsen, Stavanger Roklubb.
 1921 Birger Var, Christiania Roklub.
 1921 Per Gulbrandsen, Christiania Roklub.
 1923 Franklin Olsen, Bærum Roklubb.
 1923 Bjarne Petersen, Bærum Roklubb.
 1923 Erling Frithjofsen, Bærum Roklubb.
 1923 Eivind Antonsen, Bærum Roklubb.
 1923 Alf Hafting, Christiania Roklub.
 1923 C. F. Zeuthen, Christiania Roklub.
 1924 Bernt Fossum, Christiania Roklub.
 1925 Finn Bergfeldt, Ormsund Roklub.
 1925 John Sende, Norske Studenters Roklub.
 1926 Rolf Christiansen, Ormsund Roklub.
 1926 Alf W. Nilssen, Ormsund Roklub.
 1926 R. A. Christiansen, Ormsund Roklub.
 1926 Trond Wikant, Ormsund Roklub.
 1927 Ottar L. Nielsen, Ormsund Roklub.
 1927 Haakon Wallie, Ormsund Roklub.
 1927 Ernst Andresen, Christiania Roklub.
 1927 Einar Jacobsen, Christiania Roklub.
 1927 Frank Schjelderup, Christiania Roklub.
 1928 Gert Heiberg, Christiania Roklub.
 1928 Gunnar Hølliesen, Ormsund Roklub.
 1929 Haakon Larsen jr., Norske Studenters Roklub.
 1930 Thoralf Granerød, Sandefjord Roklubb.
 1930 Chr. F. Petersen, Sandefjord Roklubb.
 1930 Johan Dahl, Fredriksstad Roklub.
 1930 Sverre Halvorsen, Fredriksstad Roklub.
 1930 Sverre Hannestad, Fredriksstad Roklub.
 1930 Johan S. Johannessen, Fredriksstad Roklub.
 1931 Johan C. Petersen, Fana Roklubb.
 1931 Alfred Pettersen, Ormsund Roklub.
 1931 Ove Roll, Bergens Roklub.
 1931 Erik Brekke, Christiania Roklub.
 1931 Helge Motzfeldt, Christiania Roklub.
 1931 Gunnar Wessel, Christiania Roklub.
 1932 Alfred Dahl, Ormsund Roklub.
 1932 Arne Mehren, Ormsund Roklub.
 1932 Inge Bothner, Ormsund Roklub.
 1932 Frithjof Birkheim, Bærum Roklubb.
 1932 Hartvig Nag, Stavanger Roklubb.
 1933 Bjarne Hilden, Norske Studenters Roklub.
 1933 Paul Quale, Norske Studenters Roklub.
 1933 Anton Johansen, Ormsund Roklub.
 1933 Wilhelm Nyqvist, Haldens Roklub.
 1933 Gunnar Kristoffersen, Haldens Roklub.
 1933 Ole Martin Fladeby, Haldens Roklub.
 1933 Rich Petersson, Sandefjord Roklubb.
 1933 Alf Klungseth, Sandefjord Roklubb.
 1933 Henrik Horn, Christiania Roklub.
 1933 Martin Mehren, Christiania Roklub.
 1934 Einar Astrup, Christiania Roklub.
 1934 Jens Grevstad, Christiania Roklub.
 1934 Rudolf Larsen, Christiania Roklub.
 1935 Carl Albert Christiansen, Christiania Roklub.
 1935 Gunnar Schjøll, Christiania Roklub.
 1935 Gunnar F. W. Fredriksen, Christiania Roklub.
 1935 Trygve Rostrup, Christiania Roklub.
 1935 Sigurd Monssen, Fana Roklubb.

- 1935 Halfdan Gran-Olsen, Fana Roklubb.
 1935 Carl Fredrik Rasch, Haldens Roklubb.
 1935 Ragnar B. Olsen, Moss Roklubb.
 1935 Kaare Shetelig, Norske Studenters Roklubb.
 1935 Sverdrup Amundsen, Stavanger Roklubb.
 1936 Aksel Amundsen, Bærum Roklubb.
 1936 Victor Hansen, Bærum Roklubb.
 1936 Even Bakke, Christiania Roklubb.
 1936 Meinich Andersen, Moss Roklubb.
 1936 Johan Maroni, Norske Studenters Roklubb.
 1936 Otto Corneliussen, Tønsberg Roklubb.
 1936 Torgny Nielsen, Tønsberg Roklubb.
 1936 Arne Siegwart, Tønsberg Roklubb.
 1937 Arne G. Waage, Fana Roklubb.
 1937 Gunnar Andersen, Moss Roklubb.
 1937 Gustav Henriksen, Norske Studenters Roklubb.
 1938 Finn H. Erichsen, Bergens Roklubb.
 1938 Herman Lekven, Bergens Roklubb.
 1938 Maurice Busch-Christensen, Christiania Roklubb.
 1938 Albert Heyerdahl, Christiania Roklubb.
 1938 Rolf Johansen, Moss Roklubb.
 1938 Frithjof Wilhelmsen, Moss Roklubb.
 1938 Oscar Müller, Norske Studenters Roklubb.
 1938 Håkon Johannessen, Stavanger Roklubb.
 1938 Sverre Høie, Stavanger Roklubb.
 1939 Finn Varran (oppfylte kravene i 1924), Norske Studenters Roklubb.
 1939 Bernhard Christiansen, Christiania Roklubb.
 1939 Håkon Dillerud, Drammens Roklubb.
 1939 Thorleif W. Røine, Drammens Roklubb.
 1939 John Andersen, Drammens Roklubb.
 1939 Nils Nilsen, Drammens Roklubb.
 1939 Per Hanoa, Norske Studenters Roklubb.
 1939 Per Firing, Tønsberg Roklubb.
 1940 Yngve Nakling, Norske Studenters Roklubb.
 1940 Hroar Olsen, Norske Studenters Roklubb.
 1940 Fredrik Ellefsen, Norske Studenters Roklubb.
 1940 Eigil Aas, Norske Studenters Roklubb.
 1946 Knut Gråbø, Christiania Roklubb.
 1947 Fredrik Lütken, Norske Studenters Roklubb.
 1947 Carl Helén Frønsdal, Bergens Roklubb.
 1947 Rich. Jonsson, Drammens Roklubb.
 1947 Aage Ackenhaussen, Drammens Roklubb.
 1947 Oscar Helgerud, Drammens Roklubb.
 1947 Reidar Evje, Drammens Roklubb.
 1947 Roar Torgersen, Drammens Roklubb.
 1948 Odd J. Enge, Sandefjord Roklubb.
 1948 Knut Hanssen, Sandefjord Roklubb.
 1948 Per Stoltz, Bergens Roklubb.
 1948 Ottar Müller, Norske Studenters Roklubb.
 1949 August Kallevig, Norske Studenters Roklubb.
 1949 Christian Finne, Norske Studenters Roklubb.
 1949 Hans Egil Hansen, Fana Roklubb.
 1949 Kristoffer Lepsoe, Fana Roklubb.
 1949 Rolf Berg, Christiania Roklubb.
 1949 Arvid Eliassen, Christiania Roklubb.
 1949 Willy S. Evensen, Christiania Roklubb.
 1949 Sigurd Grønli, Christiania Roklubb.
 1949 Arne Serck-Hanssen, Christiania Roklubb.
 1949 Carl Ludvig Verde, Sandefjord Roklubb.
 1949 Gunnar Korvald, Drammens Roklubb.
 1950 Waldemar Rasmussen, Moss Roklubb.
 1950 Steen Johansen, Moss Roklubb.
 1950 John Anker Karlsen, Moss Roklubb.
 1950 Carl Henrik Monssen, Fana Roklubb.
 1950 Kjell Haldor Hansen, Sandefjord Roklubb.
 1950 Rolf Johannessen, Sandefjord Roklubb.
 1950 Daniel Solvang, Drammens Roklubb.
 1950 Peter Wessel, Drammens Roklubb.
 1950 Knut Opsahl, Drammens Roklubb.
 1950 Ivar Ytreberg, Drammens Roklubb.
 1951 Knut Hansen, Moss Roklubb.
 1951 Birger Myhre, Moss Roklubb.
 1951 Eigil Wæhle, Moss Roklubb.
 1951 Leif Olsen, Moss Roklubb.
 1951 Leif Gudim, Christiania Roklubb.
 1951 Bjørn Steimler, Christiania Roklubb.

NORGES ROFORBUNDS MEDALJE FOR FORTJENSTFULL COXING

Samme medalje som for roing.

§ 1.

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull coxing utdeles til styrmenn som er medlem av en klubb tilsluttet Norges Roforbund.

§ 2.

Betingelser for å få denne medalje er:
En styrmann må ha startet i minst 30 — tredve — seniorløp som er approbert av forbundsstyret som internasjonale selv om ingen utenlandske lag deltar. Han må ha deltatt som styrmann i åpne løp for senior og junior i minst 6 — seks — sesonger. Kvalifikasjonsoppgave må være sendt forbundsstyret innen 1. juni.

§ 3.

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull coxing utdeles i forbindelse med Norgesmesterskapsroingen.

En roer som har fått Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing kan også få medalje for fortjenstfull coxing.

TILDELT:

- 1934 Sigurd Fladager, Christiania Roklub.
- 1939 Gunnar F. W. Fredriksen, Christiania Roklub.
- 1947 Harald Brinchmann, Norske Studenters Roklub.
- 1948 Tarald Grimlid, Drammens Roklubb.
- 1951 Trygve Løvig, Moss Roklub.
- 1951 Thorolf W. Sandaker, Christiania Roklub.

NORGES ROFORBUNDS MESTERSKAPSMEDALJE

Norges Roforbunds mesterskapsmedalje har bånd i nasjonale farger. Den utdeles til mannskapene i seirende lag i Norgesmesterskapsløpene, eller beste norske lag, ikke til utenlandske lag. I sølv til eldre roere og seniors, i bronse til juniors.

NORGES ROFORBUNDS DIPLOM

Norges Roforbunds diplom utdeles til seirende klubber i Norgesmesterskapsløpene, eller til beste norske klubb, men ikke til utenlandske klubber.

Det kan også utdeles ved andre anledninger etter forbundsstyrets beslutning.

H. M. Kong Haakon VII's premier

- 1908 For første gang. Engangspremie. Oppsatt i Christiania Roklubs 30 års jubileumskapproing ²³/₈-08 i junior firer. Vunnet av Fredriksstad Roklub.
- 1914 To vandrepremier i N. M. kapproinger.
Junior firer: 1916, 1917 og 1918 Christiania Roklub.
Senior innrigger: 1915, 1916 og 1918 Stavanger Roklubb.
- 1919 Vandrepremie i N. M. kapproinger.
Senior innrigger: 1922, 1923 og 1924 Bærum Roklubb.
- 1925 Engangspremie. N. R. s internasjonale 25 års jubileumskapproing i Frognerkilen ¹⁹/₇-25.
Senior åtter: Ormsund Roklub.
- 1925 Vandrepremie i N. M. kapproinger.
Senior innrigger: 1930, 1931 og 1932 Göteborgs Roddförening.
- 1933 Vandrepremie. N. M. kapproinger.
Senior innrigger: 1937, 1938 og 1939 Drammens Roklubb.
- 1946 Engangspremie. N. M. kapproing.
Senior innrigger: Sandefjord Roklubb.
- 1947 Engangspremie. N. M. kapproing.
Senior åtter: Jesus College Boat Club, Cambridge.
- 1948 Engangspremie. N. M. kapproing.
Senior firer: Københavns Roklub.
- 1949 Engangspremie. N. M. kapproing.
Senior innrigger: Strömstads Roddklubb.
- 1950 Engangspremie. N. M. kapproing.
Senior åtter: Christiania Roklub.

Norske og skandinaviske kapproinger 1877-1899 I

Dato	Bane og lengde	Battype	Resultat		Seirende mannskaper
1877 ⁵ / ₈	Hankosundet Vel 5000 alen (ca. 3200 m)	Utrigger (klink)	Chra. Fr. stad	11.30.0 11.56.0	Chra.: August Norregaard, Harald Maurer, Engelhardt Eger, Axel Heiberg (stroke), Einar Olsen (cox) Fr. stad: John Bing, Thorleif Bache, Anders Borresen, Emil Morch (str.), Fr. Lorentzen (cox)
1878 ²⁵ / ₇	Mossesundet ca. 5000 alen	Utrigger	Drammen Fr. stad Drammen Fr. stad Moss		Nils Pedersen, Nils Grundt, Thorleif Bache, P. Gulbrandsen (stroke), Carl Emil Pedersen (cox)
1879 ²⁹ / ₆	Holtekilen ca. 5000 alen	Utrigger	Drammen Chra.		Thorleif Bache, Anders Borresen, Lauritz Schwencke, P. Gulbrand- sen (str.), Carl Emil Pedersen (c.)
1880 ⁴ / ₇	Drammens- elven 5000 alen	Utrigger	Chra. Drammen		Baymé Lorange, Axel Rosen- berg, John Schou, Harald Maurer (stroke), Sigfr. Schmidt (cox)
1881 ¹⁷ / ₇	Mossesundet ca. 5000 alen	Utrigger	Chra. Fr. stad Drammen	12.45.0	Peter Corneliussen, Fritz Huitfeldt, Rasmus Langaard, Ths. Konow Søberg (stroke), Sigfr. Schmidt (cox)
²¹ / ₈	Fr. halds havn 5000 alen	Utrigger	Fr. stad Fr. hald	12.27.0 12.54.0	M. Molvig, Søren W. Mørch, J. Ulsten, M. S. Sørensen (stroke), Axel P. Nielsen (cox)
1882 ⁹ / ₇	Mossesundet ca. 3200 m	Utrigger	Chra. Fr. stad Hamar	12.30.0 12.40.0 13.30.0	August Bjørnstad, Ragnvald Andersen, Andreas Kamstrup, Stian Backer (stroke), Thorvald Bjørnstad (cox)
1883 ²⁸ / ₆	Holtekilen 2 eng. mil (3218 m)	Utrigger	Fr. stad Hamar Chra. Drammen	14.35.0 2 l. etter 3 ¹ / ₂ l. etter 6 ¹ / ₂ l. etter	Marius Molvig, Søren W. Mørch, Hans Semb, M. S. Sørensen (stroke), A. Bjølstad (cox)
²⁸ / ₆	Holtekilen 2 eng. mil (3218 m)	Utrigger (kravell)	St. holm Rf. Chra. K. havn Rk.	12.55.0 13.02.0 14.00.0	Axel Wirstrom, Gotthard Wirstrom, John Trozelius, Z. Zethraeus (stroke), A. R. Schontal (cox)
1884 ²² / ₈	Mossesundet 3200 m	Utrigger	Eldre: Chra. Fr. stad Yngre: Ormsund Chra.	 10.47.0 11.14.0 11.57.0 kantret	Karl Pauss, Alex. Nansen, Ragnvald Andersen, Ths. Konow Søberg (str.), Axel Schmidt (cox) Karl Haanshuus, Jonas Myhre, Carsten Borchgrevink, Christian Bergh (str.), Herm. Aschehoug (c.)

Norske og skandinaviske kappøinger 1877-1899 II

Dato	Bane og lengde	Båttype	Resultat	Seirende mannskaper
1884 ¹³ / ₇	Vaxholm (Sverige) 3218 m	Utrigger	St. holm Rf. 13.49 0 Chra. 14.26 0 K. havn Rk. 14.55.0	Axel, Rudolf, Henric og Gott- hard Wirstrom (stroke). James Hummel (cox)
1885 ⁵ / ₇	Mossesundet 3200 m	Utrigger	Chra. 15.10.0 Drammen 15.22.0 Ormsund ga opp	Hans Halvorsen, Otto Doderlein, Alf Halle, Hjalmar Welhaven (str.), Bernhard Dunker (cox)
⁹ / ₈	Holtekilen 3200 m	Utrigger	Chra. I 13.39.0 Ormsund 13.47.0 Chra. II 1 l. etter	Thv. Bjørnstad (stroke)
1886 ⁴ / ₇	Holtekilen 3200 m	Utrigger	Chra. 13.33.5 Ormsund 2 l. etter Hamar 6 l. etter	G. Isaachsen, Sigurd Hesselberg, Ernst Møller, Thv. Bjørnstad (stroke), Aug. Bjørnstad (cox)
²⁵ / ₇	Holbæk (Danmark) 3200 m	Utrigger	St. holm Rf. 13.52.0 K. havn Rk. 14.16 0 Chra. 14.18.0	Axel, Rudolf, Henric, og Gothard Wirstrom (stroke), K. Lundin (cox)
¹³ / ₈	Ormsundet	Utrigger	Chra. 12.02.0 Ormsund 12.13.0	Einar Wettre, Sigurd Hes-elberg, Alf Halle, L. Waldrop (stroke), Aug. Bjørnstad (cox)
1887 ¹⁷ / ₇	Holtekilen ca. 2500 m	Utrigger	Chra. 7.30.0 Ormsund 8.13.0	Martinus Lie, L. L. Dahl, A. T. Kohmann, Carl Kohmann (stroke), Bernhard Dunker (cox)
¹² / ₈	Ormsundet 3200 m	Utrigger	Ormsund 11.42.0 Chra. 4 l. etter	Axel Pettersen, Jonas Haanshuus, O. A. Haanshuus, Albert Kolstad (stroke), Fritz Huitfeldt (cox)
1888 ²⁶ / ₈	Holtekilen 2000 m	Innrigger	Chra. 8.22.0 Ormsund	Joh. Welhaven, Arthur Kohmann, Henrik Brun, Thorbjørn Stenersen (stroke), Johan Hjort (cox)
1890 ²⁹ / ₆	Holtekilen 3218 m	Utrigger	G. borg Rk. Chra.	Borje Borjeson, Henrik Kraner, Eugène Morelius, Bengt Holm- strom (str.), Carl Uddenberg (cox)
²⁴ / ₈	Drammens- elven 3200 m	Utrigger	Ormsund Drammen Chra.	Fr. Bagge, E. Fjeld, Einar Vedeler, Eivind Breien (stroke), L. Dahl (cox)
1891 ²³ / ₈	Holtekilen 3200 m	Utrigger	Junior: Ormsund 12.44.8 Chra. 13.09.0	Oscar Tønsberg, Jens Due, Hans Thiis, Eivind Breien (stroke), Ole A. Haanshuus (cox)
1892 ²⁸ / ₈	Ormsundet 2500 m	Utrigger	Chra. 9.08.7 Drammen 9.30.0 Ormsund 10.21.2	O. Gotaas, Trygve Wettre, O. Lund, Sigurd Astrup (stroke), Trygve Bull (cox)

Norske og skandinaviske kapproinger 1877-1899 III

Dato	Bane og lengde	Båttype	Resultat		Seirende mannskaper
1893 ²³ / ₇	Drammens- elven 2500 m	Utrigger	Chra.	9.18.0	Carl Winsnes, Martin Arnesen, Fr. Wilhelmsen, Erik Sverre (str.), Hans Sommerschild (cox)
			Drammen	9.18.7	
			Ormsund	9.50.0	
³⁰ / ₇	Göteborg 3218 m	Utrigger	Chra. Göteborg Rk.		Sigurd Astrup, Otto Doderlein, Peter Aanensen, Fredrik Juell (str.), Hans Sommerschild (cox)
²⁷ / ₈	Holtekilen	Innrigger	Chra. Ormsund	8.47.5 21 etter	H. H. Broch jr., Martin Arnesen, Peter Pettersen, P. A. Holm (stroke), Chr. W. Heiberg (cox)
1894 ¹ / ₇	Holtekilen 2000 m	Utrigger	Chra. Drammen		Thorvald Astrup, Wilh. Willum- sen, Frithjof Rasmussen jr., S. Th. Sverre (stroke), Sigurd Hansen (cox)
		Innrigger	Chra. Drammen		M. Sch. Heiberg, Adam Müller, Einar Sohlberg, Victor Svendsen Thorn (str.), Chr. W. Heiberg (c.)
²⁹ / ₉	København 1600 m	Innrigger	K. havn Rk. Malmø Chra. L. Krona	6.20.2	Georg Müller, A. Neuhaus, Christoffer Müller, I. P. Müller (stroke), Eugen Schmidt (cox)
		Utrigger	Chra. K. havn Rk.		Ingemann, Ole, Johan, Erik (stroke), Sev. Th. Sverre (cox)
1895 ¹⁸ / ₈	Drammens- elven 2500 m	Utrigger	Chra.	8.09.0	Hans Sommerschild, Martin Helsing, P. A. Holm, Chr. W. Heiberg (str.), Carl Winsnes (cox)
			Drammen	8.11.0	
¹⁰ / ₉	Frognerkilen 2000 m	Utrigger	Drammen Chra. I Chra. II	9.19.6 21 etter 51 etter	William Nielsen, Johan Allum, Sverre Knudsen, Jens Knudsen jr. (stroke), Harald Syvertsen (cox)
1897 ²² / ₈	Frognerkilen 2000 m	Innrigger	Ormsund Malmøen Chra.	8.35.0 21 etter 31 etter	Axel Christiansen, Einar Moe, Wilh. Holland, Peter Torgersen (stroke), Walter Ploen (cox)
		Utrigger	Ormsund Chra.	³ / ₄ 1 etter	
⁵ / ₉	Drammens- elven 2500 m	Utrigger	Chra.	8.16.0	Anders Jacobsen, C. G. Gulbrand- sen, Erling Storm, Arild Lühr (stroke), Chr. W. Heiberg (cox)
			Ormsund	8.21.0	
		Innrigger	Drammen Ormsund Drammen Chra.	8.48.0 8.50.0 8.58.0	

Norske og skandinaviske kapproinger 1877-1899 IV

Dato	Bane og lengde	Båttype	Resultat	Seirende mannskaper
1898 ¹⁰ / ₇	Nordaas- vannet 2000 m	Innrigger	Junior: Chra. 10.03.0 Bergen 1 1 etter Drammen 3 1 etter	Ludvig Moestue, Johan Winsnes, Hannibal Fegth, Chr. W. Heiberg (stroke), Einar Andresen (cox)
		Innrigger	Senior: Bergen 10 25.0 N. S. R. 10.31.0 Aalesund Chra. Drammen	Rich. Arnesen, Robert Flood, Peter Flood, Alfred Pedersen (stroke), Manlius Madsen (cox)
¹⁴ / ₈	Holtekilen 2000 m	Innrigger	Senior: Bergen 8.44.0 Chra. 2 1 etter N. S. R. Malmöen	Rich. Arnesen, Robert Flood, Johan Blytt, Alfred Pedersen (stroke), Finn de Lange (cox)
		Utrigger	Junior: Ormsund 8.45.0 Chra. 3 1 etter	Conrad Heyerdahl, Herman Ludvigsen, Axel Christiansen, Carl Otto Riis (stroke), Carl Joh. Knudsen (cox)
		Innrigger	Junior: Chra. 8.35.5 Ormsund Malmöen	Sven Rolfsen, K. K. Stamsøe, Martin Arnesen, Hannibal Fegth (stroke), Ernst Kobro (cox)
		Utrigger	Senior: Chra. 8.02.0 Ormsund Drammen	Martin Helsing, Sigurd Astrup, Fredrik Juell, Chr. W. Heiberg (stroke), Ludv. Moestue (cox)
²⁸ / ₈	Grønlien 2000 m	Innrigger	Chra. 7.37.0 Ormsund 7.40.0	Arild Lühr, K. K. Stamsøe, Martin Arnesen, Hannibal Fegth (stroke), Ludv. Moestue (cox)
²⁹ / ₈	Grønlien 2000 m	Utrigger	Ormsund Chra.	Conrad Heyerdahl, Herman Ludvigsen, Axel Christiansen, Carl Otto Riis (stroke), Carl Joh. Knudsen (cox)
1899 ²⁰ / ₈	Holtekilen 2000 m	Innrigger	Junior: Drammen 8.21.0 Chra. 5 1 etter Ormsund 8 1 etter	Einar Christensen, Jørgen Nilsen, Harald Syvertsen, William Nielsen (stroke), Th. Thilesen (cox)
		Utrigger	Senior: Ormsund 7.27.4 Drammen 2 1 etter Fr. stad 7 1 etter Chra. uhell	Sigurd Schjøll, Herman Ludvigsen, Axel Christiansen, Carl Otto Riis (stroke), Gunnar Nord-hl (cox)

Endel andre løp ble rodd f.o.m. 1887, men det foreligger ingen sikre optegnelser. Dessuten holdtes mange klubbkapproinger.

OFFISIELLE NORGES

År	Arrangert av	Bane	Firer innrigger		Firer utrigger	
			Junior	Senior	Junior	Senior
1900 24 juni	Norske Studenters Rokklub	Holtekilen	Chria. 8,10 ¹ N. S. R. Ormsund		N. S. R. 7,50 Chria. Drammen	
1901 30 juni	N. F. f. R.	Hankosund	Ormsund 9,58 Chria. 10,02	N. S. R. 14,15 Chria. (3218 m.)	Chria. 9,33 Fr.stad 9,52	
1902 29 juni	N. F. f. R.	Drammensfj. Gullaugbukten		N. S. R. 8,46 ¹ Drammen 8,46 ⁶ Chria. 8,46 ⁸	Chria. 8,17 ¹ Drammen Ormsund	
1903 9. aug.	N. F. f. R. & Chria. R.	Kristiania Vippetangen- -Galten		N. S. R. 9,13	Chria. 9,11 Drammen 9,20	Stholm Rf. 8,12 ² Chria. NM 8,28 ⁸ N. S. R. 8,46 ²
1904 3. juli	N. F. f. R.	Frognerkilen	Chria. 9,18 ² N. S. R. Ormsund	Chria. 9,08 N. S. R.	Chria. 8,46 ⁵ Ormsund	
1905 10. sep.	N. F. f. R.	Frognerkilen		N. S. R. 8,04 ⁸ Chria.	Chria. 7,33 ² Ormsund	Chria. 7,48 ⁶
1906 7./8. juli	N. F. f. R.	Holtekilen			N. S. R. 9,03 ¹ Chria. 9,06	Ak. Rk. Khvn. 9,09 ¹ Chria. NM 9,35 ² H. fors Rk. 9,36 ² N. S. R. sank
1907 30 juni	N. F. f. R.	Holtekilen			N. S. R. 8,03 ⁵ Chria. 8,04 ⁸ Ormsund	N. S. R. 7,34 ⁸ Ak. Rk. Khvn. 7,35 ² Chria.
1908	Ikke avholdt, da opptatt med Olympiaåttteren til Henley.					
1909 4. juli	N. R.	Holtekilen			Chria. 9,04 Ormsund 9,53 N. S. R. 10,10	Chria. 9,17 Fr.stad 9,23 N. S. R. 10,03 Ak. R. H fors sank Ak. Rk. Khvn. »
1910 3. juli	N. R.	Holtekilen		Chria.] rodd i Bergen] Bergen	Chria. 8,00 Ormsund 8,05 N. S. R. 8,20	Chria. 7,54 N. S. R. 8,05
1911 8. juli	N. R.	Kristiania Sjursoen- Vippetangen			Ormsund 9,15 ⁵ N. S. R. 9,45 Bergen Chria.] sank Halden]	Chria. 9,16 Bergen 9,45 ¹ N. S. R. 10,11 ¹ Khvn. Rk. sank
1912 30 juni	N. R.	Holtekilen	Ormsund 8,07 ² Chria. 8,18 ² N. S. R. 8,40 ² Bergen 8,41 ²	Ormsund 8,13 ⁶	N. S. R. 7,37 Chria. 7,40 Fr.stad 8,09	Chria. 7,24 N. S. R. 7,31 ⁵

[illegible]

OFFISIELLE NORGES

År	Arrangert av	Bane	Firer innrigger		Firer utrigger	
			Junior	Senior	Junior	Senior
1913 3. juli	N. R.	Holtekilen		Ormsund 8,08 ⁵ Chria. 8,22 ²	N. S. R. 7,40 ³ Chria. 7,48 ² A. R. K.havn 7,42	Chia. 7,30 ¹ N. S. R. 7,35 ² A. R. Khavn. 7,42
1914 5. juli	Bergens Roklub	Puddefjord (1960 m.)	Terje V. 7,28 Bergen 7,42	Terje V. 7,19 Ormsund 7,25	N. S. R. 6,54 Ormsund 7,12 ² Bergen 7,20 ³	N. S. R. 6,56 Chria. 7,04 ² Bergen gikk ut
1915 4. juli	Norske Studenters Roklub	Holtekilen	Ormsund 8,28 ⁶ Chria. Terje Viken Stavanger	Stavanger 8,13 ⁵	Ormsund 8,11 ¹ Bergen 8,13 ² Chria. 8,19 ³	N. S. R. 7,55 Chria. 8,17 ² A. R. Khavn.
1916 24./25. juni	Christiania Roklub	—»—	Ormsund 8,17 Stavanger 8,19 ² Bergen 8,22 ¹ Chria. 8,36 ⁵	Stavanger 8,30 ¹ Bergen 8,37 ¹ Ormsund 8,43	Chria. 7,32 ¹ N. S. R. 7,35 ² Ormsund 7,47 Bergen 8,00 ¹	N. S. R. 7,51 ³ Ormsund 8,03
1917 1. juli	Fana Roklub	Nordåsvannet	Ormsund 8,46 ¹ Bergen 8,47 ² Terje V. 8,47 ⁶	Bergen 8,16 ¹ Stavanger 8,19 ¹	Chria. 7,47 ⁵ N. S. R. 7,57 ²	N. S. R. 8,37 ¹ Chria., havari
1918 14. juli	Ormsund Roklub	Holtekilen	N. S. R. 8,40 ¹ Halden 8,59 ¹ Sandefj. 9,08 ⁹	Stavanger 8,43 ⁹ Ormsund 8,49 ⁹	Chria. 7,49 ¹ Ormsund 8,02 ¹ Fr.stad 8,21 ⁶	
1919 6. juli	Bergens Roklub	Nordåsvannet	Halden 8,17 ² Terje V. 8,27 ¹ Ormsund 8,32 Stavanger 8,33 ² Bergen, havari	Stavanger 8,39 ¹ Ormsund 8,44 ¹ Bergen 8,47 ¹	Chria. 8,05 ⁶ N. S. R. 8,06	Stavanger 7,45 ² Chria 7,46 ⁹ N. S. R. 7,57
1920 11. juli	Sandefjord Roklubb	Granholmsundet	Bærum 10,29 ² Chria. 10,56 ² Tønsberg 11,18 ¹ Halden ga opp		Chria. 9,20 ² Ormsund 9,49 ¹ Fana 9,54 ⁶ N. S. R. 10,09 ¹ Sandefj. 10,07 ⁶ Fr.stad 10,33 ⁸	Chria. 9,08 ¹ Stavanger 10,22 ³
1921 9./10. juli	Christiania Roklub	Holtekilen	Ormsund 8,09 ³ Halden 8,16 ¹ Sandefj. 8,25 ² Bærum ga opp	Ormsund 8,20 ¹	Ormsund 8,04 N. S. R. 8,07 ¹ Chria. 8,08 ⁸ Fr.stad 8,11 ² Sandefj. 8,18 ⁶ Bergen ga opp	Bærum 8,25 Chria. 8,33
1922 15./16. juli	Bærum Roklub	—»—	Bergen 7,42 ⁶ Bærum 7,44	Bærum 8,00 ⁴ Ormsund 8,10 ¹	N. S. R. 7,13 ⁵ Fana 7,18 ² Chria. 7,19 ¹ Fr.stad 7,21 ¹ Sandefj. 7,48 ⁸	Bærum 7,04 Ormsund 7,12 ²
1923 30.juni 1. juli	Bergen og Fana Roklubber	Nordåsvannet	Stavanger 8,16 Bergen 8,16 Bærum 8,4 ⁵	Bærum 7,57 ² Bergen 8,01 ³ Stavanger	Chria. 8,11 ⁹ Fana 8,13 ²	Bærum 7,44 ² Ormsund 7,54 ⁹ Fana 7,57 ⁸

MESTERSKAP (N. M.) 1913-1923

Firer lettvekt utrigger	Sculler		Åtter		Firer uten styrmann Senior	Eldre roere
	Junior	Senior	Junior	Senior		
				Chria. 6,16 ³ Bergen		
Ormsund 8,03 ¹ Chria. 8,06 ³ N. S. R. 8,17				N. S. R. 7,10 ³ Bergen 7,22 Chria. 7,26		
Ormsund 7,42 ³ N. S. R. 7,43 ¹ Chria. 7,49 ⁸				N. S. R. 6,52 ⁷ Chria. 7,27		
N. S. R. 8,45 ²				N. S. R. 7,24 ⁵ Chria. 7,35 ² Bergen 7,42		
Ormsund 7,18 ⁹				N. S. R. 7,10 Chria. 7,15 ¹ Bergen 7,15 ⁸		
				N. S. R. 7,38 ⁵ Stavanger 7,44 Chria. 8,00 ⁵		
	Terje V. 12,11 ⁶		Chria. 8,54 ² Ormsund 9,07 ¹ N. S. R. ga opp	Stavanger 8,26 ¹ Chria. 8,31 ² Etter omroing		
	N. S. R. 9,41 ¹ Terje V. 9,49 ¹ Fana 10,34 ¹		Chria. 6,55 ⁸ Ormsund 7,03 ² Sandefj. 7,03 ⁵ N. S. R. 7,15 Bergen 7,16	Chria. 6,57 ⁸ Bærum 7,05 ⁸		
Ormsund 7,31 ⁸ Chria. 7,32			Orms. 6,29 ¹ Bergen 6,30 ⁷ Omroing etter dødt løp 6,24 ⁵ Chria. 6,29 ¹ N. S. R. 6,33	Chria. 6,17 ¹ Bærum 6,26 ⁵		
	N. S. R. 9,23 ⁵		N. S. R. 6,54 ⁴ Chria. 6,58 ¹ Bergen 7,21 ⁹			

OFFISIELLE NORGES

År	Arrangert av	Bane	Firer innrigger		Firer utrigger	
			Junior	Senior	Junior	Senior
1924 5./6. juli	Ormsund Roklub	Holtekilen	Ormsund 8,28 ⁸ N. S. R. 8,53 Bergen disk.v.	Bærum 8,41 ³ Ormsund 9,42 ³	Bergen 10,03 ⁷ Tønsberg 10,05 ⁵ Chria. 10,09 ¹ N. S. R. sank	Bærum 9,38 ¹ Chria. sank N. S. R. »
1925 4./5. juli	Rogaland Krets	Hommersåk- banen	Bergen 7,52 ² Terje V. 7,56 ⁵ Stavanger 7,57	Terje V. 8,08 ¹ Stavanger 8,09 ⁵	Chria. 7,28 ⁴ Bergen 7,29 ¹ Stavanger 7,45 ⁵ N. S. R. 7,47 Fana	Chria. 7,21 N. S. R. 7,21 Bærum
1926 12./13. juli	Chria. Roklub	Frognerkilen	Bergen 7,38 Sandefj. 7,42 ² Halden 7,48 ² Ormsund 7,55 ³ Bærum 7,56 ⁸ N. S. R. 7,58 ⁵		Bergen 8,21 ² Sandefj. 8,32 ⁷ N. S. R. 8,34 ¹ Tønsberg 8,45 ¹ Chria. 8,47 ¹	N. S. R. 7,14 ⁸ Chria. 7,15 ⁸
1927 2./3. juli	Fredriksstad Roklub	Hankosund	Sandefj. 9,08 ⁵ Tr.hjem 9,21 ⁴ Chria. 9,24 ⁷ Hama 9,32 ⁶	Sandefj. 7,35 ³ Bærum 7,40 ¹ Bergen 7,47 ¹ Chria. 7,52 ⁸ Tr.hjem 7,55 ⁸	Fr.stad 8,14 ³ Chria. 8,22 ⁴ N. S. R. 8,56 ¹ Bergen 9,04 ³	Fr.stad 8,15 Chria. 8,27 N. S. R. 8,37 Bergen 8,42
1928 7./8. juli	Bergen og Fana Roklubber	Nordåsvannet	Chria. 7,34 ³ Hauges. 7,39 N. S. R. 7,42 ¹ Bergen 7,47 ¹ Terje V. 7,48 ⁵ Fana 7,53 ¹	Ormsund 8,53 ² Sandefj. 9,07 ¹ Terje V. 9,08 Hauges. 9,17 ⁸ Bergen 9,33 ⁵ Fana 9,41 ³	Fr.stad 9,05 ⁸ Stavanger 9,14 ³ Bergen 9,15 ¹ N. S. R. 9,22 ² Chria. 9,29 ³	Fr.stad 7,10 ⁶ Sandefj. 7,16 ³ Stavanger 7,21 ¹ Fana 7,33 ⁶
1929 6./7. juli	Norske Studenters Roklub	Frognerkilen	Hauges. 8,45 ⁵ Moss 8,46 ⁷ Drammen 8,48 ⁷ N. S. R. 8,48 ⁷ Chria. 8,48 ⁷ Kr.sund 8,56 ⁷ Utslått: Fana og Trondhjem	Ormsund 8,08 Sandefj. 8,15 Hauges. 8,19 Fana 8,21 ² Moss 8,24 ³	Tønsberg 7,47 ⁸ Ormsund 7,57 Drammen 8,08 ⁶ Sandefj. gikk Fr.stad ut	Tønsberg 8,20 ⁸ Chria. 8,26 Sandefj. 8,37 Fr.stad 8,40 ⁸
1930 12./13. juli	Chria. Roklub	Horten Indre Havn (1950 m.)	Stavanger 7,31 ³ Drammen 7,32 ³ Moss 7,41 ⁴ N. S. R. 7,41 ⁴ Utslått: Bærum Arendal Hamar	G.borg Rf. 7,10 ⁸ Stvgr. NM 7,18 ⁹ Ormsund 7,20 ⁸ Drammen 7,21 ⁴ Utslått: Moss Arendal N. S. R. Bærum	Chria. 6,51 ⁹ Sandefj. 6,56 ⁵ Halden 7,03 ² Ormsund 7,09 ² Utslått: Stvgr. Moss N. S. R. Bergen Tønsberg Drammen	Tønsberg 7,02 ⁹ N. S. R. 7,05 ¹ Bergen 7,19 ¹ Bærum
1931 11./12. juli	Bergen og Fana Roklubber	Nordåsvannet	Rkl. 1915 7,54 Drammen 7,56 Fana 8,06	G.borg Rf. 7,39 Roskilde 7,47 Rkl. 1915 NM 7,50 Fana 7,50 ¹ Bergen 7,50 ¹	Halden 7,10 Stavanger 7,20 Chria. 7,33 ³ Bergen 7,35	Halden 7,28 ⁸ N. S. R. 7,35 ¹ Bergen 7,35 ⁶ Tyne ARC. 7,36 ⁶ Chria. 7,40 ² Stavanger 7,45 ²

MESTERSKAP (N. M.) 1924-1931

Firer lettvekt uttrigger	Sculler		Åtter		Firer uten styrmann Senior	Eldre roere
	Junior	Senior	Junior	Senior		
N. S. R. 9,11 ⁰ Chria. 9,26 ⁴ Ormsund 9,35 ³	N. S. R. 9,52 ⁵ G. borg Rkl. diskv.	G. borg Rkl. 10,24 ³ Chr. NM 10,36 ³ N. S. R. 12,02 ³	Chria. 8,07 ⁷ N. S. R. 8,18 ⁷ Bergen 8,31 ⁸	Ormsund 7,48 ² Chria. 7,56 ⁵		
Ch. ia. 7,31 ¹ N. S. R. 7,35 ¹ Fana 7,48 ⁸	Fana 8,45 ² N. S. R. 8,57 ⁵ Rkl. 1915 9,01 ¹	G. borg Rkl. 8,21 ² N. S. R. NM 8,26 ² Fana 8,49 ¹	Chria. 7,04 Bergen 7,04 Stavanger 7,07 N. S. R. 7,11	Chria. 6,36 ⁴ Ormsund 6,41 ⁸ Stavanger		
N. S. R. 8,04 Tønsberg 8,12 ⁴ Chria. 8,37 ³	Chria. 8,34 ³ N. S. R. 8,43 ⁵ Fana 9,38 ⁸ Bergen rank	Chria. 9,19 ⁸ G. borg Rf. 9,34 ¹ Fana ga opp	N. S. R. 6,38 ³ Tønsberg 6,43 ⁸ Bergen 6,44 ⁸ Bærum 6,46 Chria. 6,55 ³	Chria. 7,05 ⁵ Ormsund 7,09 ⁵ Bergen 7,11 ⁹		
N. S. R. 8,39 Tønsberg 8,43 ³ Fr. stad 9,20	D. S. R. 7,58 ¹ Chria. NM 8,08 ⁹	D. S. R. 9,30 ⁸ G. borg Rf. 9,50 ⁹ Chria. NM 9,55 ³ N. S. R. 9,58 ⁸	Chria. 6,31 Fr. stad 6,34 ⁵ N. S. R. 6,46 ⁸	Ormsund 7,25 Chria. 7,28 Tønsberg 7,45 ⁹	N. S. R. 6,58 Tønsberg 7,05 Chria. 7,06	
Tønsberg 7,46 ¹	Fana 10,19 ¹ Rkl. 1915 10,43 Chria. 11,33 ⁸	Fana 8,05 ² Chria. 8,28 Rkl. 1915 8,37 ²	Chria. 7,41 ² Stavanger 7,52 ² Tønsberg 7,54 ⁴ Ormsund 7,55 ⁴ Fr. stad 8,00 ⁷ Bergen 8,04 ⁶ N. S. R. 8,09 ¹	Fr. stad 6,36 ⁴ Ormsund 6,39 Stavanger 6,40 ⁹ Chria. 6,45 ²	Chria. 7,16 ² N. S. R. 7,19	
N. S. R. 8,49 ⁶ Moss 9,01 ⁶ Chria. 9,18 ¹	Chria. 8,52 ⁴ Fana 9,10 Fr. stad 9,35 ⁸ Sandefj. veltet	Fana 9,38 ⁷ Chria. 9,49 ⁹	Chria. 6,53 ⁸ Ormsund 6,55 ⁸ N. S. R. 7,07 Fr. stad 7,16 ⁸	Ormsund 7,43 ⁶ Chria. 7,47 ⁸ Fr. stad 7,48 ⁸	Chria. 7,29 ¹ Fr. stad ga opp	Fr. stad 9,42 ⁸
Tønsberg 7,09 ¹ Ormsund 7,14 ¹ Moss 7,14 ⁷	Bergen 7,37 ¹ D. S. R. 7,44 ¹ Fana 7,52 Chria. 7,53 ⁷	Fana 7,36 ¹ N. S. R. 7,48 ¹ D. S. R. 7,52 ⁶ G. borg Rf. diskv. Utslått: Christiania	Stavanger 6,05 Ormsund 6,09 ⁵ N. S. R. 6,12 ⁶ Chria. 6,15 ⁸ Bergen 6,19 ¹	Stavanger 6,15 N. S. R. 6,27 ⁸ Fr. stad 6,27 ⁸ Sandefj. 6,33 ¹ Utslått: Christiania Bergen Ormsund	Chria. 6,36 ¹ Tønsberg 6,47 ⁸ N. S. R.	Ormsund 7,10 ³ Fr. stad 7,43 ³
Chria. 7,51 ⁴ Moss 7,57 N. S. R. 8,01	Chria. 8,15 ⁵ Fana 8,41 ⁵	Fana 8,01 ⁸ Chria. 8,19 ¹ Saxkøbing diskv.	Ormsund 6,47 ⁴ N. S. R. 6,50 ⁸ Bergen 7,00	Stavanger 6,48 ¹ Ormsund 6,54 ² N. S. R. 6,55 ⁴	N. S. R. 7,13 Chria. 7,19 ⁴	

OFFISIELLE NORGES.

År	Arrangert av	Bane	Firer innrigger		Firer utrigger	
			Junior	Senior	Junior	Senior
1932 9./10. juli	Chria. Roklub	Horten Indre Havn (1950 m.)	Moss 7,19 ³ Bærum 7,28 ⁶ N. S. R. 7,30 ⁸ Holmestr. 7,39 ⁸ Drammen diskv. Utslått: Trondhjem Terje Viken	G.borg Rf. 7,20 ³ Sandefj. NM 7,25 ⁴ Moss 7,30 ⁶ Bærum 7,30 ⁸ Terje V. 7,46 ³	Fana 7,08 ³ Tønsberg 7,15 ⁸ Chria. 7,20 ⁴ Bergen 7,27 ⁶ Drammen 7,31 ⁸ Fr.stad 7,35 ⁹	Halden 6,52 ³ Sandefj. 6,53 ³ Fana 6,58 Bergen 7,08 ³ Bærum 7,11 ³ Tønsberg 7,23 ³
1933 8./9. juli	Ormsund Roklub	Horten Indre Havn (1950 m.)	Moss 8,04 ¹ Drammen 8,11 ³ Fana 8,21 ⁸ Arendal 8,28 ³ Bergen 8,32 ³ Horten	Roskilde 7,18 ³ Sandefjord NM 7,21 ⁶ Fana 7,23 Bærum 7,23 ¹ Moss 7,26 ² Chria.	D. S. R. 7,06 ⁹ Chria. NM 7,11 ⁴ Sandefj. 7,13 ⁹ Halden 7,17 ⁸ Bærum 7,18 N. S. R. 7,24 ¹	Rf. Kvik 7,42 Halden NM 7,44 ³ Sandefj. 7,47 ⁸ Fana 7,52 ¹ Ak. Rf. 7,54 ¹ Fr.stad
1934 7./8. juli	Rogaland Krets	Hommersåk- banen	Drammen 7,26 ⁶ Sandefj. 7,33 ³ Terje V. 7,40 ¹ Bergen 7,43 ³ Nordland. 7,47 ²	Sandefj. 7,45 ² Drammen 7,53 ⁷ Tønsberg 8,06 ¹ Terje V. 8,06 ² Fana 8,10 ¹ Bergen 8,10 ²	N. S. R. 7,43 ⁵ Bergen 7,44 ¹ Tønsberg ga opp	Sandefj. 7,14 ¹ Fana 7,29 ¹ Tønsberg 7,35 Stavanger 7,38 ²
1935 6./7. juli	R. F. H. (Regattaforeningen for Hortens- kapproningene)	Horten Indre havn (1950 m.)	Drammen 8,33 ² Chria. 8,44 ² Moss 9,01 ⁷ Bærum 9,05	Moss 7,34 Bærum 7,42 ² Fana 7,44 ³ Drammen 7,49 ¹ Stava: ger 8,02 ³	Chria. 7,03 ² Tønsberg 7,08 ⁷ Bergen 7,13 ⁷ N. S. R. 7,20 ³	Chria. 8,20 ⁶ Tønsberg 8,28 ³ N. S. R. 8,28 ³ Fana 8,44 Halden 8,49 ⁹
1936 4./5. juli	R. F. H.	Horten Indre havn (1950 m.)	Drammen 7,40 ¹ Horten 7,42 Sandefj. 7,47 ¹ Moss 7,52 Lillehamr. 7,53 ⁵ Bærum 7,55	Moss 7,43 ⁸ Bærum 7,56 ⁸	Tønsberg 7,32 N. S. R. 7,41 Fana 7,42 ⁶ Bergen 7,44 ¹ Halden 7,45 ³	Chria. 6,54 ⁵ N. S. R. 6,56 Sandefj. 7,05 ³ Moss 7,12 ³ Bærum 7,27 ³
1937 3./4. juli	R. F. H.	Horten Indre havn (1950 m.)	Hamar 7,32 Sandefj. 7,35 ⁸ Horten 7,41 ⁵ Fana 7,41 ⁷ Moss 7,48 ⁶ Lillehamr. 7,50 ⁶ Utslått: Holmestrand Drammen Porsgrunn	Drammen 8,05 Horten 8,06 Holmestr. 8,07 ⁹ Hamar 8,12 ¹ Bærum 8,30 Moss ga opp	Skjold 7,33 ² N. S. R. NM 7,35 ² Fr.stad 7,47 ⁴ Sandefj. 7,50 ⁷ Stavanger 7,56 ³ Utslått: Moss Ormsund	Chria. 7,04 ² Skjold 7,09 ³ N. S. R. 7,15 ¹ Moss 7,16 ⁸ Stavanger 7,23 ³ Fana 7,25 ⁴
1938 9./10. juli	Bergen og Fana Roklubber	Nordåsvannet	Horten 7,30 Kr.sand 7,37 ⁴ Rkl. 1915 7,40 ⁴	Drammen 7,30 Moss 7,34 ¹ Bergen 7,35 ¹ Hamar 7,36 ³ Horten 7,48 Rkl. 1915 7,48 ¹	Sandefj. 7,09 ¹ Fana 7,15 ² Bærum 7,17 ⁸ N. S. R. 7,37 ²	Jesus College 6,47 ³ Chria. NM 6,51 ¹ Moss 6,53 ¹ Tønsberg 6,57 ⁹ Fana 7,02 ³ Utslått: Bærum Sandefjord

MESTERSKAP (N. M.) 1932-1938

Firer lettvekt utrigger		Sculler		Atter		Firer uten styrmann		Eldre roere
		Junior	Senior	Junior	Senior	Senior		
Chria. 7,14 ⁵ Moss 7,16 ³ Tønsberg 7,18 ¹ Ormsund 7,27 ⁵	Chria. 8,04 ² Drammen 8,11 ⁴ Fana 8,13 ⁸	Fana 7,18 ¹ Drammen 7,51 ⁸ Chria. diskv. R. V. Rüssel- heim ga opp	N. S. R. 6,32 Chria. 6,32 Tønsberg 6,57 ⁷	Chria. 6,05 ¹ Stavanger 6,06 N. S. R. 6,12 ⁶ Ormsund 6,15 ¹	Chria. 7,00 ²			
Chria. 8,01 ⁸ Bergen 8,03 ¹ Ormsund 8,17 ³ Moss 8,20 ⁷	Chria. 7,47 ¹ D. S. R. 7,55 ⁹ N. S. R. 7,57 ²	Chria. 8,35 ³ Fana 8,47 ³	Chria. 6,19 ⁷ D. S. R. 6,22 ³ Ormsund 6,23 ³ Bergen 6,30 ⁹	Chria. 6,54 ⁵ Ormsund 7,02 ⁶ D. S. R. 7,02 ⁷ N. S. R. 7,17 ⁶	Christiania N. S. R.	Ormsund 8,51 ²		
Bergen 7,40 ² Tønsberg 8,15 ³ Terje V. 8,21 ⁵	Chria. 8,22 ² N. S. R. 8,28 ⁴	Chria. 8,47 N. S. R. 8,56 ¹		Chria. 6,41 Stavanger 7,16	Chria. 7,38			
Bergen 8,03 ⁷ Fana 8,05 ⁵ Tønsberg 8,21 Moss 8,29 ⁵	Bergen 8,31 ⁶ Chria. 9,16 ¹	Chria. 9,28 ¹ Bergen 9,57 ¹	Tønsberg 6,44 ¹ Chria. 6,44 ¹ N. S. R. 6,47 ¹ Bergen 6,51 Drammen 6,52 ¹	Chria. 6,54 ¹ Ormsund 6,54 ¹ N. S. R. 6,56 ⁷ Stavanger 7,01 Bergen 7,12	N. S. R. 7,13 Chria. 7,19 ⁷	Ormsund 9,13 ⁴		
Tønsberg 7,24 ⁵ Moss 7,27 ⁶ Bergen 7,34 Ormsund 7,39 ¹ Chria. 7,52	Fana 8,44 ² Bergen 9,01 Ormsund 9,25	Chria. 8,28 ⁷ Fana 8,43 ¹	D. S. R. 6,35 ¹ Chria. NM 6,43 ¹ Tønsberg 6,47 ⁸ Drammen 6,50 Bærum 6,52 ⁹ N. S. R.	D. S. R. 6,28 ¹ Chria. NM 6,30 ⁴ Ormsund 6,41 ⁵ Fana 6,45 ³	N. S. R. 7,25 Bergen 7,36 ¹			
Bergen 7,52 ¹ N. S. R. 7,53 ¹ Chria. 8,04 ² Tønsberg 8,11 ⁴ Moss 8,14 ³ Utslått: Ormsund Sandefjord	Bergen 8,12 ⁵ Fana 8,17 ¹ N. S. R. 8,40 ⁷	Fana 9,20 N. S. R. diskv. Bergen	Skjold 6,24 ⁹ Drammen NM 6,28 ⁹ Tønsberg 6,28 ⁸ N. S. R. 6,37 ⁷ Chria. 6,45 ¹ Utslått: Ormsund Fredriksstad	Skjold 6,40 ² Chria. NM 6,42 ⁹ N. S. R. 6,49 ¹ Fana 6,54 ⁶ Drammen 6,55	N. S. R. 6,54 ⁵ Chria. 7,03 ⁷ Tønsberg 7,07 ³	Fr.stad 8,22 ¹ Ormsund 8,35 ¹		
Bergen 7,12 ⁵ N. S. R. 7,14 ⁹ Tønsberg 7,26 ¹ Chria. 7,41 ⁵	Bergen 8,02 ¹ N. S. R. 8,14 ¹ Fana 8,18 ¹	Bergen 8,11 ² Chria. 8,27 ⁶ N. S. R. 8,35 ⁹ Fana 8,41 ²	Chria. 6,30 ³ Skjold 6,31 ⁸ N. S. R. 6,46 ⁷	Jesus College 6,19 ⁹ Fana NM 6,24 ⁹ Chria. 6,28 ⁸ Ormsund 6,34 ⁹ Tønsberg 6,41 ² Stavanger 6,43 ²	Jesus College 7,10 N. S. R. NM 7,14 ¹ Chria. diskv.			

OFFISIELLE NORGES-

År	Arrangert av	Bane	Firer innrigger		Firer utrigger	
			Junior	Senior	Junior	Senior
1939 1./2. juli	R. F. H.	Horten Indre havn (1950 m.)	Horten 7,07 Kr.sand 7,14 ³ Tønsberg 7,15 ¹ Bærum 7,22 ⁸ N. S. R. 7,25	Drammen 7,13 Horten 7,13 ¹	Fana 6,51 ⁹ N. S. R. 6,55 ⁴ Lillehm. 6,56 ² Tønsberg 6,58 ⁹ Halden 7,09 ⁸ Hamar 7,10 ³ Utslått: Fredrikstad Sarpsborg	Chria. 6,39 Sandefj. 6,43 ¹ Moss 6,53 ⁸ Fr.stad 6,54 ⁵ N. S. R. 7,04
1940-1945 ikke holdt.			<i>Yngste junior</i> Drammen 7,16 ⁸ Tønsberg 7,20 ⁸ Kr.sand II 7,25 ⁶ Horten 7,26 ⁸ N. S. R. 7,26 ⁹ Porsgrunn 7,30 ⁷ Utslått: Sandefjord Kristiansand I Bærum, Sarpsb. Aalesund		<i>Yngste junior</i> Lillehm. 6,51 ¹ D. S. R. 6,52 ¹ N. S. R. 6,59 Sarpsborg 7,01 Hamar 7,05 ⁵	
1946 6./7. juli	R. F. H.	Horten Indre havn (1950 m.)	Drammen 7,25 Horten 7,27 ¹ Fr.stad 7,32 ⁹ Arendal 7,36 ⁶ Arbeid. 7,46 ⁴ Aalesund 7,54 ²	Sandefj. 7,00 ⁷ Drammen 7,01 ³ Horten 7,06 ⁷	Moss 6,47 ⁹ Tønsberg 6,54 ⁷ N. S. R. 7,04 ⁸ Hamar 7,09 ² Oslo Rk. 7,15 ⁷ Bærum 7,25 ³	Moss 6,53 Tønsberg 6,56 ⁵ N. S. R. 6,59 ² Chria. 7,02 ¹ Drammen 7,42 ⁷
			<i>Yngste junior</i> Drammen 7,05 ⁸ Sandefj. 7,15 ⁸ Fana 7,47 ⁸		<i>Yngste junior</i> Chria. 7,02 ¹ Hamar 7,11 ⁷ Ormsund 7,14 Drammen 7,18 Oslo Rk. 7,20 Moss 7,36 ⁵	
1947 12./13. juli	Regattakomiteén Nordåsvannet	Nordåsvannet	Fana 8,00 Drammen 8,07 ⁸ Sandefj. 8,10 ¹ Ormsund 8,22 Kr.sand 8,27 ¹	Sandefj. 7,36 N. S. R. 7,36 ² Horten 7,39 ¹ Drammen 7,45 ¹ Moss 7,45 ³ Utslått: Helsingfors RK Kr.sand RK	N. S. R. 7,13 ¹ «Njord» Nederland 7,15 ⁷ Sarpsborg 7,23 ⁹ Hamar 7,24 ¹	Chria. 7,45 ⁶ N. S. R. 7,49 ² Jesus College Boat Club 7,56 ⁶
			<i>Damer 1000m.</i> Fr.stad 4,39 ³ D. K. R. 4,39 ¹ O. K. R. 4,53 ¹ Rkl. 1915 4,53 ²	<i>Damer 1000m.</i> Fr.stad 4,57 ⁸ Stavanger 5,06 ⁵ O. K. R. 5,10 ¹	<i>Damer 1000m.</i> O. K. R. NM (ikke rodd)	<i>Damer 1000m.</i> ingen deltagelse
1948 17./18. juli	R. F. H.	Horten Indre havn (1970 m.)	Tønsberg 7,43 N. S. R. 7,48 Tr.hjem 7,49 Moss 7,54 ⁵ Kr.sund 7,55 ³ Utslått: Bærum Nordlandet	Sandefj. 7,21 ⁵ Tønsberg 7,32 Tr.hjem 7,32 ¹ Drammen 7,34 Nordland. 7,42	Fr.stad 7,04 ³ Ormsund 7,06 Halden 7,14 Moss 7,18 Hamar 7,22 ⁵ Chria. 7,42 Utslått: Sandefjord	K. R. 7,01 ⁵ Chria. NM 7,03 N. S. R. 7,06 Fr.stad 7,15
			<i>Damer 1000m.</i> D. K. R. 4,30 Fr.stad 4,38 Moss 4,38 ¹ Hamar Kv. 5,05	<i>Damer 1000m.</i> D. K. R. 4,13 ⁵ Moss 4,18 Fr.stad 4,25	<i>Damer 1000m.</i> O. K. R. NM (ikke rodd)	<i>Damer 1000m.</i> Fr.stad 4,16 ⁵ O. K. R. 4,27

MESTERSKAP (N. M.) 1939-1948

Firer lettvekt uttrigger	Single sculler		Double sculler	Åtter		Firer uten styrmann	Eldre roere
	Junior	Senior		Junior	Senior		
N. S. R. 6,46 ⁹ Fana 6,46 ⁹ Sandefj. 7,00 ⁹ D. S. R. 7,04 ⁴ Tønsberg 7,11 ⁴	Chria. 7,30 ⁹ Fana 7,38 ⁵ N. S. R. ga opp Sandefj. diskv.	Bergen 7,31 ⁹ Chria. 7,40 Sandefj. 8,19 ¹		Bergen 6,21 ⁸ Chria. 6,25 Tønsberg 6,33 ⁸ D. S. R. 6,34 ⁴ Drammen 6,35 ²	Drammen I 6,08 ¹ Bergen 6,08 ⁵ Chria. 6,15 ⁵ Drammen II 6,24	Chria. 7,06 ¹ N. S. R. 7,12 ⁷ Fr.stad 7,16 ³ Sandefj. 7,23 ¹	
<i>Yngste junior</i>				<i>Yngste junior</i>			
Fana 7,58 ² Ormsund 8,07 ²				N. S. R. 6,10 ⁸ D. S. R. 6,11 ⁸			
<i>Junior</i>	N. S. R. 7,56 ³ Bærum 8,06 ⁴ Fana 8,44 ¹ (Drammen 8,15 utenfor l on- kurranse)	Bergen 7,37 Chria. 7,43 ³	<i>Senior</i> Bergen NM ikke rodd	Drammen 6,08 ⁸ Bergen 6,13 ³ K. R. 6,16 ⁴ N. S. R. 6,16 ⁵ Fana 6,17 ³ Fr.stad 6,22 ³	N. S. R. 6,04 Drammen 6,10 ¹ Chria. 6,11 ⁴ Bergen 6,12 ¹ Fana 6,14 ² Ormsund 6,25 ⁹	N. S. R. 6,50 ² Chria. 7,05	
<i>Senior</i> N. S. R. 6,52 ³ Bergen 6,53 ³	<i>Yngste junior</i> N. S. R. 8,07 Fana 8,10			<i>Yngste junior</i> Chria. 6,07 K. R. 6,16 ¹ Drammen 6,25 ⁴			
<i>Junior</i> Bergen 8,15 ¹ Tønsberg 8,20 ¹ Fana 8,22 ⁶ Chria. 8,38 ²	Chria. 9,07 ² Bærum 9,16 ⁷ Jesus College 9,45 ¹ United Hospi- tal's Boat Club	Bergen 8,03 ² Chria. 8,17		Fana 7,05 Bergen 7,15 ⁸ Drammen 7,18 ¹ Chria. 7,21 ¹ Stavanger 7,21 ⁹	Jesus College 6,26 Chria. NM 6,32 ³ Fana 6,34 N. S. R. 6,36 ⁷ Bergen 6,45 ² Drammen 7,08 ⁷	N. S. R. 7,41 ⁸ Chria. 7,42 Sandefj. 7,49 ⁷ United H. 8,07 ² Jesus College diskv.	
<i>Senior</i> Bergen 7,26 ⁶ N. S. R. 7,39 ³ Fana 7,42 ² Tønsberg 7,46 ⁴							
<i>Junior</i> Fr.stad 7,35 Tønsberg 7,36 ⁸ Moss 7,38 ⁵ Chria. 7,45 Terje V. 7,50	N. S. R. 8,47 ² Bærum 9,01 ⁵ Chria. 9,05 ² Bergen 9,22 ⁷	Bergen 7,40 Chria. 7,44 ⁵ N. S. R. 7,58		Tønsberg 6,26 ⁴ Ormsund 6,27 Fana 6,47 ⁷ Stavanger 6,50	K. R. 6,01 ³ Fana NM 6,05 Chria. 6,05 ⁹ Strømstad 6,12 Ormsund 6,14 Drammen 6,16	Chria. 6,57 ⁶ N. S. R. 7,05 K. R. 7,08 ⁵ Sandefj. diskv.	Drn. 7,45 ⁵
<i>Senior</i> Fr.stad 7,13 ³ Chria. 7,15 ³ Tønsberg 7,15 ⁷ Bergen 7,16 Terje V. 7,23							

OFFISIELLE NORGES-

År	Arrangert av	Bane	Firer innrigger		Firer utrigger	
			Junior	Senior	Junior	Senior
1949 9./10. juli	R. F. H.	Horten Indre havn (1970 m.)	Moss 7,16 ³ Tr.hjem 7,20 ³ Horten 7,21 ⁸ Kr.sund 7,27 ² Arbeid. 7,33 Bærum 7,37 ¹	Strømstad 7,58 ³ Moss NM 8,02 ³ Sandefj. 8,04 ² Kr.sund 8,10 ² Tr.hjem 8,10 ⁷ Arbeid. 8,14 ⁴ Utslått : Oslo Drammen	Halden 7,33 Tønsberg 7,36 ³ N. S. R. 7,43 ³ Strømstad 7,47 ¹ Bærum startet ikke i omroing. Utslått : Ormsund Fredriksstad	Sandefj. 6,41 ⁶ Fana 6,43 Moss 6,55 ² Halden 6,56 ⁴ Oslo Rk. 7,47
<i>Damer 1000m. Damer 1000m. Damer 1000m. Damer 1000m.</i>						
			Moss II 4,09 ² Moss I 4,10 ⁹ Horten 4,16 Tønsberg 4,18 ⁷ Hengstr. 4,20	Moss II 4,54 ³ Fr.stad 5,01 ⁷ Moss I 5,04 ³	Fr.stad 4,26 ¹ O. K. R. 4,35 ²	Fredriksstad NM (ikke rodd)
1950 8./9. juli	Regattakomiteén Nordåsvannet	Nordåsvannet	Bærum 7,49 ¹ Moss 7,53 ⁸ Kr.sund 7,56 ⁹ Stavanger 7,59 ¹ Arbeid. 8,10 ¹ Fana 8,18 ³	N. S. R. 7,49 ² Bærum 7,49 ³ Moss 7,53 ⁴ Kr.sund 8,00 Stavanger 8,03 ¹	Halden 7,13 ² Bærum 7,22 ² Drammen 7,57 ³	Halden 7,17 ¹ Fana 7,24 ² Bærum 7,28 ³
<i>Damer 1000m. Damer 1000m. Damer 1000m.</i>						
			Horten 4,23 ² Moss 4,27 Dam. Thjem 4,29 ³	D. K. R. 4,25 ⁷ Fr.stad 4,26 ¹ Dam. Thjem 4,28 ¹ Moss 4,29 ¹		Fredriksstad NM (ikke rodd)

MESTERSKAP (N. M.) 1949-1950

Firer lettvekt utrigger	Single sculler		Double sculler	Atter		Firer uten styrmann	Eldre roere
	Junior	Senior		Junior	Senior		
<i>Junior</i>	Drammen 7,45 ⁷	N. S. R. 9,12 ⁵		Ormsund 6,07 ¹	Skjold 6,30 ⁵	Fana 6,37 ²	Drn.NM
Sandefj. 6,55 ⁵	Chria. 7,47 ³	Chria. 9,27 ⁴		Drammen 6,15 ⁵	Drammen	Chria. 6,46 ³	(ikke rodd)
N. S. R. 7,00 ¹	Fana 7,49 ¹			Chria. 6,20	NM 6,35	N. S. R. 6,52 ³	
Bergen 7,10 ⁹	N. S. R. ga opp			Tønsberg 6,23 ¹	Fana 6,36		
					Ormsund 6,44 ⁹		
					Chria. 6,46 ¹		
<i>Senior</i>							
Sandefj. 7,59 ¹							
Moss 8,03 ¹							
Bergen 8,04 ⁵							
Fr.stad 8,21 ⁸							
<i>Junior</i>	Fana 8,08 ⁵	Fana 8,15 ⁷	<i>Junior</i>	Chria. 6,43 ¹	Chria. 6,37 ¹	N. S. R. 7,00 ⁵	Drn.NM
Fana 7,33	Drammen 8,17 ⁴	Chria. 8,25	Bergen NM	Bergen 6,57 ⁸	Drammen 6,37 ³	Fana 7,04 ⁹	(ikke rodd)
N. S. R. 7,33 ⁵	Fr.stad 8,49 ¹		(ikke rodd)	Ormsund 7,00 ⁶	Fana 6,43 ³	Sandefj. 7,17 ¹	
Terje V. 7,54 ¹	Chria. 8,54 ¹				Moss 6,47 ⁴	Moss 7,19 ³	
						Bergen 7,28 ³	
<i>Senior</i>			<i>Senior</i>			<i>Junior</i>	
Efter omroing:			Bergen NM			N. S. R. 7,10 ¹	
Sandefj. 7,16 ⁸			(ikke rodd)			Fana 7,29	
Moss 7,25 ³							
Første løp:							
Moss 7,21 ⁹							
Sandefj. 7,38 ⁷							
Fana 7,47 ⁵							
Bergen 7,54 ³							
Terje V. 7,54 ³							

SAMMENDRAG

	<i>Firer innrigger</i>		<i>Firer utrigger</i>	
	<i>Junior</i>	<i>Senior</i>	<i>Junior</i>	<i>Senior</i>
Antall Norgesmesterskap for hver klubb	Ormsund 7	Sandefjord 7	Christiania 17	Christiania 17
i de forskjellige båttyper. 1900-1950:	Drammen 4	N. S. R. 5	N. S. R. 10	N. S. R. 6
	Bergen 3	Ormsund 5	Fr.stad 3	Bærum 4
	Christiania 3	Stavanger 5	Halden 3	Halden 4
	Moss 3	Bærum 3	Ormsund 3	Fr.stad 2
	Bærum 2	Drammen 3	Bergen 2	Sandefjord 2
	Horten 2	Moss 3	Fana 2	Tønsberg 2
	Stavanger 2	Christiania 2	Tønsberg 2	Moss 1
	Fana 1	Terje Viken 2	Moss 1	Stavanger 1
	Halden 1	Bergen 1	Sandefjord 1	39
	Hamar 1	Rkl. 1915 1	44	
	Haugesund 1	37		
	N. S. R. 1			
	Rkl. 1915 1			
	Sandefjord 1			
	Terje Viken 1			
	Tønsberg 1			
	35			
<i>Yngste junior</i>	Drammen 2		<i>Yngste junior</i>	
			Christiania 1	
			Lillehm. 1	
			2	
	<i>Damer</i>	<i>Damer</i>	<i>Damer</i>	<i>Damer</i>
	D. K. R. 1	D. K. R. 2	O. K. R. 2	Fr.stad 3
	Fr.stad 1	Fr.stad 1	Fr.stad 1	
	Horten 1	Moss 1	3	
	Moss 1	4		
	4			

Klubbenes samlede antall Norgesmesterskap 1900-1950:

<i>HERRER:</i>			
Christiania	stiftet 1878	98	NM.
N. S. R.	» 1897	57	»
Ormsund	» 1883	28	»
Bergen	» 1906	26	»
Fana	» 1916	20	»
Drammen	» 1924	17	»
Sandefjord	» 1917	14	»
Stavanger	» 1894	12	»
Fredriksstad	» 1877	10	»
Tønsberg	» 1918	10	»

NORGESMESTERSKAP 1900-1950

Firer lettvekt uttrigger	Single sculler		Double sculler	Atter		Firer uten styrmann	Eldre roere
	Junior	Senior		Junior	Senior		
<i>Junior</i>	<i>Junior</i>	Christiania 8	<i>Junior</i>	<i>Junior</i>	Christiania 16	<i>Junior</i>	Dram. 3
Bergen 2	Christiania 9	Fana 7	Bergen 1	Christiania 12	N. S. R. 6	N. S. R. 1	Orms. 3
Fana 1	Bergen 4	Bergen 5		N. S. R. 3	Ormsund 3		Fr.stad 2
Fr.stad 1	Fana 4	N. S. R. 4		Ormsund 3	Stavanger 3		8
Sandefjord 1	N. S. R. 3	Terje Viken 1	<i>Senior</i>	Drammen 2	Drammen 2	<i>Senior</i>	
5	Drammen 1	25	Bergen 2	Drammen 2	Fana 2	N. S. R. 9	
	21			Tønsberg 2	Fr.stad 1	Christiania 8	
<i>Senior</i>				Bergen 1	33	Fana 1	
N. S. R. 7				Fana 1		18	
Bergen 5				Stavanger 1	25		
Christiania 4							
Ormsund 4							
Tønsberg 3							
Sandefjord 2							
Fr.stad 1							
26	<i>Yngste junior</i>			<i>Yngste junior</i>			
	Fana 1			Christiania 1			
	N. S. R. 1			N. S. R. 1			
	2			2			

Bærum	stiftet 1917	9 NM.
Halden	» 1908	8 »
Moss	» 1927	8 »
Terje Viken	» 1904	4 »
Horten	» 1930	2 »
Rkl. 1915	» 1915	2 »
Hamar	» 1921	1 »
Haugesund	» 1923	1 »
Lillehammer	» 1932	1 »
		328 NM.

DAMER:

Fredriksstad Dameavd.	stiftet 1935	6 NM.
Drammens Kvinnelige	» 1945	3 »
Moss Dameavdeling	» 1947	2 »
Oslo Kvinnelige	» 1929	2 »
Horten Kvinnelige	» 1949	1 »

14 NM.

Norgesmestre i single sculler

<i>År</i>	<i>Junior</i>		<i>Senior</i>	
1904			Hannibal Fegth	Chra.
1920			Martin Monsen	T. Viken
1921			Finn Johannessen (Varran)	N. S. R.
1923			Finn Johannessen (Varran)	N. S. R.
1924	Finn Johannessen (Varran)	N. S. R.	Henry Ljungmann	Chra.
1925	Johan C. Petersen	Fana	Finn Johannessen (Varran)	N. S. R.
1926	C. F. Zeuthen (Klyve)	Chra.	C. F. Zeuthen (Klyve)	Chra.
1927	C. F. Zeuthen (Klyve)	Chra.	C. F. Zeuthen (Klyve)	Chra.
1928	Johan C. Petersen	Fana	Johan C. Petersen	Fana
1929	Finn Dahl	Chra.	Johan C. Petersen	Fana
1930	Sverre M. Olsen	Bergen	Johan C. Petersen	Fana
1931	C. A. Christiansen	Chra.	Johan C. Petersen	Fana
1932	C. A. Christiansen	Chra.	Johan C. Petersen	Fana
1933	Gunnar Wessel	Chra.	C. A. Christiansen	Chra.
1934	Gunnar Wessel	Chra.	Gunnar Wessel	Chra.
1935	Nils Holby Houge	Bergen	C. A. Christiansen	Chra.
1936	Sverre M. Olsen	Fana	C. A. Christiansen	Chra.
1937	Carl H. Frønsdal	Bergen	Sverre M. Olsen	Fana
1938	Carl H. Frønsdal	Bergen	Carl H. Frønsdal	Bergen
1939	Johan C. Kongsli	Chra.	Carl H. Frønsdal	Bergen
1946	Fredrik Lütken	N. S. R.	Carl H. Frønsdal	Bergen
1947	M. Busch Christensen	Chra.	Carl H. Frønsdal	Bergen
1948	Fredrik Lütken	N. S. R.	Carl H. Frønsdal	Bergen
1949	Peter Wessel	Drammen	Fredrik Lütken	N. S. R.
1950	Sverre Kraakenes	Fana	Sverre Kraakenes	Fana

Yngste junior

1939	Hans Kjerland	Fana
1946	Fredrik Lütken	N. S. R.

Nordisk Roforbund's

Præsidenter:

- 1910 Grosserer Carl Melchior (†).
1911 Konsul Einar Wettre (†).
1912 Kammerh. Fr. Löwenadler (†).
1913 Baron B. F. von Willebrandt (†).

1914 Direktør Peter Meinich (†).
1915 Borgmester J. Jensen (†).
1916 Direktør J. Sigfrid Edström.
1918 Konsul Einar Wettre (†).
1919 Borgmester H. C. V. Møller (†).
1920 Konsul R. Gøhle.
1921 Borgmester H. C. V. Møller (†).
1922 Major Johan Sverre (†).
1923 Skibsr. Dan Brostrøm (†).
1924 Overlæge H. S. Køster (†).
1925 Arkitekt Ole Sverre. (†)
1926 General V. Balck (†).
1927 Overpræsident J. Jensen (†).
1928 Direktør Jens Knudsen.
1930 Skibsr. Thor E. J. son Brostrøm.
1932 Direktør Victor Hjort (†).
1934 Direktør Eskild Jensen.
1935 Direktør J. Sigfrid Edstrøm.
1937 Grosserer Rudolph Schmidt.
1938 Agent Hannibal Fegth.
1939 Øversteløjtnant Ernst Bredberg.
1940 Stadsdirektør Erik von Frenckell.
1946 Generallæge E. Saugman.
1947 H.R.advokat Leif S. Rode.
1949 Stadsdirektør Erik von Frenckell.
1950 Konsul H. Becker-Eriksen.
1951 Skeppsmäkl. Henry Nilsson.

Formenn:

- Læge H. S. Køster, Danmark (†).
Arkitekt Ole Sverre, Norge. (†)
Grosserer Nils Ljunggren, Sverige (†).
Viceheradshövd. Björn Wasastjärna,
Finland (†).
Konsul Einar Wettre, N. (†).
Korpslæge E. Saugman, D.
Grosserer Nils Ljunggren, S. (†).
Direktør Jens Knudsen, N.
Overlæge E. Saugman, D.
Direktør K. Stamsö, S.
Overlæge E. Saugman, D.
Gross. Arne Corneliussen, N.
Direktør H. Dahlgren, S. (†).
Gross. Rudolph Schmidt, D.
Gross. Arne Corneliussen, N.
Direktør Gustaf Uddenberg, S.
Gross. Rudolph Schmidt, D.
Aktuar Nils Solberg, N.
Direktør Gustaf Uddenberg, S.
Ministersekretær Fr. Hvass, D.
Disponent Rolf Neegaard, N.
Disponent Curt Armstedt, S.
Grosserer André Filtenborg, D.
Kaptein Hans Blom, N.
Disponent Curt Armstedt, S.
Direktør Erik Hemming, F.
Grosserer André Filtenborg, D.
Disponent Rolf Manskow, N.
Konteradmiral Svante Sundman, F.
Direktør Ove Roll, N.
Disponent Bo Kaiser, S.

OFFISIELLE NORDISKE

År	Arrangør	Bane	Firer		Åtter	Sculler
			Innrigger	Utrigger		
1910 9./7.	D. F. f. R.	Kalvebodstrand København	D. 8,46 N./Chria. 8,52 ² S. 9,04	N./Chria. 9,03 D. 9,04 ⁸ S. 9,26 F. 9,34 ⁸		D. 11,10 S. 11,44 ⁴
1911 9./7.	N. R.	Sjursøen-Vippe- tangen Kristiania	D. 8,39 N./Chria. 8,45 ² S. 8,58	D. 7,42 ³ S. 7,54 ⁴ N./Chria. 8,01 ⁴		D. 9,25 ⁴ S. 9,57 N./Chria. 10,10
1912 20./7.	S. R.	Djurgårds- brunnsviken Stockholm	D. 7,35 ⁴ N./Orms. 7,35 ⁶	1. heat: 1. N. 2. F. 2. » 1. S. 2. D. Finale: N./Chria. 7,03 ⁴ S. 7,05 ⁴	S. 6,21 N./Chria. 6,25 ⁶	1. heat: 1. D. 2. S. F.: walk over Finale: D. 7,59 F. ga opp
1913 20./7.	F. R.	Helsingfors		F. 8,03 ³ S. 8,03 ⁷ N./Chria. 8,14 ⁵ D. (diskv.)		
1914 19./7.	N. R.	Holtekilen Kristiania	D. 8,06 ⁴ N./TerjeV 8,11	S. 7,49 ⁷ N./N.S.R. 7,54 ⁸ F. 7,56	S. 7,33 ⁴ N./Chria. 7,40 ²	D. 9,33 ⁴ N./Chria. 10,01 ⁸
1915 17./7.	D. F. f. R.	Københavns havn	N./Stvg. 7,45 ⁸ D. 7,56 ⁶	N./N.S.R. 7,16 D. 7,16 ² S. 7,20 ⁴	S. 6,44 ⁶ D. 6,48 ⁸ N./N.S.R. 6,49 ⁸	D.
1916 16./7.	S. R.	Vaxholm	D. 8,02 ⁴ S. (diskv.)	S. 7,14 D. 7,34	S. 6,36 N./N.S.R. 6,36 ²	S. 8,08 ⁸ D. 8,13 ⁸
1917	Innstillet, da Danm. og Sverige på grunn av trafikkvanskeligheter ikke kunne møte i Kristiania.					
1918 21./7.	N. R.	Holtekilen Kristiania	D. 7,56 ² S. 7,58 ² N./N.S.R. 8,01	S. 7,04 ⁴ N./N.S.R. 7,13 ⁴ D. 7,13 ⁵	N./N.S.R. 8,58 ⁸	S. 8,32 ⁶ D. 8,54 ⁴
1919 19./7.	D. F. f. R.	Københavns havn	D. 7,23 ⁴ N./Stvg. 7,25 ² S. 7,25 ⁴	S. 6,57 ⁸ D. 7,01 ² N./Stvg. 7,09 ¹	S. 6,18 ⁸ D. 6,20 ⁸ N./N.S.R. 6,27 ²	D. 7,56 ² S. 8,56 ²
1920 25./7.	S. R.	Årstaviken Stockholm	D. 7,40 S. 7,43 ²	S. 7,15 N./Chria. 7,20 ¹	N./Stvg. 6,34 ⁸ S. 6,43 ¹	S. 7,57 ¹ D. 8,12 ¹

MESTERSKAP 1910-1920

<i>Firer u/ styrmann</i>	<i>Lettvekt</i>	<i>Roernes navn på seirende norske lag</i>	<i>Points iflg. tabell innført 1939</i>	
		O. T. Krohg Fridthjof Lorentzen Gunnar Grantz Haakon Tønsager (str.) Gerh. v. d. Lippe (cox)	Danmark 40 Norge 30 Sverige 18 Finnland 2	
			Danmark 50 Sverige 22 Norge 19	
		Henry Larsen Mathias Torstensen Theodor Klem Haakon Tønsager (str.) Ejnar Tønsager (cox)	Norge 45 Sverige 40 Danmark 30	
			Finnland 20 Sverige 10 Norge 6	
			Sverige 50 Norge 41 Danmark 30 Finnland 6	
		Stavanger : Karl Nag Karl Larsen Thore Michelsen Tollef Tollefsen (str.) Christian Andreassen (cox)	N. S. R. : Gustav Ræder Hans Knudtzon Olaf Helgesen Herman Klem (str.) Erling Didrichsen (cox)	Norge 49 Danmark 45 Sverige 36
			Sverige 60 Danmark 36 Norge 15	
		Kristofer Børø Eldar Bergene Sindre Lunde Simon Holmesland Tommy Schjøth	Hans Knudtzon Olaf Helgesen Herman Klem (str.) Erling Didrichsen (cox)	Norge 46 Sverige 40 Danmark 32
			Sverige 62 Danmark 55 Norge 25	
		Theodor Nag Conrad B. Olsen Adolf Nilsen Hakon Ellingsen Thore Michelsen	Arne Mortensen Karl Nag Tollef Tollefsen (str.) Christian Andreassen (cox)	Sverige 55 Norge 40 Danmark 26

OFFISIELLE NORDISKE

År	Arrangør	Bane	Firer		Åtter	Sculler
			Innrigger	Utrigger		
1921 16./7.	D. F. f. R.	Københavns havn	N./Orms. 7,26 ⁸ D. 7,29 ³ S. 7,36 ⁸	S. 6,53 ⁵ N./Bærum 7,04 ⁵ D. 7,08 ⁵	N./Chria. 6,22 ² D. 6,33 ⁴	S. 7,51 D. 7,56 N./N.S.R. 7,59 ²
1922 23./7.	N. R.	Holtekilen Kristiania	D. 7,30 ⁹ N./Bærum 7,35 ⁹ S. 7,39 ⁹	S. 7,01 ¹ N./Bærum 7,01 ³ D. 7,10 ¹	N./Chria. 6,23 D. 6,28	D. 7,55 ⁶ S. 7,57
1923 14./7.	S. R.	Göta älv Göteborg	D. 7,35 ² S. 7,37 ² N./Bergen 7,40 ²	S. 7,14 N./Bærum 7,19 D. 7,23 ⁵	N./Chria. 6,33 ² D. 6,43 ²	D. 8,09 S. 8,10 ²
1924 26./7.	D. F. f. R.	Københavns havn	D. 7,26 S. gikk ut.	D. 6,58 ⁵ N./N.S.R. 7,15	N./Orms. 6,25 ² D. 6,33 ²	D. 7,56 ⁴ N./N.S.R. 7,58 ² S. 8,13 ⁴
1925 18./7.	N. R.	Frognerkilen Oslo	D. 7,52 N./Bergen 8,06 ⁴ S. 8,07 ⁵	S. 7,23 N./N.S.R. 7,23 ¹ D. 7,29 ⁷	N./Chria. 6,44 ⁴ D. 6,46 ⁵	D. 8,20 N./N.S.R. 8,36 S. 9,01 ³
1926 24./7.	S. R.	Norra Brunnsviken Stockholm	D. 7,42 ⁹ N./Bergen 7,45 ⁵ S. 7,46 ²	S. 7,04 ² D. 7,11 ⁴ N./Chria. 7,17 ¹	S. 6,31 N./Chria. 6,38 D. 6,47 ¹	D. 8,32 ³ S. startet ikke i omroing etter kollisjon.
1927 16./7.	D. F. f. R.	Københavns havn	D. 7,36 ² S. 7,37 ⁵ N./Sande- fjord 7,45 ²	S. 7,04 N./Fr.stad 7,09 ⁵ D. 7,14	S. 6,35 D. 6,37 ⁶ N./Orms. 6,39 ⁴	D. 8,03
1928 21./7.	N. R.	Frognerkilen Oslo	D. 8,15 S. 8,21 N./Orms. 8,25 ²	S. 7,58 ⁸ D. 8,11 ⁴ N./Sande- fjord 8,22	S. 7,23 N./Orms. 7,38 ² D. 7,38 ⁵	D. 9,15 N./Fana 10,02 ²
1930 26./7.	S. R.	Kungälv Göteborg	S. 7,22 ⁵ D. 7,32 ² F. 7,39 ⁴	S. 7,03 ⁵ N./Tøns- berg 7,10 ⁵	N./Stvg. 6,31 ² S. 6,39 ³	D. 7,50 ⁷ N./Fana 7,56 ² S. 8,07 ²
1932 16./7.	D. F. f. R.	Bagsværd Sø (1750 m.) København	S. 6,12 D. 6,16 ⁵ N./Sande- fjord 6,18	D. 5,39 S. 5,43 N./Halden 5,46	D. 5,15 N./Chria. 5,23 ⁴ S. 5,27 ⁸	D. 6,13 N./Fana 6,16 S. 6,59 ⁵
1934 21./7.	N. R.	Indre havn (1950 m.) Horten	N./Bærum 7,20 ⁶ S. 7,22 ⁷ D. 7,26	D. 6,55 ² S. 7,02 ⁵ N./Sande- fjord 7,05 ³	D. 6,11 ⁷ N./Chria. 6,23 ¹ S. 6,29 ³	N./Chria. 8,05 ⁵ S. 8,50 ⁷ D. diskv.

MESTERSKAP 1921-1934

<i>Firer u/ styrmann</i>	<i>Lettvekt</i>	<i>Roernes navn på seirende norske lag</i>			<i>Points iflg. tabell innført 1939</i>	
		Ormsund :	Christiania :		Norge	63
		F. Bergfeldt	Henry Larsen	Johan Harbitz	Danmark	37
		Rolf Magnell	Per Gulbrandsen	Kaare Heiberg	Sverige	36
		M. Gunn	C.F.Zeuthen(Klyve)	Theodor Klem		
		A. Pettersen (str.)	Alf Christophersen	Birger Var (str.)		
		O. Bjørnstad (cox)	(Hafting)	Thoralf Hagen (cox)		
		C. F. Zeuthen (Klyve)	Kaare Heiberg		Danmark	51
		Per Gulbrandsen	Theodor Klem		Norge	50
		Johan Harbitz	Birger Var (str.)		Sverige	32
		Alf Christophersen	Sigurd Fladager (cox)			
		Bernt Fossum				
D.	7,05	C. F. Zeuthen (Klyve)	Bernt Fossum		Danmark	71
S.	7,14 ²	Per Gulbrandsen	Helge Berle		Norge	46
		Johan Harbitz	Theodor Klem		Sverige	46
		Alf Christophersen	Birger Var (str.)			
		(Hafting)	Sigurd Fladager (cox)			
N./Chria.	6,58 ²	Ormsund :	F. Bergfeldt	Christiania :	Danmark	75
D.	7,06	R. A. Christiansen	G. Helliesen	Peter v. Krogh	Norge	66
		O. L. Nielsen	R. C. Christiansen	Theodor Klem	Sverige	3
		H. A. Wallie	T. L. Wikant (str.)	Bernt Fossum		
		A. W. Nilssen	O. Bjørnstad (cox)	P.Gulbrandsen(str.)		
N./Chria.	7,23 ³	Sverre Aanensen	Gert Heiberg	Ernst Andresen	Norge	76
D.	7,32 ³	Kaspar Kielland	Johan Harbitz	Frank Schjelderup	Danmark	61
		Peter v. Krogh	C. F. Zeuthen	Gunnar Sandborg	Sverige	29
		Erik Thorshaug	(Klyve) (str.)	Einar Jacobsen (str.)		
		Bernt Fossum	Sigurd Fladager (cox)			
N./N.S.R.	7,15 ³	Th. Sverdrup-Thygeson			Danmark	59
D.	7,18 ¹	F. Jebsen			Sverige	56
		F. Klykken			Norge	51
		H. Larsen (str.)				
D.	7,04 ¹				Danmark	71
N./N.S.R.	7,16 ⁴				Sverige	60
					Norge	35
D.	7,54				Danmark	69
N./Chria.	8,01 ²				Sverige	60
					Norge	43
N./Chria.	7,09 ³	Stavanger :	Leif Rødder	Christiania :	Sverige	68
S.	7,13 ²	Karl Jonassen	Håkon Johannessen	Gunnar Wessel	Norge	66
		Hartvig Nag	Alf Johannessen	Helge Motzfeldt	Danmark	20
		Sverdrup Amundsen	Sofus Rødder (str.)	Erik Brekke	Finnland	6
		Sverre Høie	Leif Monsen (cox)	Martin Mehren (str.)		
D.					Danmark	90
					Sverige	42
					Norge	33
D.	7,36 ¹	Bærum : V. Hansen	Christiania :		Danmark	76
N./N.S.R.	8,00	A. Amundsen	C. A. Christiansen		Norge	61
		E. Fridtjovsen	(«Mascot»)		Sverige	35
		Franklin Olsen (str.)				
		A. Eckell (cox)				

OFFISIELLE NORDISKE

År	Arrangør	Bane	Firer		Åtter	Sculler
			Innrigger	Utrigger		
1935 27./7.	S. R.	Kungälv Göteborg	D. 8,05 ⁵ N./Moss 8,14 ⁷ S. 8,19 ¹ F. 8,54 ¹	D. 7,45 ⁴ S. 7,46 ² N./Chria. 8,02	N./Chria. 8,03 ⁴ S. 8,18 D. sank	N./Chria. 6,27 ⁵ D. 6,44 ³ S. 7,04 ⁴ Omstart. Tid for ca. 1600 m.
1937 17./7.	D. F. f. R.	Bagsværd Sø (1950 m.) København	D. 7,31 ⁴ N./Drmm. 7,31 ⁶ S. 7,31 ⁵ I. 7,44 ²	D. 6,50 ⁶ N./Chria. 6,52 ² S. 7,11 ²	D. 6,33 ² N./Chria. 6,38 ² S. 6,54 ⁸	D. 8,07 ⁸ N./Chria. 8,28 ⁸ S. 8,46 ⁸
1938 23./7.	R. F. H.	Indre havn (1950 m.) Horten	D. 7,03 ⁸ N./Drmm. 7,04 ⁵ F. 7,11 ⁵ S. 7,16 ⁹	D. 6,36 ⁴ N./Chria. 6,44 ⁴ S. 6,48 ⁹	D. 5,51 N./Fana 5,54 ¹ S. 6,03 ²	D. 7,11 ⁷ N./Bergen 9,02 ¹ S. 7,34 ⁹
1939 22./7.	S. R.	Norra Brunnsviken Stockholm	N./Drmm. 7,57 D. 7,59 ¹ F. 8,10 ⁴ S. 8,12 ⁵	D. 7,53 ⁹ N./Chria. 7,59 ⁹ S. 8,03 ³ F. 8,36 ⁴	D. 6,49 S. 6,53 N./Drmm. 7,00 ⁴ F. 7,26 ¹	D. 8,56 ⁹ N./Bergen 9,19 ⁹ S. 9,19 ⁹
1946 20./7.	D. F. f. R.	Bagsværd Sø (2000 m.) København	D. 7,52 N./Sande- fjord 7,53 ⁵ S. 8,00 ⁶	D. 7,19 ⁴ F. 7,27 ⁵ S. 7,38 ² N./Moss 7,38 ⁴	D. 6,34 N./N.S.R. 6,40 ² S. 6,40 ³ F. 7,00 ²	D. 8,15 ⁹ N./Bergen 8,22 ⁸ S. 8,38 ⁴ F. 8,52 ²
1947 26./7.	R. F. H.	Indre havn (1970 m.) Horten	S. 7,08 ² N./Sande- fjord 7,08 ⁷ D. 7,11 ⁵	S. 6,45 ⁵ D. 6,53 ⁵ F. 7,05 ⁵ N./N.S.R. 7,06 ⁵	D. 5,53 N./Chria. 5,53 ¹ S. 5,54 ²	D. 7,22 S. 7,29 ⁵ N./Bergen 7,30 ⁵ F. 7,36 ⁵
1949 30./7.	F. R.	Långvattnet Åbo	S. 7,46 ² D. 7,49 N./S.fjord 7,54 ² F. 7,59 ³	D. 7,15 N./S.fjord 7,20 ⁴ F. 7,33 ¹ S. 7,36 ¹	S. 6,27 D. 6,27 ⁴ N./Drmm. 6,42 F. 6,45 ⁵	D. 7,20 S. 7,21 ² N./N.S.R. 7,40 F. 7,43 ³
1950 29./7.	R. F. H.	Indre havn (1970 m.) Horten	F. 7,02 ² D. 7,02 ³ S. 7,06 ⁹ N./Moss 7,16 ⁶	D. 6,37 ² N. Halden 6,44 ⁴ S. 6,46 ⁴ F. 6,47 ⁴	D. 5,55 S. 5,55 ⁴ N./Chria. 6,01 ⁷ F. 6,03	D. 7,37 ² S. 7,52 ⁹ F. 8,04 ⁶ N./Fana 8,09 ¹
1910 til 1950	Antall seire pr. land pr. båttype		D. 19 N. 4 S. 4 F. 1	S. 14 D. 11 N. 3 F. 1	N. 9 S. 9 D. 8	D. 21 S. 4 N. 2
1910 til 1950	Antall seire pr. norsk klubb pr. båttype		Bærum 1 Drammen 1 Ormsund 1 Stavanger 1	Christiania 2 N. S. R. 1	Christiania 5 Stavanger 2 N. S. R. 1 Ormsund 1	Christiania 2

MESTERSKAP 1935-1950

<i>Firer u/ styrmann</i>	<i>Lettvekt</i>	<i>Roernes navn på seirende norske lag</i>		<i>Points iflg. tabell innført 1939</i>	
D. 8,06 ⁴ S. 8,09 ⁴ N./N.S.R. sank		Jens Grevstad Henrik Horn Ole Sverre jr. Martin Mehren Even Bakke	Gunnar Schjøll Albert Heyerdahl Rudolf Larsen (str.) Sigurd Fladager (cox)	C. A. Christiansen sculler	Danmark 66 Norge 56 Sverige 44 Finnland 2
D. 6,49 N./N.S.R. 6,51 ⁶	D. 7,29 ³ N./Bergen 7,32 ²				Danmark 120 Norge 61 Sverige 24 Island 2
D. 6,24 ⁴ N./N.S.R. 6,32 ⁶ S. 6,37 ⁴	D. 6,42 ³ N./Bergen 6,44 ³ S. 6,55 ⁶				Danmark 120 Norge 61 Sverige 32 Finnland 6
D. 7,36 ¹ S. 7,53 ³ N./Chria. 8,20 ¹	N./N.S.R. 7,42 ² D. 7,43 ² S. 8,15 ³	Drammen: H. Dillerud T. W. Roine John Andersen Nils Nilsen (str.) Tharald Grimlid (cox)	N. S. R. Yngve Nakling Hroar Olsen Fr. Ellefsen Eigil Aas (str.) Harald Brinchmann (cox)		Danmark 100 Norge 71 Sverige 42 Finnland 11
D. 7,26 ⁴ N./N.S.R. 7,41 ⁴	S. 7,22 ⁴ D. 7,27 N./N.S.R. 7,30 ⁶ F. 7,41 ²				Danmark 110 Norge 49 Sverige 44 Finnland 17
S. 6,30 ³ D. 6,34 ⁴ N./N.S.R. 6,53	D. 6,40 S. 6,49 ³ N./Bergen 6,54 ²				Danmark 86 Sverige 85 Norge 42 Finnland 8
D. 6,58 N./Fana 7,03 ⁵ F. 7,16 ³ S. 7,22	D. 7,24 S. 7,32 F. 7,36 ⁴ N./S.fjord 7,40 ⁴				Danmark 95 Sverige 70 Norge 40 Finnland 25
D. 6,24 ² N./N.S.R. 6,29 ³ S. 6,44 ⁵ F. 7,13	D. 6,42 S. 6,46 N./S.fjord 6,46 ⁶ F. 6,49				Danmark 110 Sverige 49 Norge 39 Finnland 32
D. 12 N. 4 S. 1	D. 5 N. 1 S. 1				Total 1910-50 Danm. 1831 Norge 1325 Sverige 1250 Finnland 135 Island 2
Christiania 3 N. S. R. 1	N. S. R. 1				

Europamesterskapsroinger

Norges Roforbunds deltagelse I

<i>Dato</i>	<i>Sted</i>	<i>Båttype</i>	<i>Resultat</i>	<i>Klubb og mannskapers navn</i>
1949 26/8	Amsterdam Bosbaan	Firer	Forsøksløp: 1. Schweiz 6.53.8 2. Norge 7.02.0	Sandefjord Roklubb: Knut Hansen, Carl L. Verde, Rolf Johannessen, Odd J. Enge (stroke), Finn Karlsen (cox)
27/8			Oppsamlingsløp: 1. Danmark 6.53.6 2. Norge 7.02.2 3. Holland 7.06.6 4. Belgia 7.11.8 5. Spania 7.40.0	
28/8			Finale: 1. Italia 6.57.0 2. Schweiz 6.59.2 3. Danmark 7.01.2 4. Frankrike 7.03.4 5. Norge 7.05.8	
27/8		Firer uten styrermann	Forsøksløp: 1. Danmark 6.43.0 2. Jugoslavia 6.44.0 3. Norge 6.45.0	Fana Roklubb: Carl H. Monssen, Harald Kraakenes, Torstein Kraakenes, Kristoffer Lepsoe (stroke)
28/8			Oppsamlingsløp: 1. Norge 6.44.8 2. Belgia 6.47.2 3. Jugoslavia 6.50.0 4. Schweiz 6.59.8	
29/8			Finale: 1. Italia 6.45.2 2. Danmark 6.46.4 3. Norge 6.47.0 4. Belgia 6.48.4 5. Holland 7.06.4	
1950 1/9	Milano Idroscala sjøflyhavn	Firer uten styrermann	Forsøksløp: 1. Norge 7.01.2 2. Danmark 7.01.7 3. Frankrike 7.13.0	Norske Studenters Roklub: Andreas Dick, Ragnar Hegna, Carl Wendelboe-Larsen, Eilif Johannessen (Schjetlein) (stroke) Etter første finale bestemte dommeren at Jugoslavia skulle diskvalifiseres og at ny finale skulle roes følgende dag
3/9			Første finale (annulert): 1. Italia 6.40.5 2. Norge 6.40.9 3. Jugoslavia 6.41.2 4. Schweiz 6.49.3 5. Danmark 7.35.2 6. Holland 7.39.3	Annen og avgjørende 1/9 finale: 1. Italia 6.50.3 2. Danmark 6.52.1 3. Schweiz 6.54.2 4. Norge 6.55.3 5. Holland 6.57.0

Europamesterskapsroinger

Norges Roforbunds deltagelse II

<i>Dato</i>	<i>Sted</i>	<i>Båttype</i>	<i>Resultat</i>	<i>Klubb og mannskapers navn</i>
1951 ²⁴ / ₈	Macon. Saoneelven	Firer	Forsøksløp: 1. Spania 6.15.27 2. Sveits 6.15.91 3. Jugoslavia 6.25.85 4. Norge 6.36.11	Haldens Roklub: Kjell Gundersen, Leif Bergsmark, Gunnar Sten- rod, Kåre Guttormsen, (str.) Asbjørn Andersen (cox)
²⁵ / ₈			Oppsamlingsløp: 1. Østerrike 6.35.11 2. Jugoslavia 6.36.07 3. Norge 6.45.61	Tidene i 100-dels sek.
²⁴ / ₈		Firer uten styrmann	Forsøksløp: 1. Norge 6.15.70 2. Frankrike 6.19.38 3. Holland 6.29.16	Fana Roklubb: Carl H. Monssen, Odd Johansen, Torstein Kraakenes, Harald Kraakenes
²⁵ / ₈			Semifinale: 1. Norge 6.16.51 2. Belgia 6.17.05 3. Italia 6.19.73 4. Jugoslavia 6.25.83	
²⁶ / ₈			Finale: 1. Belgia 6.27.82 2. Danmark 6.32.30 3. Frankrike 6.33.54 4. Norge 6.34.10	

De olympiske leker. Norges Roforbunds deltagelse I

Dato	Sted	Båt- type	Resultat	Klubb og mannskapers navn
1908 ^{28/7}	London Henley	Åtter	Forsøksløp: 1. Canada (Argonaut Rowing Club) 8.06.0 2. Norge (kombinert lag) 2 ³ / ₄ lengde	O. T. Krohg, Erik O. Bye, (Christiania), A. Høyer (Ormsund), Hannibal Fegth, Gustav Hæhre, Emil Irgens, (Christiania), Wilh. Hansen, (Ormsund), Annan Knudsen (stroke), Ejnar Tønsager (cox), (Christiania)
1912 ^{17/7}	Stockholm Djurgårds- brunns- viken	Inn- rigger	Forsøksløp: 1. Sverige (Roddklubben av 1912) 7.51.5 2. Norge (Christiania) 1 lengde	Hvert land kunne anmelde 2 lag i hver klasse. Det ble bare utdelt 1. og 2. premie. Christiania Roklub: Gunnar Grantz, Olaf Solberg, Gustav Hæhre, Hannibal Fegth (stroke), John Bjørnstad (cox)
^{17/7}			Forsøksløp I: 1. Norge (Ormsund) 8.03.0 2. Frankrike flere lengder	Ormsund Roklub: Claus Høyer, R. Durrie Holter, Magnus Herseeth, Frithjof Olstad (stroke), Olaf Bjørnstad (cox)
^{18/7}			Forsøksløp II: 1. Sverige (Roddklubben av 1912) 7.39.0 2. Norge (Ormsund) 1 ¹ / ₂ lengde	
^{17/7}		Firer	Forsøksløp I: 1. Norge (Norske Studenter) Walk over 7.27.0 Østerrike (Donau) motte ikke	Norske Studenters Roklub: Øyvind Davidsen, Leif S. Rode, Tommy Schjøth, Olaf Dahll (stroke), Einar Eriksen (cox)
^{18/7}			Forsøksløp II: 1. England (Thames R. C.) 7.14.0 2. Norge (N. Stud.) 2 ¹ / ₂ lengde	
^{17/7}			Forsøksløp I: 1. Norge (Christiania) 7.15.0 Østerrike (German Leitmeritz) ga opp Forsøksløp II: 1. Norge (Christiania) 7.05.0 2. Belgia (Société Royal de Sport Nautique, Gent.) 1 lengde	Christiania Roklub: Henry Larsen, Mathias Thorstensen, Theodor Klem, Haakon Tønsager (stroke) Ejnar Tønsager (cox)
^{18/7}				Semifinale: ^{19/7} 1. England (Thames R. C.) 7.04.8 2. Norge (Christiania) 7.05.2
^{17/7}		Åtter	Forsøksløp: 1. England (New College, Oxford) 6.42.2 2. Norge (Christiania) 2 lengder	Christiania Roklub: Einar Sommerfelt, Thomas Høie, Harald Herlofsen, Olaf Solberg, Gustav Hæhre, Hannibal Fegth, Gunnar Grantz, O. T. Krohg (stroke), John Bjørnstad (cox)

De olympiske leker Norges Roforbunds deltagelse 1

Dato	Sted	Bat- type	Resultat	Klubb og mannskapers navn
1920 27/8	Antwerp. Bane ved Bruxelles	Firer	Forsøksløp: 1. Norge (Christiania) 7.14.0 2. Belgia 7.40.0 Frankrike møtte ikke Finale: 1. Schweiz 6.54.0 2. U. S. A. 6.58.0 3. Norge (Christiania) 7.02.0	Christiania Roklub: Henry Larsen, Per Gulbrandsen, Theodor Klem, Birger Var (stroke), Thoralf Hagen (cox)
20/8				
27/8		Åtter	Forsøksløp: 1. Norge (Stavanger) 6.32.8 2. Tsjekkoslovakia 6.45.0 Semifinale I: 1. England (Leander R. C.) 6.26.4 2. Norge (Stavanger) 6.36.0 Semifinale II: 1. U. S. A. 6.24.0 2. Frankrike 6.42.0	Stavanger Roklub: Th. Nag, C. B. Olsen, A. Nil- sen, Haakon Ellingsen, Th. Michelsen, Arne Mortensen, Karl Nag, Tollef Tollefsen (stroke), Thoralf Hagen (Christiania) (cox) (Stavanger hadde best tid av de to tapende semifinalister og fikk derfor 3. plass.)
28/8				
28/8				
1936 11/8	Berlin Grünau	Sculler	Forsøksløp: 1. Schweiz 7.19.0 2. Frankrike 7.39.9 3. Norge (Christiania) 7.42.9 4. Ungarn 7.47.0 5. Sor-Afrika 7.56.6 Oppsamlingsløp: 1. Østerrike (J. Hasenohrl) 7.27.7 2. Norge (Christiania) 7.32.8 3. Estland 7.44.1 4. Ungarn 7.45.9	Christiania Roklub: C. A. Christiansen (Mascot) 13/8 Finale: 1. Tyskland (G. Schäfer) 8.21.5 2. Østerrike (J. Hasenohrl) 8.25.8 3. U. S. A. (D. H. Barrow) 8.28.0 4. Canada (A. C. Campbell) 8.35.0 5. Schweiz (Ernst Ruffi) 8.38.9 6. Argentina (P. J. A. Giorgio) 8.57.5
12/8				
1948 2/8	London Henley	Firer	Forsøksløp I: 1. Danmark 6.52.5 2. Norge (Christiania) 6.58.9 Oppsamlingsløp: 1. Norge (Christiania) 7.04.4 2. Jugoslavia 7.13.5 Kvartfinale: 1. Italia 7.30.5 2. Norge (Christiania) 7.34.0	Christiania Roklub: Willy S. Evensen, Sigurd Grønli, Gunnar Sandborg Arne Særek-Hanssen (stroke), Thorolf W. Sandaker (cox)
9/8				
7/8				
5/8		Åtter	Forsøksløp: 1. England 6.05.3 2. Norge (Fana) 6.08.2 3. Danmark 6.17.6 Oppsamlingsløp: 1. Norge (Fana) 6.12.5 2. Irland 6.32.5 Semifinale: 1. Norge (Fana) 6.43.9 2. Portugal 6.49.9	Fana Roklubb: C. H. Monssen, T. Pedersen, Leif Næss, H. Kraakenes, Halfdan Grangård, Hans Egil Hansen, T. Kraakenes, K. Lepsoe (stroke), Sigurd Monssen (cox) 9/8 Finale: 1. U. S. A. 5.56.7 2. England 6.06.9 3. Norge (Fana) 6.10.3
9/8				
7/8				

HENLEYREGATTAENE - Norsk deltagelse I

Dato	Løpets navn	Båt-type	Resultat	Klubb og mannskaper
1921 ²⁹ / ₈	Thames Challenge Cup	Åtter	Forsøksløp I: 1. Christiania Rokklub 7.07.0 2. Henley Rowing Club 2 ¹ / ₂ lengde	Christiania Rokklub: Henry Larsen Per Gulbrandsen C. F. Zeuthen (Klyve)
¹ / ₇			Forsøksløp II: 1. Christiania Rokklub 7.29.0 2. Lincoln College, Oxford ¹ / ₂ lengde	Alf Christophersen (Hafting) Johan Harbitz Kaare Heiberg
² / ₇ fm.			Semifinale: 1. Christiania Rokklub 7.11.0 2. Magdalen College, Oxford 1 fot	Theodor Klem Birger Var (stroke) Sigurd Fladager (cox)
² / ₇ em.			Finale: 1. Christiania Rokklub 7.12.0 2. Corpus Christi College, Oxford 1 lengde	
³⁰ / ₆	Wyfold Challenge Cup	Fire uten styr-mann	Forsøksløp: 1. Lady Margaret's Boat Club, Cambridge 7.38.0 2. Christiania Rokklub ³ / ₄ lengde	Christiania Rokklub: Henry Larsen, Per Gulbrandsen, Theodor Klem, Birger Var (stroke)
1922 ⁶ / ₇	The Grand Challenge Cup	Åtter	Forsøksløp: 1. Christiania Rokklub 7.57.0 2. London Rowing Club 1 ¹ / ₄ lengde Semifinale: 1. Thames Rowing Club 7.48.0 2. Christiania Rokklub ³ / ₄ lengde	Christiania Rokklub: C. F. Zeuthen (Klyve), Per Gulbrandsen, Johan Harbitz, Kaare Heiberg, Bernt Fossum, Alf Christophersen (Hafting), Theodor Klem, Birger Var (stroke), Sigurd Fladager, (cox)
1923 ⁵ / ₇	The Grand Challenge Cup	Åtter	Forsøksløp: 1. Pembroke College, Cambridge 6.49.0 2. Christiania Rokklub 2 ¹ / ₂ lengde	Christiania Rokklub: C. F. Zeuthen (Klyve), Per Gulbrandsen, Johan Harbitz, Alf Christophersen (Hafting), Haakon Berle, Bernt Fossum, Theodor Klem, Birger Var (stroke), Sigurd Fladager (cox)
⁴ / ₇	Diamond Sculls	Sculler	Forsøksløp: 1. Royal Chester Rowing Club, England (K. A. B. Wilson) 9.29.0 2. Christiania Rokklub easily	Christiania Rokklub: Henry Ljungmann
1937 ³⁰ / ₆	Diamond Sculls	Sculler	Forsøksløp: 1. J. F. Coulson, Argonaut Rowing Club, Canada 9.27.0 2. Christiania Rokklub 3 lgdr.	Christiania Rokklub: C. A. Christiansen («Mascot»)

HENLEYREGATTAENE - Norsk deltagelse II

<i>Data</i>	<i>Løpets navn</i>	<i>Båt-type</i>	<i>Resultat</i>	<i>Klubb og mannskaper</i>
1939 $\frac{6}{7}$ $\frac{7}{7}$ $\frac{8}{7}$	Thames Challenge Cup	Åtter	Forsøksløp I: 1. Fana Roklubb 7.57.0 2. London Rowing Club $\frac{3}{4}$ lengde Forsøksløp II: 1. Fana Roklubb 7.51.0 2. Emmanuel College, Cambridge 2-3 lgdr. Semifinale: 1. Tabor Academy, U.S.A. 8.01.0 2. Fana Roklubb $1\frac{1}{4}$ lengde	Fana Roklubb: Peter Petersen, Finn Dale, Per Hauge, Arne G. Waage, Halfdan Gran Olsen (Grangård), Hans Egil Hansen, Sigurd Monsen, Conrad Pihl Johannessen (stroke), Erling Allers Nilssen (cox)
1946 $\frac{3}{7}$ $\frac{4}{7}$	Diamond Sculls	Sculler	Forsøksløp I: 1. Christiania Roklub 9.27.0 2. A. Pells; Deal, Walmer & Kingsdown Amateur Row. Club, England 3 lgdr. Forsøksløp II: 1. M. F. J. Guerci; Club Regatas Rosario, Argentina 10 6.0 2. Christiania Roklub easily	Christiania Roklub: C. A. Christiansen («Mascot»)
1947 $\frac{2}{7}$ $\frac{3}{7}$ $\frac{4}{7}$ $\frac{5}{7}$	Diamond Sculls	Sculler	Forsøksløp I — walk over Forsøksløp II: 1. Bergens Roklub 9.22.0 2. F. Vrba, Cesky Athletic Club, Tsjekkoslovakia 4 lengder Semifinale: 1. Bergens Roklub 9.24.0 2. H. P. Henry, Staines Boat Club, Staines, England 7 lgdr. Finale: 1. J. B. Kelly, University of Pennsylvania, U.S.A. 8.49.0 2. Bergens Roklub 8 lgdr.	Bergens Roklub: Carl H. Frønsdal

Hastigheter og tidsdifferanser I

2000 meters bane

Båttype	Tid min.-sek.	Hastighet og tid pr. båtlengde
Toer med styrm.	7.45	{ 4,30 meter pr. sekund 1 båtlengde = 2,56 sekunder
	8.15	{ 4,04 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,72 »
	8.45	{ 3,81 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,88 »
Sculler	7.20	{ 4,55 m pr. sek. 1 båtlengde = 1,87 »
	7.50	{ 4,25 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,00 »
	8.20	{ 4,00 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,13 »
Toer uten styrm.	7.15	{ 4,60 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,18 »
	7.45	{ 4,30 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,33 »
	8.15	{ 4,04 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,48 »
Firer innrigger	7.15	{ 4,60 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,28 »
	7.45	{ 4,30 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,44 »
	8.15	{ 4,04 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,60 »
Firer med styrm.	6.45	{ 4,94 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,63 »
	7.15	{ 4,60 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,83 »
	7.45	{ 4,30 m pr. sek. 1 båtlengde = 3,03 »
Dobbeltsculler	6.40	{ 5,00 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,00 »
	7.10	{ 4,65 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,15 »
	7.40	{ 4,35 m pr. sek. 1 båtlengde = 2,30 »

Hastigheter og tidsdifferanser II

2000 meters bane

Båttype	Tid min. - sek.	Hastighet og tid pr. båtlengde
Firer uten styrm.	6.30	f 5,13 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 2,34 »
	7.00	f 4,76 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 2,52 »
	7.30	f 4,44 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 2,70 »
Åtter	6.00	f 5,56 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 3,42 »
	6.30	f 5,13 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 3,71 »
	7.00	f 4,76 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 4,00 »
<i>Damer og ungdomsroere — 1000 meters bane</i>		
Firer innrigger	4.10	f 4,00 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 2,63 »
	4.30	f 3,70 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 2,84 »
	4.50	f 3,45 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 3,02 »
Firer med styrm.	4.00	f 4,17 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 3,12 »
	4.15	f 3,92 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 3,32 »
	4.30	f 3,70 m pr. sek. \ 1 båtlengde = 3,52 »

Anvendt tid for de forskjellige båttyper over 2000 meter i forhold til åtter :

Åtter	0
Firer uten styrm.	+ 30 sekunder
Dobbeltsculler	+ 40 »
Firer med styrm.	+ 45 »
Firer innrigger	+ 1 min. 15 sek.
Toer uten styrm.	+ 1 » 15 »
Sculler	+ 1 » 20 »
Toer med styrm.	+ 1 » 45 »

Utenlandske roforbunds hederstegn tildelt følgende nordmenn:

Dansk Forening for Rosport's Guldmedalje:

1927	Nils Solberg	Norske Studenters Roklub
1935	Hans Blom	Christiania Roklub
1937	Hannibal Fegth	— » —
1937	H. Becker-Ericksen	Moss Roklub
1945	Rolf Manskow	Christiania Roklub
1950	Leif S. Rode	Norske Studenters Roklub
1950	Knut Gråbo	Christiania Roklub

Svenska Roddförbundet's förtjänsttecken i guld:

1914	Einar Wettre	Christiania Roklub
1914	Ole Sverre	— » —
1928	Hannibal Fegth	— » —
1935	Hans Blom	— » —
1939	Eskild Jensen	— » —
1947	Rolf Manskow	— » —
1947	H. Becker-Ericksen	Moss Roklub
1950	Ove Roll	Bergens Roklub
1950	Knut Gråbo	Christiania Roklub
1951	Leif S. Rode	Norske Studenters Roklub

Svenska Roddförbundet's utmärkelsestecken i guld (guldåran):

1950	Johs. Qvale	Christiania Roklub
------	-------------	--------------------

Finlands Rodoförbund's förtjänsttecken av första klass:

1950	H. Becker-Ericksen	Moss Roklub
1950	Knut Gråbo	Christiania Roklub
1950	Ove Roll	Bergens Roklub

RO-LITTERATUR

Utgitt av Norges Roforbund:

Aarboek 1900. (1901 Kristiania) 78 sider.
Aarboek 1901. (1901 Kristiania) 54 sider.
Kaproningsreglement (1903 Kristiania)
8 sider.

Roning. En kortfattet veiledning. (1915 Kristiania) 20 sider.

Håndbok. (1931 Oslo) 66 sider.

Håndbok. (1937 Oslo) 88 sider.

Roing. Instruksjon for nybegynnere. (1938 Oslo) 12 sider.

Instruksjon i roing. (1939 Oslo) 20 sider.

Gymnastikk for roere. (1939 Oslo) 8 sider.

Den naturlige roing (Fairbairnmetoden)
(1940 Oslo) 8 sider.

Kapproingsreglement etc. (1945 Oslo) 24 sider.

Love og reglementer etc. (1946 Oslo)
56 sider.

Lov og Kapproingsreglement (Oslo 1951)
32 sider.

Utgitt av Nordisk Roforbund:

25 års jubileumsbok 1910-1935. (1935 Gøteborg) 90 sider.

Love etc. (1939 Oslo) 20 sider.

Utgitt av klubbene:

Bergens Roklub:

Årbøker 1928-30, 1934-40 og 1945-50. (Årboken 1930 inneholder bl. a. rosportens historie i Bergen fra 1879 og klubbens egen historie 1906-30.)

Bærum Roklubb:

Årbok 1918.

Christiania Roklub:

40 års jubileumsbok 1878-1918. 96 sider.

50 års jubileumsbok 1878-1928. 248 sider.

10 års beretning 1928-1938 i årboken 1938. 144 sider.

Stort festskrift «C.R.s nye båt- og klubbhus». (1925) 38 sider.

Årbøker (lite format) 1894-1928.

Årbøker 1929-1940, 1941/46 og 1947-1950.

Ro-Teknik av Fr. Juell jr. (1927) 24 sider.

Fana Roklubb:

25 års jubileumsbok 1917-1941. 142 sider.

«Årebladet» 1937-40 og 1945-50 med 4-6 nr. pr. år.

Fredriksstad Roklub:

50 års jubileumsbok 1877-1927. 72 sider.

Moss Roklub:

Årbøker 1927-40 og 1945-50.

Norske Studenters Roklub:

Gjennom 15 aar (1912) 118 sider.

Gjennom 25 aar (1922) 280 sider.

Studenterroerens ABC (1936) 38 sider.

Studenterroerens ABC (1938) 52 sider.

Studenterroerens ABC (1950) 48 sider.

Årbøker 1923-40 og 1945-50.

Årsberetning 1941-43.

N.S.R. avisen 1939, 5 nr.

N.S.R. avisen 1940, 4 nr.

Ormsund Roklub:

50 års jubileumsbok 1883-1933. 176 sider.

Årbøker 1900-02, 1922, 1924-40 og 1949-50.

Oslo Kvinnelige Roklubb:

10 års jubileumsbok 1929-39. 72 sider.

Porsgrunn Roklubb:

Årbok 1937 og 1939.

Sandefjord Roklubb:

Årbøker 1948-50.

Trondhjems Roklub:

20 års Beretning (1945) 40 sider.

25 års Beretning (1950) 72 sider.

Litt annen rolitteratur:

Hj. Johnssen: Lidt om roing i engelske

Kaproningsbåde. (1879 Christiania).

H. Maurer: Kort Veiledning i roing.

(1883 Christiania).

Ejnar Tønsager: Roning. (1918 Kristiania).

Sverre Madsen: Roning. (1924 Kristiania).

Tidsskrifter:

«Rosport» 2 nr. 1932, 1 nr. 1933.

«Vannsport» 1933-34 9 nr.

«Roing» hver måned fra oktober 1946.

Diverse artikler om roing står også i:

«Norsk Idrætsblad» 1881-1915.

«Sport» 1908-1915.

«Norsk Idrætsblad og Sport» 1915-1925.

«Studenteidrætt» fra 1946.

De beste utenlandske:

Ruder, Boot und Bootshaus. (Wassersport-Verlag, Berlin 1940) 152 sider.

En bok om rodd. (Åke Svahn och Sten Thunvik, Stockholm 1944) 256 sider.

Kaproning. (F. Aa. Hansen og Sven Bal-schmidt, Odense 1946) 190 sider.

Steve Fairbairn on Rowing. (Ian Fairbairn, London 1951) 574 sider.

Suppleringsresultater 1951

Norgesmestre Horten 7/8. juli:

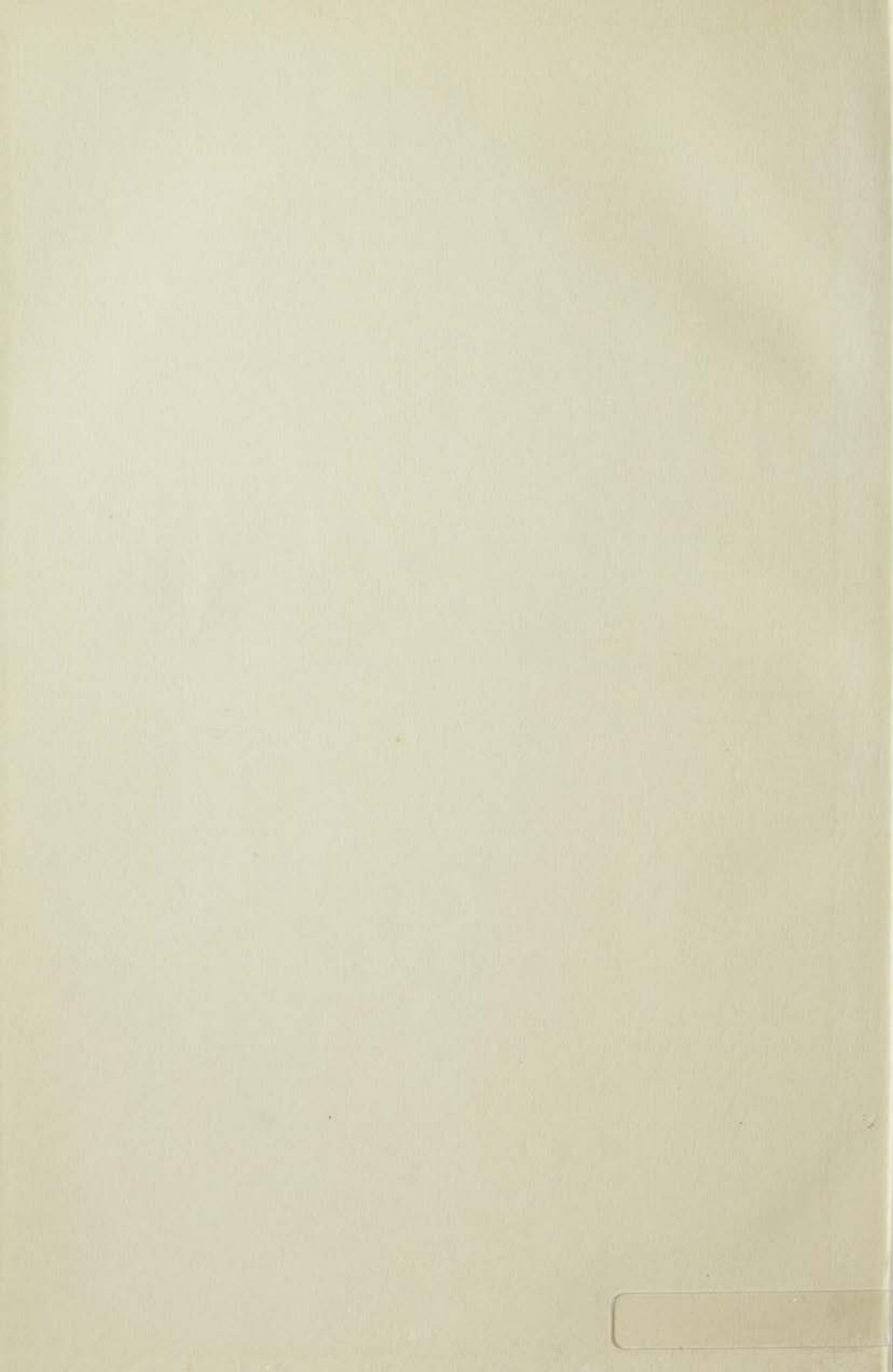
Innrigger	Damer innrigger	Damer utrigger
Junior Halden	Junior Sandefjord	Junior O.K.R. (ikke rodd)
Senior Halden	Senior Sandefjord	Senior Fredriksstad
Sculler	Firer	Lettvekt
Junior Sandefjord (Roal Lind)	Junior Halden	Junior Tonsberg
Senior Fana (Sverre Kraakenes)	Senior Halden	Senior Moss
Åtter	Double Sculler	Toer med styrmann
Junior Fana	Ingen anmeldelse	Junior Moss (ikke rodd)
Senior Christiania	Firer uten styrmann	Senior Drammen
	Junior N.S.R. (ikke rodd)	Eldre roere
	Senior Fana	Moss (ikke rodd)

Nordisk Stockholm 28. juli:

Points: D. 100, S. 49, N. 44, F. 35.

Innrigger		Firer		Åtter	
1. F.	7.57.	1. S.	7.21.4	1. D.	6.25.
2. D.	8.06.1	2. D.	7.23.	2. S.	6.30.4
3. N./Halden	8.10.	3. N./Bærum	7.30.6	3. N./Fana	6.34.9
4. S.	8.13.1	4. F.	7.40.	4. F.	6.46.
Sculler		Firer uten styrmann		Lettvekt	
1. D.	8.16.	1. D.	7.11.2	1. D.	7.19.
2. S.	8.34.8	2. N./N.S.R.	7.18.	2. N./Moss	7.36.3
3. N./Fana	8.38.2	3. F.	7.45.4	3. S.	7.45.1
4. F.	8.52.2	S.	diskv.	4. F.	7.54.

Depotbiblioteket

97sd 27 502

NORGES
~ RO ~
FORBUND

061.2:
797.123
NOR